

Two Greek magical papyri in the
National Museum of Antiquities
in Leiden

ROOM USE
ONLY

P.P.R.
Pap.
Colon.
XIX

DUKE UNIVERSITY LIBRARY

ABHANDLUNGEN
DER RHEINISCH-WESTFÄLISCHEN AKADEMIE
DER WISSENSCHAFTEN

Sonderreihe
PAPYROLOGICA COLONIENSIA
VOL. XIX

TWO GREEK MAGICAL PAPYRI
IN THE NATIONAL MUSEUM
OF ANTIQUITIES IN LEIDEN

A PHOTOGRAPHIC EDITION OF J 384 AND J 395

(=PGM XII AND XIII)

edited by

Robert W. Daniel

ABHANDLUNGEN
DER RHEINISCH-WESTFÄLISCHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN

Sonderreihe
PAPYROLOGICA COLONIENSIA

Herausgegeben von der
Rheinisch-Westfälischen Akademie der Wissenschaften
in Verbindung mit der Universität zu Köln

Vol. XIX

PAPYROLOGICA COLONIENSIA · VOL. XIX

TWO GREEK MAGICAL PAPYRI
IN THE NATIONAL MUSEUM
OF ANTIQUITIES IN LEIDEN

A PHOTOGRAPHIC EDITION OF J 384 AND J 395

(=PGM XII AND XIII)

edited by

Robert W. Daniel

WESTDEUTSCHER VERLAG

In Zusammenarbeit mit der Arbeitsstelle für Papyrusforschung im Institut für Altertumskunde
der Universität zu Köln
Leiter: Professor Dr. Reinhold Merkelbach

Das Manuskript
wurde von der Klasse für Geisteswissenschaften
am 18. April 1990
in die Sonderreihe der Abhandlungen aufgenommen.

CIP-Titelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Two Greek magical papyri in the National Museum of Antiquities in Leiden. – A fotogr. ed. of J 384 and J 395 (= PGM XII and XIII) / ed. by Robert W. Daniel. [In Zusammenarbeit mit der Arbeitsstelle für Papyrusforschung im Institut für Altertumskunde der Universität zu Köln]. – Opladen : Westdt. Verl., 1991

(Abhandlungen der Rheinisch-Westfälischen Akademie der Wissenschaften : Sonderreihe Papyrologica Coloniensia ; Vol. 19)

ISBN 3-531-09929-9

NE: Daniel, Robert W. [Hrsg.]; Rheinisch-Westfälische Akademie der Wissenschaften (Düsseldorf): Abhandlungen der Rheinisch-Westfälischen Akademie der Wissenschaften / Sonderreihe Papyrologica Coloniensia

Der Westdeutsche Verlag ist ein Unternehmen der Verlagsgruppe Bertelsmann International

©1991 by Westdeutscher Verlag GmbH, Opladen
Druck und buchbinderische Verarbeitung: Boss-Druck, Kleve
Printed in Germany

ISSN 0078-9410

ISBN 3-531-09929-9

9888.01
7974
1991

CONTENTS

Preface vii
Introduction ix
Suggestions towards the Improvement of PGM XII (J 384) xiv
Suggestions towards the Improvement of PGM XIII (J 395) xxiv

J 384: Photographs and Transcription 1

J 395: Photographs and Transcription 31

Appendix:
A.Brinkmann, "Ein Schreibgebrauch und seine Bedeutung für die Textkritik,"
reprinted from *Rheinisches Museum für Philologie* 57 (1902) 481-497 83

PREFACE

I would like to extend my thanks to Dr. M.J. Raven, the curator of the Egyptian Department of the Rijksmuseum van Oudheden in Leiden, who granted permission to publish the photographs of J 384 and 395 and allowed me to inspect the originals, as well as to the museum's photographers, M.J. Bomhof and A. De Kemp, for providing the prints. My gratitude also goes to the Deutsche Forschungsgemeinschaft for supporting this project, and to the Rheinisch-Westfälische Akademie der Wissenschaften for including this volume in the present series and for a subsidy towards the cost of its publication. Finally I would like to thank R. Merkelbach for his help in connection with this project.

Robert W. Daniel

INTRODUCTION

The papyri J 384 (previously V) and J 395 (previously W) of the National Museum of Antiquities in Leiden are now usually consulted in K. Preisendanz' standard edition, *Papyri Graecae Magicae* (Stuttgart 1974²), and referred to as PGM XII and XIII respectively. These two large papyri are among the most important magical texts that have survived from late antiquity — especially J 395 with its famous 'Leiden Cosmogony'. The papyri were first published more than a hundred years ago by C. Leemans, thereafter by A. Dieterich, and then by K. Preisendanz (see pp. xii-xiii for editions and abbreviations). Our understanding of these texts has progressed by stages over the last hundred years due to the efforts of these and other scholars, but numerous difficulties in both texts still await solution. It is primarily towards this end that the present photographic edition with diplomatic transcriptions is offered to the scholarly public.

It is also hoped that this edition may be used in university classrooms for exercise in palaeography and textual criticism. Because of its marginal notations and occasional false insertions of such material into the text, J 395 (PGM XIII) has already been the object of text-critical scrutiny. It was discussed at length by A. Brinkmann in "Ein Schreibgebrauch und seine Bedeutung für die Textkritik," *Rheinisches Museum* 57 (1902) 481-97, where he recommended various ways to diagnose and heal passages that were corrupted by uncomprehending copyists who had falsely inserted marginalia into the text. Because of this article scholars have occasionally spoken of emending texts by the application of 'Brinkmann's rule', although it is probably better said that his recommendations amount not so much to a fixed rule, but to a methodology that can be applied flexibly. Because of the importance of his article, which deals largely with J 395 (PGM XIII), it is reprinted here in an appendix.

The transcriptions were prepared largely on the basis of photographs, and where the photographs left room for doubt, I checked the readings against the originals in Leiden. In the course of preparing the transcriptions, a number of suggestions occurred to me towards the improvement of the texts as edited in PGM XII and XIII. These are presented below on pp. xiv-xxvii. Most of them merely correct typographic or mechanical mistakes, but new readings and interpretations are offered as well. These suggestions are by no means a comprehensive treatment of the many difficulties that still beset the text, and I have generally refrained from evaluating the merits of other scholars' conjectures.

Description of the Papyri

J 384 (= PGM XII)

J 384 is a roll that is now divided and glassed in six sections. The height of the roll is 22-23 cm; its length when intact was 360 cm. Both sides of the roll are often in a poor state of preservation; there has been considerable abrasion, especially damaging to Col. 1

of the Greek text; and both sides of the roll were lacquered with a 'protective covering' that has darkened and wrinkled, which makes for difficult reading in a number of places.

The recto of the roll contains an important demotic text first edited by W. Spiegelberg, *Der ägyptische Mythos vom Sonnenauge* (Straßburg 1917). This text is now best consulted in Fr. de Cenival, *Le mythe de l'oeil du soleil. Translittération et traduction avec commentaire philologique* (Demotische Studien 9, Sommerhausen 1988), which is accompanied by a complete set of excellent photographs of the entire recto.

The Greek text of J 384 that is dealt with here is inscribed on the verso against the fibers in thirteen columns. The Greek text is flanked by demotic — two columns on the left¹ and four on the right.² This demotic text consists of magical spells that have been edited with photographs by Janet H. Johnson, "The Demotic Magical Spells of Leiden I 384," *Oudheidkundige Mededelingen uit het Rijksmuseum van Oudheden te Leiden* 56 (1975) 29-64 with plates VIII-XII. Demotic columns 15, 16 and 17 contain Greek sections of which transcriptions are provided here, but not photographs, as these can be consulted in Johnson's edition. What were transcribed as magical words in PGM XII 445-52 (Col. 14) have been shown to be Old Coptic glosses to the demotic text,³ and hence nothing is transcribed of Col. 14 in the present edition.

Most of the Greek columns have widths varying between 18 and 20 cm; exceptions are columns 10 (16 cm broad) and 13 (11 cm broad). Intercolumnia vary between 0.5 and 4 cm, but as a rule they are about 2 cm. The Greek hand can be dated to ca. 300-350 AD.

The photographs of J 384 that are reproduced here have been reduced by some 15%.

J 395 (= PGM XIII)

J 395 is a papyrus codex consisting of a single quire⁴ that was constructed out of 8 sheets = 16 leaves = 32 pages. The first leaf is missing, and so the pages that are now numbered 1, 2, 3 etc. were originally 3, 4, 5 etc. Page size (H × W) is 26.5 × 15-15.5 cm. Before the 8 sheets were folded, all rectos faced upwards with the fibers running horizontally. The surviving folded pages show the following arrangement of recto and verso:

↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓ → ↓
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

The sequence ↓ → → ↓ shows that pages 13-16 constituted originally the middle of the quire.

The formal, angular, generally cramped hand that inscribed most of the codex (h¹) tends to slope to the right. At page 21, line 23 $\chi\omicron\lambda\upsilon\epsilon$ (or perhaps some words earlier) a

¹ Demotic columns II* and I*.

² Columns 14, 15, 16, 17 = demotic columns IV, III, II, I.

³ See J.H. Johnson, *loc. cit.*, pp. 38-39, 48-49; *eadem* in Betz, *Translation*, pp. 169-70. For the same reasons PGM XII 453 from Col. 15 as well as 466-68 and 471-73 from Col. 16 have not been transcribed in the present edition.

⁴ On single-quire codices, see E.G. Turner, *The Typology of the Early Codex*, pp. 57-60.

second hand (h²) took over and wrote to the end of page 25; pages 26-30 are blank. By comparison with the first hand, the second is round, relaxed, upright, and sometimes semi-cursive. The second hand strikes me as being responsible also for the first four lines in the upper margin of page 4, the last two lines in the lower margin of page 9, and the three lines in the lower margin of page 19. The first hand is characteristic of the middle of the fourth century AD; by itself the second hand might have been dated somewhat earlier.

The photographs of J 395 that are reproduced here have been reduced by some 25%.

Method of Publication

The transcriptions that accompany the photographs are semi-diplomatic. The Greek is printed without accents; breathing and punctuation appear only where the scribe supplied them. However, when word division is certain or close to certain, it is given, and so are certain or nearly certain restorations.

The following editorial signs with their usual meanings are used in the semi-diplomatic transcriptions:

- [] lacuna
- └┘ now a lacuna, but read on the papyrus by earlier editors
- [[]] deletion by the scribe
- ˘ ˘ insertion above the line

The high strokes ˘ ˘ are not used consistently; for the sake of clarity, letters are put above the line of writing when the supralinear letter is supposed to replace the letter written first, i.e. τ^ων and τ[^ω]ν rather than the uneconomical and confusing τ^ω˘ω˘ν⁵ and τ[^ω]˘ω˘ν. All dots under the line of writing are editorial:⁶ those within brackets indicate the estimated number of letters lost or deleted, those outside brackets illegible letters, and those under letters uncertain readings.

A raised asterisk * in the *apparatus criticus* of the transcriptions marks words or longer passages that are discussed in the suggestions towards the improvement of PGM XII and XIII in pp. xiv-xxvii below.

Three editorial signs which are not to be found in the semi-diplomatic transcriptions are used in the suggestions towards the improvement of PGM XII and XIII below in pp. xiv-xxvii. These signs are:

- { } editorial deletion
- < > mistaken omission in the original
- * asterisk under a letter indicates that it has been changed from what one sees on the papyrus.

⁵ When τ^ων was intended to mean των, neither τ[^ω]˘ω˘ν nor τ{^ω}˘ω˘ν seems appropriate in a diplomatic transcription.

⁶ So as to avoid confusion, deletion by expunction is not represented by dots above or below letters in the transcriptions, but like other kinds of deletion by [[]].

Preisendanz rarely printed dots under letters, probably to spare printing costs, and he tended to give letters either without dots as if they were completely preserved and certain, or to put them inside brackets as if they were not to be seen at all, whereas in both cases a dot under the letter would have been the preferable practice. Most of these minor divergences between the present dotted transcriptions and Preisendanz' by and large undotted ones are not noted in the *apparatus criticus*. In other respects the *apparatus* is as spare as possible and concerned exclusively with readings; for most matters it is assumed that scholars who consult this book have at hand PGM's normalized transcriptions and fuller critical *apparatus* as an aid to interpretation.⁷

Abbreviations

The abbreviations for the names of scholars whose readings are referred to in the *apparatus* are the same as those used in PGM:

- L = Leemans For J 384 and 395: C. Leemans, *Papyri Graeci Musei Antiquarii Publici Lugduni-Batavi*, Tomus II (Leiden 1885).
- R = Reuvs C.J.C. Reuvs. Leemans' edition was based almost completely on Reuvs' hand-drawn transcriptions (see e.g. introductions to PGM XII and XIII), and so as to credit the latter an R is usually placed before L(eemans). Reuvs' transcriptions were not available to me, but when it was possible to tell from the remarks of earlier editors that there was a difference in reading between the two Dutch scholars, then R(euvs) and L(eemans) are referred to separately.
- D = Dieterich For J 384: A. Dieterich, *Papyrus Magica Musei Lugdunensis Batavi quam C. Leemans edidit in Papyrorum Graecarum Tomo II (V)*, *Jahrbücher für classische Philologie*, Supplbd. 16 (Leipzig 1888), pp. 747-828. The introductory section (pp. 749-792) of this edition was reprinted in Dieterich's *Kleine Schriften* (Leipzig - Berlin 1911), pp. 1-47.
- For J 395: A. Dieterich, *Abraxas: Studien zur Religionsgeschichte des späteren Altertums* (Leipzig 1891).

⁷ For further material on PGM XII and XIII, see K. Preisendanz, "Die griechischen Zauberpapyri," *Archiv für Papyrusforschung* 8 (1927) 104-167, esp. 120-123. More recent literature on these texts is to be listed in W. Brashear's forthcoming *Greek Magical Papyri: A Survey*, scheduled to appear in *Aufstieg und Niedergang der Römischen Welt*.

Pr = Preisendanz

For J 384 and 395 (PGM XII and XIII). K. Preisendanz, *Papyri Graeci Magicae II. Die griechischen Zauberpapyri*, zweite, verbesserte Auflage durchgesehen und herausgeben von A. Henrichs (Stuttgart 1974).

SUGGESTIONS TOWARDS THE IMPROVEMENT OF PGM XII (J 384)

An arrow → meaning 'should be changed' to is used here for the sake of convenience.

- 2 κτέρεα, ἀν[ελ]ίττων → κ . ρια ν or a similar diplomatic transcription (see the *app. cr.* for palaeographical possibilities). Preisendanz' suggestion is based on his reading κτεριααν λιττων, but ἀν λιττων cannot be read (the space available allows for five or at most six letters before the last ν, certainly not eight), and before this κτέρεα is at best a possibility. Preisendanz correctly rejected Reuvens' ισπριων (τ. ὀσπρίων) ἐπιετῶν (accepted also by Dieterich).
- 9 εἰ [δ]ὲ ὄνειροπομπεῖ, ἀνάψει → ἄν ἐπ' ὄνειροπομπείαν (e.g. ἀφῆς), ἄψει (cf. the following parallel sentence in 10 ἄν ἐπὶ φόνον πέμπης, δὸς [α]ύτῃ τὸ ξίφος κτλ). In ἄν, the α is clear, and so are the left vertical and part of the oblique of ν. In ἐπ', the right side of π is visible (neither εἰς nor ἐκ seems possible). Apparently the verb of the protasis has fallen out, and so one should supplement probably ὄνειροπομπείαν <ἀφῆς>, ἄψει (assuming a kind of haplography) or perhaps ὄνειροπομπείαν <πέμπης>, ἄψει.
- 12 [π]οιῶν τάδε cannot be verified and should be changed to a diplomatic rendering of the traces such as [.] [.] τ . α. RL transcribed . . . λ η, for which D proposed [ἀπο]λ[υομέν]η. Given the palaeographical difficulties and open context, it is probably pointless to guess at what the papyrus contained.
- 15-16 πο[ι]εῖ δὲ πράξε[ι]ς ταύτας καὶ ὄνειρ[ο]πομπείαν, ἀγρυπνίαν ποιεῖ κ[α]ὶ διαλλάσσει κ[ακ]οδαίμο[νο]ς, [ἐ]ὰν ὀρθῶς αὐτῷ χρήσῃ κα[ὶ] ἀγνώσ. The Greek is neither clear nor idiomatic, and hence translators have had to fudge: "Er erzielt folgende Wirkungen, Traumsendung, Schlaflosigkeit bewirkt er und befreit von bösem Dämon - - - " (PGM); "among his operations, he sends dreams or causes sleeplessness; and he releases from an evil spirit - - -" (H.Martin in Betz, *Translation*). In 16 one might better restore the accusative plural κ[ακ]οδαίμο[νο]ν[α]ς after διαλλάσσει.¹ Later in the line, the reading of κ[α]ὶ after ποιεῖ is unsound. Where κ was read, I clearly see a piece of writing that can be regarded as the base of δ and part of its right side; after this there is space for one letter only; my guess is that ποιεῖ is followed by δ[έ] here as in 15. The new reading πο[ι]εῖ δὲ πράξε[ι]ς ταύτας καὶ ὄνειρ[ο]πομπείαν, ἀγρυπνίαν ποιεῖ δ[έ] διαλλάσσει κ[ακ]οδαίμο[νο]ν[α]ς κτλ. at first sight does not appear to solve the difficulties, but it allows for the application of Brinkmann's methodology and the restoration of normal idiom: πο[ι]εῖ δὲ {πράξε[ι]ς ταύτας καὶ} ὄνειρ[ο]πομπείαν, ἀγρυπνίαν. ποιεῖ δ[έ] <πράξε[ι]ς ταύτας καὶ> διαλλάσσει κ[ακ]οδαίμο[νο]ν[α]ς κτλ.
- 17 ἔστιν γὰρ ἔχων πᾶσαν πρᾶξιν. Here γὰρ ἔχων → παρέχων. Palaeographically it is difficult to decide whether the first letter is a round γ that descends into the following α, or whether it is a round π. But παρέχων yields better sense, and it is

¹ So R. Merkelbach - M. Totti, *Abrasax I*, pp. 66 and 76.

supported by PGM P21 (p. 229), 19-20 παρεχόμενοι μοι νίκας, χάριν, πρῶξιν πρὸς τὸν δεῖνα κτλ.; cf. also PGM XII 271-72 δακτυλίδιον πρὸς ἐπίτευξιν καὶ χάριν καὶ νίκην. ἐνδόξους ποιεῖ καὶ μεγάλους καὶ θαυμαστοὺς καὶ πλουσίους κατὰ δύναμιν ἢ τοιούτων φιλίας παρέχει.

19 ἔκδεξ[ι]ν [τ]ῶνδε is certainly wrong and, until a better reading is found, should be changed to a diplomatic rendering of the traces more or less like that proposed here:
 εκδεξ . . ν δε τ . . . ν.

[ἡ δὲ ἀριστε]ρὰ χεῖρ → τῆ [ἀριστε]ρῆ χερί with the papyrus and, in substance, with Dieterich. For the spelling χερί, cf. Gignac, *Grammar* I, p. 259.

20 π[άντα ταῦτ]α as restored by Preisendanz is almost certain; I see παντ[α ταυτ]α.

23-27 εἶτα τα[ῦτ]α ²⁴ ποιήσας καὶ παραθεῖς, ὡς ὑ[π]όκειται ποιήσας (so Pap.; ποιήσεις Pr following L) τὸν Ἔρωτα ἐπὶ τρ[α]πέζης πανκάρ²⁵που ἐχούσης τοὺς ζ̄ λύχνους καιομένους λευκῷ ἐλαίῳ καὶ ὅσα προογέγραπται ²⁶ ὡς τε πείθειν τὸν θαυμαστὸν Ἔρωτα. πρώτη μὲν ἡμέρα ἐπιθέντος σου αὐτὸν ²⁷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ κομήσαντος, ὡς προογέγραπται — γράφω δέ σοι κτλ. This passage is confused and repetitive. In the two sections that are printed bold I believe that we are dealing with variant versions: the same operation is described twice, and in my opinion the first is pointlessly elaborate; ὡς προογέγραπται and the inferior ὅσα προογέγραπται appear to be the nearly identical ends of the variant passages. The curious ὡς ὑπόκειται, furthermore, if it is not a slip for the expected ὡς πρόκειται, can be explained as the introduction of the longer version that was originally in the upper margin: i.e. 'as is given below (in the other exemplar)', in other words the equivalent of a marginal κάτω introducing a variant.² If this analysis is correct, the originally marginal material may be set within braces and the punctuation altered as follows: εἶτα τα[ῦτ]α | ποιήσας καὶ παραθεῖς, {ὡς ὑ[π]όκειται³ ποιήσας τὸν Ἔρωτα ἐπὶ τρ[α]πέζης πανκάρ²⁵που ἐχούσης τοὺς ζ̄ λύχνους καιομένους λευκῷ ἐλαίῳ καὶ ὅσα προογέγραπται} | ὡς τε πείθειν τὸν θαυμαστὸν Ἔρωτα, πρώτη μὲν ἡμέρα ἐπιθέντος σου αὐτὸν | ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ κομήσαντος, ὡς προογέγραπται — γράφω δέ σοι κτλ. For the inconsistencies in the piled up participial constructions, see Mayser, *Grammatik* II.3, pp. 68 ff. and 70 ff.

29 πλίνθους ὠμάς δύο λαβὼν ποιήσων κέρατα δ̄. The reading ὠμάς Pr (where D read γή[ι]νας, and RL . . . ας) is close to certain and well-paralleled. The problem is the general sense: "nimm zwei ungebrannte Ziegel, mach vier Ecken" (Preisendanz). κέρας, however, has not been attested as meaning 'corner', 'edge' or 'side', and in general the phrasing is too elaborate to mean that two bricks should simply be set side by side (as in PGM IV 30-31: ποιήσων ἐπὶ δύο πλίνθων ἐπὶ κροτάφων ἐκτηκυῖων - - - πυράν). H. Martin (in Betz, *Translation*) gives "take

² See below on line 229 with note 5.

³ If one regards ὡς ὑπόκειται as a slip for ὡς πρόκειται, one should print rather παραθεῖς ὡς π[ρ]όκειται {ποιήσας κτλ.

two unbaked bricks and form them into 4 horn-shaped objects," but the instructions can hardly be telling us to make (carve?) four objects out of two bricks. It seems, then, that either δύο or δ̄ is not sound. Given the corrupt nature of the transmission, one might consider for example <δεκα> δύο or <κατὰ> δύο, but the likeliest error is haplography of distributive δύο δύο (cf. Blass - Debrunner - Funk, *Greek Grammar*, § 248), and so I would print δύο <δύο>. Cf. already R. Merkelbach - M. Totti (*Abrasax* I, p. 67) "nimm je zwei ungebrannte Ziegel."

36 βω[μ]ῶ εἰς[θέε] may capture one of the senses that might be expected, but the reading cannot be confirmed. I print β with RL. Possibly βωμῶ is correct (the first ω, however, is most uncertain; it could well be α, λ or ο; and the rest is guess work), but then εἰςθεε is too long for the space of c. 3 letters that would follow. We know that we are dealing with the sacrifice of the second chick, and given the palaeographical difficulties we may have to settle for this minimum of information.

38 ἀπάντων → πάντων with previous editors. There is a superfluous curved stroke before the π, but it cannot be read as α.

54-55 ποιήσον αὐτοὺς ἐνφόβους, ἐντρόμους, ἐπτοημένους, τὰς φρένας | ἐνοχλ[ή]ας διὰ τὸν φόβον σου κτλ. The comma after ἐπτοημένους should be removed; for the nexus, cf. especially Aesch., *Prom.* 856 οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας. After this, ἐνοχλ[ή]ας will not do at all; RLD read πο[ιή]ας, which may be the right word: I see ποι. ς. ας, where the first letter could possibly be τ.

58 ἤδη ἤδη, ταχὺ [τ]α[χ]ύ. [λόγος] δεύτερος is given by Pr where RLD printed ἤδη ἤδη ταχὺ. [λόγος] δεύτερος and where I give ἠδη ἠδη ταχυ τ[α]χ[υ] δευτερος. The traces before the lacuna are compatible with τα, certainly not with λο. Since between the first ταχύ and δεύτερος there is space for at best four letters and certainly no more than five, I suspect that Pr inherited [λόγος] from earlier editors, where modern conventions require <λόγος>. The present passage should probably be given as follows: ἤδη ἤδη, ταχὺ τ[α]χ[υ]. <λόγος> δεύτερος.

61-62 ποιήσον στρέφεσθ[αι πάντ]ας ἀνθρώπους τε καὶ πάσας γυναῖκας | ἐπὶ [ἔ]ρωτά μου. As a reading ἐπὶ [ἔ]ρωτά is impossible, and if one regards it as a conjecture, its specifically amatory sense is out of place, for this tripartite charm is aimed at general success and superiority over everyone else; cf. the preceding lines 49-50 διακόνησόν μοι εἴτε πρὸς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, καὶ ἐπαναγκάσῃς αἰεὶ αὐτοὺς ποιεῖν πάντα τὰ [γ]εγραμμένα ὑπ' ἐμοῦ, and the following lines 69-71 καὶ δοῦναί μοι χάριν, ἠδυγλωσσίαν, ἐπ[αφ]ροδισίαν πρὸς[ς] πάντας ἀνθρώπους καὶ πάσας γυναῖκας τὰς ὑπὸ τὴν κτίσι[ν], ἵνα μοι ὧσι ὑποτεταγμένοι εἰς πάντα, ὅσα ἐ[ὰν] θέλω. Where Pr gave ἐπὶ [ἔ]ρωτά, RL saw εὐπιϑωσ, which is an entirely possible reading. εὐ, in my opinion, is the only possible interpretation of the first two letters. Between π and θ, one possibility is ιϑ, but I find η (= εὐπηθωσ) still better, because under magnification one can see that when the scribe reached the bottom of the vertical, he ascended and moved into a horizontal, of which the very beginning still survives.

On the basis of the reading of RL, εὐπίκτως or εὐπείκτως could have been defended against the various conjectures that have been made, but this is all the easier with the new reading εὐπηθῶς (τ. εὐπειθῶς) μου 'obedient to me'.

- 62 The elsewhere unattested παραφίμω should be changed to παραψίμω ('charm that works by contact') with the papyrus, as was pointed out by K.F.W. Schmidt, *Philol. Wochenschr.* 55 (1935) 1174, adducing PGM VII 973-80 ἀγώγιμον παράψιμον· - - - ἐπαναγκάσατε τὴν δεῖνα τῆ[ς] δεῖνα, ἐὰν ἄψαιμι, ἐπακολουθήσαι. Cf. also IV 2173-4 ἦς δ' ἂν παράψη γυναικὸς ἢ ἀνδρός, φιληθήσει. From PGM's index (Vol. 3, p. 158) it is clear that Preisendanz recognized the correctness of Schmidt's suggestion: under παραφίμω he refers to the present passage, but states "l. παραψίμω," and under παράψιμον he refers to the present passage, to that in PGM VII and to Schmidt's remarks. The word is also preserved as the name of a charm in the fragmentary P. Laur. III 57 Fr. A, 2 (to be republished as *Suppl. Mag.* 82). The magical notion of the law of contact is present not only in the names of these charms, but throughout the magical texts.
- 63 αβλα[ν]αθαναλβα → αβλαθαναλβα with the papyrus; cf. e.g. PGM VIII 61 αβλαθ(αναλβα); XXXVI 190 αβλαθανα.
- 100 πρὸς τὸν οὐδόν, ὄ[που] εἶ, τὸ ὄν → πρὸς τὸν οὐδόν. ζ[ὺ] εἶ τὸ ὄν with the papyrus and earlier editors. The restoration proposed by Preisendanz is too long. Cf. 101 cὺ εἶ τὸ ὄν and 106 cὺ εἶ ἡ ἐργασία μου, cὺ εἶ ὁ μέγας Ἄμμων.
- 103 δὸ[ς] ἐ]μοί → δό[ς] μοι with previous editors by reason of space.
- 106 ὁ ἐν οὐρανῷ να[ίων, ἐλθ]έ, βοήθησόν μοι → ὁ ἐν οὐρανῷ· να[ί, κύρι]ε, βοήθησόν μοι. The poetic ναίω, which occurs elsewhere in the magical papyri only in the hexametric PGM II 83, is out of place in the present prose passage, and the restoration is slightly too long. For the standard ναί, κύριε, followed at greater or less distance by an imperative, cf. PGM I 216; IV 1704; VII 989; XII 261; XIX a-b 50; *Suppl. Mag.* 42. 35, 40; 57. 14. For a full treatment of ναί followed by a vocative in Greek prayer (with references to the magical papyri), see A.J. Festugière, *Symb. Osl.* 28 (1950) 89-94; 29 (1952) 78.
- 109 ὄν[ειροπ]ομπεῦσαι was read and restored by Preisendanz, but the form in -εω is elsewhere unattested, and the reading of υ is altogether uncertain. So as not to enrich the Greek language with a new form where the reading is so difficult, one should probably posit a misspelling of the expected ὄνειροπομπῆσαι: probably ὄν[ειροπ]ομπεῖσαι or perhaps ὄν[ειροπ]ομπῆσαι.
- 118-19 ᾧ πᾶς ἄγγελος τὰ ἐπιτασσόμενα ἀποτελεῖ. θεῖον ὄνομά σοι κτλ. → ᾧ πᾶς ἄγγελος τὰ ἐπιτασσόμενα {α} ποι(εῖ). θεῖον ὄνομά σοι κτλ. Preisendanz gave ἀποτελεῖ as a conjectured improvement; it was originally read (?) by Dieterich, but the papyrus clearly has ἀποιθειον. The phrase τὰ ἐπιτασσόμενα ἀποτελεῖ, furthermore, cannot be paralleled in the magical papyri. In the problematic sequence of letters ἀποι one should recognize dittography of the preceding α and a misspelling of ποιεῖ. For the nexus τὰ ἐπιτασσόμενα ποιεῖ, cf. especially PGM IV 1430-2 ἄχρις ἂν ποιήσῃ τὰ ἐπιτασσόμενα αὐτῇ ὑπ' ἐμοῦ;

also IV 2054 ὁ θέλει ἐπίταξον, καὶ ποιῶ; VII 479-81 τοῦ(το) γὰρ ἐποίησα κατ' ἐπιταγὴν - - ἀφ' οὗ ἐπιτασσόμενος ποιήσεις. In the passage under consideration ποιεῖ might have generated ποι either by simple omission or by vowel simplification (for the latter, see Gignac, *Grammar* I, pp. 199-200).

120 τὸ ὄνομα ἔνδοξον, ὄνομα τὸ κατὰ πάντων τῶν χρειῶν is abundant and not entirely in accordance with the regular use of the definite article. Difficulties disappear with the application of Brinkmann's methods: τὸ {ὄνομα} ἔνδοξον ὄνομα τὸ κατὰ πάντων τῶν χρειῶν.

128-37 contains two passages that are suspiciously repetitive of each other. They are best surveyed side by side:

Lines 128-31.

ἐνγραφε εἰς τὸ ῥάκος καὶ
τὰ ἕξ (ὀνόματα) τοῦ
θεοῦ
καὶ ὅσα θέλει ἰδεῖν τὸν <δεῖνα>
καὶ ὡς
χαλαμανδριωφ ἰλεαρζωθ
ρεδαφνιω ερθιβελνιν
ρυθαδνικω ψαμμεριχ
ὕμιν λέγω

καὶ σοί (cν Pap.)
μέγα δυναμένωι δαίμον(ι)

πορεύθητι εἰς τὸν τοῦδε
οἶκον

καὶ λέγε αὐτῷ τάδε

Lines 131-37.

εἶτα λαβὼν ἀμίλτωτον λύχνον
ἄγραφον ἐνλυχνιάσας πλησον
κεδρία ἄψαα δὲ ἐπίλεγε
τὰ ὑποκείμενα (ὀνόματα) γ
θ(εοῦ)

χαλαμανδριωφ ἰδεαρυωθ
θρεδαφνιω ερθαβεανιγ
ρυθανικω ψαμμοριχ

τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ (ὀνόματα)
ἐπακούσατέ μου
καὶ σὺ

Ἄγαθὲ Δαίμων
οὗ κράτος μέγιστόν ἐστιν ἐν θεοῖς
ἐπάκουσόν μου

πορευθεὶς πρὸς τὸν δ(εῖνα)
εἰς τὸν οἶκον

αὐτοῦ ὅπου κοιμᾶται εἰς τὸν
κοιτῶνα αὐτοῦ καὶ παραστάθητι
αὐτῷ φοβερὸς τρομερὸς μετὰ τῶν
τοῦ θεοῦ μεγάλων καὶ κραταιῶν
(ὀνομάτων)

καὶ λέγε αὐτῷ τάδε

There can be little doubt that the first of these passages had its origin in several marginal glosses pertaining to the second passage. Where bold print matches bold, we are probably dealing with variants and marker-words designed to show at which position variants or omissions should be supplied. In the first passage the words

that are not printed bold are likely either to supply what was omitted in the second passage or to contain glossar's comments. If this analysis is correct, the first passage should be bracketed out of the text entirely, but it should be used to supplement and improve the second one when considered appropriate. I would print 128-137 as follows:

{ἐγγραφε εἰς τὸ ράκος καὶ τὰ ἕξ ὀνόματα τοῦ θεοῦ καὶ ὅσα θέλει
 ἰδεῖν τὸν <δεῖνα> καὶ ὡς χαλαμανδριωφιλεαρζηωθρε δαφνιωερθι-
 βελνιν ρυθαδνικωψαμμεριχ ὑμῖν λέγω καὶ σὺ μέγα δυναμένωι δαῖμον,
 πορεύθητι εἰς τὸν τοῦδε οἶκον καὶ λέγε αὐτῷ τάδε.} εἶτα λαβὼν
 ἀμίλτων λύχνον ἄγραφον ἐνλυχνιάσας πλησον κεδρία· ἄψα δὲ
 <ἐγγραφε εἰς τὸ ράκος καὶ> ἐπίλεγε τὰ <ἕξ> ὑποκείμενα ὀνόματα {γ}
 θ(εοῦ) <καὶ ὅσα θέλει ἰδεῖν τὸν <δεῖνα>>· χαλαμανδριωφ ιδεαρνωθ
 θρεδαφνιω ερθαβειανιγ ρυθανικω ψαμμοριχ· <ὑμῖν λέγω>, τὰ ἅγια
 τοῦ θεοῦ ὀνόματα, ἐπακούσατέ μου, καὶ σὺ, Ἀγαθὲ Δαίμων, οὗ
 κράτος μέγιστόν ἐστιν ἐν θεοῖς, ἐπάκουσόν μου κτλ.

In three places the first passage provides material that can neatly be incorporated into the second passage: 128-9 ἐγγραφε εἰς τὸ ράκος καί; 129 καὶ ὅσα θέλει ἰδεῖν τὸν <δεῖνα>; and 130 ὑμῖν λέγω. It must remain a subjective matter as to what extent and how the second passage should be further altered in light of the first. Here follow some remarks on details:

129 καὶ ὅσα θέλει ἰδεῖν τὸν <δεῖνα>: one may also supply τόν(δε). The entire phrase is to be supplied in 133 between ὀνόματα γ θ(εοῦ) and the six magical words. Cf. the preceding 108-9 ἐνγράψα - - - τὰ ὑποκείμενα καὶ ὃν θέλει ὀν[ειροπ]ομπεῖται.

καὶ ὡς is a remark of the glossar, 'also as follows', introducing the variants of the six magical words.

130-31 μέγα δυναμένωι δαῖμον and 134 Ἀγαθὲ Δαίμων: I have not altered 134, but one might consider <μέγα δυνάμενος> Ἀγαθὲ Δαίμων or perhaps <μέγα δυνάμενος> {ἀγαθὲ} δαίμων or δαῖμον. Cf. PGM XIII 290 πολὺ δυνάμενος ἐν κόσμῳ; XIXb 14 σὺ δυνάμεν[ο]ς.

132-3 τὰ <ἕξ> ὑποκείμενα ὀνόματα {γ} θ(εοῦ): alternatively one might print τὰ ὑποκείμενα ὀνόματα ζ θ(εοῦ) and indicate in the *apparatus criticus* that the papyrus has γ.

<καὶ ὅσα θέλει ἰδεῖν τὸν <δεῖνα>>: see above on 129.

134 Ἀγαθὲ Δαίμων: see above on 130-31.

141 κ[αὶ τ]ρήσας σε κατακόψει → κ[αὶ ὁ] Βησᾶς σε κατακόψει. After the lacuna the papyrus has βεισας. The curved stroke after the break is too high and oblong to be the loop of ρ; it can only be from the upper half of β, and the papyrus still preserves faint traces of the bottom of this letter. The figure of Bes is employed in the present dream-oracle (lines 122-28), and it is from him as god of prophesy that the dream is

derived. In 128 we read that he is armed with daggers at both his ankles,⁴ and it is with these daggers that Bes in his role of armed monster-god (his apotropaic functions were manifold) would make mince-meat of the daemon that should disobey the command to bring the dream.

- 149-50 δειξαί μοί τι[να] μορφήν σου → δειξαί μοι τή[ν] μορφήν σου with earlier editors. Before the lacuna is a vertical that could either be ι or the left side of η; after the break, the right half of μ. The lacuna has the breadth of two letters, and it is filled perfectly with the right half of η, a ν and the left half of μ. The present request for a dream instructs one to draw a figure of Hermes-Thoth on a piece of linen as follows: ὀρ[θ]όν, ἰβιοπρόσωπον 'standing, ibis-faced'; it is specifically in this characteristic form that the god should appear in the dream. For ἡ μορφή rather than τις μορφή in somewhat similar passages, cf. e.g. PGM IV 3221-2 δείξακα τὴν καλήν σου μορφήν; XIII 583-4 ἵνα μοι φανῆ ἡ ἀληθινή σου μορφή; 616-7 φανήτω μοι ἡ ἀγαθή σου μορφή.
- 162 τεκμηριο[ι]ς δέ → τεκμήριο[ν] δέ with earlier editors and K.F.W. Schmidt, *Philol. Wochenschr.* 55 (1935) 1175. Preisendanz' transcription cannot be verified, and τεκμήριον δέ is the idiomatic phrase that one expects at the beginning of this sentence.
- 176-211 = Col. VI. GENERAL REMARKS. Due to the loss of a strip of papyrus, about 6-10 letters have to be supplied within the right third of each line in this column. Since this rule was not consistently observed in PGM, the text has to be altered in numerous places.
- 176 ὁ δολο(ποιῶν) is printed mistakenly with diamond brackets where square ones [] would be correct. But even ὁ δολο[ποιῶν] is not satisfactory, for the restoration does not sufficiently fill the lacuna, and the definite article is unexpected in the present series of epithets. The papyrus has οδολοπ[or οδολοτ[followed by a lacuna of some six or seven letters.
- τέλει δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἡλίου ὄνομα πρὸς πάντα → ποιεῖ δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἡλίου ὄνομα πρὸς πάντα with the papyrus and RLD. The reading of τέλει is hardly acceptable. In ποιεῖ, the letters οἰ, though not completely preserved, are close to certain. Before the omicron, some ink that can be explained as the upper and lower right extremities of π. RL convincingly translate, "efficax autem est solis nomen in omnibus rebus," and compare XII 281 ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς δαιμονοπλήκτους, of the aforementioned magical ring. Cf. also PGM XXXVI 36-37 θυμοκάτοχον καὶ χαριτήσιον καὶ νικητικὸν δικαστηρίων βέλτικτον, μέχρεις καὶ πρὸς βασιλέας ποιεῖ; 276 ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς δαιμονοπλήκτους; X 24-25 θυμοκάτοχον, πρὸς πάντας ποιῶν· ποιεῖ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς καὶ κατηγοράς κτλ.

⁴ Cf. PGM VIII, col. 3 (reproduced in PGM, Vol. 2, Tafel I, Abb.6) for a figure of Bes with a dagger in his right hand. Cf. H. Bonnet, *Reallexikon der ägyptischen Religionsgeschichte*, p. 102 (fig. 34) and p. 106 (fig. 36) for Bes with a dagger in his right hand, respectively with daggers in both his hands; cf. also *Lexikon der Ägyptologie* I, col. 722.

- 177 ηφατη Ἡφαι[τ]ε → ηφατη ηφαι[.]ε. The actual size of the lacuna was ignored. We may be dealing with magical words, and Ἡφαι[τε *vel sim.* is only a possibility.
- 177-78 λαμπροφοῖτα (λαμπροφαιτα Pap.) was first suggested by Dieterich. Since the word is apparently a hapax, Dieterich's two other conjectures deserve consideration, and should have been recorded in the *apparatus criticus* of PGM, namely the attested λαμπροφαῆ and λαμπροφεγγῆ. The former is appealing in light of πυριφαῆ, which directly precedes; the latter occurs also in PGM IV 386 and 714-5.
- 179 ἐὰν βούλη τινὰ ὀργιζόμενόν σοι καταπαῦσαι (σοι τινα παυσαι Pap.) → ἐὰν βούλη τινὰ ὀργιζόμενόν σοι {τινα} παῦσαι by the application of Brinkmann's methodology. Cf. already Leemans *ad loc.*: "alterum τινά abundat." It is noteworthy that Preisendanz printed -όμενόν σοι παῦσαι for the present passage in his index (PGM, Vol. 3, p. 148).
- 183 αβ]λαναθαναλβα → αβ]λαναθαναβλα with the papyrus; so spelled (-βλα) e.g. in *Suppl. Mag.* 10. 1, 3.
- 184 θε[ός, κανκ]ανθαρα. Before the lacuna is a vertical that starts at the middle horizontal of the preceding epsilon and descends below the line. Probably the word that begins before the lacuna is θεῖ[ος.
- 193 ἄ[μα] → α[.]. Dieterich's ἄ[νχούσης ∟.] is the sort of thing one expects, and the restoration need not be too long for the lacuna.
- 194 κ[αθ' ἡ]μέρας γ̄ is at least three letters too short for the lacuna. Dieterich's καὶ [ἔαρον ἡ]μέρας γ̄ seems close to certain.
- 196 ἄλλος κοινοῦ κερά[τιον or ἄλλος κοινοῦ κερά[τια , i.e. κερά[τια followed by a numeral-letter.
- 197 βάπ[τε τρ]ίς is too short for the lacuna. One might consider for example βάπ[τινον τρ]ίς or βάπ[τε ἐπτάκ]ίς.
- 199 πυρώ[κα]ς βάψον is too short; probably πυρώ[σας τρ]ίς βάψον.
- 201 βάλε εἴ[σω] → βάλε εἴ[σ]ν, though the lacuna could be even a bit larger. It is certain that part of ν is preserved after the lacuna.
- 204 ἔτι μέσον → ἐν μέσῳ. The papyrus has εν μεσον; the first ν, which is of the writer's square type, is certain. For ἐν with the accusative instead of the dative, see S.G. Kapsomenakis, *Voruntersuchungen zu einer Grammatik der Papyri der nachchristlichen Zeit* (Münchener Beiträge 28, 1938), pp. 111-12.
- 210 τελετή δὲ ἡ κατ[ασκευ]ῆ ἡ ὑπογεγραμμένη → τελετή δὲ ἡ κατ[ὰ πάντων]ν ἡ ὑπογεγραμμένη following in substance Eitrem (*Aegyptus* 6, 1925, 119-20). The letter after the lacuna can only be the right part of ν.
- 229 εἰμι ὁ ἀ(εἰ) ἴκος, ὁ ἐκπεφυκῶς ἐκ τοῦ βυθοῦ is not sound because ἀ(εἰ) ἴκος is based on a false reading. The papyrus has εἰμι ο ανοσ ο εκπεφυκως εκ του βυθου. In ανοσ, a ν of the scribe's square type is preferable to γι (i.e. ἄγιος) RLD and η (i.e. αἴος, a magical word) Eitrem, and the reading ισ Pr is certainly wrong. I suspect that ανοσ had its origin in a glossar's remark that was originally written in the bottom margin: ἄν(ω) ὡς· ὁ ἐκπεφυκῶς ἐκ τοῦ βυθοῦ, i.e. 'above read as

- follows: ὁ ἐκπεφυκῶς ἐκ τοῦ βυθοῦ.⁵ If so, ανος will have displaced a word, and in light of PGM IV 1683-4 ὁ λωτὸς ὁ πεφυκῶς ἐκ τοῦ βυθοῦ one might print εἶμι ὁ {ανος} <λωτὸς> ὁ ἐκπεφυκῶς ἐκ τοῦ βυθοῦ.
- 231 Μαρμαρανωθ → Μαρμ(αρ)ανωθ. The papyrus has μαρμανωθ as was noted by earlier editors.
- 241 ἐλίσεται is printed following a conjecture of Usener where the papyrus has ἐλευσεται. Since emendation is necessary, one should probably give ἀνοίγεται following the standard formula (ἀνοιγῆσεται Merkelbach⁶). Once ἀνοίγεται was written ANYΓΕΤΑΙ, it could easily be miscopied as ΕΛΕΥCΕΤΑΙ.
- 307 τοῦτο[ν] → τοῦτο<ν>
- 403 ἄλ[λ]α → ἄλ<λ>α
- 404 εὐλαβούμενοι can actually be read on the papyrus; the first letter is a cursive ε, not a σ.
- 445-52 (Col. 14) consist of demotic with Old Coptic glosses, and hence are not transcribed in the present edition; see above, p. x with note 3.
- 453 is not given in the diplomatic transcription of the Greek section of Col. 15, because it is a magical name in Old Coptic according to J.H. Johnson, *OMRO* 56 (1975) 40-41, 48.
- 466-68 and 471-73 consist of demotic with Old Coptic glosses, and hence they are not given in the present transcription of the Greek in Col. 16; see Johnson, *OMRO* 56 (1975) 42-43; *eadem* in Betz, *Translation*, pp. 170-171.
- 463-64 Although the papyrus definitely has ἐκειμει (κ cannot be read as γ with ω above it), Preisendanz' suggestion of ἐγὼ εἶμι is attractive.
- 469-70 The interpretation proposed for these extremely difficult lines seems forced, and a number of the readings probably have to be rejected. I have not been able to make any progress here.
- 489 does not exist. If one counts the lines between PGM XII 482 and 492, one finds that from 492 onwards the numbers indicated are one digit too high. From the index to PGM, one can see where the mistake in numeration was made: the magical word in Col. 17, line 22 is indicated as being PGM XII 488 (cf. Index, p. 269, s.v. καβαχαρ), whereas καῦσον in the following line is indicated as being PGM 490 (cf. Index, p. 113, s.v. κᾶειν).
- 494-95 καὶ το[ῦ δ]αίμων[ο]ς τοῦ Βαλ[κάμου] καὶ το[ῦ θεοῦ] | κυ[νο]πρ[ο]σώ-
που καὶ τῶν σὺν αὐτῷ θεῶ[ν] has to be changed in several places. The transcrip-
tion offered here is κ . . ο . δαίμων [γ]ενου βαλανικα το[υ] | κ . πρ[ο]σώ-
που και των σὺν αὐτῷ θεῶ[ν]. To begin with, Βαλ[κάμου] does not reflect a
reading, but a conjecture of Dieterich's, who actually read βαλανικ with RL.

⁵ On the use by correctors of ἄνω and κάτω (i.e. 'see above', 'see below'), often abbreviated ἄν(ω) and κάτω(ω), see Brinkmann's remarks reprinted here on pp. 93-94. For ὡς introducing a variant, see above on line 129 καὶ ὡς. For abbreviated οὕτως introducing variants, see K. McNamee, *Marginalia and Commentaries in Greek Literary Papyri* (Diss., Duke University, 1977), pp. 90-92, 545-549; cf. *eadem*, *Abbreviations in Greek Literary Papyri and Ostraca* (BASP Suppl. 3, 1981), pp. 74-75

⁶ R. Merkelbach - M. Totti, *Abrasax* I, p. 176.

Before this word]ενου is to be read, not]ctου, and so one must restore [γ]ενοῦ βαλάνις(ς)α, a phrase which is paralleled twice in the erotic charm Suppl. Mag. 42; cf. lines 13-14 καταναγκάσατε Γοργονίαν, ἣν ἔτεκε Νιλογενία, βληθῆναι Κοφία, ἣν ἔτεκεν Ἰσάρα, εἰς τὸ βαλανεῖον, καὶ γενοῦ βαλάνισσα (cf. also line 62). In the present charm as well as in Suppl. Mag. 42, a daemon is commanded to become a bath-woman and to inflame the beloved with the heat of the bath waters. The preceding δαίμων, then, is probably nominative-vocative. In 495, κυ[νο]πρ[ο]χώπου cannot be read and restored, for here the writing is larger than usual, and only one letter can have been written between κ and π. If we are dealing with a compound, it well may be ἱερακοπρόσωπος as in PGM XIII 41, 47, 51 etc. If this is correct, 494-5 will have run δαίμων, [γ]ενοῦ βαλάνις(ς)α. καὶ το[ῦ ἱερα]κοπρ[ο]χώπου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ θεῶ[ν κτλ.

SUGGESTIONS TOWARDS THE IMPROVEMENT OF PGM XIII (J 395)

An arrow → meaning 'should be changed to' is used here for the sake of convenience.

- 54 = 425 ἡμερεΐουc → ἡμερηΐουc with the papyrus and earlier editors. The indication in PGM's *app. cr.* that the papyrus has ημερηΐουc is, therefore, superfluous.
- 54-5 = 425-6 καὶ τοὺc ἡμερηΐουc (καὶ) τοὺc ἐφεβδοματικουc → καὶ τοὺc ἡμερηΐουc τοὺc ἐφεβδοματικουc, 'the gods of the days of the week'. The insertion of καί, which was proposed by Dieterich and accepted by Preisendanz, is mistaken. Lines 735-6, referred to by Preisendanz *ad loc.*, do not justify the alteration.
- 60 ἐν τῇ Κλειδί → ἐν τῇ Κλειδί μου with the papyrus. Contrary to what Preisendanz said *ad loc.*, the scribe did not delete μου by expunction. Although the parallel passage has in 432 ἐν τῇ Κλειδί (without μου), one may compare 228-9 ὡc ἀλληγορικῶc ἐν τῇ Κλειδί μου εἶπον. Moses is the supposed first-person narrator in the present work, and here he refers to another of his treatises.
- 77 *app. cr.* The indication "ce κυ(ριε) P" is misleading. On the papyrus κῶ is added in the margin before ce. We have here a normal abbreviation for κύ(ριος), not (as indicated in PGM, Vol. 2, p. 270) an abbreviation by contraction of a *nomen sacrum*. Cf. below on 742.
- 132 τὸ ἐν μέρος καὶ τὸ ἕ(τερο)ν → τὸ ἐν μέρος καὶ τὸ ἐν with the papyrus; see F. Maltomini in: *Miscellanea Papyrologica* (Pap. Flor. VII, 1980), p. 175.
- 143 and 448-9 cè ἐνεδοξάcθη → cè ἐδοξάcθη with Brinkmann (here p. 96 note); see below on line 772.
- 150 βιαθιαρβα[ρ]βερβιrcχι → βιαθιαρβα[ρ]βερβι[[ρ]]cχι. The last ρ in the line is clearly deleted with a deletion dot above it, and it is precisely this ρ that is absent in the parallel in line 459. When the scribe's deletion is taken into account, the logoi in 150-1 has the requisite 36 letters. The remark in PGM *app. cr.* — "nach ανοκ 37 (nicht 36) Buchst." — does not apply.
- 153 ὄνομα. PGM *app. cr.* fails to mention that the papyrus has here ⱮⱮ.
- 189-90 περιθέμενοc | ἕcη μετ' → περιθέμενοc ἕcη | μετ'
- 204 ἕcεc(θ)c → ἕcε(c)θc
- 211 and 566 μῆ ἐξέλθῃ → μῆ ἐξέλθῃc with the papyrus and earlier editors (RLD), and so translated by M. Smith in Betz, *Translation* ("do not go out from under your canopy").
- 250 λέγεται τὰ ὀνόματα → λέγε δὲ τὰ ὀνόματα δ'. Passive λέγεται is not characteristic of the language of these instructions, and the papyrus has λεγετε. RLD regarded this as λέγε τε, but there is no reason why one should not read this as the commonplace λέγε δέ; tau and delta are confused throughout in the papyrus; specifically for τέ in place of δέ, cf. 324, 503, 668, 676, 746, 1021. After λέγε δέ I find τα Ɱ δ (i.e. τὰ ὀνόματα δ') slightly preferable to the earlier reading τα Ɱ α (i.e. τὰ ὀνόματα). The new reading is also supported by the fact that the scribe does not add letters to symbols to indicate whether they are singular or plural, and in

the case of a symbol for ὄνομα or ὀνόματα, the addition of an alpha would be pointless. We may have here a reference to the four names in lines 746 ff.

266 καὶ ὡς θεῶ διαλαλήσει → καὶ ὡς θεὸς διαλαληθήσῃ virtually with the papyrus, which differs only in that the future passive is spelled διαλαληθήσε. The meaning is 'and you will be spoken of as a god'. For this sense of the verb in the passive, cf. Bauer, *Wörterbuch*, s.v. On the concept of the magician as divine man in the magical papyri, see A. Abt, *Die Apologie des Apuleius und die antike Zauberei* (RVV IV.2, 1908), pp. 109-11. A survey of and extensive bibliography on the Greco-Roman concept of the divinity of seers, prophets, miracle-workers, poets etc. is given by H.D. Betz in *RAC* 12, coll. 234-312 s.v. 'Gottmensch II'.

287 διαπεράσει || (εἰς) τὸ πέρα → διαπερᾶς εἰς || τὸ πέρα(ν)

289-90 κλῦθί μοι, ὁ Χριστός, ἐν βακάνοις, βοήθησον ἐν ἀνάγκαις, ἐλεήμων ἐν ὄραις βιαίοις. Here ὁ Χριστός → ὁ χρηστός with the papyrus and earlier editors. Already Dieterich warned, "man ist nicht befugt, Χριστός zu schreiben. χρηστός kommt so öfter vor." Jewish rather than specifically Christian influence pervades so much of this syncretistic text; for the present passage, cf. e.g. LXX Ps. 85, 5 ὅτι κύ, κύριε, χρηστός - - - καὶ πολυέλεος; cf. also SB I 158, 1 πρὸς Ἀμενώθην χρηστὸν θεόν; other references in Bauer, *Wörterbuch*, s.v. χρηστός 1 b β. PGM's Χριστός led to the incorrect assumption that the present passage contains the only Christian interpolation in the text (see Betz, *Translation*, p. 180 note 68).

295 ἄμμ[α] → ἄμμ(α)

297 ἔργον ἔργων εὐρήματος θεοῦ → ἔργον {εργων} εὐρήματος θεοῦ with Dieterich. The papyrus has εργον· εργον ευρεματος θεου.

320 γυναῖκας οὐ → γυναῖκά σου as suggested by M. Smith in Betz, *Translation*, p. 181 note 73.

398 *app. cr.*: add "τρωπης P".

411 ἐνεάμορφον → ἐν(ν)εάμορφον

425-6: see above on 54 and 54-55.

433-4 νίτρον → νίτρον

445 c' → ce with the papyrus.

448-9: see above on 143.

500-501 κόσμω.' καὶ → κόσμω.' | καὶ

522-26 run as follows: καὶ ἐγένετο |⁵²³ Ψυχὴ, καὶ πάντα ἐκινήθη. ὁ δὲ θεὸς ἔφη· 'πάντα |⁵²⁴ κινήσεις, καὶ πάντα ἰλαρυνθήσεται |⁵²⁵ Ἑρμοῦ ce ὁδηγοῦντος.' τοῦτ' εἰπόντος τοῦ θεοῦ πάντα |⁵²⁶ ἐκινήθη καὶ ἐπνευματώθη ἀκατα(ς)-χέτως. The occurrence of ἐκινήθη in 523 appears to be too early; its premature presence here can be explained if one examines the text on the papyrus:

522	καὶ εγενετο
523	ψυχη και παντα εκεινηθη· ο δε θεος εφη παντα
524	κινησεις και παντα [[εκεινηθη]] ἰλαρυνθησεται
525	ερμου ce οδηγουντος· τουτ ειποντος του θεου παντα
526	εκεινηθη και επνευματωθη ακαταχετως

- In 525-6, παντα εκεινηθη is in its correct place. In 524 the scribe himself deleted εκεινηθη after παντα. I suspect that παντα εκινηθη was once in the margin, correcting 525-6, and that it incorrectly entered the text not only in 524, but also in 523, which I would print Ψυχὴ καὶ πάντα {εκεινηθη} (). This allows for the possibility that the passage diverged from Recension A in line 191-2 ἔβδομον κακχάκοντος τοῦ θεοῦ ἐγένετο Ψυχὴ, καὶ κακχάζων ἐδάκρυσε. Recension A, in turn, invites one to consider for 523 the possibility of Ψυχὴ, καὶ {παντα εκεινηθη} {κακχάζων ἐδάκρυσε} or something similar.
566. See 211.
- 582 ἐπικαλοῦμα(ι) → ἐπικαλοῦμαι (cf. 588).
- 585 Ανογ → Αναγ with the papyrus and RLD.
- 588 ἐπικαλοῦμαι → ἐπικαλοῦμα(ι) (cf. 582).
- 599 Ιχιχι(χι) → Ι(ι)χιχι(χι), for at the beginning of the line the papyrus has χιχι only.
- 731 ἐγγράπτο is given for an abbreviation where we would give ἐγγρ(απτο). Preisendanz actually read εχεγρ or ερεγρ, but neither reading of the second letter is certain. Both the second and the third letter, furthermore, appear to have been deleted by the scribe. If ε[. ε]γρ is correct (as I think it is), the expected ἐγρ(άφη) can be read.
- 742 *app. cr.* κῠ → κῠ with the papyrus. PGM, Vol. 2, p. 270, mistakenly indicates that we have here an abbreviation by contraction of a *nomen sacrum*; cf. above on 77.
- 756 ff. The reference to my treatment of these lines made by Merkelbach - Totti, *Abrasax* I, p. 211, no longer applies, as I have withdrawn the suggestion that they refer to.
- 765-6 ὄνομα πτοῶνται → ὄνομα Ι πτοῶνται. The papyrus has π [πτο]πτοωνται, not π πτοπτοωνται as indicated in PGM *app. cr.*
- 772 τὸ δὲ περὶ c(ἐ) ὄν ὕδωρ → τὸ δὲ περὶ ce ὕδωρ. The papyrus has cov, which is best explained as a miscopying of cen = ce. Brinkmann (here p. 96 note) correctly recognized cén for cé in coll. 4, 17 and 11, 7. On cén for cé, see now Gignac, *Grammar* II, pp. 164-5.
- 791 εἰςέλθοις → εἴελθε εἰς virtually with the papyrus (εἰσελθεις, third ε corrected from θ). The optative of wish is not frequently attested in the magical papyri (see *Suppl. Mag.* 2, 17-18 comm.).
- 795 ὃ ἐ(ἄ)ν εἶπω → ὃ ἐ(ἄ)ν εἶπω or ὃ ἄν εἶπω. The papyrus has ο εν ειπω. The correction ὃ ἐ(ἄ)ν εἶπω was proposed by Brinkmann (here p. 96 note), and PGM's ἐ(ἄ)ν is probably a printing error.
- 797 *app. cr.* The papyrus has cαραξ, not cδραξ; cf. Brinkmann (here p. 96 note).
- 831 ἄκρων ποδῶν → ἀκροπόδων virtually with the papyrus (ἀκροποδον). LSJ, *s.v.* ἀκρόπους, correctly refers to the present passage for the compound.
- 856 πρὸς ἀπηλιώτην → πρὸς τὸν ἀπηλιώτην with earlier editors (RLD). The papyrus has προ τη απυλιωτην, and it would seem that τη was miscopied from τον. Cf. the preceding 855 ὁ ἀπηλιώτης and the following 858 ὁ νότος – πρὸς τὸν νότον, 860-1 ὁ λίψ – πρὸν τὸν (ταc Pap.) λίβα, 862-3 ὁ βορέας – πρὸς τὸν

βορέαν. The way a scribe such as the present one might write ΤΝ (with a small omicron tucked under the tau) could easily have been miscopied as TH.

859 *app. cr.* lacks an indication that papyrus has seven epsilons, not the expected six.

876 ἐπικαλοῦμαί | σε | → ἐπικαλοῦμαί σε |

896 and 899. In 896 PGM gives ἐν τελετῇ, where one would welcome the anaphoric article τῇ. In 899 the papyrus has εν τη το αργυρω, where the τῇ following ἐν is superfluous (PGM solves this latter difficulty by printing ἐν δὲ τῷ ἀργυρῷ). But if one assumes a falsely understood marginal ἐν τῇ, two problems can be solved simultaneously. In the spirit of Brinkmann I would print 896 ἐν (τῇ) τελετῇ and 899 ἐν {τῇ} τῷ ἀργυρῷ. The article τῇ was probably omitted in 896 by haplography: the papyrus has εν τηλητη.

916 αγγατα → αγγαγα with the papyrus.

993 Ἄμοῦν Ἰααααω → αμουνι ααααω. The first of these words is probably Coptic 'come to me'; see Merkelbach - Totti, *Abrahas* I, p. 202; cf. *Suppl. Mag.* 6, 3 comm.

996-7 θαθιερ θαινον αβου, ὁ μέγας, μέγας Ἄιῶν, | θεέ, (κύ)ρ(ι)οϛ Αἰῶν. In 997 the papyrus has θεεραιων. The abbreviation (κύ)ρ(ι)οϛ proposed by Preisendanz is unthinkable, and if he meant <κύ>ρ(ι)οϛ, this is unwarrantedly audacious. Nor is <χε>ρ(ι)οϛ or <χε>ρ(ι)οϛ justified (cf. PGM *app. cr.*). One might consider θεέ {ρϛ} Αἰῶν, which produces good enough sense, but leaves ρϛ unexplained. However, there is no compelling reason why Greek words have to be recovered here, and the sequence of letters θεεραιων is strikingly similar to the series θιερθαινον which one finds in the magical words in the previous line. Either in 997 the charm reverts to magical words that sound like the ones in 996, or a scribe inserted in 997 a variant of the magical words in 996.

1012 καβόνιον → χαβωνίων with the papyrus and Merkelbach - Totti (*Abrahas* I, pp. 214, 220-1). The rare diminutive χαβώνιον¹ denotes a kind of pastry. It is based on χαυών, also spelled χαβών, which in the Septuagint transliterates *kwn* (כֻּוּן); cf. E. Hatch - H.A. Redpath, *A Concordance to the Septuagint* II, p. 1456 s.v. χαυών; LSJ s.v. It is not related to κάβος 'corn measure' from Hebrew *kb* (כֶּבֶת); see Hatch - Redpath, *op. cit.*, p. 698; LSJ, s.v.

1015 βαλών → λαβών with the papyrus and earlier editors. λαβών μὲν γάλα, οἶνον, ὕδωρ ἐν καίνῳ ἀγγεῖῳ is normal recipe Greek; cf. e.g. PGM I 20 λαβών τὸ γάλα σὺν τῷ μέλιτι ἀπόπιε; III 410 λαβών γάλ[α] βόειον.

1072 [καλῶ σε] → <καλῶ σε>

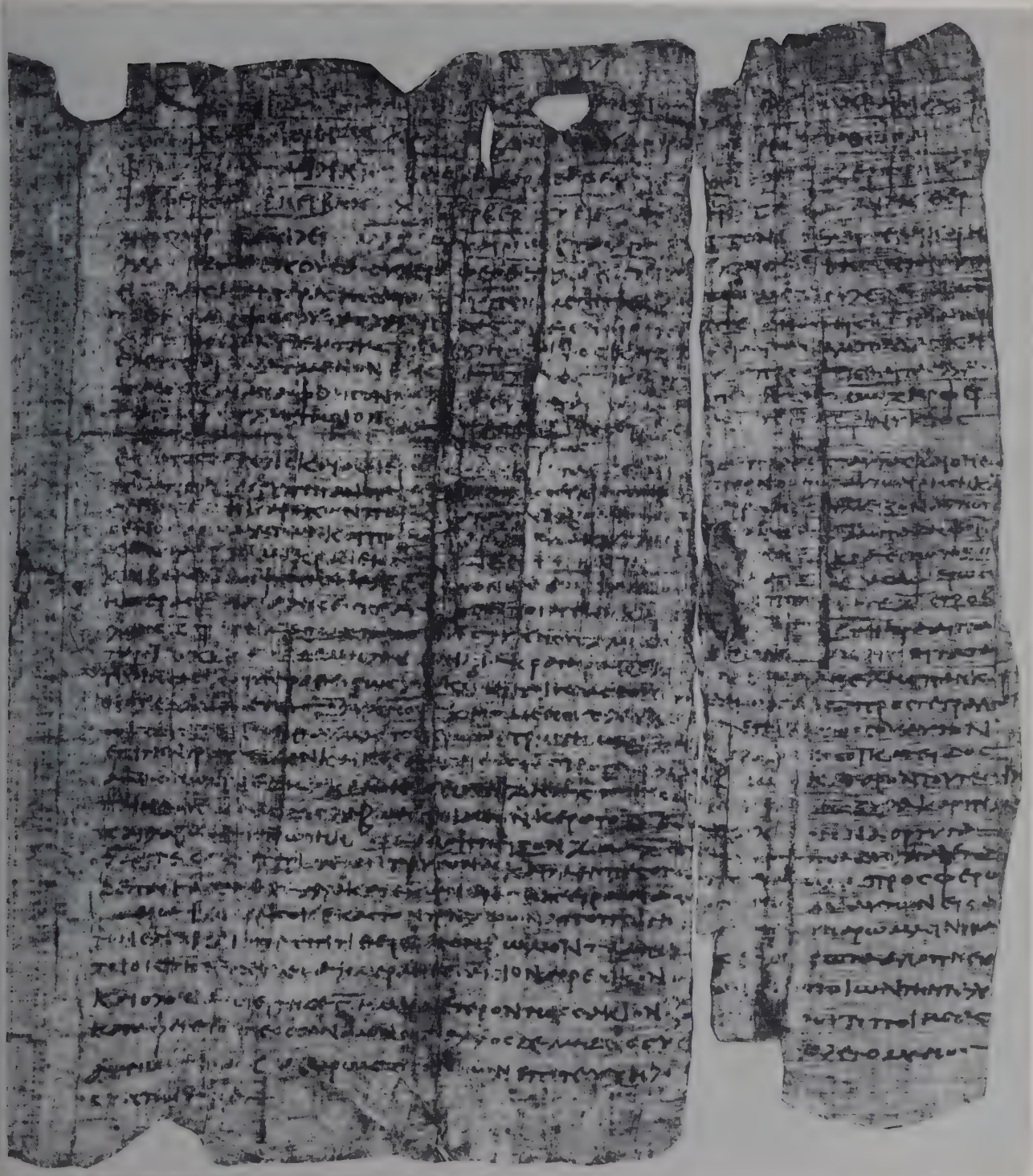
¹ Cf. χαβόνιον in SB X 10739, 6 as revised by R. Pintaudi, *ZPE* 58 (1985) 91-92.

P. LEID. J 384 (= PGM XII)

PHOTOGRAPHS AND TRANSCRIPTION

- 1 πραξις (1)
 εχων κ ρια . . . ν νυκτος κ[αι λαβ]ων ξιφο[ς λεγε] θερ . χθαβοιαχαφ
 μαρμιλυχα βερθιωχ χαρηλ[.]βα . . . θαχ δηρφο φιβρο σωθωραι
 φανξαιωα μειλιχιαβαιεια καρσε ρευθρα [.] νρουχ ζερφρηχ
- 5 (5)
 ψερφερχω θνερβηχ χαρχερβερ νειχ φχυαρ 'πα[.]χα μιλιχθερ
 χληλωφ φαχιλερ μαζ μαχαιριωχ ταυτα σου [ε]ιποντ[ο]ς ελευσεται κορη
 λαμπαδας εχουσα συ λεγε φερθελιλωχ πειν . και εβεθησονται αυτη[ς]
 ηδαδας και παραττησεται σοι λυπουμενη και μεμφομενη συ λεγε ποιησο
 τοδε και αψω σου τας λαμπαδας αν επ' ονειροπομπειαν ανεις κεπ'αιται
- 10 (10)
 αν επι φονον πεμπης δοσ [α]υτη το ξιφος και δ[ω]σει σοι τας λαμπαδας και
 ελευσεται ημαγμενον εχο[υ]σα το ξιφος συ ειπε [α]υ[τη] προσκεισθαι τας λαμ
 παδας και αναφθησονται κ[α]ι φευξεται [.] . . . [.]τ . . . α λεγε μωζηρφερ
 ταχχαψ φυλακτηριον οικει[ς] αψασ δεξια [χ]ειρι κα[ι] αρι[ς]τερα χειρι νυκτος
 π[α]ρεδρος ερωσ
- 15 (15)
 ερωτος τελετη και αφιερω[ς] και κ[α]τασκευη πο[ι]ει δε πραξει[ς] ταυτας και ονειρ[ο]
 πομπειαν αγρυπνιαν ποιει δ[.] διαλλασσει κ[α]κ[ο]δοαμο[ν] . [ς] [ε]αν ορθωσ αυτω χρηση κα[ι]
 αγνωσ εστιν παρεχων πασαν πραξιν λαβων [κ]ηρο[ν] [τ]υρρηνικ[ο]ν μειξον αυτω π[αν]
 γενος αρωματων και πο[ι]ησον ερωτα δακτυλων ο[κ]τω μηκος λαμπαδηφορο[ν]
 εχοντα βαβιν μακραν εκδεξ . ν δε τ . . ν τη [α]ριστε[ρ]α χειρ[ι] κρατειτω τοξο[ν]
- 20 (20)
 και βελος και ψυχην τελεσον [τ]αυτον ως ερωτα παντ[α] ταυτ[α] αποτ[ε]λεσασ αφιερωσο[ν]
 ημερας γ παραθησεις δε αυτω παντοια γενη καρ[π]ων νεων ποπ[α]να τε ζ[ε]τροβ[ι]
 λους ζ[ε]τραγηματων παν γενος λυχνους αμιλω[τους] . και [.] . . [.]α μικρα αιπα[.]
 τα πινακιδας τοξα μηλα φοινικια κρατηρα κεκρ[α]μενον οϊνομελιτι ειτα ταυτα
 ποιησας και παραθεισ ως υποκειται ποιησας τον ερωτα επι τρ[α]πεζης πανκαρ
- 25 (25)
 που εχουσης τους ζ[ε] λυχνους καιομενους λευκω ελαιω και οσα προσγεγραπται
 ωςδε πιθειν τον θαυμαστον ερωτα πρωτη μεν ημερα επιθεντος σου αυτον
 επι την τραπεζαν και κοσμησαντος ως προγεγραπται γραφω δε σοι κατ'ειδος
 αφθονως εν ειδης και μηδεν επιζητης ποιησον βωμον καθαρων τουτ'εστιν
 πλινθους ωμας δυο λαβων ποιησον κερατα δ' εφ' ος [ε]πι[τι]θης ξυλα καρπιμα
- 30 (30)
 και λαβων τη πρωτη ημερα αποπνειξον ζωα ζ[ε]να αλε[κ]τρ[ο]να ορτυγα
 βασιλεικον περιστεραν τρυγονα και τα ενπεσοντα σοι σα δυο ταυτα
 δε παντα μη θυε αλλα κατεχων εις τη χειραν αποπν[ι]ξις αμα προσφερων[ι]
 τω ερωτι μεχρι ου εκαστον των ζων αποπνιγη και τ[ο] πν[ε]υμα αυτων εις αιυ[ι]
 τον ελθη και τότε επιτιθει εις τον βωμον τα αποπν[ι]γ[εν]τα [ς]υν αρωμασιν παιν[ι]
- 35 (35)
 τοιοις τη δε δευτερα ημερα νοσκακιον αρρενικον π[ρ]ο[ς] τον ερωτα αποπνειγιει
 και ολοκαυσει τη δε γ ημερα ετερον νοσκακιον β ποιων την τελειτη
 καταφαγε τον νεοσσον μονος αλλος δε μηδεις συν[ε]στ[ω] [ταυ]τ' ουν ποιησας
 αγνωσ και καθαρωσ παντων επιτευξη λογ[ο]ς πρωτ[ο]ς λεγομενος
 συν τη θυσια (39)

1 πραξις : πραξι[ς] RLDPr || 2 κ ρια . . . ν* : κ could be ις; between κ and ρ, perhaps two letters; ι could be η; after α, perhaps μ ξιφο[ς λεγε] : ξιφο[ς]] LR : ξιφο[ς λεγε] D : ξιφο[ς λεγ]αι (τ. λέγε) Pr θερ . χ- : θερμοχ- Pr : θε . ωχ- D and sim. RL || 3 βα . . . θαχ (between α and θ, two or three missing letters, no more) : βαιοχ[.]θαχ Pr : βαρχ . θαχ D and sim. RL || 4 μειλιχ- : ε ex corr. || 5 'πα[.]χα or 'γα[.]χα || 8 ε δαδαις : αι δ[.]δαις Pr : η δαδαις D : η [δα]δαις RL || 9 αγ επ' ονειροπομπειαν ανεις* : ει [δ]ε ονειροπομπει ανανεις Pr : α . εον . ιρ . π . πε ανανεις D (proposing α[ν δ]ε ον[ε]ιρ[ο]πομπ[η]ς) : αι . εον . ρ . π . πειανα . ρεις RL || 12 [.] . . . [.]τ . . . α* : . . . λ η RL : [άπο]λ[υ]ομένη] D : [.]οιων τατε Pr, proposing [π]οιων τάδε || 15-16 πο[ι]ει δε πραξει[ς] ποιει δ[.]* || 16 ποιει δ[.]* : ποιει κ[α]ι PrRLD διαλλασσει: the expected απαλλασει cannot be read, although the first letter could easily be α, the second is a longish vertical that cannot be read as π or a part of π || 17 παρεχων* : γαρ εχων RLDPr || 19 εκδεξ . . ν δε τ . . ν τη [α]ριστε[ρ]α χειρ[ι]* : εκδεξ[ι]ν [τ]ωνδε [η δε αριστε]ρα χειρ Pr : εκ δεξιων δε τ . ν εντ ει RL : εκ δεξιων δε τ[ει]ν[ω]ν τ[η] αριστερα] χειρι D || 20 παντ[α]* : π[άν]τα Pr || 23-27 ειτα ταυτα] ως προγεγραπται* || 24 υποκειται: the expected προκειται cannot be read; the υ is certain, and the next stroke is best explained as the left side of π || 29 δυο* : δυ ex corr. || 31 ταυτα corr. from απαντα || 35 αποπνειγιει with RLD: the itacistic spelling is not noted in PGM app. cr. || 36 β * with RL : βω[μ]φ[ε] εις[θέρ]ς Pr, noting nothing in the app. cr. : β . αι . . D, proposing β[ι]αι[ον] || 38 παντων* with RLD : πάντων Pr || 39 θυσια : θ or θυ ex corr.

The image shows two vertical columns of ancient papyrus manuscript. The text is written in a cursive Greek hand, likely from the Hellenistic or Roman period. The papyrus is heavily damaged, with significant fraying, missing sections, and a large hole at the top of the left column. The ink is dark and somewhat faded, making some characters difficult to discern. The left column contains approximately 35 lines of text, while the right column contains about 25 lines. The script is dense and fills most of the width of each column.

[Faded handwritten Greek text in two columns, likely a fragment of a manuscript. The script is highly stylized and difficult to decipher due to fading and ink bleed-through.]

- 1 ερωτι ο[τ]ι ειμι θεος θεων απαντων ιων αβαωθ αδωναι αβ[ραα]ξ ιαραββαι (74)
 θυρωι θανακερμηφ πανχοναψ ουτοι λογοι γεινωνται και λε[γωνται] επι τας γ̄
 ημερας ινα αποδοι την πραξιν τελεωσ
 οταν δε πεμπεις εις α χρηζεις λεγε μονον τουτον τον λογον αραξ τον ερωτα απο της
- 5 τραπεζης και τα παρακειμενα αυ[τω] γραφε εν πιττακιδιω περι ων χρηζεις λογος (78)
 γραφομενος εν τω πιττακιω κυ ει ο νηπιος ο ζων θεος ο εχων μορφην σαμμωθ
 αβαωθ ταβαωθ σορφη σεουρφουθ μουιικρω αλαμα γωυθεθειμη ουσου
 χειρι εσειηεφθανουθ αθαη ικις αχθι εφανουν βιβιου βιβιου σφη σφη ασηηα
 ηι πορευθεις παντα τοπον και πασαν οικιαν οπου σε πεμπω προς τον Δ της Δ
- 10 η την Δ της Δ παρομοιωθεις ω σεβεται θεω η θεα αναγκασον αυτον ποιησαι τοδε (83)
 πραγμα οσα θελεις γραφε εις το πιτ[τ]ακιον συν τω λογω εγερθεις εκθαμβος ορκιζω σε
 κατα του και κατ επιτιμου ονοματος ω η πασα κτικις υποκειται πασιχθων ιβαρβου
 θαρακτιθεανωβαβουθακαχεδαμην γενεσθω τοδε πραγμα ηδη β
 ερυθρα θαλασσης ο εκ των δ̄ μερων τους ανεμους συνσειων ο επι του λατου
- 15 καθημενος και λαμπυριδων την ολην οικουμενην καθεζη γαρ κορκοδειλο (88)
 ειδης εν δε τοις προς νοτον μερεσ[ι]ν δρακων ει πτεροειδης ως γαρ εφως τη αλη
 θεια ιωιβαρβαρ αδωναι κομβαλιωψ θωβ ιαρμιουθ ηκε μοι κλυθι μου
 επι τηνδε την χρεϊαν επι τηνδε την πραξιν μεγατε αρσαμωσ[ι] μουχαλινω
 χα αρπαξ αδωνεαι εγω ειμι ω συνηνητας υπο το ιερον ορος και εδωρησω
- 20 την του μεγατου ονσου γνωσιν ην και τηρησω αγνωσ μηδενι μεταδιδουσ (93)
 ει μι τοις σοις συνμυσταις εις τας σας ιερας τελετας ιαρβαθατρα μηψηβιαω
 χνημεωψ ελθε και παραστα εις [ε]τηνδε την χρεϊαν και συνεργησον
 [ε]α παρα ημεριου
 τυφωνιου μελανος γραφη ανε[μω]νης φλογειτιδος χυλου κ̄ιναρας σπερματος
- 25 ακανθησ αιγυπτιασ μιλτου τυφωνος αβεστου κονιασ αρτεμ[ι]ασ μονοκλωνου (98)
 κομεωσ ομβριου εργατηριον ευπρασσειν
 επι ωου ορνιθος αρσενικου επιγραφε και κατορυξον προς τον ουδον ζ[υ] ει το ωον χφυρις
 ωον ο εστιν χορβαι αναχαρω αμουν F σφη· β· γακνεφη σιεθω F νουσι· β· κυ ει το ω̄
 το αγειον απο λοχιασ ο εστιν σελβιουσ βαθινι φνιηιαπο αση αση αω[ι] αωια φιαεα θωυ
- 30 ιαω σελεπηα θεωση οξυμβρηη ηη ιι η δε ευχη του ωου ο μεγασ θεο[σ] δο[σ] μοι χαριν πραξιν (103)
 και τοπω τουτω οπου κειται το ωον εν ω οικω πραγματευομαι εγω διε[λ]επηηλ θεωση και
 δαιμων αγαθοσ επαποστειλον τωδε τω τοπω πασαν πραξιν και ευ[π]οριαν καθημερι
 νην κυ ει η εργασια μου κυ ει ο μεγασ αμμων ο εν ουρανω να[ι] κυριε βοηθησον μοι (106)

4 λογον: λ ex corr. || 27 καικατορυξον: ι added later ζ[υ] ει* with RLD : [δ]που ει Pr : to the upper left of
 ζ[υ] are some misplaced fibers with ink on them ωον: ω corr. from ο || 30 δο[σ] μοι* with RLD : δδ[σ] ε]μοί Pr ||
 31 οπου: π corr. from μ ? || 33 να[ι] κυριε* : να[ί]ων, έλθ]έ PrD : ν . . . ε RL

- 1 ονειροπομ[πο]ς αγαθοκλευς (107)
 λαβων αιλουρον ολομελινα βιοθ[αν]ατον π[ο]ιησας πιττακιον και ενγραψας ζζ
 τα υποκειμενα και ον θελεις ον[ειροπ]ομπεισαι και ενθες εις το στομα του αιλουρου
 κειμι κειμι εγω ειμι ο μεγας ο εν [στομα]τι κειμενος μομμου θωθ νανουμβρη
- 5 χαριχακενυρωπααρμιαθ ον το αγιον ιαουιεηιου αφωιωσιν επανω του ουρανου (111)
 ανεχευμευ νεννανα σεννανα αβλαναθαν[α]λβα ακραμμαχαμαρι αβρακιλουα
 λαμψωρει εει ειει αωηω θηουρις ωα επειδευ επεργαβριων αμη χρηματισον
 τω Δ περι τουδε ο δε επαναγκος δευρο μοι Δ πηξας τονυφτη σεαυτου δυνα
 μι ο κυριευων του παντος κοσμου ο [π]υρινος ϑ ❖ χρηματισον τω Δ θαρθαρ θαμαρα[ρα]θαθα
- 10 μομμομ θαναβωθ απρανου βαμαληα χρηθ ναβουσουληθ ρομβρου θαρηηλ (116)
 αλβαναβρωρηξ αβραναζουχηλ επακουσον μου οτι μελλω το μεγα ονο λε
 γειν αωθ ον πας ϑ προσκυνει και πας δαιμων φρεισσει ο πας αγγελος τα επιτασ
 σομενα αποι θειον ο ^{νομα} το κατα των ζ α ε η ι ο υ ω ιαυωηεαωουηεωια ειρηκα σου
 το ονομα ενδοξον ονομα το κατα παντων των χρεων ❖ τω Δ κυβρε θεε το □
- 15 τουτο τουτω και απολλωβηξ εχρατο ονειροπομπος (121)
 ζμεινιος τεντυρειτου λαβων οθονιον καθαρο[ο]ν και κατ'οστανην Ϛ γραψον εις αυ
 το ανθρωποειδες ζωδιον και πτερα δ κ[αι] την μεν λαιαν χειρα εκτετακοτα
 συν τοις αριστεροις πτεροις β την δε ετεραν κεκαμμενην εχοντ[α] και τους δακτυ
 λους κεκαμμενους επι δε της κεφαλης βασιλει[ο]ν και ιματιον περ[ι] τον πηχυν
- 20 και β ελικες εν τω ιματιω επανω δε της κεφαλης κερατα ταυρου προς δε τοις (126)
 γλουτοις πυγην ορνεου πτερωτην εστω δε η χειρ δεξια προσεχουσα τω στομαχα
 κεκλεισμενη εφ εκατερου δε του σφυρου ξιφος εκτεταγμενον ενγραφε εις το ρακος
 και τα εξ □ του θεου και οσα θελεις ιδειν τον και ως χαλαμανδριωφιλεαρζηωθρε
 δαφνωερθιβελνιν ρυθαδνικωψαμμεριχ υμιν λεγω και συ μεγα δυναμενωι δαι
- 25 μον πορευθητι εις τον τουδε οικον και λεγε αυτω ταδε ειτα λαβων αμιλτωτον λυ (131)
 χνον αγραφον ενλυχνιασας πλησον κεδρια ασπας τε επιλεγε τα υποκειμενα
 □ γ ϑ χαλαμανδριωφ ιδεαρυωθ θρεδαφνω ερθαβεανιγ ρυθανικω ψαμμο
 ριχ τα αγια του ϑ □ επακουσατε μου και συ αγαθε δαιμων ου κρατος μεγαιστον εστιν
 εν θεοις επακουσον μου πορευθεις προς τον Δ εις τον οικον αυτου οπου κοιμαται
- 30 εις τον κοιτωνα αυτου και παρασταθητι αυτω φοβερως τρομερος μετα των του ϑ (136)
 μεγαλων και κραταιων □ και λεγε αυτω ταδε εξορκιζω σε την δυναμιν σου τον
 μεγαν ϑ σθηθ την ωραν εν η ετεχθης μεγας θεος τον ❖ το ν[υ]ν θεον τα τξε ονοματα
 του μεγαλου θεου πορευθηται προς τον Δ εν τη αρτι ϕ εν τη αρτι νυκτι και λεγειν αυτω
 κατ οναρ ταδε εαν με παρακουσης και μη πορευθης [π]ρος τον Δ ερω τω μεγαλω θεω (140)

3 ον[ειροπ]ομπεισαι* οτ -πεσαι : -πεδσαι Pr || 10 βαμαληα with RLD or βαμεληα : βαμβαληα Pr χρηθ
 οτ χρεθ || 12-13 τα επιτασσομενα αποι* || 14 ονομα ενδοξον ονομα* □: not indicated in PGM app. cr. ||
 21 πυγην: υ сог. from η || 22-31 ενγραφε - - και λεγε αυτω ταδε*

- 1 κ[αι ο] βεικας σε κατακοψει μελειστι και τα κρατεα σου δωει φαγε[ι]ν (141)
 τω ψωριωντι κυ[νι] τω εν ταις κοπριαις καθημενω δια τουτο επακ[ουc]ω
 μ[ο]νυ ηδη β ταχυ β ινα μη αναγκασθω ταυτα εκ δευτερου λεγειν
 ονειρου αιτησει
- 5 ακριβης εις παντα γραπον εις βυρσινον ρακος αιματι ορτυγιου θεον ε[ρ]μη (145)
 ορ[θ]ον ιβιοπροσοπον επιτα ζζ επιγραπον και το ονομα και επιλεγε τον [λο]γω
 ερχου μοι οδηψα, ο εχων την εξουσιαν επικαλουμε και τον επι των [π]νευ
 ματων τεταγμενων θεον β δειξαι μοι καθ υπνουc τοδε εξορκιζω [ce]
 κατα του πατροc σου οσιριδοc και ισιδοc της μητροc σου δειξαι μοι τη[ν] μορ
- 10 φην σου και περι ων θελω ✠^ε ονομα σοι ηιουαθι ψρηπνουα (150)
 νερτηρ διοχασβαρα ζαραχω ον καλουσι βαλχαμ χρηματικον περι τουδε περ[ι] π[αν]
 των πυνθανω
 θειομαντιον ονομα μεγα επικαλεση επι μεγαλης αναγκηc επι κεφαλικωιν¹ και αναγ
 καιων πραγματων ει μη σεαυτον αιτιασιc προσεπιλεγε γ το ιαω ειτα του θεου [ο]νομα
- 15 το μεγα επικαλουμε και φθαρα φθαιη φθαουη εμηχαερωχθ βαρωχθορχθα (155)
 θωμχαιουα αρχανδαβαρ ωεαεωνηωχ ηραων ηλωφβομ φθα αθαβραχια
 αβριαωθ βαρβαρβελωχα βαρβαιαωχ γενεσθω βαπλαμη αυγη αβλαναθαναλβα
 αβρασιαουα ακραμμαχαμαρει θωθωρ αθωωπω ειελθε κυριε και χραματικον
 ειελευσεται θεοc οφεοπροσοποc και αποκριθησει σοι οταν δε απολυc[η]c επιθυε
- 20 γηραc οφεωc εαν δε θεληc δεικτ[ι]κον τι ποιησαι και αυτοc απολυθηναι κι[ν]δυνουc (160)
 τας προς τη θυρα λεγε τον λογον και ειπων εκπορευση προσθειc λυθητω[ε]αν οι δεσμοι
 του Δ και ανυγητωσαν αυτω αι θυραι και μηδειc αυτον θεασασθω τεκμηριο[ν] δε οτι
 γεινε[τ]αι δησασ δε τινα πανδετην ενκλεισον ειc οικον και εξω σταc λε[γε] τον λογω
 εξακ[ι]c η επτακιc ουτωc επικαλουμαι υμαc του μεγαλου θεου τη μ[ε]γαλη φωνη
- 25 αισαρ αιωθ ουαιγνωρ μαρσαβουτωρθηθλαβαθερμου χωρθεν μαναθωρφοπερηφ (165)
 ταωφ[]ωθωχοθαρωχ βαλεθανχεβρωουθασταδωναι αρμιοθ επαν του[τ]ον τον
 λογον [. . . .] και λυθη επιλεγε ταυτα ινα αι θυραι ανυγωιν οχλοβαραχω λαιλαμ δαρι
 δαμδ[. . . .]μδαρδαραμπτου ιαρθα ιερβαδιερβα βαρωθα θιαρβα αρβ[]θω[]ω μααρ
 σεμειλ[αμ . . .]ρμαραχνευ μανεθωθ αγιε ειελθε και λυσον τον Δ και δοc αυτω οδον
- 30 εξοδου [cece]νγεν βαρφαραγγηc ο διαλυων παντα τα δεσμα και διαλυωγ τον περικει (170)
 μενον [. . . .]ον τω Δ οτι επιτασει σοι ο μεγαc και αρρητοc και οσιοc και δικ[αι]οc και φρικτοc
 και ιχυ[ροc και] αφθενκτοc και φοβεροc και ακαταφρονητοc του μεγαλου θεου δαιμων σορο
 ε μερ [. . . .]βαξ μαμφρι ουριξγ οταν δε ραγη τα δεσμα λεγε ευχαριστω σοι κυριε
 οτι μοι ε[. . . .] το αγιον πνευμα το μονογενεc το ζων και παλιν λεγε τον λογον
- 35 ατροθ[. . . .]θεε κεραυνομεγαλονοζηνοπερατοκομολαμπροβηλοπλουτοδαιμω (175)

1 κ[αι ο] βεικας* : κ[. . .]ρεικας Pr, proposing κ[αὶ τ]ρήκας : καὶ δήκας conj. Bücheler and Kroll (καὶ δείκας already RL) || 5 βυρσινον (in which case ι was added later) or perhaps βυρσινον || 9 τη[ν]* μορ with RLD : τι[να] μορ Pr || 16 ωεαεωνηωχ or ωεαεωνηωχ: χ ex corr. || 19 οταν: αθραβραχια with RLD : αθαβρασια Pr || 19 οταν: α ex corr. || 22 τεκμηριο[ν] δε* with RLD : τεκμηριο[ι]c δε Pr || 25 μαρσαβουτωρθηθ- with RLD : μαρσαβουτωρθε Pr || 27 ανυγωιν: ω corr. from αι || 33 ουριξγ: ξ ex corr. || 35 -ζηνο-: ο omitted by Pr

- 1 αεριαφριξ, ακτινωπων δατοροφρην οδολοπ[.] ποιει δε και το του (176)
ηλιου ονομα προς παντα αιθωνηφαιη ηφαις[.]ε πυριφαη λαμ
προφαिता ανανωχα αμαρζα μαρμαραμω [.]
εαν βουλη τινα οργιζομενον σοι τινα παυσαι γραψαα [εις]ον ζ̄ το της ορ
- 5 γης ονομα τουτο χνεωμ και κρατει τη ευωνυμω χ[ειρι και λ]εγε κατεχω την (180)
οργην παντων μαλιτια του Δ̄ η εστιν χνεωμ
κυριε χαιρε το χαριτησιον του κοσμου και της οικ[ουμεν]ης ουρανος εγενετο
κομακτηριον αρενοφρη ο βασιλευς των ουρανω[ν θεων αβ]λαναθαναβλα
ο το δικαιον εχων ακραμμαχαμαρει ο επιχαρις θει[ος κανκ]ανθαρα ο της φυσε
- 10 ως ηγεμων ατραπερκμηφ η γενεσις του ουρανιου [κοσμου] αθθαννου (185)
αθθαννου ατραφαι ιατραφαι πακεπτωθ πα[.]ηριντακλιουθ
ηφιω μαρμαραωθ η παρρησια μου μη με εν' καταλειπ[ετω αλλ] ακουσατω μοι
πασα γλωσσα και πασα φωνη οτι εγω ειμι περταω [.]μνηχ ακμηφ
ιαωουεη ωηω ωηω ιεουωηηιαηα ιηωουει δοσ μ[οι]ωσ ο εαν βουλη
- 15 ονειρετητον λεγομενον προς αρ[.]κ]αθαρου (190)
επι της αριστερας χειροσ ελαιον λαβων επιλεγε τα ον[οματα ειτα] βρεξε και κοιμω
προς ανατολασ εχων την κεφαλην ιηουσ ανου [.]...
ιωσις χρυσου λαβων οξοσ δριμυ στυψον και εχετω α[.] αλοσ κοινου ∠ η̄
- 20 στυπηριασ cЖ ∠ β̄ λιθαργυρου ∠ δ̄ συνλειου τω οξει κ[αι εασον η]μερασ γ̄ και αποσει (195)
ρωασ χω ειτα προσβαλε τω οξει χαλκανθου ∠ ᾱ μ[.] ημιοβελιον χαλκι
τεωσ η̄ σωρεωσ οβολοσ ημιοβελιον αλοσ κοινου κερα[τι]καπ]παδοκικου κερατια β̄
ποιησασ πεταλον εχων τεταρτασ β̄ πυρωασ βαπ[.]ις εωσ λακηθη το πε
ταλον ειτα αρασ τα λακηματα εχε ωσ εξιωσιν του χρυσο[υ]
οξεια λαβων χρυσου τεταρτασ ποιησον πεταλον και πυρω[σασ]ς βαπον εις καλκων
- 25 θον τριμμενην μετ υδατοσ και αλληνην ξηραν κοψα[σ και βα]πτων τω ξηρω (200)
αλλοτε τω μεμιγμενω αποχυε τον ιον και βαλε ει[σ]ν *by the way*
δακτυλειδιον προς πασαν πραξιν και επιτυχειαν μ[.] βασιλεισ και ηγεμονεσ
λειαν ενεργεσ λαβων ιαστην αεριζοντα επιγραψον δρα[κοντα κυ]κλωτερωσ την ουραν
εχοντα εν τω στωματι και εν μεσον του δρακοντο[σ σεληνην] δυο αστερασ εχουσαν
- 30 επι των δυο κερατων και επανω τουτων ηλιον ω [γγεγλυφ]θη αβρασαξ και οπιθε̄ (205)
της γλυφης του λιθου το αυτο □ αβρασαξ και κατα του π[εριζωμ]ατοσ επιγραψεισ το μεγα
και αγιον και κατα παντων το ονομα ιαω σαβαωθ [.]σασ τον λιθον εν χρυσο
δακτυλιω φορει οποταν η σοι χρεϊαν αγνοσ ων και επ[ιτευξη πα]γτων οσων προαιρη
τελεισις δε το δακτυλιδιον αμα τη ψηφω τη κατα παντ[ων τελετ]η ομοιωσ δε και εν χρυσο
- 35 γλυφεντα την αυτην ενεργιαν εχει τελετη δε η κατ[α παντων] η υπογεγραμμενη (210)
ποιησασ βοθρον εν ηγνικμενω τοπω υπαιθερω ει [δε μη εν] σηματι καθαρω ηγνικμενω (211)

Due to the loss of a strip of papyrus in this column, about 6-10 letters have to be supplied in the right third of each line. Since this rule was not consistently adhered to in PGM, the text has to be altered in numerous places.

1 αεριαφριξ: ε ex corr. οδολοπ[* (with Pr) or οδολοσ[(with RLD) ποιει* with RLD : τελει Pr || 2 ηφαις[.]ε.* with RLD : "Ηφαις[τ]ε Pr || 2-3 λαμ]προφαिता* || 4 τινα οργιζομενον σοι τινα παυσαι* || 8 αβ]λαναθαναβλα*: αβ]λαναθαναβλα RLDPr || 9 επιχαρις θει[ος* κανκ]ανθαρα : επιχαρις θει[ός, κανκ]ανθαρα Pr : επιχαριςθε[ις] νθαρα RL || 18 α[.]*: α[μα] Pr : ά[νχούσης ∠]D : α RL || 19 κ[αι εασον η]μερασ* γ̄ with D : κ[αθ' ή]μέρασ γ̄ Pr following RL || 21 κερα[τι]* || 22 βαπ[.]ις*: βάπ[τε τρ]ις PrD following L's conjecture || 24 πυρω[σασ]ς*: πυρω[σασ] Pr and similarly RLD || 26 ει[σ]ν*: ει[σ]ω] D and similarly Pr : ει RL || 29 εν μεσον*: ετι μέσον Pr : επίμεσον RLD || 35 η κατ[α παντων]η* with Eitrem : ή κατ[ακευ]ή PrD

- 1 [β]λεποντι προς ανατολην και ποιησας επι τω βοηρω βωμον εκ ξυλων καρπιμων (212)
 και επιθυς' ας' χηνα ακπιλον και αλεκτρονας γ̄ και περστερους γ̄ και αρωματα παντο
 δαπα επιθυε ολοκαυτων συν τοις ορνεοις και εγγυς σταθεις του βοηρου βλεπε
 προς ανατολην και επισπενδων οινον μελι γαλα κροκον ευχομενος και κρατων εν ω
 5 αι γραφε ειцин ενκεχαραγμεναι υπερ τον ατμον λεγε επικαλουμαι και ευχομαι την τελε (216)
 την ω θεοι ουρανιοι ω θεοι υπο γην ω θεοι εν μεσω μερει κυκλουμενοι γ̄ ηλιοι ανοχ
 μανε βαρχυχ κατα ᾱ μερος εκ ᾱ κοιλιας εκπορευομενοι καθ ημεραν ω των παντω̄
 ζων τε και τεθνηκοτων κ[ρ]αταιοι των επι πολλαϊς αναγκαις θεων τε και ανθρω
 παν διακουσται ω των φανερων καλυπται ω των νεμεσεων των συν υμειν δια
 10 τρειβουσων την πασαν ωραν κυβερνηται ω της μυρας της απαντα περιϊαιπαζο (221)
 μενης επιτομποι ω των υπερχοντων επιτακται ω των υποτεταγμενων υψωται
 ω των αποκεκρυμμενων φανερωται ω των νεμεσεων συν υμειν διατρειβουντων την
 πασαν ωραν παλιν κυβερνηται ω την ανεμων οδηγοι ω των κοιματων εξεγερται ο πυ
 ρος κωμισται κατα τινα καιρον ω πασης γεννης κτισται και ευεργεται ω πασης γεννης
 15 τροφοι ω βασιλειων κυριοι και κρατιται ελθαται ευμενεις εφ ο υμας επικαλουμαι επι τω (226)
 συμφεροντι μοι πραγματι ευμενεις παρασταται εγω φυτον ονομα βαϊς εγω απορροια
 αιματος απο της του μεγαλου ταφης των βαϊων εγω η πιστεις εις ανθρωπους ευρεθεικα και
 προφητικ των αγιων ονοματων ειμι ο ανος ο εκπεφυκωσ εκ του βυθου εγω ειμι σοκρα
 της ο πεφυκωσ εκ του ουατιου εγω ειμι ο θεος ον ουδεικ ορα ουδε προπετωσ ονομαζει
 20 εγω ειμι το ιερον ορ'νε'ον φοινηξ εγω ειμι ο κρατης ο αγιος προσαγορευομενος μαρμανωθ (231)
 εγω ειμι ο ηλιος ο δεδειχωσ φωσ εγω ειμι αφροδειτη προσαγορευομενη τυφι εγω ειμι
 ο α[γ]ι[ο]σ επιβουλος ανεμων εγω ειμι κρονος ο δεδειχωσ φωσ εγω ειμι μητηρ θεων η κα
 λ[ου]μενη ουρανος εγω ειμι οσιρις ο καλουμενος υδωρ εγω ειμι ισις η καλουμενη δροσος
 εγω ειμι ησενεφυς η καλουμενη εαρ εγω ειμι ειδωλος τοις κατακληθειαν ειδωλοικ ωμοι
 25 ωμενος κορκοδειλω εγω ειμι σουχος διο δ[ᾱ]ιομαι ελθατε μοι συνεργοι οτι μελλω επικα (236)
 λεισθω το κρυπτον και αρρητον ονομα τον προπατορα θεων παντων εποπτην και
 κυριον δευρο μοι ο εκ των δ̄ αν[ε]μων ο παντοκρατωρ θεος ο ενφυσησας πνευματα
 ανθρωποις εις ζωην δεσποτα των εν κοστω καλων επακουσον μου κυριε ου εκτιν
 το κρυπτον ονομα αρρητον ο οι δαιμωνες ακουσαντες πτοουνται ου και ο ηλιος βαρβαρειχ
 30 αρσεμφεμφρωθ ου το ονομα ου η γη ακουσασα ελευσεται ο αδης ακουων ταρασεται (241)
 ποταμοι θαλασσα λιμναι πηγαι ακουουσαι πηγυνται αι πετραι ακουσασαι ρηγυνται και
 ουρανος μεν κεφαλη αιθηρ δε σωμα γη ποδες το δε περι σε υδωρ ωκεανος αγαθος δαιμων
 συ ει κυριος ο γεννων και τρεφων και αυξων τα παντα τις μορφας ζων επλασε τις
 δε ευρε κελευθους τις καρπων γεννητης τις δ ουρεα υψος εγειρει τις δε ανεμους εκελευσεν
 35 εχειν ενιαυσια εργα τις δε αιων αινα τρεφων αιωσιν ανασσει εις θεος αθανατος παντων (246)
 36 γεννητωρ συ πεφυκασ και πασιν ψυχας συ νεμεις και παντα κρατυνεις αιωνων βασιλευ (247)
 36 και κυριε ο (247)

1 βοηρω: ο κοπ. from ω || 2 επιθυς' ας': first c κοπ. from ε || 9 υμειν: υ κοπ. from ε || 18 ανος* :
 αιος (τ. ἀ(ἐ) ἴκος) Pr : αγιος RLD : αἱας Eitrem (*Aegyptus* 6, 1925, 120) || 19 ουατιου: the τ need not be read as γ
 pace Pr (who interpreted ουατιου) and RLD; cf. the same form of τ following α in 5 ατμον and 26 προπατορα || 25
 δ[ᾱ]ιομαι: second a ex κοπ.

- 1 και τρεμουσιν ουρεα συν παιδιοις πηγων ποταμων τε τα ριθρα και βηυσσας (248)
 γαιης [κ]αι πνευματα παντα τα φυντα ουρανος υψιφαης σε τρεμει και πασα θαλασσα
 κυριε παντοκρατωρ αγιε και δεσποτα παντων ση δυναμι στυχεια πελει και φυ
 εται παντα ηελιου μηνις ται δρομος νυκτος τε και ηους αερει και γαια και υδατι και
- 5 πυρος ατμο σου δε το αενναον κωμακτηριον εν ω αφιδρυται το ονομα σου το (252)
 επταγραμματον προς αρμονιαν των επτα φθογγων εχοντων φωνας προς
 τας κ̄η̄ φωτα της Ϛ̄ ου αι αγαθαι απορροιαι των αστερων ειςιν δαιμωνες και τυχαι
 και μοιραι συ διδεις πλουτον ευγηριαν ευτεκνιαν ιχυν τροφας συ δε κυριε της
 ζωης βασιλευων της ανω και κατω αφρας ου η δικαιοσυνη ουκ αποκλειεται
- 10 ου το ονομα το ενδοξον οι αγγελιοι υμνουσιν ο εχων την ανευστον αληθειαν (257)
 επακουσον μου και τελεσον μοι τηνδε την πραξιν επι τω φορουντι μοι την
 δε την δυναμειν εν παντι τοπω εν παντι χρονω απληκτον ακαταπονητον
 απειλον απο παντος κινδυνου τηρηθηναι φορουντι μοι ταυτην δυναμειν
 ναι κυριε συ γαρ παντα υποτετακται τω εν ουρανω θεω και μηδεις δαιμων η
- 15 πνευματων εναντιωθεσεται μοι οτι σου επι τη τελετη το μεγα ονομα επεκα (262)
λεσαμην και παλιν επικαλουμαι σε κατα μεν αιγυπτιους φ̄νωσαι ιαβωκ κατα
δ̄ ιουδαιους αδωναιε αβαωθ κατα ελληνας ο παντων μοναρχος βασιλευς
 κατα δε τους αρχιερεις κρυπτε αορατε παντας εφορων κατα δε παρθους ουερτω
 παντοδυναστα τελεσον μοι και δυναμακον μοι τουτο πραγμα εις απαντα τον
- 20 της ζωης μο και ενδοξον χρονον τα δε οπισθεν ον[ο]ματα του λιθου επιγεγλυ (267)
 φθωμενα εστιν ταδε ιαω αβαωθ
 αβρασαξ
- ⲉⲓⲛⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲁⲓ
- 25 δακτυλιδιον προς επιτευξιν και χαριν και νεικην ενδοξους ποιει και μεγαλους και θαυ (272)
 ματους και πλουσιους κατα δυναμιν η τοιουτων φιλειας παρεχει εστι σοι κατα παντα δικαι
 ως και ευπροφορας αδιαλιπτοις ο κυκλος ονομα περιεχει καλλιστον Ϛ̄ γλυφεται επι λιθου ηλιο
 τροπιου τον τροπον τουτον δρακων εστω ενκυμων στεφανου εχηματι ουραν εν τω
 στοματι εχων εστω δε εντος του δρακοντος κανθαρος ακτεινωτος ιερος το δε ονομα εκ
 των οπισθε μερων του λειθου γλυψει ιερογυφικως ως προφηται λεγουσιν και τελεσας φορει
- 30 καθαρειως τουτου μειζον ουδεν εσχεν ο κοσμος εχων γαρ αυτο μεθ εαυτου ο αν παρα τινος αι (277)
 της παντας λημψει ετι δε βασιλεων οργας και δεσποτων παυει φορων αυτο `ο` αν τινει ειπης
 πιστευθησιν επιχαρις τε πασιν εσει ανυξει δε θυρας και δεσμα διαρηξις και λιθους ο προ`α
 γων τον λιθον τουτ εστιν ψηφον και λεγων το ονομα το υπογεγραμμενον (280)

1 βηυσσας σι βυςσας || 8 ευγηριαν σι ευτηριαν: η ex corr. || 9 κατω: τ ex corr. || 17 δ in marg. added later || 24 χαριν: χ ex corr.

- 1 ποιεὶ δε καὶ πρὸς δαιμονοπληκτοὺς δὸς γὰρ φορεῖν' αὐτὸ καὶ παραῦτα φευξεται το (281)
 δαιμονιον πρῶιας δε σταθεὶς κατεναντι τοῦ ἡλίου κρατῶν τὸν λίθον τὸν εὐμετρον
 τὸν καλοποιον τὸν θειον τὸν ἀγνον τὸν χρησιμον τὸν φειδῶλον τὸν εὐσπλαγχνον
 τὸν τὰς χρῆσεις μεταδιδόν' τ' ἄ τὸν ἐμμελῆ τὸν εὐπρεπῆ θεε μεγίστε ὅς υπερβαλλεῖς
- 5 τὴν πασαν δυνάμιν επικαλούμε καὶ τὸν ἰῶν τὸν σαβαῶθ τὸν ἀδωναι τὸν εἰλωειν (285)
 τὸν σεβῶειν τὸν ταλλαμ τὸν χαυναῶν σαγηναμ ἐλεμμεδῶρ χαψουθὶ τὸν σεττῶρα
 τὸν σαφθα τὸν νουχιθα τὸν ἀβρααν τὸν ἰσακ τὸν ἰακκῶβι τὸν χαθαθιχ τὸν ζευπειν
 τὸν νηφυγορ τὸν ἀταφαῖον τὸν κατακερκνηφ τὸν κοντεον τὸν κατοῦτ τὸν κηριδεῦ
 τὸν μαρμαριῶθ τὸν λικυξαντα τὸν βεσσουμ τὸν συμεκοντεῦ τὸν κατα τοῦ θωιθ
- 10 τὸν μασκελλεὶ τὸν μασκελλῶθ τὸν φνου τὸν κενταβαῶθ τὸν ὀρεοβαζαγρα τὸν ἵππο (290)
 χθων τὸν ρηχιθων τὸν πυριπηγανυξ νυξίω τὸν ἀβρωροκορε τὸν κοδηρε τὸν μου
 ἰδρω τὸν ἀναξ τὸν θαθ τὸν φαθ τὸν χαθ τὸν ξευζην τὸν ζευζει τὸν σουσηνη τὸν ἐλα
 θαθ τὸν μελασιῶ τὸν κουκῶρ τὸν νευκῶ τὸν παχιῶ τὸν ξιφῶ τὸν θεμελ τὸν
 ναῦθ τὸν βιοκλήθ τὸν σεσσῶρ τὸν χαμελ τὸν χακινεῦ τὸν ξῶχω τὸν ἰαλλινῶι τὸν
- 15 σεικενγαφαργης τὸν μακισῶρ τὸν ἰωταβαας τὸν χενουχι τὸν χααμ τὸν φακαραθ (295)
 τὸν νεεγθαθα τὸν ἰαμ τὸν ζεῶχ τὸν ἀκραμμαχαμαρει τὸν χερουβει τὸν βαινχῶαχ
 τὸν εἰοφαλεον τὸν ἰχανῶθ τὸν πῶε τὸν ξεφιθῶθ τὸν ξουθουθ τὸν θοῶθιου τὸν
 ξεριφῶναρ τὸν ἐφίναραῶρ τὸν χανιζαρα τὸν ἀναμεγαρ τὸν ἰωο τὸν ξτουροριαμ
 τὸν ἰωκ τὸν νῖωρ τὸν χετταῖον τὸν ἐλουμαῖον τὸν νῶιω τὸν δαμναμενεῦ
- 20 τὸν ἀξίῶθῶφ τὸν ψεθαῖακκλωψ τὸν σικαγετα τὸν νεοριφῶρ τὸν ἵπποκελεφοκλωψ (300)
 τὸν ζεῖναχα τὸν ἰαφεθῶνα ἀ' ε' ἦ' ἰ' ο' υ' ὦ' ἐπεκαλεσαμην σε θεαὶ μεγίται καὶ δια σου
 τὰ πάντα ὅπως δὸς θεῖαν καὶ μεγίστην δυνάμειν τοῦτω τῷ ξοῶνῳ καὶ ποιήσης
 αὐτὸ δύνασθαι καὶ ἰσχυεῖν κατὰ πάντων καὶ χωρεῖν ψυχὰς μετατρέπειν πνεύματα
 κείνῃν ἀντιδικοὺς ὑποτασσειν φιλείας στήρειζειν πόρους πάντας περιποιεῖν ὄνει
- 25 ροὺς ἐπιφέρειν χρησιμοδοτεῖν πάθῃ τε ψυχικὰ καὶ σωματικὰ καὶ ἀσθενεῖαν ἐμπο (305)
 δεῖστον τε ποιεῖν φίλτρα ἐρωτικὰ πάντα ἀποτελεῖν ναι δεσποτὰ δεσποτὰ τελεῖ τελεῖαν
 τελετην ὅταν δε τὸν λόγον τοῦτο τελέης ἐκάστης ἡμέρας μὲν λέγε τρις Ϝ̄ γ̄ ζ̄ θ̄ τοῦτο
 δε ἐπὶ ἡμεραῖς ἰδ̄ ἀρξάμενος ἀπο τῆς Ϝ̄ γ̄ πειρῶ δε εἶναι τὴν θεὸν ἠτε ἐν ταυρῶ
 ἠ παρθενῶ ἠ σκορπιῶ ἠ ἐν ὑδρηχῶ ἠ ἐν ἰχθυὶ τελούντος δε σου καθ' ἐκάστην
- 30 κλήσιν ἐπισπενδε τὰ προκειμένα καὶ μύρων παντοδαπῶν χωρὶς λίβανου (310)
 ἐκτελεσάντος δε τὴν τελετην καθὼς προηκεῖ εχε ἀλεκτορὰ δίλοφον ἠτοι
 λευκὸν ἠ ξανθὸν ἀπεχου δε μελανὸς καὶ μετὰ τὴν τελετην ζῶντα τὸν ἀλεκτορὰ (312)

2 δε: δ ex corr. || 4 χρῆσεις: first c corr. from ζ || 32 καὶ: κ ex corr.

- 1 αναπτυξε και εκβαλε το ζωδαριον εσω εις τα κπλανηνα του αλεκτορου (313)
 φιλοτιμουμενος οπως μη διαραγη το ενκατα του ζωου εασον δε ημεραν $\bar{\alpha}$
 νυκτος δε ωρας $\bar{\theta}$ αρον και αποθου εν τοπω ιερω και χρω ως καλλιστω
 οσακει αν βολει επιτασσειν τω θεω τον μεγαiston ουφωρα ειπων επιτασσε και
 5 τελει εχεις την τελετην του μεγαistου και θειου ενεργηματος ο δε ουφωρ (317)
 ουτος εκτιν ω ουρβικος εχρατο το ιερον ουφωρ το αληθε ζ δια πασης συνστο
 μιας αληθους αναγεγραπται δι ου ζωπυρειται παντα πλασματα και γλυφεται
 και ξοανα τουτο γαρ εκτ[ι]ν το αληθε ζ το δε αλλα οσα φερεται δια μακρων εψευδη
 γορηται μηκος εικαιον περιεχοντα εκτιν δε ο και εχε εν αποκρυφω ως
 10 μεγαλαμυστηριον κρυβε κρυβε (322)
 αρχη
 ηνυγησαν αι πυλαι του ουρανου ηνυγησαν αι πυλαι της γης
 ηνυγη οδευεις της θαλασσης ηνυγη η οδευεις των ποταμων
 ηκουσθη μου το πνευμα υπο παντων θεων και δαιμωνων
 15 ηκουσθη μου το πνευμα υπο πνευματος ουρανου (327)
 ηκουσθη μου το πνευμα υπο πνευματος επιγειου
 ηκουσθη μου το πνευμα υπο πνευματος θαλασσιου
 ηκουσθη μου το πνευμα υπο πνευματος ποταμειου
 δοτε ουν πνευμα τω υπ εμου κατασκευασμενω μυστηριω
 20 θεους ονομασα και επικεκλη μαι (332)
 δοτε πνοην τω υπ εμου κατασκευασμενω μυστηριω
 κρυβε κρυβε το αληθεινον ουφωρ εν συντομεια
 περιεχον την αληθειαν επικλησις ουφωρος
 ηι ιεου μαρειθ
 25 ηι ιεου μονθεαθιμονγιθ (337)
 ηι ιεου χαρεωθμονκηβ
 ηι ιεου σωχουσωρσωη
 ηι ιεου τιωτιω ουτηρ
 ηι ιεου χαρωχιχαρμιωθ
 30 ηι ιεου αθιμουσηου (342)
 ηι ιεου ραιραι μουριραι
 ηι ιεου αμουνηει ουσιρι
 ηι ιεου φιριμνουν
 ηι ιεου ανμορχαθι ουτηρ
 35 ηι ιεου ανχερεφρενεψουφιριγγ (347)
 ηι ιεου ορχιμορωιπουγιθ
 ηι ιεου μαχψαχαθανθ
 ηι ιεου μορθ (350)

3 νυκτος: κ corr. from γ or τ || 6 αληθε ζ : ες corr. from η || 16 πνευματος: c corr. from υ || 20 επικεκλη μαι with blank space between, not επικεκλη . μαι (Pr)

1 δημοκριτου σφαιρα προγνωστικον ζωης και θανατου γνωθι προς την \mathcal{C} (351)
 ανεπεσε νοσων και το ονομα το εκ γεννητης συνψηφισον την \mathcal{C} και βλεπε ποσαια
 τρακαδες γινονται και τα περιλειπομενα του αριθμου κατανοησον εις την σφαιραν
 και αν η ανω η ψηφος ζηρει εαν δε κατω τελευτησει

5

α	ι	ιθ
β	ια	κ
γ	ιγ	κγ
δ	ιδ	κε
ζ	ις	κς
θ	ιζ	κζ

 (355)

10

ε	ιε	κβ
ς	ιη	κη
η	κα	κθ
ιβ	κδ	λ

 (360)

15 διακοπος (365)

της ταρειχου οστρακον επιγραφον χαλκω γραφειω λογος και επιδιωκε και θες
 οπου ειςιν οπου υποστρεφονται επιλεγων αμα και τον λογον επικαλούμε και
 τον επι κενω πνευματι δεινον αορατον μεγαν θεον τον παταξαντα γην και
 σεμνοτατον τον κοσμον ο φιλων ταραχας και μειων ευσταθειας και σκορπιζω

20 τας νεφελας απ αλληλων ιαια ιακουβια ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβολχοσηθ (370)
 βαδουμα παταθναξ αποψς οσερω αταφ θαβραου ηω θαθθαβρα
 βαραρα αροβρειθα βολχοσηθ κοκκολοιπτολη ραμβιθινψ δοτε τη Δ

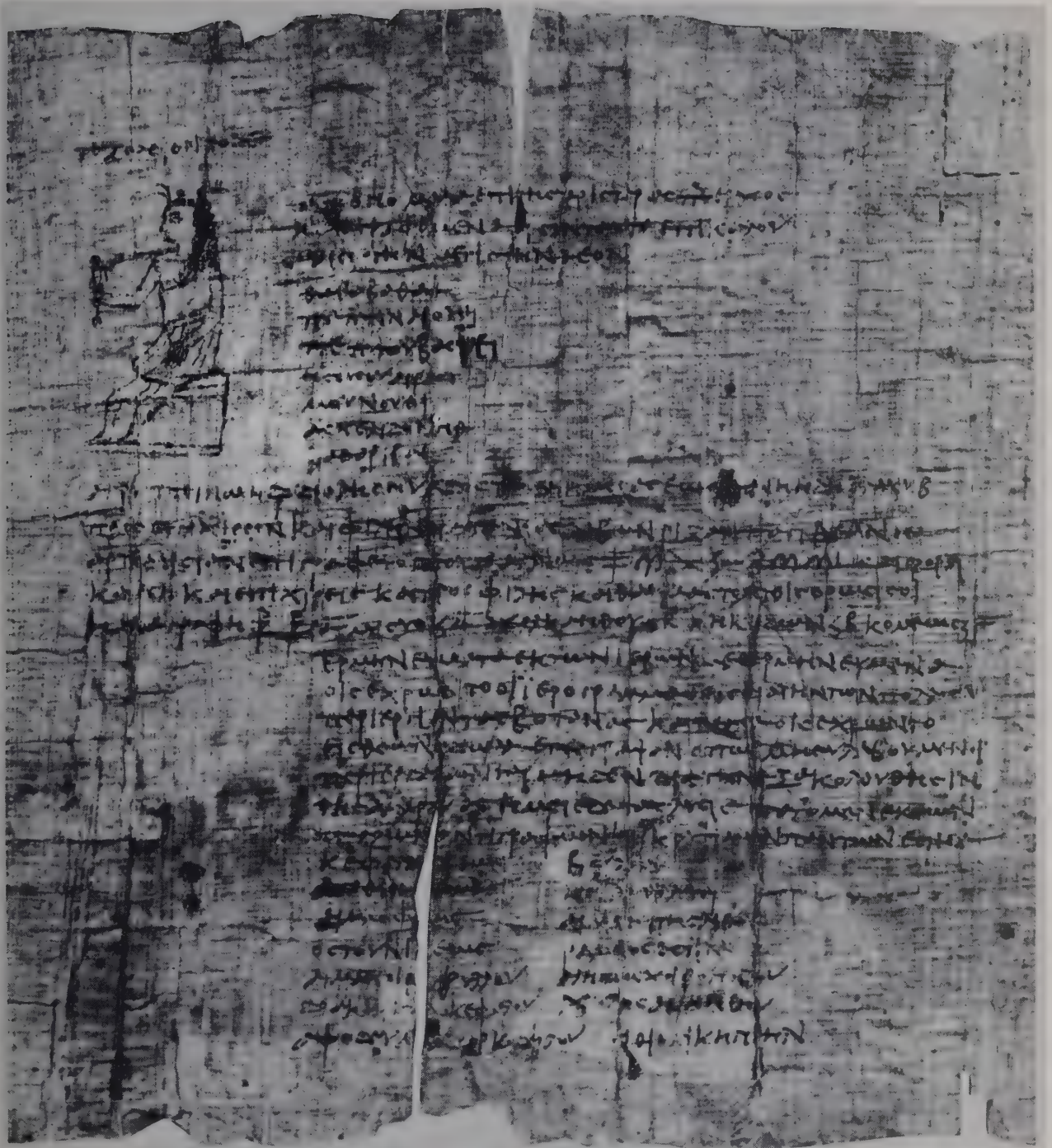
της Δ μαχην πολεμον `και` τον Δ της Δ αηδιαν εχθραν ως ειχον τυφον και οσιρις
 ει δε ανηρ εκτιν και γυνη ως ειχον τυφον και ειςις ιχυρε τυφων μεγαλο
 25 δυναμε τας κας δυναμεις αποτελει (375)

αγρυπνιτικον λαβων νυκτεριδαν ζωσαν επι της δεξιας πτερυγος ζωγραφησον \mathcal{Z}
 του υποκειμενον ζωδιον επι της αριστερας τα $\bar{\zeta}$ $\bar{\pi}$ $\bar{\pi}$ καταγραφον $\bar{\theta}$ και οτι
 αγρυπνειτω η Δ ην Δ εως ζυφονηη και ουτωκ αυ αυτην απολυσον εν αποκρουσι
 δε αυτο αποτελει τριταιιας ουσης της θεου και αυπνος τελευτησει μη διαμηκυνα

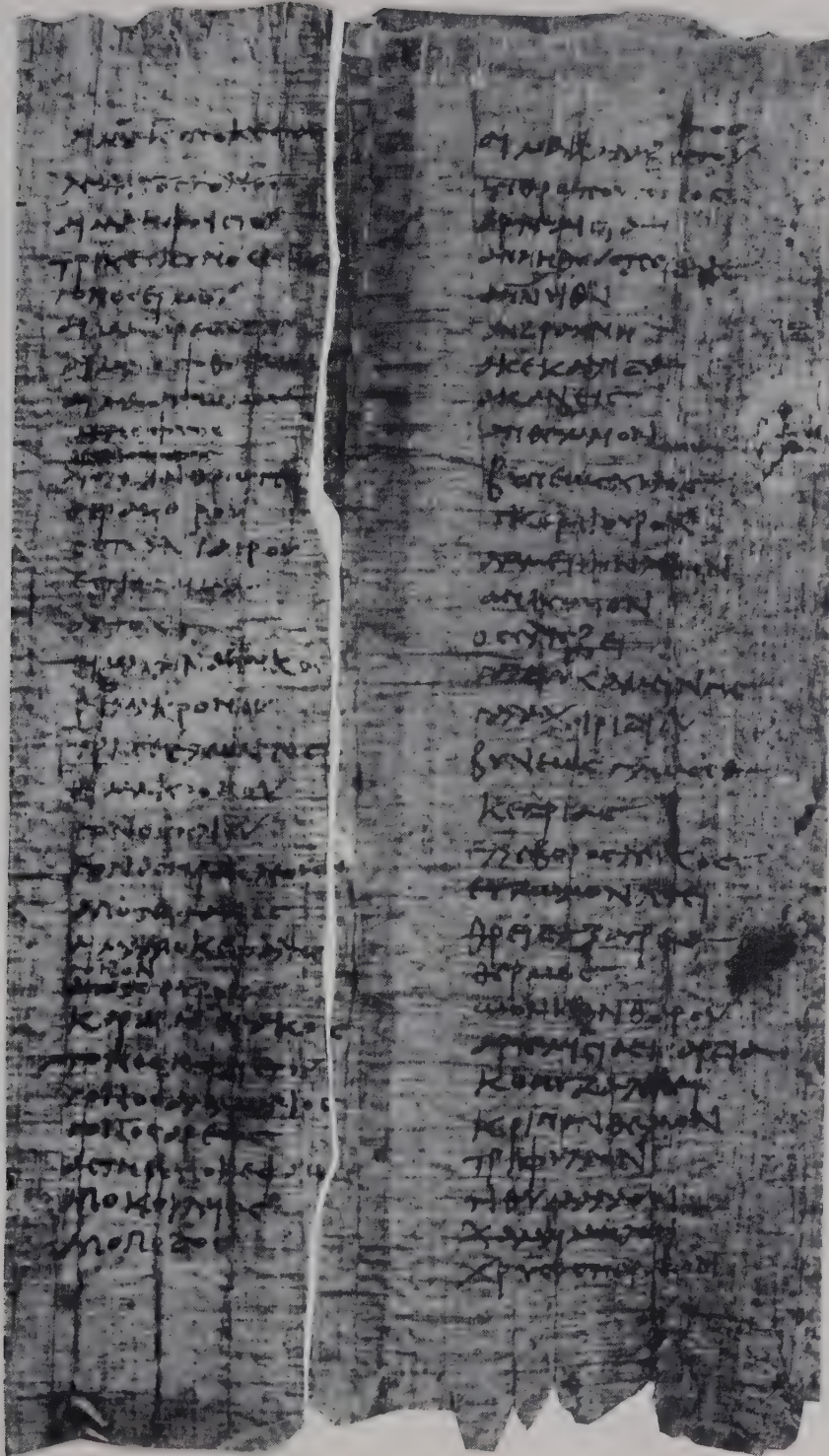
30 κα ημερας $\bar{\zeta}$ λυειν ουκ εχει τουτο ουδεπωποτε εαν δε βουλεη ποτε μη (380)
 απολυε αυτην αλλ εχε τηρουμενην αυτην και το αυτο ποιει οτε δε βουλει λυ
 και εξαλιψας πηγαιω υδατι επι των πτερυγων καταγραφεντα απολυσον

το ορνυφιν τουτο δε μη πραττε ει μη επι μεγαλης επιβουλης εκτιν ουν (383)

2 ποσαια with RLD : ποσταια Pr, but between c and α is just some random ink || 4 ζηρει : above ζ, a blotch ||
 16 της: what looks like τ is made τ ("in der Vorlage wohl Paragraphus" Pr) || 18 κενω: ε ex corr. || 19 σεμνοτατον:
 ε ex corr. || 24 ως: ω corr. from ε || 28 `ζ`υφονηη (υ corr. from ε or, less likely, α) with RLD : συνφονηη Pr ||
 31 αυτο: ο corr. from ω || 32 καταγραφεντα: above ατ, two strokes.

1	αιμα κυνοκεφαλου λεοντος γονος αιμα ηφαιστου τριχες κυνοκεφαλου	αιμα καλαβωτου ανθρωπου γονος αρτεμια αννηθου σπερμα	(415)
5	γονος ερμου αιμα αρεως αιμα οφθαλμου αιμα απ ωμου	αννυιθ' ο'ν ανδραχνη ακεκαλλιδα ακανθις	(419)
9	απ οσφυος [[απ οσφυος]]	ανθεμαιον	(423)
10	χολη ανθρωπου συρα χο[ι]ρου οστον ιατρου εστιας αιμα αετον	βυνεωσ χυλος σκορπιουρον αμμιτην λιθον ανθεμιον ο cελγεβει	(424)
15	αιμα χηνα' λο' πεκος αρ' ω' μα κρονου τριχες λεοντος αιμα κρονου γονος ηλιου	γαλα cυκαμεινης γαλα χοιριδιου βυνεωσ γλωcσα κεδριας ελλεβορος λευκος	(429)
20	γονος ηρακλεουσ απο τειτανος αιμα απο κεφαλης 'γονον' [[αιμα]] ταυρου καρδια ιερακος	ευζωμον λεγει θρειδαξ αγρεια θερμος ων κανθαρου αρτεμιας καρδια	(434)
25	γονος ηφαιστου γονος αμμωνος γονος αρεως αcτηρ απο κεφαλης απο κοιλειας	κονυζα λεγει κρινανθεμον τριφυλλον τιθυμαλλον χαμαιμηλον	(439)
30	απο ποδος	χρυκοcπερμον	(444)

Col. 15 (Greek section only; photo in *OMRO* 56, 1975, Plate XI).

The line in this column represented by PGM XII 453* is not transcribed here.

21 επικαλουμαι σε [το]ν ε[ν] τ[ω] κ[ε]νω [πνε]υ (454)

ματι διον αορα[το]ν θεον φθοροποιος

και ερημωποιουν [μ]εικουντα οικιαν ευ

σταθουσαν κατα[] ον πρακκοντα επι

25 καλουμαι σου τ[ο] μεγα □ ποιησον τον Δ (458)

διαχοριθηναι απο του Δ ἰω ἰω ἰωβραχ

κραβρουκριου βατριου απομψ στρουτελιψ

ιακο[υβ] ιαω [. . .]ερβηθ πακερβηθ

θεου αιη θεον θεω[ν . . .]εκαρας επι της πυλης

30 του ἰαω διακοψον [τ]ον Δ απο του Δ οτι εκει (463)

μει οξανθις δαι[μω]ν ουβαεμε . . τεβερετερρι

. ει [δια]κοψον το[ν Δ απο τ]ου Δ

(465)

28 ιαω [. . .]ερβηθ with RLD : ιω [πακ]ερβηθ Pr || 30-31 εκειμει with Eitr : ἐκεῖ ἰ μιν
RLD : ἐγὼ εἰμι* ("εγω (ω ὑβ. γ) ει od. εκειμει P") Pr || 31 ουβαεμε . . : ουβαθ ε . . Pr :
ουβαεμε . . . RLD and sim. Eitrem

Col. 16 (Greek section only; photo in *OMRO* 56, 1975, Plate XII).

The lines in this column represented by PGM XII 466-68* and 471-73* are not transcribed here.

19 εγειρεσοι αποβα . . ν . . επ [.] . . μιρ . ως (469)

20 θιριθατ α . . τησε θω . σεκακτης (470)

19 εγειρεσοι αποβα . . ν . . επ [.] . . μιρ . ως : εγειρεσοι αποβαινωγ επι ενχειρις Pr : ἔγειρέ (τ.
ἔγειρέ) μοι ἀπὸ βάρην ἀλεπ μιρι . ιως RL and similarly D (μιριδιως)

20 θιριθατ α . . τησε θω . σεκακτης : θιριθατ α οτης ε θω . . κακα RL and sim. D : εἶργε
ἀπα[ν]τήσε[ι]ς θω[ῆ]ς ἐκάτ[η]ς Pr

Col. 17 (Greek sections only; photo in *OMRO* 56, 1975, Plate XIII).

- 6 ωριχ θαμβιτω αβρααμ οεπι[(474)
 ανοιεγχιβιωθ μουρου[
 ολην τε την ψυχην []
 [το γυ]ναικ[ει]ον σωμα της Δ []
- 10 εξ[ορκι]ζω [υ]μας κατα του . . . [] (478)
- 11 [. . . .]ι εκπυρωσαι την Δ . . [] (479)
- 14 αλλανθ (480)
- 15 βρειβα (481)
 μετιρα[]
 εμεθ []
 θαραβλαθ []
 φνουθε []
- 20 θουχαρα (486)
 ωσουχαρ[]
 αβαχα[] (488)
 καυσον την Δ εωκ [ελ]θη (490)
 προς εμε τον Δ ηδ[η]δη []
- 25 ταχυ ταχυ (492)
 εξ[ορκι]ζω υμας [ν]εκυδαιμωνας κ []
 κ . . ο δαιμων [γ]ενου βαλανια και το[υ] []
- 28 κ προ[ο]ωπου και των κυν αυτω θεω[ν] (495)

6 ff. and 14 ff. are not 5 ff. and 13 ff. as indicated in PGM || 22-23: see p. xxii on line 489 || 27 δαιμων [γ]ενου*: δ[α]ίμων[ο]ς τοῦ Pr : [δ]αιμων . . . α του D : αιων του RL βαλανια* with RLD (βαλανις) : Βαλ[κάμου] Pr following a conjecture of D || 28 κ προ[ο]ωπου* : κυ[νο]προ[ο]ωπου Pr with D : κ . προ[ο]ωπου RL

P. LEID. J 395 (= PGM XIII)

PHOTOGRAPHS AND TRANSCRIPTION

- 1 θεος (1)
θεοι
- 5 βιβλος ἱερα επικαλουμένη μονας η ογδοη μουσεωσ
περι του Π του αγειου περιεχει δε ουτως αγνος μεινω̄ν
ημερας μᾱ προψυφισας ἴνα εις την συνοδον την εν κρι (5)
κριω καταντηση εχε δε οικον επιπεδον· ὅπου προ εν
ιαυτου· ουδεις ετελευτησε· εστω δε η θυρα προς δυσμας
βλεπουσα· και αναπηξασ μεσον του οικου β^ομον γεῖνον
και ξυλα κυπαρισσινα· τροβ^ο ε̄λους δεξιους δεκα αλεκτο
10 ρας δυο λευκους ασεινεις τελε^ο ε̄ους και λυχνους δυο τε (10)
ταρτημοριους παηρωσας ελαιου χρηστου κ_γ μηκετι
επιχεης ειςηλθον·τος γαρ του θεου περιεσσοτερον εξ^α
αθησονται· απυρτισθω δε η τραπεζα τοις επιθυμα
15 ci τουτοις· συνγενικοις ουσι του θεου· εκ δε ταυτης τη̄
βιβλου ερμης κλεψασ τα επιθυματα προσεφανησεν (15)
εαυτου ἱερα βυβλω· επικαλουμένη πτερυγι του μεν
κρονου· στυραξ· εστιν γαρ βαρις· κ_γ ευωδης· του δε διος
μαλαβαθρον· του δε αρεας κοστος· του δε ηλιου λιβαν^ο
20 της δε αφροδιτη^ς ναρδος ἴνδικος· του δε ερμου κακια· (20)
της δε Δ ζμυρνα· ταυτα εστιν τα αποκρυφα επιθυμ^α
ο δε λεγει εν τη κλειδι μουσης σκευασεις επι παντος
οροβου ηλιακον κυαμω αιγυπτιω τουτοις λεγει·
κ_γ ταυτα δε ο μανεθωσ ελεγε ἔν ἴδια βιβλω εντευθεν
βασταςας τα ζ̄ ανθη των ζ̄ αστερων α εστι· σαμψουχοι
25 κοινον κηπιν^{ων}· λωτινον· ερεφυλλινον· ναρκι (25)
σινον· λευκοῖνον· ροδον ταυτα τα ανθη προ εικοσι
μιας ημερας της τελητης λεοτριβησων ἴς λευ
κην θυιαν κ_γ ξηρανον εν σκια κ_γ εχε αυτα ετοιμα εις
την ημεραν εκεινην^α προτερον δε συνιστανου σια
30 δηποτ ουν νεομηνια κατα θεον τοις ωρογεν[[α]]εσιν (30)
θεοις· οικ εχεις ἔν τη κλειδι τελεοθηση δε αυτοις ου
τος ποιησων εκ σεμιδαλ[[ο]]εωσ ζωδια γ̄ ταυροπρο
σω) τραγοπροσω) κρειοπροσωπον εν εκαστον αυτω̄
επι πολου εστωτα μαστιγιασ εχοντα αιγυπτιασ και
35 περικαπνισας καταφαγε λεγ[[ε]]τον λογον τον ωρογενω̄ (35)
τον εν τη κλειδι κ_γ τον επαναγκον αυτον κ_γ τους εφεβδ^ο
δοματικους τεταγμενους κ_γ εση τελεσμενος αυτοις
ἴτα τη καθολικη συστασει εχε νιτρον τετραγων^ο
[[α]]εις ο γραψει[c] το μεγα Π ταις επτα φων[[ε]]αις αντι δε
40 του ποπυςμου κ_γ του συρισμου γραψων εις το εν μερος (40)
του νιτρου κοκοδιλον· ιερακοπροσωπον κ_γ αυτω εφε
στωτα τον εννεαμορφον αυτος γαρ ο ιερακοποσωπος
κορκοδειλος ἴς τας δ̄ τροπας τον θεον ασπαζεται
τω πο̄π̄ πυςμω αναπνευσας γαρ πο̄π̄υζει εκ του βυθου (44)

6 καταντηση: first α ex corr. || 11 ελαιου: αι corr. from ου || 12 περιεσσοτερον: v ex corr. (ι ?)
|| 13 απυρτισθω: v over an erasure || 19 του δε: δ apparently corr. from τ ("δ durchstrichen" Pr) ||
21 λεγει: γ corr. from σ ? || 29-30 At the bottom of the ρ of προτερον (29) and above the ο of θεον
(30) is a piece of writing that Pr regarded as a lectional sign or a correction (perhaps ω), but it is probably
merely the end of this scribe's ρ (cf. the ρ in 32 ταυρο- and that in ἱερα on pag. 2, line 17) || 42 εννεα-
μορφον: μ corr. from φο

J 395
pag 1

ΘΕΟΣ
ΘΕΟΣ

ΒΙΒΛΟΣ ΕΙΣ ΕΠΙΚΛΟΥΜΕΝΗΝ ΚΑΙ ΟΝΑΣ ΜΟΓΧΟΝ ΜΟΥΣΩΣ
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙ ΔΕΙΞΕΙ ΤΟΥΤΕ ΑΓΝΟΡΕΙΝΟΝ
 Η ΜΕΡΟΣ ΑΝ ΠΡΟ ΤΟΥΤΕ ΔΕΙΞΕΙΝ ΔΕ ΤΗΝ ΕΥΝΟΧΟΝ ΤΗΝ ΕΝ ΚΡΙ
 ΚΡΙΣ ΚΑΙ ΤΑΝ ΤΗΝ ΕΚ ΕΒΡΟΙ ΚΟΝ ΕΠΙ ΠΡΑΝ ΟΓΙΟΥ ΠΡΟ ΕΝ
 ΙΑΥΤΟΥ ΟΥΔΕΙΣ ΤΕΛΕΥΤΗΘΕ ΤΩ ΔΕ Η ΘΥΡΑ ΠΡΟΣ ΔΥΣΜΑ
 ΒΑΠΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΗΝΑΣ ΜΕΡΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΒΟΜΟΝ ΤΕΙΝΟΝ
 ΚΑΙ ΣΥΛΑΚΥΤΑΡΙΣ ΣΙΝΑΣ ΤΡΟΒΛΟΥΣ ΔΕ ΧΙΟΥΤ ΔΕ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΑ
 ΡΑΕ ΔΥΟ ΛΕΥΚΟΥΣ ΔΕ ΒΙΒΕΙΣ ΤΕΛΕΣΤΕ ΚΑΙ ΧΥΝΑΥΣ ΔΥΟ ΤΕ
 ΤΑΡΤΗ ΜΟΡΙΟΥΣ ΣΙΑ ΗΡΩΣ ΔΕ ΕΡΧΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΙ ΜΗ ΧΕ ΤΙ
 ΕΠΙ ΧΕΝΣ ΕΙΣ ΗΛΘΟΝ ΤΟΣΤΑΡ ΤΟΥΣ ΟΥΤΕΡΙΣ ΑΤΡΟΧΕΣ Α
 ΩΡΗΣ ΟΝ ΤΑΙ ΔΕ ΤΡ ΤΙΣ Ω ΔΕ Η ΠΡΑ ΔΕ ΧΑ ΤΙΣ ΕΠΙ ΘΥΡΑ
 ΣΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΕΥΝΗ ΓΕΝΙΚΟΝ ΟΥΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΟΚ ΔΕ ΤΟΥΤΗΣ ΤΗ
 ΒΙΚΛΟΥ ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΑΣ ΤΑ ΕΡΘΥΜΑ ΤΑ ΕΡΘΡΟ ΕΦΩΝ Η ΕΝ
 ΕΟΥ ΤΟΥΤΕ ΔΕ ΒΥ ΒΛΩ ΕΠΙΚΛΟΥΜΕΝΗ Π ΤΕΡΤΟ ΤΟΥΣ ΕΝ
 ΚΡΟΝΟΥΣ ΤΥΡΑ ΕΣ ΤΙΝ ΓΑ ΒΑΙΟ ΚΑ ΕΥ ΔΗ Ε ΤΟΥ ΔΕ ΔΙΟΣ
 ΚΑΙ ΑΝ ΑΝ ΤΟΥΤΕ ΕΣΤΙ ΚΟΣ ΤΟΣ ΤΟΥ ΔΕ ΚΑΟΥ ΚΑ ΒΑΝΟ
 ΤΗΣ ΔΕ ΔΕ ΡΟΔΙ ΤΗΝ ΜΑ ΟΣΤΙΝ ΑΚΟΝ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ ΚΑ Σ Α
 ΤΗΣ ΔΕ ΣΥΜΦΟΝ ΚΑ ΤΑ ΕΣ ΤΙΝ ΤΑ ΑΠΟ ΚΡΥΦΛΕΤΙΟΥ
 ΟΥΔΕ ΒΕΙ ΕΝ ΤΗ ΚΑΙ ΑΙ ΜΑ ΟΣΤΙΝ ΕΚΕΥΑΣ ΕΣ ΕΠΙ ΠΑΙΔΕ
 ΟΡΟ ΒΟΥ Η ΑΚΟΝ ΚΥΜΑ ΜΑ ΓΥ ΤΤ ΤΕ ΤΑ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ ΒΙ
 ΚΑ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ ΜΕ ΘΕΣ ΕΣ ΕΣ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ
 ΚΑ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ ΜΕ ΘΕΣ ΕΣ ΕΣ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ
 ΚΟΙΝΟΝ ΚΗ ΠΙ ΔΙΟΝ ΜΑ ΤΙΝΩΝ ΕΡΕΦ ΤΑ ΜΑΝ ΜΑ ΧΡΚ
 ΕΙΝΟΝ ΛΕΥΚΟΙ ΜΟΝ ΡΟΝ ΤΑ ΤΑ ΤΑ ΤΑ ΤΑ ΤΑ ΤΑ ΤΑ ΤΑ ΤΑ ΤΑ
 ΜΑ ΕΣ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕ ΧΑ ΤΗΣ ΧΕ ΤΡΙ Ε ΜΟΝ ΤΙΣ ΔΕΥ
 ΚΗΝ ΘΥΙΑΝ ΚΗ ΠΡΑ ΧΟΝ ΕΝ ΟΚΙ ΔΕ ΧΕ ΧΑ ΤΙΣ ΤΑ ΕΣ
 ΤΗΝ ΗΥ ΕΡΑΝ ΕΣ ΗΝ ΗΝ Ε ΠΡΟ ΤΕΡΟΝ ΔΕ ΒΑ ΜΑ ΤΑ ΜΑ ΕΣ
 ΧΗ ΠΟ ΤΥΝ ΝΕ ΜΗ ΝΙ ΔΕ ΤΑ Θ ΒΟΝ ΤΙΣ ΤΟΤΕ ΜΑ ΕΣ ΤΙΝ
 ΘΡΟΙΣ ΟΙΣ ΕΧΕΙΝ ΤΗ ΚΑ ΜΑ ΤΕ ΕΣ ΘΗ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ ΤΑ ΕΣ
 ΤΕΣ ΠΟΙ Η ΣΟΝ ΕΣ ΕΣ ΜΑ ΔΕ ΜΑ ΕΣ ΧΩ ΔΑ Τ ΤΑ ΧΡΟ ΠΙ
 ΕΩ) ΤΡΑ ΤΟ ΠΙ ΕΩ) ΕΡΕΙ Ο ΠΡΟΣ Ω ΠΟΝ ΕΝ ΚΑ ΤΑ ΜΑ ΧΡ
 ΕΠΙ ΠΟΛΟΥ ΕΣ ΤΑ ΜΑ ΤΙΣ ΔΕ ΧΟΝ ΤΑ ΜΑ Π ΤΑ ΕΣ ΚΑ
 Π Θ Ρ ΚΑ Π ΝΙ ΕΩ) ΚΑ ΤΑ ΕΣ ΤΕ ΕΣ Θ ΝΙ Α ΤΟ ΤΟ ΝΙ ΕΡΟ ΕΝ
 ΤΟΝ ΕΝ ΤΗ ΚΑ ΕΝ ΤΟΝ ΕΣ ΤΑ ΜΑ ΤΟΝ Α ΤΑ ΜΑ ΤΟΝ ΕΣ ΕΣ
 ΔΟΜΑ Τ ΚΟΥ ΤΕ ΤΑ ΜΕΝ ΟΥΣ Κ ΕΣ Η ΤΕ ΕΣ ΜΕΝ ΟΥΣ Τ
 Τ ΤΑ ΤΗ ΚΑ ΘΟΥ Κ Η ΟΥΣ Τ ΕΣ ΕΣ Χ Ε Ν Ι ΤΡΟΝ ΤΕ ΤΡΑ ΤΗ Ν
 ΕΣ Ο ΤΡΑ ΒΕΙ ΤΟ ΜΕ Γ Α Η Τ Α ΕΣ Π ΤΑ ΕΣ Μ Ε Σ Α Ν Τ Α Ε
 ΤΟΥ ΠΟ Π ΤΥ ΔΟΥ Κ ΤΟΥ ΣΥ ΡΙ ΜΟΥ ΓΡΑ ΦΙΣ Ε ΤΟΝ ΜΕ ΡΟΣ
 ΤΟΥ ΝΙ ΤΡΟΥ ΚΟ ΚΟ ΧΙ ΧΟΝ ΤΕ ΛΑ ΚΟ ΠΡΟΣ Ω ΠΟΝ ΧΑ ΤΕ ΕΣ
 Ε ΤΩ ΤΑ ΤΟΝ ΕΝ ΒΑ ΔΕ ΡΦΟΝ Α ΤΕ Σ ΤΡΟΤΕ ΕΣ ΤΡΑ ΔΙ ΟΥ
 ΚΑΡ ΚΑ Δ ΕΙ ΧΟ ΤΕ ΤΑ ΕΣ ΤΡΟΤΑ Σ ΤΟ Ν Ι Μ Α Σ Τ Α ΕΣ ΤΑ ΕΣ
 ΤΩ ΠΟ ΤΥ Σ ΜΑ Η Α Σ Η Ν ΒΥ Σ Α Σ Γ Α Ρ ΤΟ ΤΙ Ε ΕΣ ΤΟ ΒΥ ΟΥ

- 1 αναπνευσας γαρ ποππυζει εκ του βυθου κ_γ αντι (45)
 φωνει αυτω ο τας θ̄ μορφας διον αντι του ποππυ
 τον ἱερακοπροσωπον κορκοδειλον γραφε· εστιν
 γαρ η πρωτη κεραα του π̄ ο ποππυςμος δευτερον συ
 5 ριγμος αντι δε του κυριγμου δρακοντα δακνοντα τῆ (49)
 ουραν· ωστε ειναι τα δυο ποππυςμον· κ_γ κυριγμον
 ιερακοπροσωπον κορκοδειλον· κ_γ εννεαμορφον
 επανω εστωτα κ_γ κυκλω τουτων δρακοντα
 κ_γ τας επτα φωνας· εστιν δε π̄ π̄ θ̄ ων προλεγε
 10 τους ωρογενεις συν τη στηλη κ_γ τους ημερησιους τους (54)
 εφεβδοματικους τεταγενους κ_γ τουτ[^ωο]ν τον επαναγκ^ω
 ατερ γαρ τουτ[^ωο]ν ο εος ουκ επακουσεται· αλλ ως αμυ
 στηριαστον ου παραδεξι ται > ει μη τον κυριον
 της ημερας προειπης κ_γ της ωρας πυκνότερον
 15 ην ευρησεις επι τελους διαταχην· ατερ γαρ αυτ^ωον (59)
 ουδε εναπερσασει εν οικ εχει εν τη κλειδι μου·
 εστιν δε η ἱερα στηλη η εν τω νιτρω γραφομενη·
 επικαλουμαι σε των παντων μειζονα τον παντα
 κτισαντα σε τον ᾱ το̄ γεν̄ ν̄ ἦτον τον παντα ορωντα κ_γ
 20 μη ορωμενον συ γαρ εδωκας θ̄ την δοξαν κ_γ την (64)
 δυναμιν απασαν σεληνην αυξειν κ_γ αποληγειν
 κ_γ δρομους εχειν τακτους μηδεν αφαιρησας του πρ
 ογενεστερου σκοτους· αλλ ισοτητα αυτων εμερικας·
 σου γαρ εφανεντος κ_γ κοσμος εγενετο κ_γ φως εφανε
 25 κοι παντα υποτετακται· οῡ ουδεις θεων δυναται (69)
 ἴδειν την αληθινην μορφη· ο μεταμορφουμεν̄
 εις παντας αορατος ει αιων αιωνος· επικαλουμαι σε
 κυριε ἵνα μοι φανης αγαθη μορφη οτι δουλευω
 υπο τον συν κοσμον τω σω αγγελω· βιαθι
 30 αρβαρ βερβιρς χιλατουρ βουφρουμτρω> και (74)
 τω σω φοβω δανουφ χρατορ βελβαλι βαλβιθιαω·
 δια σε συνεστηκεν ο πολος κ_γ η γη επικαλουμαι
 κ^ω σε ως οι υπο σου θεοι φανεντες· ἵνα δυναμιν εχ^ω
 εχεβυκρωμ θ̄ η δοξα ααα ηηη >
 35 ωω ιι ααα ωω σαβαωθ>· αρβαθιαω (79)
 ζαγουρη ο θεος αραθυ αδωναιε επικαλου
 μαι σε κυριε· ορνεογλυφιστι αραϊ· ἱερογλυφιστι
 ἱερογλυφιστι·> λαϊλαμ· αβραϊστι ανοχ
 βιαθιαρβαθ βερβιρ εχιλατουρ βουφρουμτρομ
 40 αιγυπτιστι αλδαβαειμ κυνοκεφαλιστι αβρασαξου (84)
 ιερακιστι· χι χι χι χι χι χι χι τιφ τιφ τιφ
 ιερατιστι (86)

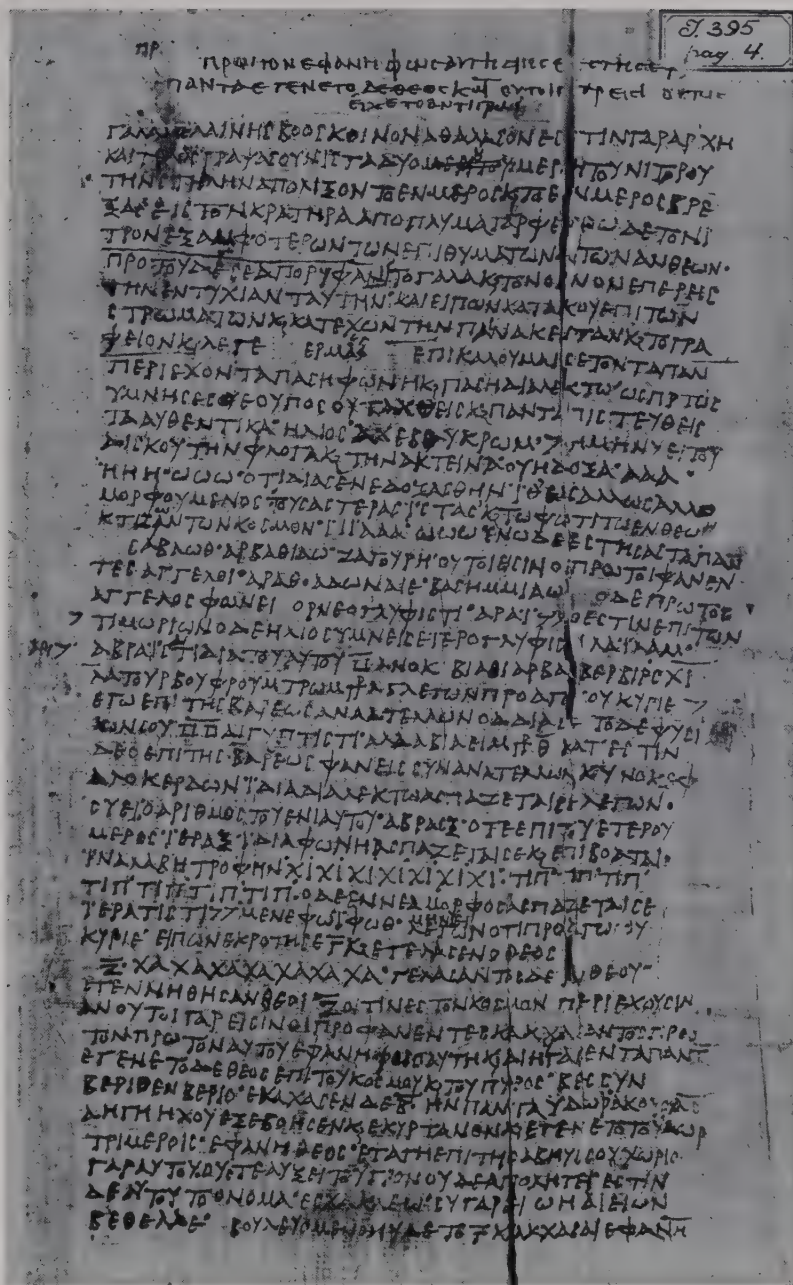
2 ποππυς without indication of abbreviation || 10 ημερησιους* || 10-11 τους ημερησιους τους εφεβδοματικους* || 13 παραδεξι ται >: apparently the scribe first wrote παραδεξι > (symbol of omission?) and later entered ται in the space available || 15 ην: above η is a mark, perhaps a spiritus διαταχην: not indicated in the app. cr. of PGM || 16 μου*: deleted according to PGM app. cr., which states that the pap. has μδϋ., but the dots of ink are so tiny that they are better explained as stray specks and not expunction; after the upsilon, normal stigmatē, not kato || 24 κοσμος: second ο corr. from ω || 27 ει: ι corr. from φ || 32 συνεστηκεν: η ex corr. (υ ?) || 33 κ^ω σε*

ΛΙΑΤΗΝΕΥΣΑΤΑΡΤΙΟΤΙΠΥΖΕΙΕΚΤΟΥΒΥΘΟΥΚΑΝΤΙ
 ΦΩΝΕΙΛΑΥΤΟΤΑΘΜΟΡΦΑΞΕΔΙΟΝΑΝΤΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥ
 ΤΩΝΙΕΡΑΚΟΠΡΟΣΩΠΙΟΝΚΟΡΚΟΔΕΙΔΟΝΓΡΑΦΕΕΣΤΙΝ
 ΓΑΡΗΠΡΩΤΗΚΕΡΑΤΟΥΕΙΔΙΟΤΙΠΥΡΜΑΘΕΔΕΤΕΡΩΝΟΥ
 ΕΙΔΕΟΝΤΙΣΕΤΟΥΣΥΡΙΓΜΟΥΔΡΑΚΟΝΤΑΔΑΚΝΟΝΤΑΧΗ
 ΟΥΡΑΝΩΣΤΕΕΙΝΑΙΤΑΔΕΠΟΠΙΥΛΜΟΝΧΕΣΥΡΙΓΜΟΝ
 ΙΕΡΑΚΟΠΡΟΣΩΠΙΟΝΚΟΡΚΟΔΕΙΔΟΝΚΕΝΝΕΔΟΡΦΟΝ
 ΕΠΑΝΩΒΕΤΩΤΑΚΚΥΚΛΩΤΟΥΤΩΝΔΡΑΚΟΝΤΑ
 ΤΑΕΠΙΤΑΦΩΝΑΣΕΣΤΙΝΔΕΙΠΕΘΩΝΗΠΡΟΔΕΤΕ
 ΤΟΥΣΩΡΟΤΗΕΙΣΕΣΤΗΤΗΕΤΗΑΚΤΟΥΣΜΕΓΗΚΟΤΟΥΣ
 ΕΦΕΡΔΟΜΑΤΙΚΟΥΣΤΕΤΑΓΕΝΟΥΣΧΑΤΟΥΤΩΝΤΟΝΕΠΙΛΑΝΧΟΥ
 ΔΕΒΙΓΑΡΤΟΥΤΟΥΤΟΥΚΟΥΚΕΠΛΑΚΟΥΣΕΤΥΛΛΩΣΕΜΟΥ
 ΣΤΗΡΙΑΣΤΗΟΥΓΑΡΑΔΕΙΤΑΙΕΙΜΗΤΟΝΚΥΡΙΟΝ
 ΤΗΣΜΕΡΑΤΠΡΟΒΗΤΗΕΚΤΗΕΡΑΔΟΠΥΚΝΟΤΕΡΟΝ
 ΗΝΕΥΡΗΝΕΙΣΕΠΙΤΕΧΟΥΣΔΙΑΤΑΧΗΜΑΤΕΡΤΟΥΤΟΥ
 ΟΥΔΕΒΝΑΠΕΡΑΚΕΙΕΙΜΑΤΕΣΕΙΟΤΟΥΤΟΥΤΟΥΤΟΥ
 ΕΣΤΙΝΔΕΗΙΕΡΑΕΤΗΛΗΝΕΝΤΩΝΗΤΥΣΤΑΦΟΛΕΝΗ
 ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΑΙΣΕΤΩΝΠΛΑΝΤΩΝΜΕΙΔΟΝΑΤΩΝΤΑΝΤΑ
 ΚΤΙΕΑΝΤΑΕΤΟΝΑΤΕΝΗΤΩΝΤΩΝΠΛΑΝΤΩΡΩΝΤΑΧ
 ΑΝΘΡΩΠΩΝΕΛΟΝΣΥΓΑΡΕΔΩΚΑΕΤΗΝΗΟΣΑΚΙΣΤΗΝ
 ΔΥΝΑΜΙΝΑΠΛΑΝΣΕΧΗΝΗΝΔΥΣΕΙΝΚΑΠΙΛΗΕΙΝ
 ΚΑΡΟΜΟΥΣΕΧΕΙΝΤΑΚΤΟΥΣΜΗΔΕΝΑΦΗΤΕΛΕΣΤΟΥΣ
 ΟΥΔΕΝΕΣΤΕΡΟΥΣΚΟΤΟΥΣΔΥΣΕΙΝΤΑΧΤΙΝΕΜΕΤΕΛΑ
 ΣΟΥΓΑΡΕΦΑΝΕΝΤΟΣΚΟΕΜΟΣΕΙΕΝΕΡΧΕΦΩΣΕΦΑΝΕ
 ΣΟΙΤΩΝΤΑΥΤΟΤΕΤΑΚΤΑΟΥΟΥΔΕΙΘΕΩΝΔΥΝΑΤΑ
 ΤΑΕΙΝΤΗΙΔΗΘΙΝΗΜΟΡΦΗΝΑΙΩΤΑΛΛΟΡΦΟΥΜΕ
 ΕΣΤΙΜΕΤΕΡΑΤΟΣΕΦΧΙΜΗΝΩΝΟΣΕΠΙΚΑΛΟΥΜΑΙΣΕ
 ΚΥΡΙΕΓΝΩΜΟΙΦΑΝΗΡΑΓΘΗΕΛΟΡΦΟΤΙΔΟΥΟΥ
 ΥΠΟΤΩΝΣΟΚΟΜΟΝΤΩΣΑΤΤΕΧΟΥΕΙΔΟΝ
 ΑΡΒΥΒΕΒΙΡΕΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙ
 ΤΩΣΦΟΒΑΔΑΝΟΥΦΧΡΑΤΟΣΒΕΛΒΗΒΛΒΙΘΙΩ
 ΔΑΒΕΣΥΝΕΣΤΗΧΕΝΟΠΙΕΤΚΕΜΤΑΠΙΚΑΛΟΥΜΑΙ
 ΚΑΙΕΣΩΚΟΙΥΠΟΒΟΥΘΕΙΦΑΝΕΝΤΕΣΙΝΑΥΧΑΜΙΝΕΧΕΣ
 ΕΧΕΔΥΚΡΟΥΜΟΟΥΗΔΕΣΑΔΑΗΗΗ
 ΩΩΩΙΙΙΔΔΔΩΩΩΕΛΔΩΩΑΡΕΛΩΩ
 ΧΑΓΟΥΡΗΟΘΕΟΣΑΡΔΟΥΔΔΔΔΑΡΕΠΙΚΑΛΟΥ
 ΜΑΙΣΕΚΥΡΙΕΟΡΝΕΟΓΥΦΙΕΤΙΑΡΒΥΒΕΡΟΥΓΥΦΙΕΤΙ
 ΙΕΡΟΥΓΥΦΙΕΤΙΧΑΥΧΑΜΑΔΕΡΒΥΒΕΤΙΧΑΧ
 ΒΙΔΩΙΑΡΒΩΒΕΡΒΙΡΕΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙ
 ΑΙΥΠΤΙΕΤΙΔΑΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔ
 ΙΕΡΑΚΙΣΤΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙΧΙ
 ΙΕΡΑΤΙΕΤΙ

- 1 ιερατικτι μενεφωϊφωθ· χαχαχαχαχαχα>> (87)
 ιτα κροτησον γ̄ ποππυσον μακρον κυρικον επι
 μηκος ηκε κυριε αμωμητος κ_f απημα^ν τος ο μη
 δεενα τοπον μαιινων οτι τετελεσμαι σου το π̄
- 5 εχε δε πινακειτα εις ην μελεις τρφιν οσα σοι (91)
 λεγει κ_f μαχαιριν ολοσιδηρον δικτομον ἴν εαν
 τα θυματα θ[η]υης καθαρων απο παντ[ο]ων κ_f σπον
 δη οινου κεραμειον κ_f αγγειον μελιτος μεστον
 ἴνα ασπεισης παντα δε σοι παρακεισθω ετοιμα
- 10 κυ δε εν ελινοικ ἴεθσι· καθαροις εστεμενος ελαινω̄ (96)
 στεφαναω ποιησας τον π[αι]ετασον ουτ[ο]c
 λαβων σινδωνα καθαραν ενγραψον [[τους]
 κροσω τους τ[ε]ξ̄ ε' θεουσ· ποιησον καλυβην [φε]
 [η]υφ ην ἴθι τελουμενος· εχε· δε και κατα του
- 15 τραχηλου κινναμωμον· αυτω γαρ ηδεται (101)
 το θειον κ_f την δυναμιν παρεσχετοι εχε δε κ_f
 εκ ριζης δαφνης τον συνεργουντ[ον]α απολλω
 να γλυμμενον· ω παρεστηκεν τριπους· κ_f
 πυθιος δρακον̄ γλυψον δε περ τον απολλων
- 20 το μεγα ονομα αιγυπτιακω σχηματι επι του (106)
 [ςτουθησαν] στηθους αν^{αν} γραμματιζομενον το
 βαῖνχωωωωωωχνῖαβ> κ_f κατα του νοτου
 του ζωδιου το π̄ τουτο> ἴλιλλου· ἴλιλλου·
 ἴλιλλου· περι δε τον πυθιον δρακοντα· κ_f τον
- 25 τριποδα[ν]>> ἴθωρ μαρμαραυγη φωχω (111)
 · φωβωχ· εχε δε τουτο κατα του τραχηλου
 τελεσας συνεργοντ^{αν}α παντα^{αν} ν'των μετα του
 κινναμωμου> προαγνευσας ουν ως προ
 ειπον προ επτα ημερ[α]ων Δ λειπουσης κατα
- 30 την συνοδον χαμοκοιτων επι ψιαθου θ[υ]ρυνης· (116)
 κατα πρωι ανῆτανομενος τον ηλιον [αν] χαιρετικον
 επι επτα ημερας· καθ ημεραν λεγ^{ων} τους ωργενεις
 θεους πρωτον ἴτε τους εφεβδοματικους τεταγμενος
 μαθων δε τον κυριον της ημερα· εκεινον ενοχλει
- 35 λεγων [[τηπ] κυριε τη ποστη καλω τον θεον· ἴτα ἴε (121)
 ρας θυσιας αυτω ποιω α[ρ]χ^{ρι} της ογδοης ημερας· ελθεων
 ουν επι την ημεραν· το μεσανυκτιον ωρα πεπτη·
 οταν ησυχια γενηται· αναψας τον βωμον εχε παρεσ
 τωτας τους δυο αλεκτρονας· κ_f τους δυο λυχνους·
- 40 ητωσαν δε [[λ]οι λ[ο]υχνοι τεταρτημοριοι· ημ̄ μ'ενους· (126)
 οικ ουκετι επιβαλεις ελαιον· αρξαι λεγειν την στηλην
 κ_f το μυστηριον του θεου· ο εστιν καθαρος εχε δε κρα
 τηρα παρακειμενον εχοντα γαλα μελαινε βοοσ (129)

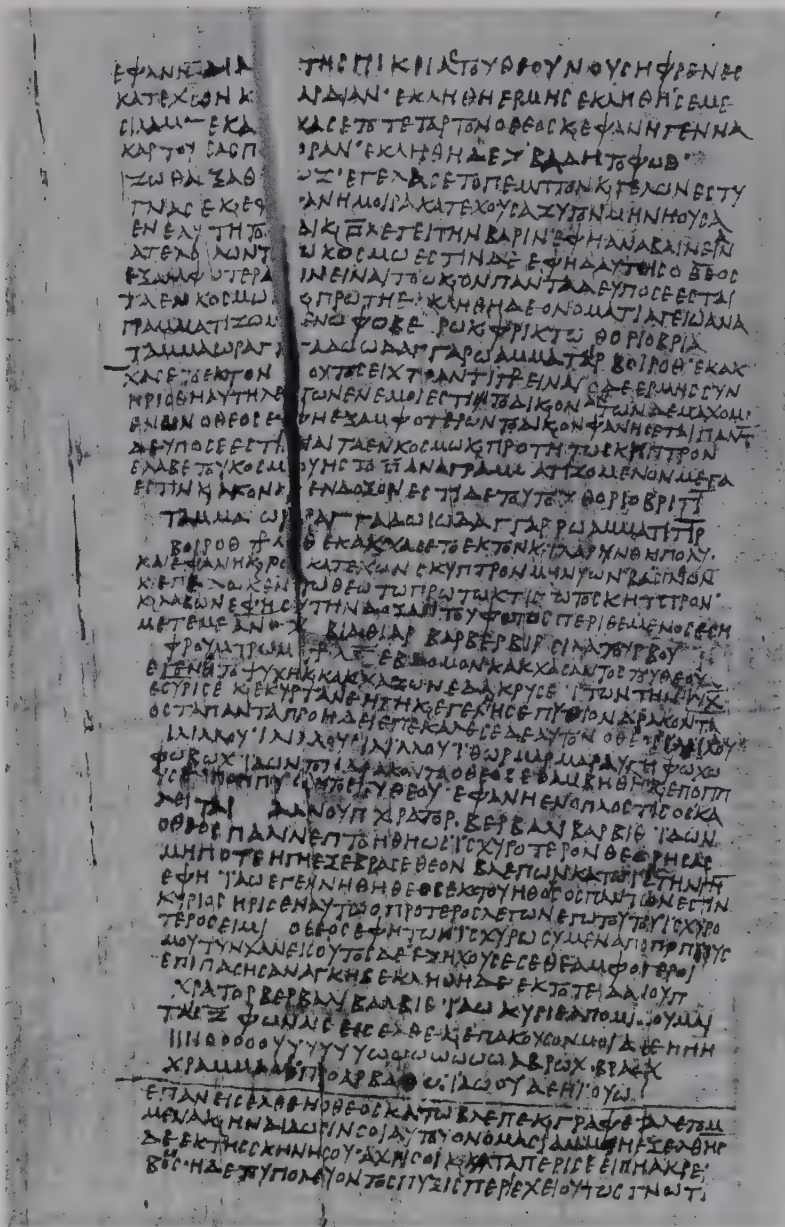
2 κροτησον: ο corr. from α || 8 παντ[ο]ων: ω corr. from c || 10 ἴεθσι: ἴ added before ε later; ε perhaps corr. to c || 12 ενγραψον: ε corr. from α; ψο corr. from φω || 13 ποιησον: η corr. from ε || 25 μαρμαραυγη: third α ex corr. || 31 After completing 30, the writer sharpened his stylus, and from 31 on for some pages the writing is smaller and finer || 33 ἴτε: τ corr. from δ || 34 εκεινον: ε ex corr. || 36 α[ρ]χ^{ρι}: the last ι is written over the τ of the following της || 40 λ[ο]υχνοι: υ corr. from ι; ν corr. from οι ?

ΙΕΡΑΤΙ ΣΤΙ ΜΕΝΕΦΩΙ ΦΩΘ·ΧΑΧΑΧΑ·ΧΑΧΑΧΑΧΑ·
 ΙΤΑΚΣ·ΟΤΗΘΑΝ·Τ·ΠΟΠΠΥΘΟΝ·ΜΑΚΡΟΝ·ΣΥΡΙΣΟΝ·ΕΠΙ
 ΜΗΚΟΝ·ΗΚΕ·ΚΥΡΙΕ·ΜΩ·ΜΗ·ΤΟΣ·Κ·ΑΠΗ·Μ·ΤΟΣ·Ο·ΜΗ·
 ΔΕ·ΕΝ·Α·ΤΟ·ΠΟΝ·ΜΙ·Α·Ι·Ν·Ω·Ν·Ο·ΤΙ·ΤΕ·ΤΕ·ΧΕ·Σ·Μ·Α·Ι·Σ·ΟΥ·Τ·Ε
 ΕΧΕ·ΔΕ·ΤΙ·ΝΑ·Κ·Ε·Τ·Α·Β·Ι·Γ·Η·Ν·Δ·Ε·Χ·Ε·Ι·Σ·Τ·Τ·Φ·Ι·Ν·Ο·Σ·Α·Σ·Ο·Ι·
 ΔΕ·Τ·Ε·Ι·Ν·Ο·Σ·Α·Χ·Α·Ρ·Ι·Ν·Ο·Σ·Α·Ι·Δ·Η·Ρ·Ο·Ν·Δ·Ι·Σ·Τ·Ο·Λ·Ο·Ν·Ι·Ν·Ε·Α·Ν·
 Τ·Α·Υ·Μ·Α·Τ·Α·Θ·Μ·Υ·ΡΙ·Σ·Κ·Α·Θ·Α·Ρ·Ο·Ν·Α·Π·Ο·Π·Α·Ν·Τ·Ω·Ν·Χ·Ε·Ι·Τ·Ο·Ν·
 Δ·Η·Θ·Ι·Ν·Ο·Υ·Κ·Ε·Ρ·Μ·Ε·Ι·Ο·Ν·Κ·Α·Τ·Ε·Ι·Ο·Ν·Μ·Α·Ι·Τ·Ο·Σ·Μ·Ε·Σ·Τ·Α·Ν·
 Ι·Ν·Α·Δ·Ι·Β·Ε·Ι·Σ·Η·Σ·Π·Α·Ν·Τ·Α·Δ·Ε·Σ·Ο·Ι·Π·Α·Ρ·Α·Χ·Ε·Ι·Σ·Θ·Ε·Ε·Τ·Α·Ν·Α·
 Σ·Υ·Δ·Ε·Ι·Σ·Ε·Ν·Ν·Ο·Ι·Σ·Θ·Ε·Ο·Ι·Κ·Α·Θ·Α·Ρ·Ο·Ι·Σ·Τ·Ο·Μ·Ε·Ν·Ο·Ι·Ε·Λ·Α·Τ·Ι·Ν·Ο·
 Σ·Τ·Ε·Φ·Α·Ν·Ω·Π·Ο·Ι·Η·Ε·Α·Σ·Τ·Ο·Ν·Τ·Ι·Α·Ε·Τ·Α·Σ·Ο·Ν·Ο·Υ·Τ·Ε·
 Μ·Ε·Ω·Ν·Σ·Η·Δ·Ο·Ν·Α·Κ·Α·Θ·Α·Ρ·Α·Ν·Α·Ν·Τ·Ρ·Α·Φ·Ο·Ν·
 Κ·Ρ·Ο·Υ·Τ·Ο·Υ·Τ·Ε·Σ·Θ·Ε·ΟΥ·Ε·Τ·Ο·Ι·Ν·Ο·Σ·Α·Κ·Α·Μ·Ε·Ν·Η·Φ·Ε·
 Μ·Υ·Φ·Η·Ι·Θ·Ι·Τ·Ο·Λ·ΟΥ·Μ·Η·Ν·Ο·Σ·Ε·Χ·Ε·Δ·Ε·Κ·Α·Κ·Α·Τ·Α·Τ·Α·
 Τ·Ρ·Α·Χ·Η·Λ·Υ·Κ·Ι·Ν·Η·Μ·Ω·Μ·Ο·Ν·Α·Υ·Τ·Ο·Τ·Α·Ο·Ν·Α·Τ·Α·Ι·
 Τ·Ο·Β·Ε·Ι·Ο·Ν·Κ·Τ·Η·Κ·Α·Μ·Α·Ι·Ν·Π·Α·Ρ·Ε·Σ·Χ·Ε·Τ·Ο·Ι·Ε·Χ·Ε·Δ·Ε·Σ·
 Ε·Κ·Ρ·Ι·Σ·Η·Σ·Δ·Α·Φ·Η·Σ·Τ·Ο·Ν·Σ·Υ·Ν·Ε·Ρ·Υ·Σ·Υ·Ν·Τ·Η·Κ·Α·Λ·Ι·Α·Ν·
 Μ·Α·Τ·Α·Χ·Υ·Μ·Ε·Ν·Ο·Ν·Ω·Π·Α·Ρ·Ε·Σ·Τ·Η·Κ·Ε·Ν·Τ·Ρ·Ι·Π·ΟΥ·Σ·Κ·
 Π·Υ·Θ·Ι·Ο·Δ·Ρ·Α·Κ·Ο·Ν·Γ·Χ·Υ·Ο·Μ·Δ·Ε·Π·Ε·Ρ·Τ·Ο·Ν·Α·Τ·Ι·Ω·Λ·Λ·Ω·Ν·
 Ε·Τ·Ο·Μ·Ε·Γ·Λ·Ο·Ν·Ο·Μ·Α·Ν·Υ·Π·Η·Δ·Α·Κ·Ω·Σ·Χ·Η·Μ·Α·Τ·Ι·Ε·Π·Ι·Τ·ΟΥ·
 Μ·Α·Τ·Α·Χ·Υ·Μ·Ε·Ν·Ο·Ν·Ω·Π·Α·Ρ·Ε·Σ·Τ·Η·Κ·Ε·Ν·Τ·Ρ·Ι·Π·ΟΥ·Σ·Κ·
 Β·Α·Ι·Ν·Ω·Μ·Ω·Χ·Ω·Ω·Χ·Α·Ι·Α·Σ·Κ·Α·Τ·Α·Τ·ΟΥ·Ν·Ο·Τ·ΟΥ·
 Τ·ΟΥ·Σ·Α·Β·Ι·ΟΥ·Τ·Ο·Π·ΟΥ·Τ·ΟΥ·Ι·Χ·Ι·Λ·ΟΥ·Ι·Χ·Ι·Δ·ΟΥ·
 Ι·Ν·Χ·ΟΥ·Π·Ο·Ρ·Ι·Δ·Ε·Τ·Ο·Ν·Π·Υ·Θ·Ι·Ο·Ν·Δ·Ρ·Α·Κ·Ο·Ν·Τ·Ε·Κ·Τ·Ο·Ν·
 Τ·Ρ·Ι·Π·ΟΥ·Σ·Κ·Α·Τ·Α·Τ·ΟΥ·Μ·Α·Ρ·Μ·Α·Ρ·Α·Υ·Τ·Η·Φ·Ω·Χ·Ε·Ι·
 Φ·Ε·Β·Ω·Χ·Ε·Χ·Ε·Δ·Ε·Τ·Ο·Υ·Τ·Ο·Κ·Α·Τ·Α·Τ·ΟΥ·Ι·Χ·Ι·Λ·ΟΥ·
 Τ·Η·Κ·Ε·Σ·Υ·Ν·Ε·Ρ·Υ·Σ·Υ·Ν·Τ·Η·Κ·Α·Λ·Ι·Α·Ν·Μ·Ε·Τ·Α·Τ·ΟΥ·
 Κ·Ι·Ν·Η·Μ·Ω·Μ·ΟΥ·Π·Ρ·Ο·Λ·Υ·Ν·Ε·Υ·Δ·Α·Σ·ΟΥ·Ν·Ω·Ε·Π·Ι·Ρ·Ο·
 Η·Π·Ο·Ν·Π·Ρ·Ο·Ε·Π·Τ·Α·Μ·Α·Ρ·Κ·Ω·Ν·Λ·Ε·Ι·Π·ΟΥ·Σ·Η·Σ·Α·
 Τ·Η·Ν·Σ·Υ·Ν·Ο·Δ·Ο·Ν·Χ·Α·Μ·Α·Κ·Ο·Ι·Τ·Ω·Ν·Ε·Π·Ι·Η·Δ·ΟΥ·Θ·Υ·Ρ·Ι·Ν·Η·Σ·
 Κ·Α·Τ·Α·Τ·ΟΥ·Α·Ν·Ι·Σ·Τ·Α·Ν·Ο·Μ·Ε·Ν·Ο·Σ·Τ·Α·Ν·Η·Κ·Ι·Ο·Ν·Α·Υ·Τ·Ο·Σ·Τ·ΟΥ·
 Ε·Π·Ι·Ε·Π·Τ·Α·Μ·Α·Ρ·Κ·Ω·Ν·Μ·Α·Ρ·Κ·Ω·Ν·Χ·Ε·Ι·Τ·Ο·Ν·Τ·ΟΥ·Σ·ΟΥ·Σ·Ε·Ι·Σ·
 Θ·Ε·Ο·Σ·Τ·ΟΥ·Ν·Ο·Ι·Σ·Τ·Ε·Β·ΟΥ·Σ·Ε·Υ·Ε·Β·Α·Σ·Α·Τ·Ι·Κ·ΟΥ·Σ·Τ·Ε·Τ·Α·Μ·Ε·Ν·Ο·
 Μ·Α·Ρ·Κ·Ω·Ν·Ε·Τ·Ο·Ν·Κ·Η·Ρ·Ι·Ο·Ν·Τ·Η·Σ·Η·Μ·Ε·Ρ·Α·Ι·Ε·Χ·Α·Ι·Ν·Ο·Ν·Ε·Χ·Ο·Χ·Α·Ι·
 Λ·Ε·Ι·Ο·Ν·Τ·Ε·Α·Υ·ΡΙ·Ε·Τ·Α·Π·Ρ·Ο·Τ·Η·Κ·Α·Λ·Ι·Τ·Ο·Ν·Θ·Ε·Ο·Ν·Ι·Τ·Α·Τ·Ε·
 Α·Υ·Τ·Α·Υ·Σ·Α·Κ·Υ·Τ·Α·Π·Ο·Ι·Σ·Α·Υ·Τ·Η·Θ·Ο·Γ·Δ·Ο·Ν·Σ·Η·Μ·Ε·Ρ·Α·Ι·Ε·Χ·Α·Ι·Β·Ε·Ι·Ο·Ν·
 Σ·Υ·Ν·Ε·Π·Τ·Η·Ν·Η·Μ·Ε·Ρ·Α·Ν·Τ·Ε·Μ·Ε·Ρ·Α·Ν·Υ·Κ·Τ·Ο·Ν·Ω·Ρ·Α·Π·Ε·Π·Τ·Η·
 Ο·Τ·Α·Ν·Η·Υ·Χ·Α·Ι·Ε·Ν·Η·Τ·Α·Ι·Α·Ν·Α·Τ·Α·Σ·Τ·Ω·Ν·Β·Ο·Μ·Ο·Ν·Ε·Χ·Ε·Π·Α·Ν·Σ·
 Ε·Τ·Α·Σ·Υ·Ε·Δ·Υ·Ο·Α·Λ·Ε·Κ·Τ·Ρ·Υ·Ο·Ν·Α·Σ·Κ·Α·Τ·ΟΥ·Σ·Δ·Υ·Ο·Λ·Υ·Χ·Η·ΟΥ·Σ·
 Η·Τ·Υ·Σ·Α·Ν·Δ·Ε·Β·Ο·Λ·Ο·Χ·Η·Ο·Ι·Τ·Ε·Τ·Α·Τ·Η·Μ·Ο·Ρ·Ι·Ο·Ι·Η·Λ·Ε·Μ·Ε·Ν·Ο·
 Ι·Σ·ΟΥ·Κ·Ε·Τ·Ε·Π·Ι·Β·Α·Λ·Ε·Ι·Σ·Ε·Λ·Ι·Ο·Ν·Α·Ρ·Σ·Α·Ι·Λ·Ε·Γ·Ε·Ι·Ν·Τ·Η·Ν·Ε·Τ·Η·Ν·Η·
 Κ·Α·Τ·Α·Υ·Σ·Τ·Η·ΡΙ·Ο·Ν·Τ·ΟΥ·Θ·Ε·ΟΥ·Ο·Ε·Σ·Τ·Ι·Ν·Κ·Α·Θ·Α·Ρ·Ο·Σ·Ε·Χ·Ε·Δ·Ε·Ε·Κ·Ρ·Α·
 Τ·Η·Σ·Α·Π·Α·Ρ·Α·Κ·Ε·Μ·Ε·Ν·Ο·Ν·Ε·Χ·Ο·Ν·Τ·Α·Υ·Λ·Λ·Ε·Μ·Ε·Ν·Η·Μ·Ε·Β·Ο·Ο·Σ·

1-3 added by h²; 2-3 πρωτον - - - θεος contains variants of 39-40 (see below); 2 κατ' ουτοι γαρ εις refers to 38 (see below) || 1 πρωτον: ω corr. from ο || 4 γαλα μελαινης βοος repeating the last words of pag. 3, line 43 κοινον: ο ex corr. || 6 το εν μέρος κ, το εν* || 8 αμφοτερων: μ ex corr. || 10 ειπων: ω corr. from ο || 12 ερμαι': the two pieces of writing above αι may have been added by h²; the earlier reading 'εσ', though not certain, seems better than Pr's 'κς' (= κος) || 14 ταχθεις: θ ex corr. || 17 εεν εδοξασθην* following the word division proposed by Brinkmann ωαλλωσ: first ω corr. from ε || 18 ιςτας': the lectional sign may be a small apostrophe or a dot ενθεω[] : ενθεω' (Pr); below what appears to be a rubbed out letter (probably v), a dot on the papyrus || 19 κτις[α]v: ζ corr. from τ || 22 φωνει: ω corr. from ο || 24 αθι >· in marg. refers to βιαθι- (θ ex corr.) further on in the line; at the end of the line -[ρ]χθι* (ρ deleted by a dot above it), not -ρσχι (Pr et al.) || 29 αλοκερδων: α ex corr. (λ ?) || 38 αν (sc. ανω) ουτοι γαρ ειςιν: cf. 2 κατ' (sc. κατω) ουτοι γαρ εις || 38-40 πρωτον πρωτον αυτου εφανη - - - εγενετο δε θεος: cf. 1-2 πρωτον εφανη - - - εγενετο δε θεος || 39 φως: ω and perhaps c ex corr. || 41 εκαχασεν: κ corr. from χ || 42 εγενετο: not ετενετο as stated by Pr (cf. the γ's in 43 εταγη and 44 αποληγει) υδωρ: δ ex corr. || 44 ουτε: the small curved stroke is not necessarily a c as stated by Pr αποληγει: the γ is not τ as stated by Pr (see above on 42 εγενετο)

- 1 εφανῆ̄ δια της πικρια`ε` του θεου νουc η φρενεc (173)
κατεχων καρδιαν· εκληθη ερμηc εκληθη cεμε
cιλαμψ̄ εκαχαcε το τεταρτον ο θεοc κ_γ εφανη γεννα
καρτουca cποραν· εκληθη δε>· βαδητοφωθ·
- 5 ζωθαξαθωζ· εγελαcε το πεμπτον κ_γ γελων εκτυ (177)
γναcε κ_γ εφανη μοιρα κατεχουca ζυγον μηνηουca
εν εαυτη το δικ_γον λεγει την βαριν εφ η αναβαινει `α`ν
ατελ[ο] λων τω κοcμω εκτιν δε εφη δ αυτοιc ο θεοc (179)
εξ αμφοτερων ειναι το ωκ_γ·ον παντα δε υπο ce εκται
τα εν κοcμω κ_γ πρωτη ε[.] κληθη δε ονοματι αγειω ανα
10 γραμματιζομενω φοβερω κ_γ φρικτω θοριοβρια
ταμμαωραγαδωδαγαγαρωαμματα` ι`ρβοιροθ· εκακ
χαcε το εκτον ουτοc ειχ το αντι^ϛ ειναι ο δε ερμηc cυν (179)
ηριcθη αυτη λεγων εν εμοι εκτι[ν] το δικ_γον `αν` των δε μαχομ·
15 ενων ο θεοc εφη εξ αμφοτερων το δικ_γον φανηcεται παντ̄ (181)
δε υπο ce εκτι[ν]αι τα εν κοcμω κ_γ προτη τω cκηπτρον
ελαβε του κοcμου ηc το π̄ αναγραμματιζομενον μεγα
εκτιν κ_γ αγον κ[γ] ενδοξον εκτι δε τουτο> θοριοβριτι
ταμμα ωραγαδωδαγαγαρωαμματιτιρ̄
20 βοιροθ^ϛ μθ̄ εκακχαcε το εκτον κ_γ ιλαρυνθη πολυ· (185)
και εφανη κ_γρο[ε] κατεχων cκυπτρον μηνυων βασιλ`ε`ιων
κ_γ επεδωκεν τω θεω τω πρωτακτιcτω το cκηπτρον·
κ_γ λαβων εφη cυ την δοξαν του φωτοc περιθεμενοc εκη
μετ εμε αν̄οχ̄ βιαθιαρ βαρβερβιρ cιλατουρβου
25 φρουμτραμ^ϛ λc εβδομον κακχαcαντοc του θεου (191)
εγεν[η] το ψυχη κ_γ κακχαζων εδακρυce ιτων την ψυχ̄
εcυριce κ_γ εκυρτανε η γη κ_γ εγεν`ν`ηce πυθιον δρακοντα
οc τα παντα προηδει επεκαλεce δε αυτον ο θεοc ιλ[λ]ιλ`ου·
ιλιλλου· ιλιλλου· ιλι·λλου ιθωρμαρμαραυγηφωχω
30 φωβαχ̄ ιδων τον δρακοντα ο θεοc εθαμβηθη κ_γ εποππ (196)
υce· ποππυcαντοc του θεου· εφανη ενοπλοc τιc οc κα
λειται δανουπχρατορ· βερβαλιβαρβιθ̄ ιδων
ο θεοc παλιν επτοηθη ωc ιcχυροτερον θεωρηcαc
μηποτε η γη εξεβραce θεον βλεπων κατω ιc την γῆ
35 εφη ιαω εγεννηθη θεοc εκ του ηθο`υ`c οc παντων εκτιν (201)
κυριοc ηριceν αυτω ο προτεροc λεγων εγω τουτου ιcχυρο
τεροc ειμι ο θεοc εφη τω[ν] ιcχυρω cυ μεν απο ποππυc
μου τυνχανειc ουτοc δε εξ ηχουc εκεθε αμφοτεροι
επι παcηc αναγκηc εκληθη δε εκτοτε δανουπ
40 χρατορβερβαλιβαλβιθ̄ ιαω κυριε απομιμουμαι (206)
τα`ι`c ζ̄ φωναic ειcελθε κ_γ επακουcον μοι α εε ηηη
ιιι οοοοο υυυυυ ωωωωω αβρωχ· βραωχ
χραμμαωθ· προαρβαθω· ιαω ουαηιουω
-
- 45 επαν ειcελθ[η] ο θεοc κατω βλεπε κ_γ γραφε τα λεγομ (211)
μενα κ_γ ην διδωcιν σοι αυτου ονομαcιαν μ[οι] η εξελθηc̄
δε εκ της cκηνηcου· αχρι σοι κ_γ [κα] τα περι ce ειπη ακρει
β̄οc η δε του πολευοντοc πυξιc περιεχει ουτωc γνωτι (213)

2-3 σεμειλιαμψ: before the lacuna (the horizontal that appears on the photo is shadow) is a dot (so indicated by RL) that can be interpreted as the beginning of the horizontal of ψ (the codex usually has σεμειλιαμψ) || 4 βαδητοφωθ: α corr. from λ || 5 εγελασε: α ex corr. (c?) || 7-13. 7 εν εαυτη το δικιον and 13 ειναι ο δε ερμης συν constitute PGM XIII 179; between these two phrases, intrusive glosses (see PGM app. cr., and the remarks of Brinkmann reprinted below on pp. 92-93) || 8 αυτοις: οι corr. from η || 9 αμφοτερων: ω corr. from α (αμφοτεραιν Pr) || 11 -ζομενω: ο corr. from ω φοβερω: ο corr. from ω || 14 `αν` (sc. ανω) referring to the marginal notation that entered 8-13 || 15 -ενων: ω corr. from α || 16 εκηπτρον: η ex corr. || 18 αγον: γ ex corr. || 20 ιλαρυνθη: υ corr. from η (not ν) || 22 επεδωκεν: second ε ex corr. || 23 φωτος: ω ex corr. (o?) || 23-24 περιθεμενος εση | μετ: περιθεμενος | εση μετ Pr || 24 σιλατουρβου: followed by blank space and a thin vertical that is probably not a letter || 26 κακχαζων: second κ ex corr. || 27 πυθιον: θ corr. from τ || 31 ποππυσαντος: ν corr. from υ || 35 εκ του: εκτου according to D and Pr, but we may rather have a tau formed τ (cf. pag. 10, 3 app. cr.) || 37 ποππυς: ο ex corr. (υ?), third π ex corr. || 38 εσεθε: εσε(θ)ε Pr || 44 ειελθ[.]η: deleted ο or ε, if not ειελθθη || 45 μ[οι]η εξελθηc* || 47 περιεχει: first ι added later

ΤΗΣ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

J 395.
pag. 6

ΓΝΩΣΙ ΤΕΚΝΟΝ ΤΙΝΟΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΩ ΒΕΛΛΗΝ.
 ΕΠΙ ΤΑΣ ΝΟΝΙΑΣ ΤΡΕΒΙΑ ΠΟΚΑΤΩΡΕΝ ΚΕΥΡ
 ΘΕΙΣ ΤΩ ΒΕΛΛΗΝΗ ΚΟΝ ΣΠΟΛΕΥΘΟΥΤΩΣ ΧΥΟΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ.

ΗΝΑΣ	ΚΡ
ΒΕΛΛΗΝΗ	ΖΕ
ΔΡΗΣ	ΛΡ
ΕΡΜΗ	ΗΛ
ΖΕΥΣ	ΑΥ
ΑΦΡΟΔΙΤΗ	ΦΡ
ΚΡΟΝΟΣ	ΚΡ

ΤΟΥΤΩΝ ΤΗΝ ΑΚΑΜΑΤΩΝ ΝΥΣΙΝ ΚΕ ΘΕΟΦΙΛ
 ΣΟ ΤΕΚΝΟΝ ΗΝΟΥΣ ΕΒΑΡΕΙΛΕΙΣ ΤΕ ΧΥΕΛΑΝ
 ΕΠΙΓΡΑΦΕΙΣ ΔΕ ΤΑΝ ΤΡΟΝ ΤΩ ΜΕΛΑΝΦΙ ΤΕ
 ΤΩ ΚΑΡΜΑΤΩΝ Ο ΜΟΙΣ ΚΡ ΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟ
 ΕΝ ΤΗ ΚΑΒΑΔΙΛΟΙ ΕΠΙΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΧΕ
 ΕΠΙΛΗΡΗΣ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗ ΜΟΝΑΔΟΣ ΠΡΟΣΕ
 ΥΠΟ ΤΑΣ ΔΕ ΣΟΙ ΤΕΚΝΟΝ ΚΥ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΕ
 ΤΕ ΣΟΙ ΣΟ ΦΙΣ ΤΑΙ ΕΔΕΛΗ ΣΑΝ ΑΠΟ ΤΑΥΤΗΣ Τ
 ΒΙΒΛΟΥ ΔΙΕΣΩΡΚΙΑΣ ΕΣ ΤΕΚΝΟΝ ΕΝ ΤΕΙΤΕ
 ΣΟΛΥΜΩ ΠΗΝΘΕΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΟΦΙΛΙΑΣ ΕΣ Τ
 ΑΣΙΟΣ ΔΙΑΥΡΑ ΛΕΩΝΩΝ ΤΕΡΑΧΟ
 ΣΑΝ ΤΩ ΒΕΛΛΗΝΟΝ ΜΙΣΟΥ ΧΡΕΙΣ ΟΝ ΚΙΝΗΛΑΒ
 ΟΡΗΤΟΣ ΕΣΗ ΕΠΙΛΕΤΩΝ ΤΩ ΜΟΝΟΜΑ. ΣΑ
 Ε ΠΙ ΔΕ ΔΙΟΥΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΤΕ ΤΩ ΠΑΤΕΡΙ ΤΥΝΑΙ ΚΑΛΑΝ ΕΡ
 ΚΕΝ ΑΡΑ ΤΥΝΑΙ ΧΡΕΙΣ ΤΕ ΘΑΥΜΑΣΑΙ. ΕΝ ΤΕ ΤΙΝΑ ΘΕΑΝ ΗΜΥΡΑΚΕ
 ΛΙ ΠΡΟΣ ΔΗ ΔΡΑ ΤΥΝΑΙ ΚΑ Η ΑΝΑΡΑ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑΙ ΕΑ. ΛΕΩΝ ΔΑΦ
 Ω ΔΕ ΜΑ ΚΥΝΟΣ ΒΑΛΕΚΑΤΟΥΣ ΤΡΟΦΕΙΣ ΤΗ ΟΥΡΑ ΤΥΝΑΙ ΕΙΡΤΩ
 ΤΩ Ε ΓΛΕΤΩΝΙΑ ΔΑΚΟΤΤΩ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΩ Α ΕΝ ΔΑΙ ΜΟΝΙΣ ΜΑ
 ΒΙΒΛΗΣ ΤΩ Ε ΠΡΟΣΕΤΩΝ ΤΗ ΡΕΙΝΙΑ ΤΩ ΘΕΙΩΝ ΚΑ ΦΑΛΤΩΝ ΕΥΘΕ
 ΛΑΝΘΕΙ ΚΑ ΤΕΛΕΥΘΕΤΑΙ. ΕΑΝ ΕΙ ΠΗ ΕΡ ΠΙ ΒΡΥΣΙ ΠΙ ΕΛΑΤΟ ΕΧ
 ΧΕΙΡΑ ΤΩ ΧΕΡ ΚΟΡΑΒΗ ΧΟΛΑΦΟ ΒΕΛΛΗ ΤΕ ΥΘΕΩ ΣΑΤΙΑ ΧΑΤΗΣ
 ΣΕΤΑΙ. ΕΑΝ ΕΙ ΠΗ ΕΡ ΠΙ ΕΤΑ ΕΛΑ ΤΩ ΕΡΥΝ ΤΡΙ ΜΑΤΟΣ ΤΩ Ε
 ΚΑΤΑ ΧΡΕΙΣ ΕΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΑ ΔΟΣΟ ΕΣ ΤΑ ΚΑΛΕΙΣ. ΕΑΝ ΕΡ ΠΙ
 ΠΗΣ ΕΠΙ ΠΑΝΤΟΣ ΠΙ ΕΤΙΝΟΥ ΕΙΣ ΤΩ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΗ ΕΣ
 ΕΑΝ ΤΑ ΗΡΑ ΠΙ ΤΑ ΧΘΕΡΗ ΕΣ ΤΗΝ ΕΤΗ ΕΙ ΔΕ ΤΕ ΕΣ ΤΕ ΕΦΟΛΛΕΝ
 ΟΥ ΤΩ ΠΗ ΕΡ ΤΕ ΤΑ ΕΑ ΚΕΤΗΣ ΕΤΑ ΘΥΜΟ ΚΑΤΑ ΧΟΝ ΤΩΣ ΒΑ
 ΗΜΕΣ ΕΣ ΤΑ ΜΑ ΤΩ ΕΣ ΑΤΕ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΕΝ ΤΩ ΕΡΧΩΝ ΛΕΓΕ
 ΤΩ ΕΟ ΒΑΛΩΝ ΔΑ ΜΑ ΤΩ ΠΑΛΛΙΟ ΣΑ ΕΝ ΤΩ ΕΤΙΚΑΡΤΕΙΟΥ ΚΥΘΑΥΝ
 ΕΑΝ ΠΡΟΣ ΝΥΣΙΝ ΦΑΡΜΑΤΩΝ ΤΩΣ ΕΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΡΑ ΗΜΑ ΤΕΛΕΤΕ
 ΤΩ Ε ΦΡΕΙΣ ΚΑΙ ΣΙΣΙ ΕΤΕ ΠΡΟΣ ΔΗ ΤΩ ΧΑ ΕΤΩ ΕΡ ΜΕΙΣΙΟ
 Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΕΡΟΥ ΒΕΙΝ ΑΝ ΜΕ ΕΩΝ ΤΕ ΝΑΧΟ ΦΥΣΩΝ ΟΚ
 ΓΗΣΗ ΧΥΤΕ ΚΩ ΦΩ ΤΩ ΚΕΚΟ ΤΟΥ ΕΝΥΚ ΤΩ ΕΚ ΗΜΕΡΑΣ ΠΟ ΤΩ ΜΩ
 ΚΘΑΛΛΑ ΕΙΣ ΕΦΑΝ ΗΜΕΣ
 ΧΥΒΕΝ ΤΑ ΗΝ ΕΟΥ ΠΛΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΑ ΜΟΝΩΝ ΤΕ ΤΑ ΜΕΝ ΕΡ
 ΠΡΟΣ ΤΩ ΕΣ ΕΙ ΣΟΙ Ο ΑΙ ΒΙ ΚΑ ΜΟΝΟΣ ΚΕ ΕΤΕ ΤΩ Ε ΑΝ ΕΚ ΧΥΘΩΡΩ
 ΠΡΟΣ ΦΑΝ Η ΧΕΤΕ ΔΙΟ Ε ΗΜΕ ΒΡΑΝ ΔΟΙ Ω ΤΑΝ ΔΙΟ ΣΑ ΜΗΝΑ ΔΙΟ
 ΕΝΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΕΤΗΣ ΖΩΜΕ ΛΕΓΕΤΟ Ε ΒΑΝ ΘΕΛΗ. Ο ΦΙΝ
 ΑΠΟΚΤΕΙΝΑΙ ΛΕΓΕΤΗ ΘΕΟ ΤΗ ΘΥΟ ΑΥ ΦΙΣ ΚΑ ΛΕΩΝ ΕΒΑΝ
 ΧΑΡΑΝ ΚΥ ΤΗΣ ΚΑΡΑΙ ΚΡΑΤΗ ΕΣ Ε ΤΕ ΣΩΝ ΤΕ ΔΥΟ ΕΠΙ ΛΕΤΩΝ

Η ΠΡΟΣ ΕΡΕΦΩΝ ΗΜΕΣ ΒΙ
 ΑΤΑ ΛΕΒΕΒΑ
 ΣΑΙ ΑΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΩΝ
 ΚΟΝ ΟΝ ΑΛΛΗ ΤΕΡΕΚΕΙΣ
 ΤΩΝ ΕΠΙ ΘΥΜΑΤΩΝ
 ΦΩΝ Η ΘΗΡΟΙ ΤΕΚΝΟΝ
 ΚΤΕΡΑΣ ΚΙ ΕΛΟΥΣ ΤΩΝ
 ΜΕΙΕΡΑΣ ΚΑΛΑΚΑΡΙΑΣ
 ΡΩ ΤΩ ΕΝ ΤΕΡΕΚΕΙΣ ΟΥΜ
 ΜΟΥΝ ΠΡΑΤΗ ΗΡΑΥ
 ΤΩ ΗΜΥΡΑ ΤΩ ΧΥΡΩ
 ΕΤΟΥ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΡ
 ΔΕ ΑΤΩ ΤΗ ΠΙ ΤΩΝ

1, added by h¹, refers to 22 || 2 ελληνικων: o corr. from α || 4 υστεριοι: first ι added later || 7 κρονος or κρωνος || 18 επληρης: ε added later, perhaps canceled || 19 βιβλου: υ corr. from c || 21 τεκνον: first ν corr. from ο || 22 The sign in the margin and the one after θεοσοφιας refer to the notation in the upper margin || 25 το[v]: ο corr. from ω || 26 ε added in marg. later after ειπε a deleted τ (RL) or, more likely, a miscopying of the numeral-letter γ (Pr) || 27 γυναικι: κ ex corr. || 28 η ανδρα: last α ex corr. || 35-36 επιπηρ: η corr. from υ || 38 λεγε τε τα π δ*: π δ seems preferable to π α (i.e. ονοματα) as read by RLDPr || 39 ις[λεγ]αγε: the deleted letters appear to be [λεγ] (RLD) rather than [αεπ] (Pr) || 43 τ[αι]ων: ω corr. from α

- 1 ἴς δυο [α] επιλεγων το ονομα ζ̄ κ̄ ευθεως σχιθησεται (264)
 η ρατησεται· π̄ρογ̄νωσις ηδε· τη προειρ̄η̄μενη πραξει
 τη δια του νιτρου κ̄ ως θεος διαλαληθησε σου γαρ παρον
 τος πολλακις εποιησα την πραξιν· αβλεψιας δε ουτως
 5 δευρο μοι το πρωτοφαε̄ς [κ] σκοτος κ̄ κρυψον με προς (268)
 ταγματι του οντος εν Θ̄ αυτογενετορος του Δ̄ λεγε το π̄
 αλλ̄ος̄ σε μονον επικαλουμαι τον μονον εν κοσμω διατα
 ξαντα θεοις κ̄ ανθρωποις τον εαυτον αλλαξαντας εαυτον
 μορφαις αγιαις κ̄ εκ μη οντων ειναι ποιησαντα κ̄ εξ ον
 10 των μη ειναι· θαυθ̄ αγιος ου ουδεις υποφερει θεω̄ν̄ την (273)
 αλητινην οψιον ἴδειν του προσωπου· ποιησον με γεν
 εσθαι εν ονομασι παντων κτισματων· λυκον κυνα λεον
 τα πυρ̄ δενδρον γυπα τειχος υδωρ η ο θελεις οτι δυνατος
 ει λεγε το π̄ εγε̄ρσις σωμα [ν]τος νεκρου
 15 ορκιζω σε πνευμα εν αερι φοιτωμενον εισελθε· ενπν (278)
 ευματ[ο]ωσκον δυναμων διαεγειρον τη δυναμει
 του αιωνιου θεου σοδε το σωμα κ̄ πυριπατειτω επι τον
 δε τον τοπων οτι εγω ειμι ο ποιων τη δυναμει του
 αυθαγειου θεου· λεγε το π̄ εαν θελης επανω κορκο
 20 δειλου διαβαινειν καθισας λεγε ακουε μου ο εν τω υγρω (283)
 την διατριβην ποιουμενος εγω ειμι ο εν Θ̄ σχολην
 εχων φοιτωμενος τε εν υδατι· κ̄ εν πυρι· κ̄ εν αερι
 κ̄ γη αποδος χαριστηριον της ημερας εκεινης οτε
 σε εποιησα κ̄ ητησω με την ετησιαν διαπερας εις
 25 το περα οτι εγω ἴμῑ τις λεγε το π̄ δυςμολυτον λεγε (288)
 κλυτι μοι ο χρηστος εν βαζανοις βοηθησον εν αναγκαις
 ελεημων εν ωραις βιαιος πολλοι δυναμενος εν κοσμω
 ο κτισας την αναγκη κ̄ τιμωριαν και την βασανον>>
 30 ιβημ ζ̄ζ̄ ἴ λεγε του θ̄ το π̄ ολον̄ απο του χεβυκρωμ (293)
 χεβυκρωμ [. υθ] λυθητω πας δεσμος πασα
 βια ραγητω πας σιτηρω παν κοινην ῡ πας ἴμας παν
 αμμ̄ πασα α [.] λυσις αν [η] υχθητω κ̄ [μηδε̄ις με]
 κ̄ μηδε̄ις με καταβιασαιτο οτι εγω εἴμῑ̄ λεγε τ̄ π̄
 35 πυρ σεβεσαι ακουε πυρ̄ εργον· εργον ευρεματος θεου (298)
 δοξα του εντιμου φωστηρος· σεβεσθ̄ε̄τι χιονικθ̄ η̄τι
 αυτος γαρ εστιν ο αιων ο επιβαλομενος πυρ̄ ος̄
 αμιαντον αποκεδασθητω μου πασα φηλοξ̄·
 πασα δυναμικ̄ ουσιας προσταγματι αυτου αῑ οντος·
 ου μη μου τιγης πυρ̄· ου μη μου λυμανης σαρκα·
 40 οτι εγω ἴμῑ λεγε το π̄ πυρ μειναι εξορκιζω σε (303)
 πυρ̄ δαιμων̄ αιρωτος αγιου τον αορατον κ̄ πολυ
 μερη· τον ενα κ̄ πᾱταχη ενμειναι εν τω λυχνω
 τουτω επι [ε] τονδε τον χρονων· λαμπруνομενον
 [κ̄ μηρηνα μαραινομενον] και μη μαραιμενον
 45 τω προσταγματι του Δ̄ λεγε το π̄ : ονειροπομπον (308)
ποικον ιπποποταμων εκ κηρου πυρρου [κυλον]
 κοιλον κ̄ ενθε̄ς εις την κοιλιαν αυ[του]του·
 βεβ̄ε̄τνε̄σι κ̄ χρυσον κ̄ αρκυρον κ̄ το
 καλουμενον βαλλαθα το των ἰουδαιων (312)

- 1 και ενθες εις την κοιλιαν αυτου· τουβεβετνεησι κ_γ χρυσον
και αργυρον· κ_γ τω καλουμενον βαλλαθατατω ιουδαιων κ_γ τωλ (313)
ικον αυτον λινω καθαρω· κ_γ θες επι θυρι^δτος καθαρας κ_γ λαβων
χαρτην ιερατικον γραψον εις αυτον ζμυρνομελανι κ_γ αιμα
- 5 τι κυνοκεφαλου α βουλαι πεμψαι κ_γ ειλησας σεκενλυιχιν^ω (316)
κ_γ ενλυχνιασας λυχνον καθαρων κ_γ ν^ο επιθεσ [[α]] επι τον λυχνον
τον ποδα ιπποποταμιου και λεγε το[[ν λογον]] π̄ και πε[[ν]]μπι >>
φιλ^ωτρον ποτικ^ω λαβων σφ[[υ]]ηκαλεοντας τους εν τη αραχνη
λιωσας επι ποτοπ̄δος πειν: εα^ν θελης γυνεκα σου μη σχε
- 10 θηναι υπο αλλου ανδρος· λαβων γην πλασον κορκοδειλον (321)
προσμειξας αυτο μελαν και ζμυρναν κ_γ θες εισοριον μολιβ^ω
κ_γ επιγραφε το[[ν]] μεγα ονομα κ_γ το τοις γυνεκος κ_γ οτι μη συν
γενεσθω η Δ ητερω ανδρι πλην εμου του Δ εστι τε το π̄ το επι
γαφομενον εις τους ποδας του ζωδιου βιβιου ουηρ αφαβαρα
- 15 κασοννακα νεσεβαχ σφη β̄ χφουρις (326)
ανοιξις· δια του π̄ ανοιγε ανοιγε τα δ̄ μερη του κοσμου· οτι
ο κυριος της οιγουμενης εκπορευεται χαιρουσιν αρχαγγελιοι
δεκανων αγγελων αυτος γαρ ο αιων αιωνος ο μονος κ_γ
υπερχ^ωδ^ω αθηωρητος διαπορευ[[αι]]εται τον τοπον ανοιγου
- 20 Υ θηρα ακουε μοχλε γ αναβαεγη δε^ες^ε ποτι παντα οσα εχει εν σε (331)
αυτη αυτος γαρ εστιν [[αυτηλαφ]]ο λαιλαφετης και [[α]]αχνου
χοσ πυρος κρατ[[η]]^ν υ^ντωρ ανυξον λεγει σοι αχεβ[[η]]υκρωμ η^ε σ̄ π̄
αλλωσ ο λογος προς τον ηλιον· εγω ιμι οπι τον δυο βερουβει
αν^α μεσον του κοσμου Ο κ_γ ηης· φωτος κ_γ σκοτο^υς^ε νυκτος κ_γ ημερα
- 25 ημερας· ποταμων κ_γ θαλασης φανητι μοι αρχαγγελε του (336)
θεου ο υπ αυτον τον ενα κ_γ μονον τεταγμενος· τουτ^ω δε
τω λογω ποιει η̄ τον ε^ε χαριτησια[[ν]] [[ονι]] αγωγας ονειροπομπα·
ον^ε ιραιτητα ε^ε δειξιν· επιτευκτικα· νικητικα και πα
ντα απλωσ·
- 30 απεχεις την ιεραν ω τεκνον και μακαριδα μονατα (341)
βιβλον ην ουδεις ι^εχυσε· μεθερμ^ωνευσας η πραξαι (342)
ερρωσ[[ε]]ο τεκνον: μουσεωσ ιερα βιλος (343)
αποκριφος επικαλουμεν[[οσ]]η ογδοη η αγεια (344)
- 35 Υ ακουε μοχλε εις δυο γενου κλει^δων δια τον
α^{ια}α^{ιν} ρυχαθ· αναβαληγη

1-2 και ενθες - - - ιουδαιων repeated from pag. 7, 47-49; only κ_γ τωλ in 2 constitutes PGM XIII
313 || 5 σεκενλυιχιν^ω: first ι added later || 7 ποδα: π ex corr. ιπποποταμιου: second ι added
later || 9 γυνεκα σου*: γυνεκας ου RLDPr || 13 ητερω: τ corr. from δ, ω corr. from α || 16
ανοιξις: ο corr. from η || 17 εκπορευεται: third ε ex corr. || 18 αγγελων: first γ corr. from ν || 19
τον: ν added later || 24 μεσον: σ corrected from ο; ο corr. from ω || 25 θαλασης: η corr. from α ||
27 χαριτησια[[ν]]: second α corr. from ο ονειροπομπα: if the doubtful letter is not a μ corr. from
π, it is a deleted π || 30 τεκνον: ο corr. from ω || 33 επικαλουμεν[[οσ]]η: αλ ex corr.

ΚΑΙ ΕΒΕΒΕΣΤΗΝ ΚΑΙ ΝΑΝ ΔΥΤΟΥ ΤΟΥ ΒΕΤΥΕΝΣΙ ΚΥΧΡΑΘΩΝ
 ΚΑΙ ΔΑΡΜΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΥΜΕΛΟΝ ΒΑΛΛΑΘΑ ΤΑΤΟΥ ΟΥΧΙΝ ΚΟΣΤΑΙ
 ΙΣΟΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΚΑΘΥΜΕΛΟΝ ΚΑΘΕΣΤΙ ΘΥΡΙ ΤΩ ΚΑΘΑΡΟ ΚΑΘΕΣΤΙ
 ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΑΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΟ ΧΕΙΡΟΥ ΤΩΝ ΣΑΥΝΟΜΕΝΑΝ ΚΑΙ ΔΙΜΑ
 ΠΙΚΥΝΟ ΚΕ ΦΑΛΟΥ ΒΟΥΛΑ ΠΕΛΑΦΙ ΧΕ ΕΙΝΗ ΣΑΤ ΕΚΕΝ ΚΥΧΗΝΙΟΝ
 ΚΙΕΝΝΥΧΝΙ ΔΑΣ ΚΥΧΗΝΟΝ ΚΑΘΑΡΟΝ ΚΑΙ ΝΟ ΕΠΙ ΒΕΣΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΥΧΗΝΟΝ
 ΤΩΝ ΤΟ ΔΑΔΗ ΠΟ ΤΟ ΤΑΜΟΥ ΚΑΧΕΤ ΕΤΟΝ ΕΠΙ ΚΑΙ ΠΕΛΑΦΙ ΤΩ
 ΚΑΙ ΤΡΟΝ ΠΟΤΙΚΟΝ ΚΑΘΥΜΕΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΔΡΑΧΗΝ
 ΛΙΣΑ ΣΕ ΠΙΠΟ ΤΩ ΒΕ ΔΟΣ ΤΟΙΝΙ ΕΧΘΕ ΧΗΝΙ ΥΝΕ ΚΑΘΟΥΜΙ ΕΧΘ
 ΘΗΝΑ ΥΠΟ ΛΛΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΚΑΘΥΜΕΛΟΝ ΤΗΝ ΠΛΑΘΟΝ ΚΑΙ ΚΟΡΚΟΡ ΒΕΙΛΟΝ
 ΠΡΟΣ ΜΕΙΣΙΣΑ ΤΩ ΜΕΛΑΙ ΚΑΙ ΣΥΡΝΑΙ ΚΑΙ ΕΒΙ ΒΟΡΙΟΝ ΑΙΟΧΙ ΒΟΥ
 ΚΑΙ ΠΙ ΓΡΑΦΕ ΤΩΝ ΕΣΤΑΘ ΝΟΜΑ ΧΑ ΤΟ ΤΩ ΕΤ ΤΗ ΚΑΘΑΡΟ ΤΑ ΜΗΝ ΣΥΝ
 ΓΕΝΕΣΘΗΝ Α ΠΕΡΑΝ ΔΡΙ ΠΛΗΝ ΕΣΟΥ ΤΑ ΕΣΤΙ ΤΕ ΤΟ ΕΤ ΕΠΙ
 ΤΑ ΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΣ ΤΟΥ ΣΑΥΟΥ ΒΙΒΟΥ ΟΥΝ ΕΚ ΔΥ ΔΕ ΑΡΑ
 ΚΑΘΟΝ ΝΑΚΑ ΝΕΣΕ ΒΑΧ ΣΦΗ Ε ΧΦΟΡΓΙΕ
 ΑΝΗΣΙΣ ΔΑ ΤΟΥ ΕΑΝΟΝ Ε ΑΝΟΓΕ ΤΑ Χ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΕΥ ΤΟΥ ΠΙ
 ΟΚΥΡΙΟ ΤΗΣ ΟΙ ΤΩ ΜΕΝ ΗΣ ΕΚ ΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΧΑ ΡΟΥΣΙΝ ΑΡΧΑΓ ΓΕΝΟΙ
 ΔΕ ΚΑΝΟΝ ΑΡΓ ΤΕΧΝΙ ΑΥΤΟΣ ΠΡΟΧΩΝ ΚΑΙ ΜΟΣ ΟΜΟΝΟΣ ΚΑ
 ΥΠΕΡ ΕΧΘΗ ΔΗΝ ΕΡΗ ΤΟ ΣΑΙ ΑΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΩ ΤΟ ΠΟΝΗΝ ΟΙΟΥ
 ΟΝ ΕΡΑ ΚΟΥ ΕΜΙΧ ΕΒΑΝ ΑΒΕΤΗ ΔΕ ΤΟ ΤΙ ΠΑΝ ΤΑ ΟΣ ΕΧΕΙ ΣΕΝ ΟΣ
 ΑΥΤΗ ΔΥ ΤΟ ΠΑΡΕΒ ΤΗ ΑΥΤΗ ΔΕ ΟΝΗ ΚΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΡΑΧΝΟΥ
 ΧΑΣ ΤΥΡΟΣ ΚΑ ΤΗΝ ΤΩΡ ΑΝΥΧΟΝ ΚΕ ΤΕΙΣΟΥ ΔΕ ΧΕ ΒΗ Υ ΚΡΑΙΝΗΝ ΟΣ
 ΑΛΛΕ ΟΛΟΤΟΣ ΤΡΟΣ ΤΟΝ ΗΛΟΝ ΕΤΩΣ ΟΤΙ ΤΕΝ ΔΥΟ ΒΕΡΟΥ ΒΗ
 Η ΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΚΑΘΟΥ ΟΚΙΤΗΣ ΦΩΤΕΚΣ ΚΑ ΤΟ ΚΥΚΤΟΚ ΗΜΕΡΑ
 ΘΕΟΥ ΟΥ ΠΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΚΑΚ ΜΟΝΟΝ ΤΕ ΤΑ ΜΕΝΟΣ ΤΟ ΤΩ Ε
 ΤΩ ΜΟΤΗ ΜΟΙΟΝ ΤΩΝ ΣΧΕΡΙ ΤΗ ΚΑΙ ΑΝ ΑΓΕΤΑΣ ΟΝ ΕΠΙ ΤΟ ΠΛΑ
 ΟΝ ΠΡΑΙ ΤΗ ΤΑ ΣΕΙΣΙΝ ΕΠΙ ΤΕΥΚΤΙΑ ΜΙΚΗ ΤΙ ΚΑΚΗ ΤΑ
 Ν ΤΑ ΜΠΛΑΟΣ
 ΑΠΕΧΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΑΝ Ω ΤΕΚΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΧΑΡΙ ΔΑΙΜΟΝ ΤΑ
 ΒΕΛΟΝ ΜΗ ΟΥ ΔΕ ΘΙΟΣ ΧΥΣΕ ΜΕ ΘΕΡΜΕΝ ΕΥΣΑΣ Η ΠΡΑΖΑΙ
 ΕΡΡΩ ΣΕ Θ ΤΕΚΝΟΝ ΜΟΥ ΣΕ ΒΕ ΒΡΑΒΙΛΟΣ
 ΑΠΟΚΡΙΦΟΣ ΕΠΙ ΚΑΘΟΥΜΕΝ ΕΝΙ ΟΥ ΔΩΝ Η ΑΓΓΙΑ

ΤΑΚΥ ΕΜΟΥ ΧΑ ΕΙΣ ΔΥΟ ΓΕΝΟΥ ΚΥΡΩΝ ΝΑ ΔΤΩΝ
 ΔΥ ΑΧΙ Ν ΡΥΧΑΘ ΑΝΑ ΔΩΝ ΗΤΗ

- 1 ἴτα κυνος αστρου αντολην ἴτα την της ζωθος
 εστιν δε η πραξις του τα παντα περιεχοντος ονομα (345)
 ονοματος· χει δε συστα[[ζ]]ειν εν η αυτου μηδεν
 παραφιαν επιτευξη αγνευσον ημερας· μᾶ:
 5 συνψυφιας την ημεραν κ_γ την ωραν εν η μελλι (348)
 ιη σεληνη εκλιπειν εν κριω οποτα δε γενηται
 εν κριω χαμαικοιτι προ μιας κ_γ θυσιασας· επιθυ
 ε τα ζ επιθυματα τα αυθεντικα εν οισ ηδεται
 ο θεος των ζ αστερων τοις ζ επιθυμασιν· α εστιν
 10 ταυτα: μαλαβαθρον· στυραξ· ναρδος· κοστος (353)
 κασια· λιβανος· ζμυρνα· κ_γ τα ζ ανθη των ζ
 αστερων· α εστιν :ροδον : λωτινον· ναρκιςσινον·
 κρινι
 νον } ερεφυλλινον· λευκοῖνον· σαμψουχινον λιτρι
 15 βησας μετ οινου αθαλλατσου παντα επιθ' υ'ε· φορει (358)
 δε κινναμωμῶ αυτω γαρ ο π την δυναμιν περι
 εθηκ_γ· τα [[επιθημιατα]]τα δε θυμιαματα· επιθυε· με
 μετα εικοσι μιν ημεραν ἴν συνκλεισης· την δε α
 πογευσιν δ'ε'[[αι]]ξαι μελαινης βοος γαλα· κ_γ οινον αθαλ
 20 ατσον· κ_γ νιτρον ελληνικον· μνυει δε ειναι αρχην (363)
 κ_γ τελος: οταν δε ενστη ἡ ημερα· παραθεσ εις την
 θυσιαν ξυλα κυπαρισσινα· η αποβαλασιμινα ἴνα κ_γ
 χωρικ των θυμιαματων· η θυσια οσμην παρεχη·
 κ_γ στροβ' ε'ἰλου πεντε δεξιους κ_γ λυχνους δυο απτε
 25 κοτυλιαιους· ενα κ_γ ενα του βωμου· ο δε βωμος εκ
 εκτω γεῖνος σκευασας δε κ_γ κεμεισας τους λυχνους (368)
 μηκετι επιχεε χυννε θυε δε λυκον αλεκτορα
 απελλον κ_γ αλλον αφες ἴνα αν εισελθη ο θεος· κ_γ περι
 στεραν δοῖναου εν βουληται εισελθων πνευμα λα
 30 βη· κειθω δε κ_γ μαχαιριν π'α'ρακειθω δε κ_γ τα θυμι
 αματα τα ζ κ_γ τα ανθη τα ζ [[ηρτιμενε]] ηρτιμεν'α'[[ως]] (373)
 κειται ἴνα εαν εισελθων βουληθη επιθυειν
 ευρη παντα εν ετοιμω· επι τω βωμω δε κ_γ θυσια
 κειθ[[ι]]ω: η δε απογευσις εστιν αυτη οταν μελλης
 35 αποκευεσθαι αλεκτορα θυσον ἴνα οφθονος λαβη
 πνευμα· κ_γ μελλων απογευεσθαι: επικαλου τον της ωρας
 κ_γ τον της ημε
 ρας } θεον ἴνα εξ αυτων συσταθης· ει μη γαρ α' υτους καλεσης
 (378)
 της ουκ επακουουσι ως αμυκτηριαστω σοι υπαρχοντι·
 ευρησεις δε κ_γ τους ωρογενεις· κ_γ τους ημερησιους
 40 και τον επανγκον αυτων· εν τη κλειδι τη μω
 σεους· αυτος γαρ αυτους απεσπασεν : γ το ουν π (383)
 γραψον ἴς το ελληνικον· νιτρον ολον· αντι δε
 του ποπυςμου γραψον ις το ηληνικον νιτρον
 κορκορδειλον ἴερακαμορφον· αυτος γαρ απαζε
 45 ται τον θεον τετρακις του· ενιαυτου· ταις των
 θεων αυθεντικαις νε[[υ]]μηνιαις· κατατροπην προς (388)
 θεσιν· ἴτα τω ἴδιω υψωματι· ο καλουσι ωρο·υ
 (389)
 γενναν: ἴτα την της ζωθεος επιτολην κατα
 (390)
 προσθεσιν του ς και αφαιρεσῖ τον ποπυς (391)
- 50 κ_γ τον της η'μερας κ_γ τον επαναγκον αυτων
 ἴ εξ αυτον
 την τροπην του κοσμου πρωτον την καλουμε
 νην προθεσιν

395
pag 9

ΤΑΚΙΝΘΕΑΣΤΡΟΥΑΝΤΟΝΝΙΤΑΤΗΝΤΗΘΑΡΑ

ΕΣΤΙΝΑΕΝΠΡΑΞΙ ΤΟΥΤΑΤΑΝ ΤΑΒΤΕΠΙΕΧΟΝ ΤΟΡΑΝΘΑ
 ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΕΧΕΙ ΔΕ ΣΥΣΤΑΘΕΝ ΕΝ ΗΜΑΙ ΤΟΥ ΜΗΔΕΝ
 ΠΑΡΑΦΙΚΟΝ ΕΠΙ ΤΕΥΣΗ ΧΤΗΝΕΥΘΟΝ ΗΜΕΡΑ ΟΥΔΕ
 ΣΥΝΗΤΗΡΙΑΣ ΤΗΝ ΜΕΡΑΝ ΚΙΤΗΝΟΡΑΝ ΕΝ ΗΜΕΡΑ
 ΙΜΟΡΑΝ Η ΕΚΝΙΠΗΝΕΚΡΙΩ ΟΠΟΤΑ ΕΓΕΝΗΤΑΙ
 ΕΝ ΚΡΩΧΑΜΑ ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΟΜΙΔΕΚ ΟΥΒΕΒΑΣ ΕΠΙΟΥ
 ΕΤΕΖΕΠΙ ΟΥ ΜΑΤΑ ΤΑΥΘΕΝ ΤΗ ΚΑΘΟΣ ΕΜΑΤΑ
 ΟΘΕΟΣ ΤΩΝ ΕΑΣ ΤΕΡΩΝ ΤΟΙΣ ΖΕΠΙΘΑΡΑ ΟΥ ΑΒΕΤΙΝ
 ΤΑΥΤΑ: ΜΑΛΛΑ ΒΑΡΟΝΙΣ ΤΥΡΑΧ ΜΑΡΡΟΣ ΚΟΚΤΟΣ
 ΚΑΤΑ ΔΙΕΧΘΟΣ ΕΛΜΥΡΗΝ ΑΙΟΤΗΝ ΕΝ ΒΗΤΩΝ Ζ
 ΔΕ ΤΕΡΩΝ ΑΒΕΤΙΝ ΡΟΔΟΝ ΖΩΤΗΝ ΟΚΙ ΜΑΡΚΕΡΙΝΟΝ
 ΚΡΙΝΙΝ ΕΡΕΦΥΡΑΝΤΟΝ ΧΕΚΚΟΝ ΜΑΝ ΟΛΜΦΟΥΚΙΝΟΝ ΜΟΤΡ
 ΝΟΑΝ ΒΗΚΑ ΕΜΕΤΟΙΝΟΥ ΕΡΑΝ ΑΛΕΟΟΥ ΠΑΝΤΑ ΕΠΙΡΕ ΦΟΡΕΙ
 ΔΕΚΙΝ ΜΑΛΛΑ ΟΥΔΕ ΥΠΕΤΑΡΟ ΕΠΙΝΟΜΑΝ ΜΗ ΠΕΡΙ
 ΕΡΗΚΤΑΡΑ ΠΙΝΟΝ ΤΑ ΔΕ ΕΡΕΦΥΡΑΝΤΑ ΕΠΙΘΥΕΛΕ
 ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΙΑΝ ΜΕΡΑΝΙΝΣ ΤΥΝ ΚΛΕΙΩΝ ΤΗΝ ΔΕ Α
 ΠΟΤΕΥΕΝ ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΕΤΑΙΝΗΘΕ ΕΟΘΕΤΑ ΜΑΝ ΟΙΝΟΝ ΔΩΑΝ
 ΔΣΟΝ ΚΙΝΗΤΡΟΝ ΕΡΑΝΗΚΟΝ ΜΑΝ ΕΙΣ ΕΒΗΜΑΝ ΑΡΧΗΝ
 ΚΤΕΛΟΣ ΟΤΑΝ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΠΙΡΑΚΕΒΙ ΕΣΤΗΝ
 ΟΥΡΙΑΝ ΣΥΛΛΑΧΥ ΠΑΡΕΣΙΝ ΕΑ ΜΑΡΕΑΚΟ ΜΑΝ ΤΗΝ ΑΚ
 ΧΑΡΗΤΩΝ ΟΥ ΜΗ ΜΑΤΩΝ ΜΑΟΥΣΙΑ ΟΥ ΜΗ ΜΑΤΡΕΧΗ
 ΚΙΣΤΟΣ ΕΡΟΥ ΠΕΤΑ ΔΕ ΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΧΥΛΟΥΣ ΕΝΟ ΑΡΤΕ
 ΚΟΤΗΝ ΑΝΟΥΘΕΝΑ Κ ΕΝΑΤΟΥ ΒΕΛΛΟ ΟΛΕ ΕΡΑΜΟΡ ΕΕ
 ΕΣΤΑ ΕΡΜΟΣ ΕΚΕΝ ΕΑ ΔΕ ΚΕ ΚΕ ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥΣ
 ΑΝ ΚΕΤΙ ΕΠΙ ΧΕΣ ΚΥΝΗΘΕ ΟΥΒΕ ΕΝ ΚΑΝΑ ΜΕΚΟΡΑ
 ΛΟΠΡΑΝ Κ ΑΝΟΜΑ ΕΡΕΝΑ ΜΕ ΕΡΕΘΟ ΘΕΟΣ ΚΤΕΡ
 ΣΤΕΙΑΝ Ο ΟΥ ΜΑΟΥΣΙΑ ΒΟΥΛΗΤΑ ΕΙΣ ΕΡΕΝΙΤΗ ΝΕΥΕΚΑ
 ΕΝ ΚΕΙΘΩ ΔΕ ΟΥ ΜΑΧΑΙΤΗΝ ΠΡΑΚΕΡΕΘΕ ΕΣΤΑ ΑΥΤΗ
 ΑΥΤΑΥΤΕΣ ΤΑ ΜΗΡΤΑ ΣΗΡΕΤΕΡΑ ΕΝ ΡΗ ΠΙΝΕΝ ΕΕ
 ΚΕΙΤΑ ΜΑΛΛΑ ΕΝ ΕΙΣ ΕΛΟΥΣ ΕΝ ΚΑΝΟ Η ΕΡΕΒΟΥ ΕΝ
 ΕΥΡΗΤΑΡΤΑ ΕΝ ΤΑ ΜΑΛΛ ΕΠΙ ΤΩ ΒΕΛΛΟ ΔΕ ΕΡΕΒΟΥ
 ΚΕΙΤΑ ΜΑΛΛ ΕΡΕΒΟΥ ΕΙΣ ΕΡΕΒΟΥ ΕΝ ΤΑ ΜΑΛΛ ΗΣ
 ΑΠΟΚΕΥΣΟΜΑ ΔΕ ΤΟΡΑΧΟΥΣ ΤΝΑΟ ΦΟΒΗ ΟΣ ΛΑΒΗ
 ΠΝΕΥΚΟ ΜΕΛΛΩΝ ΜΟΤΕΥΕΡΑ ΕΝ ΤΑ ΜΑΛΛ ΤΟΝ ΤΗ ΣΑΡΑ
 ΜΕΣΟΝ ΤΑ ΜΕΣΑΥΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΗ ΕΡΕΝΙΓΑΡ ΧΗΤΕ ΚΑΛΕΡΗΘ
 ΕΥΡΗΜΟΣ ΔΕ Κ ΤΟΥΣ ΕΡΟΤΕΝ ΕΙΣ ΚΤΟΥΣ ΗΜΕΡΗ ΕΙΟΥΣ
 ΚΝ ΤΩΝ ΕΡΑΝΤΟΝ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΚΑΒΙ ΑΥΤΗ ΜΑ
 ΡΕΟΥΣ ΑΥΤΕ ΤΑ ΑΥΤΟΥΣ ΑΠΕΡΕΛΑ ΕΝ ΟΤΑ ΟΥ Η Ε
 ΠΑΥΟΝ ΤΟΥΣ ΕΡΑΝ ΚΟΝΗ ΤΡΟΝ ΟΥ ΟΚΙ ΑΥΤΙ ΔΕ
 ΤΟΥΤΟ ΠΙΝΟΥΣ ΑΥΤΡΟΝ ΙΣΤΟ ΜΗ ΜΗ ΚΟΝΗ ΤΡΟΝ
 ΚΟΡΚΟΡΑ ΜΑΝ ΤΕΡΑ ΚΑΛΟΡ ΦΟΝΑΣ ΤΟΣ ΤΑΡ ΔΕ ΠΑΖΕ
 ΤΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΤΕ ΤΡΑΚΙΣ ΤΑΥΡΑΝ ΤΟΥ ΤΑΚΤΩΝ
 ΟΕ ΜΑΛΛΑ ΘΕΝ ΤΗ ΚΑΝ ΕΝ ΜΗΝΙΑ Ε ΚΑΤΑ ΤΡΟΝ ΗΝ ΕΡΟΕ
 ΘΕ ΑΝ ΤΑΤΕ ΤΑ ΕΥ ΜΑΛΛΑ ΤΟ ΚΑΛΟΥΣ ΤΟΥ
 ΤΕΝ ΝΑΝ ΤΑ ΤΗΝ ΤΗΣ ΕΘΕΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ
 ΤΙΡΟΘ ΕΝ ΤΩ ΚΑΙ ΑΦΕΡΕΣ ΤΕΝ ΤΙ ΑΡΗΤΙΟ
 ΚΖ ΤΩΝ ΤΗ ΜΕΡΕΒΑΣ ΚΤΕΝ ΕΡΑΝ ΑΤ ΚΗ ΑΥΤΩΝ
 ΤΕΧΛΩΝ
 ΤΗΝ ΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΟΚΟΥ ΠΡΟΠΟ ΝΗΤΕΝ ΚΑΤΟΥ ΜΑΝ
 ΕΡΗΝ ΠΕ ΔΟΘΕΙΝ

1 was added by h¹ and pertains to the omission in 47 || 3 ευτα[[ζ]]ειν: third c corr. from ε || 12 ροδον: second o corr. from ω λωτινον: λ ex corr. || 13 The addition in the margin is by h¹ || 14 αθαλλακκου: second c corr. from ο || 24 βωμος: ω corr. from α || 27 απελλον with RLD : απειλον Pr || 31 Before κειτα, five washed out letters || 33 κειθ[[ι]]ω with RLD : κειθω (c ex corr.) Pr; θ perhaps corr. from c; what looks like a deleted ι could be a deleted vertical of τ || 36 For the omission in this line, cf. the marginal addition to the left by h¹ and the marginal 49-50 likewise by h¹ || 43 ιερακαμορφον: μ ex corr. || 44 τον θεον: both o's corr. from ω's || 45-46 For the omission in these lines and a variant, see 51-52 marg. by h² || 47 For the omission in this line, cf. 1 || 48 αφαιρεσι: αιρ ex corr. || 49-50, added in the margin by h¹, pertain to 36 || 51-52, added by h², pertain to 45-46

- 1 τον ποπυςμον αποδι·δωσιν· ο δε εννεαμορφος (392)
 διδωσι αυτο τον φθηγ'γον κατ εγεινην την
 ωραν ἵνα εκτου ηχους υδατος ο ηχος αναβη
 αυτος γαρ αυτω συνεφανη δι' ο των εννεα
 5 θεων των ανατελλοντων συν τω ε̄ ελαβε (396)
 τας μορφας· κ̄ την δυναμιν. το μεν συν της
 κατω τρωπης· αθθενεστερον κ̄ αδ[η]υναμω
 τερον ηχον εκπε[π]μπει εστιν γαρ γεννα κοκ
 μου κ̄ ε̄ ειτεν κατα προσθεσιν των φωτων
 10 υψωθεντων κ̄ των ηχον δυναμικωτερον (401)
 εκπε[π]μπει εν δε τη κυνος αστερου
 ανατολη κατα δυειν τροπους των ηχον δυναμι
 κωτερον εκπεμπει καθοτι ουκ εχει το
 συνγενε[ι]ς πλησιαζον υδωρ κ̄ οτι η τροπι
 15 εστιν προσθετικωτερα κ̄ τα της εσχατης (406)
 αι αφ[ε̄]ρει ο προσεθηκεν τη ανω τερο[υ]πη εστιν
 γαρ υγρου αποβασις κ̄ ε̄ ταπεινωσις
 γραφε συν ανωτερους τους β̄ ζ̄ μυρνομελανει
 τουτεεστιν κορκοδειλον ιερακοπρος' ο'πον
 20 και αυτω εφεστωτα τον ενεαμορφων αυτος (411)
 γαρ ο ἱερακοπροσωπος κορκοδειλος ἵτα δ̄
 τροπας τον θεον ασπαζεται τω ποπυςμω·
 αναπνευσας γαρ ποπυζει εκ το βηθου και
 αντιφωνει αυτω ο τας εννεα μορφας·>
 25 διο αντι του ποπυςμου τον ἱερακοπροσωπον (416)
 κορκοδειλον γραφε εστιν γαρ η πρωτη κερα του
 π̄ ο ποπυςμος. δευτερον κυρικμος κ̄ αντι του
 κυρικμου δρακον τα[[δυοποπυ]] δακονοντα
 κονοντα τη ουραν ωστε ειναι τα δυο ποπυς
 30 μον· κ̄ κυρικμων κ̄ ἱερακοπροσω κορκοδειλον (421)
 κ̄ εννεαμορφων επανω εστωτα κ̄ κυκλων του
 των δορακοντα κ̄ τας ζ̄ φωνας εστιν δε
 π̄ π̄ θ̄ ων προλε[γ]ε̄ τους ωρογενεις
 35 σην τη στηλη· κ̄ τους ημερησιους τους εφεβδο
 ματικους τεταγμενους κ̄ τουτων τον επαναγγον (426)
 ατερ γαρ τουτων ο θεος ουκ επακουσεται·
 αλλ ως αμυστηριαστον ου παραδεξεται ει μη
 τον κυριον της ημερας προσειπης κ̄ της ωρας
 πυκνοτερον· ην ευρησεις επι τελους διταχην·
 40 ανευ γαρ αυτων ουδεν απεργασει εν οισ ε[ι]χεις (431)
 εν την κλειδι βαλε δε εκ των ζ̄ ανθεων
 ων ηρτικες ἵς το μελαν κ̄ ουτος γραφε ἵς το νι
 45 ικ̄ τ̄ ᾱ δυο μερη ταυτα γραφε κ̄ αποκλυσο (436)
 το εν μερος προς τουσε αποκλυσαι κ̄ τοτε απο
 κλυσον ἵς τον οινον κ̄ το γαλα πρωτον: θυσας
 τον αλεκτορα κ̄ παντα ετοιμα ποιησας
 θυσας δε τον αλεκτορα βαλε παρα μερος κ̄ τους
 αλλους δυο κ̄ την περιστερα ετοιμα θες
 ειτα επικαλου τους ωρογενεις ως πρωειρηται
 50 κ̄ τοτε αποπιε (441)

- 1 και τότε αποπιε (442)
επικαλουμαι σε παση φωνη· τον τα παντα πε
ριεχοντα κ_γ παση διαλεκτω· υμνω σε εγω>
ως πρωτως υμνησε ε[[ου]]ε ο υπο σε τακθεις και π
5 παντα πιτευθεις τα αυθεντικα ηλιος αχεβυ[[κ]] (446)
κρωμ· ο μην[[ο]]υει του δικκου την φλογα κ_γ την ακ
τινα ου η δοξα ααα ηηη ωωω οτι δια σε εν εδοξα
θη αερας ειθ ωσαντως αλλαομορφουμενος τους αστε
ρας ιστας κ_γ τω φωτι τω ενθεω κτιζων των κοσμον·
10 εν ω δεεστησας τα παντα ιιι· ααα· ωωω· σαβαωθ (451)
· αρβαθιαω ζαγουρη ουτοι ειειν οι προτη φανεν
τες αγγελοι ουτοι [[ειειν]] οι πρ[[ο]]τ[[ο]]ς εφησαν ως αρ`α`γα
θεω ως πρ`ω`τοι ανγγελοι ^{α_{ρα}γα}α_{ρα}θ αδωναι βασημιαω
ο δε προτος ανγγελος σε φωνων ορνεογλυφιστι·
15 αραι· ο εστιν ουαι τω εκθερ`ω` μου εχθρω μου κ_γ εταξας (456)
αυτων επι των τιμωριων ο δε ηλιος υμνει σε ουτως
ιερογλυφιστι· λαίλαμ· αβραϊτι δια του αυτου π̄· αναγ
βιαθιαρβαρ· βερβι χχι λα τουρβουφρουμτρωμ·
λεγων προαγω σου κυριε εγω ο επι της βαρεως
20 ανατελλων ο Δ̄ δια σε· το δε φυσικον σου π̄ (461)
αιγυπτιστι· αλδαβαειμ λεγει την βαριν >
εφ ην αναβαινει ανατελλων τω κοσμω· ο δε
επι της βαρεως φανεις συνανατελλων κυνοκε
φαλοκερδων ιδία διαλεκτω[[ν]] ασπαζεται σε λεγ
25 γων συ ει ο αριθμος του ενιαυτου αβρασαξ· ο δ επι (465)
του ετερου μερους ιεραξ̄ ιδια φωνη ασπαζεται
σε κ_γ επιβοαται ινα λαβη τροφην· χι·χ·ιχ·ιχ·ιχ·ιχ̄ιχι·>
τιτιτιτιτιτι· ο δε εννεαμορφος ασπαζεται
σε ιερατιστι μενεφωϊφωθ· μην[[η]]υων οτι
30 προαγω σου κυριε ειπων εκροτησε γ̄ κ_γ εγελα (471)
^θ απον σεν ο θεος επιτακισ χα χα χα χα χα χα χα·
γελασοντος δε αυτου εγεννηθησαν θεοι ζ̄·
οιτινες τα παντα περιεχουσιν αυτοι γαρ ειειν
α οι προφαν[[η]]εντος· κακχασαντος πρωτως αυτου
35 εφανη φως· αυγη· κ_γ διεστησεν τα παντα·> (476)
εγενετο δε θεος επι του κοσμου κ_γ του πυρος
[[βεσε]] βεσεν βερειθεν βεριο· εκακχασε δε
β δευτερον· ην παντα υδωρ κ_γ η γη ακουσαα
ηχους κ_γ ιδουσα αυγην· εθαμβηθη· κ_γ εκυρτα
40 νε κ_γ το υγρον τριμερες· εγενετο κ_γ εφανη (481)
θεος κ_γ εταγη επι της αβ[[η]]υσου· κ_γ δια τουτο το
τουγγρον χωρις αυτου ουτε αυξει· ουτε αποληγει·>
> γ εστιν δε αυτου το π̄ προμαχα αλεειω συ γαρ
> ει· ωηαϊ βεθε· βουλευομενο[[ν]]υ δε το τριτον
45 γ τριτον κακχασε εφανη δια της πυκριας του (486)
θεου νουκ κ_γ φρενες· κατεχων καρδιαν· και
εκληθη ερμης δι ου τα παντα μεθερμηνευσται
> εστιν δε επι τον φρενων διου οικονο
μηθη το παν· εστιν δε σεμεσιλαμψ
50 δ επεκακχασε το δ̄ ο θεος κ_γ εφανη γεννα πᾱ (491)
των κρατουσα σποραν δι ης τα παντα εσπαρη·
εκληθη δε βατητοφωθ ζωθαξαθωζω
ε εγελασε το ε̄ κ_γ γελων εκτυγγασε και εφαν[[ο]]ιη μοι (494)

- 1 εγελασεν το ε̅ κ̅ γελων εκτυγνασε και εφανη μοιρα· (495)
κατεχουσαν [[δ]] ζυγων· μηνουσα[[ν]] εν ε̅ αυτη το δικ̅ον
ειναι· ο δε ερμης κυνηρικθη αυτη λεγων εν
εμοι εκτιν το δικ̅ον των δε μαχομενον̅
- 5 ο θεος εφη αυτοις· εξ ανφο[[δ]]τερων τω δικ̅ον (499)
φανησεται· παντα δε υπο σε εκται τα εν κοσμω
κ̅ πρωτη το σκηπτρον ελαβε του κοσμου
εκληθη δε π̅ αγιω αναγραμματιζομενον
φοβερω κ̅ φρεικτω [[π̅]] εκτιν τε τουτο θ̅ ο̅ ριοβριτι κ̅ ε̅ξ̅η̅ς̅
- 10 ης το π̅ αναγραμματιζομενον μετα εκτιν (504)
κ̅ αγιον κ̅ ενδοξον εκτιν δε τουτο· θοριοβριτι
πολου π̅ ταμμαω̅ρραγαδαω̅δαγαγαρ̅ ρ̅ ω̅αμματι
ιχυρον ζ̅ τ̅ριβοιροθ̅ μ̅θ̅ εκακχασε το ζ̅ κ̅ ι̅λαρυν
- 15 το ζ̅ κ̅ ι̅λαρυνθη πολυ κ̅ εφενη κ̅ρος κατεχαν σκη (509)
πτρον μηνυων βασιλειοαν κ̅ επεδωκεν τω θεω
τω πρωτωκτικτω το σκηπτρον κ̅ λαβων εφη συ την
δοξαν του φωτος περιθεμενος εκη μετ εμε ως πρωτος
επιδους μοι σκηπτρον· παντα δε υπο σε εκται τα
προοντα· κ̅ τα μελλοντα εν σοι· πασα δυναμικ
εκται του δε περιθημενο[[ν]] του φωτος την δοξα (514)
ο Δ̅ ετροπος του φωτος εδειξεν τιναν αυραν·
εφη ο θεος τη βασιλιση συ περιθεμενη την αυρα̅
του φωτος εκη μετ αυ[[π]]τον περιεχουσα[[ν]] τα παντα
αυξ[[ν]]ησεις τω φωτι απ αυτου λαμβανουσα κ̅ παλι
- 25 απολ̅ξ̅εις̅ δι αυτον· συν σοι παντα αυξησει κ̅ (519)
μιωθησεται· εκτι δε το π̅ μεγα κ̅ θαυμαστον >
αναγ̅ β̅ιαθ̅ιαρ̅βαρ̅ β̅ερ̅β̅ι̅ς̅χι̅λα̅ τουρ̅ β̅ου̅φ̅ρ̅ου̅ν̅τω̅ρ̅ μ̅ λ̅ς̅
ζ̅ εκακχασεν το ζ̅ αισθησαμενος· κ̅ εγενετο
ψυχη κ̅ παντα εκεινηθη· ο δε θεος εφη παντα
- 30 κινησεις κ̅ παντα [[εκεινηθη]] ι̅λαρυνθησεται (524)
ερμου σε οδηγουντος· τουτ ειποντος του θεου παντα
εκεινηθη κ̅ επνευματωθη ακαταχετως· ο δε
θεος ι̅δων̅ εποπυσεν κ̅ παντα εθαμβηθη κ̅
εφανη δια του ποπυςμου φοβος καθαπλις
- 35 μενος καλειται δε δανουπ χαρτωρ (529)
βερβαλι βαλβιθι ρ̅ κ̅ς̅ ι̅τα νευσακ
εις την γην εκερισε μεγα κ̅ η γη ηνυγη[[ι]] λα
βουσα τον ηχον εγεν̅ ν̅ η̅σεν̅ ι̅διον̅ ζ̅ω̅ν̅ δρα
κοντα πυθινον· ος προηδει τα παντα [[παντα]]
- 40 δια τον φθογγον του θεου εκτιν δε το π̅ μεγα κ̅ (534)
αγιον ι̅λι̅λλ̅ου̅ι̅ ι̅λι̅λλ̅ου̅ι̅ ι̅λι̅λλ̅ου̅ι̅ ι̅θ̅ω̅ρ̅ >
μαρμαραυγη· φαχω φαβωχ· του δε
φανεντος εκυρτανεν η γη κ̅ υψωθη πολλοι
ο δε πολος ηυσταθησεν· κ̅ μελλων κυνερ
- 45 χ[[α]]εσθαι ο δε θεος εφη ι̅αω̅ κ̅ παντ̅ α̅ εκσταθη (539)
κ̅ εφανη μεγας θεος· μεγαςτος ωστε τα προ
οντα εν τω κοσμω κ̅ τα μελλωντα εκτησε κ̅ ου
κετι ουδεν ητακτησεν των αερων ι̅δων̅ δε ο φο
βος αυτου ι̅χυροτερον̅ αντεκτη αυτω λεγων σου πρ
- 50 ωτος ειμι ο δ̅ εφη̅ αλλ̅ εγω̅ παντα̅ εκτησα̅ ο̅ δε (544)
θεος εφη συ μεν εξ ηχους ει ουτος δε εκ
φ̅ θ̅ ο̅ γ̅γ̅ου̅ β̅ελ̅τι̅ον̅ ου̅ν̅ ο̅ φ̅θ̅ο̅γ̅γ̅ος̅ του̅ η̅χ̅ου̅ς̅· (546)

ΕΓΕΧΑΣΕΤΟ ΕΚ ΤΕΛΩΝ ΕΣΤΙΓΝΑΣΕ ΚΑΙ ΕΦΑΝΗ ΜΟΥ ΡΑ
 ΚΑΤΕΧΟΥΣΑΝ ΑΣΥΓΓΩΝ ΜΗΝΟΥΣΑΝ ΑΥΤΗ ΤΟ ΔΙΚΩΝ
 ΕΙΝΑΙ Ο ΔΕ ΕΡΜΗΣ ΣΥΝΗΡΙΣΘΗ ΑΥΤΗ ΔΕ ΓΙΝΕΝ ΕΝ
 ΕΜΟΙ ΕΣΤΙΝ ΤΟ ΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΔΕ ΑΔΑΧΟΜΕΝΩΝ
 Ο ΘΕΟΣ ΕΦΗ ΑΥΤΟΙΣ ΕΣΑΝ ΦΟΔΤΕΡΩΝ ΤΩ ΔΙΚΩΝ
 ΦΑΝΗΣΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΔΕ ΥΠΟ ΕΣΤΑΙ ΤΑ ΕΝ ΚΟΙΜΩ
 ΚΥ ΠΡΟ ΤΗ ΤΟ ΣΚΗΠΤΡΩΝ ΕΛΑΒΕ ΤΟ ΥΧΟΣ ΜΟΥ
 ΕΚ ΛΗΘΗ ΔΕ ΠΑΤΙΟΝ ΑΝΑΤΡΑΜΜΑΤΙ ΣΟΛΕΜΩΝ
 ΦΥΚΕΡΩ ΚΥ ΦΡΕΙΚΤΥ ΕΣΤΙΝ ΤΕ ΤΟΥΤΟ ΘΡΙΟΒΗΤΙΚ
 ΗΣ ΤΟ ΕΑΝΑΤΡΑΜΜΑΤΙ ΣΟΛΕΜΩΝ ΜΕΤΑ ΕΣΤΙΝ. ΤΑΧΕΣΗ
 ΚΥ ΑΥΤΩΝ ΚΕΝ ΔΟΣΩΝ ΕΣΤΙ ΜΕΤΟΥΤΟ ΘΟΡΙΟ ΒΕΡΙΤΙ
 ΤΑΜΜΑ ΕΡΡΑΓ ΤΑ ΔΩΙΩ ΔΑΓ ΓΑΡ ΑΜΜΑΤΙ
 ΤΗΡ ΒΟΙΡΩ ΤΡ ΜΒ ΕΚΑΧΧΑΣΕ ΤΟ ΕΚ ΤΑΡΥΝ
 ΤΟ ΤΟ ΚΥ ΤΑΡΥΝ ΘΗ ΠΟΥ ΧΕ ΦΕΝ Η ΚΥ ΡΟΣ ΚΑΤΕΧΩΝ ΚΥ
 ΠΤΡΑΝ ΜΗΝΥΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΑΝ ΚΥ ΕΤΕ ΔΩ ΚΕΝ ΤΩ ΘΕΩ
 ΤΩ ΠΡΩ ΤΩ ΧΤΙΣ ΤΩ ΤΟ ΣΚΗΠΤΡΩΝ ΚΥ ΛΑΒΩΝ ΕΦΗ ΕΥΤΗ
 ΔΟΣΩΝ ΤΟΥ ΦΥ ΤΟΣ ΠΕΡΙΘΕΜΕΝΟΣ ΕΣΗ ΜΕΤΕ ΚΑΩ ΣΠ ΡΟΙΘ
 ΕΠΙ ΔΟΥ ΜΩΙ ΣΚΗΠΤΡΩΝ ΠΑΝΤΑ ΔΕ ΥΠΟ ΕΣΤΑΙ ΤΑ
 ΠΡΟΟΝ ΤΑ ΚΥ ΤΑ ΜΕΛΛΩΝ ΤΑ ΕΝ ΣΟΙ. ΠΙΣΑ ΔΥΝΑΜΩ
 ΕΣΤΑΙ ΤΟΥ ΔΕ ΠΕΡΙΘΗΜΕΝΟ ΚΥ ΤΟΥ ΦΩ ΤΟΣ ΤΗΝ ΔΟΣ
 Ο Φ Ε ΤΡΟ ΠΟΣ ΤΟΥ ΦΩ ΤΟΣ ΔΕ Η ΣΕ Η ΤΗΝ ΔΑΝΥΡΑΝ
 ΕΦΗ ΘΕΟΣ ΤΗ ΕΚΙΝ ΣΗ ΣΥ ΠΕΡΙΘΗΜΕΝΗ ΤΗΝ ΔΥΡΑ
 ΤΟΥ ΦΩ ΤΟΣ ΕΣΗ ΜΕΤΑ ΥΑΤΩΝ ΠΕΡΙ ΕΧΟΥΣΑ ΤΑ ΠΑΝ ΤΑ
 ΔΥΣΗΝ ΟΣ ΤΩ ΦΩ ΤΑ ΠΑΥ ΤΟΥ ΜΑΧΕΡΑ ΝΟΥ ΣΑ ΚΥ ΠΑΝ
 ΜΠΟΧΥ ΣΙΣ ΔΙ ΑΥΤΩΝ ΣΥΝ ΣΟΙ ΠΑΝ ΤΑ ΔΥΣΗ ΣΕ ΙΚ
 ΜΩ ΘΗ ΣΕ ΤΑ Ι ΕΣΤΙ ΔΕ ΤΟ ΠΙΣΤΑ ΚΥ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ
 ΑΝΗ ΒΙΑ ΒΙΑ ΡΒΑΡ ΒΕΡ ΒΙ ΕΧΙΝΑ ΤΟΥ ΡΟΥ ΦΡΑΥΝ ΤΑ Μ ΤΕ
 ΕΚΑΧΧΑΣΕ ΤΟ ΣΑΙ ΕΘ ΜΗ ΣΑ ΜΕΝ Ο Σ ΚΥ ΕΤΕ ΝΕ ΤΟ
 ΤΥΧΗ ΚΥ ΠΑΝ ΤΑ ΚΕ Η ΝΗ ΘΗ Ο Δ ΘΕΟΣ ΕΦΗ ΠΑΝ ΤΑ
 ΚΕ Η ΝΗ ΘΗ ΚΥ ΠΑΝ ΤΑ ΚΕ Η ΝΗ ΘΗ ΓΛΥΥΝ ΘΗ ΣΕ ΤΑ
 ΕΡ ΜΟΥ ΣΕ ΘΗ ΤΟΥ Ν ΤΟΣ ΤΟΥ Τ ΕΠ ΤΟΝ ΤΟΣ ΤΟΥ Θ ΡΟΥ ΠΑΝ ΤΑ
 ΕΚ Η ΝΗ ΘΗ ΚΥ ΠΙΝ ΕΥ ΜΑ ΤΩ ΘΗ ΑΚΑΤΑ ΧΕ ΤΙΣ Ο Δ Ε
 ΘΕΟΣ ΤΩ Ν ΕΤΟΙ Π ΤΥ ΣΕ ΚΥ ΠΑΝ ΤΑ ΕΦ Α Μ Β Η Θ Η Κ
 ΕΦ Α Ν Η ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟ Α Π ΤΥ Σ ΜΟΥ ΦΩ ΒΟΣ ΚΑΡΩ Π Ν Σ
 ΜΕΛΟΣ ΚΑΛΕ ΤΑΙ ΔΕ ΔΑΝΟΥ Π ΧΑΡ ΤΩ Ρ
 ΒΕΡ ΒΑ Ξ ΒΑ Β Β Ι Θ Ι Κ Σ Ι ΤΑ Ν ΕΥ Σ Α Σ
 ΕΙ Σ Τ Η Ν Γ Η Ν Ε Σ Ε Ρ Ι Σ Ε Μ Ε Τ Α Χ Η Γ Η Η Ν Υ Τ Η Χ Α
 Β ΟΥ Σ Α Τ Ω Ν Η Χ Ο Ν Ε Τ Ε Ν Η Σ Ε Α Γ Δ Ι Ο Ν Χ Ω Θ Η Ρ Α
 Κ Ο Ν Τ Α Π Υ Β Ι Ν Ο Ν Ο Σ Π Ρ Ο Η Δ Ε Τ Α Π Α Ν Τ Α Π Α Ν Τ Α
 Δ Ι Α Τ Ω Ν Φ Ω Ο Γ Τ Ε Ν Τ Ο Υ Ρ Ο Υ Ε Σ Τ Ι Ν Δ Ε Τ Ο Π Ι Σ Τ Α Κ
 Α Τ Ω Ν Τ Η Ν Χ Λ ΟΥ Τ Τ Χ Ι Χ Λ ΟΥ Τ Τ Λ Ι Μ ΟΥ Τ Τ Ο Ω Ρ Τ
 Μ Α Ρ Μ Α Ρ ΑΥ Τ Η Φ Ω Χ Ω Φ Ω Β Ο Χ Τ Ω Δ Ε
 Φ Α Ν Ε Ν Τ Ο Σ Ε Κ Υ Ρ Τ Α Ν Ε Η Ν Η Κ Υ Α Λ Ω Θ Η Π Ρ Α Μ Ο Ι
 Ο Δ Ε Π Ο Λ Ο Σ Η Ξ Τ Α Β Η Σ Ε Ν Χ Ο Μ Ε Λ Λ Η Ν ΣΥ Ν Ε Ρ
 Χ Α Ε Σ Θ Α Ι Ο Δ Ε Θ Ε Ο Σ Ε Φ Η Τ Α Χ Κ Π Α Ν Τ Ε Σ Τ Α Θ Η
 Κ Ε Φ Α Ν Η Ξ Ε Τ Α Σ Θ Ε Ο Σ Μ Ε Τ Ι Σ Τ Ο Υ Σ Τ Ε Τ Α Π Ρ Ο
 Ο Ν Τ Α Ε Ν Τ Ω Χ Ο Σ Μ Κ Τ Α Μ Ε Λ Λ Ω Ν Τ Α Ε Σ Τ Η Σ Ε Κ Ο Υ
 Κ Ε Τ Τ Ο Υ Δ Ε Ν Η Τ Α Κ Τ Η Σ Ε Ν Τ Ω Ν Δ Ε Ρ Ω Ν Γ Δ Ο Ν Δ Ε Σ Ι Ο
 Β Ο Σ ΑΥ Τ Ο Υ Γ Χ Υ Ρ Ο Τ Ε Ρ Ο Ν Δ Η Τ Ε Σ Τ Η ΑΥ Τ Ο Κ Ε Γ Μ Ο Υ Π Ρ
 Ω Τ Ε Σ Ι Μ Ο Δ Ε Φ Η Α Λ Λ Ε Τ Ω Π Α Ν Τ Α Ε Σ Τ Η Σ Δ Ο Δ Ε
 Θ Ε Ο Σ Ε Φ Η ΣΥ Μ Ε Ν Ε Σ Η Χ ΟΥ Σ Η ΑΥ Τ Ο Δ Ε ΕΚ
 Φ Ο Γ Τ Ο Υ Β Ε Λ Τ Ι Ο Ν Ο Υ Ν Ο Φ Ω Τ Ο Σ Τ ΟΥ Η Χ ΟΥ Σ

ΠΟΛΥΟ
ΙΧΥΡΩΝ

Χ

5 αναφο[[δ]]τερων: ω corr. from o or α || 8 αναγραμματιζομενον: second μεχ corr. || 10
 αναγραμ-: ρ added later or corr. from ι || 11 εστιν: ν perhaps deleted || 14 σκη: η corr. from υ || 15
 βασιλειωαν: above the ι is not a diaeresis (Pr), but the end of the descender of the second κ; in the preceding
 line επεδωκεν: ω corr. from ο || 16 πρωτωκτικτω: third ω corr. from α || 25 αυξησει: η corr.
 from υ || 28-32 κ; εγενετο - - εκεινηθη* || 38 ζων: c (not a damaged o) over an erasure || 39
 προηδει: ι corr. from ε || 44 ησταθηεν: υ corr. from c || 48 αερων: ω ex corr.

- 1 εστε δε εξ αμφοτερων η δυναμις σου υστερον (547)
 φωνομενο[ν] υ ως ινα παντα σταθη κ_γ εκληθη
 εκτοτε το π̄ μεγα κ_γ θαυμαστον δανουπ χρατωρ
 βερβαλι βαλβιθ ιαω βουλομενος δε κ_γ τω συν
- 5 τω συνπαρεστωτι τιμην παρασχεσθαι (551)
 ως αυτω συνφανεντι εδωκε αυτω τω θ̄
 θεων την δυναμιν και προαγειν και την
 ισχην δυναμιν αυτοις εχειν και την δοξαν >
- 10 εκληθη δε των θ̄ θεων αποσπασας συν τη δυν
 αμει κ_γ τας κερεας των □ □ αποσπασας· (556)
 βοσβεαδι και των ζ̄ αστερων αεχιουω
 ηχιουω ηιουω ιουω ουω υω ω ουοι
 ηεα υοιηεα οιηεα ιηεα ηεα εα α >>>
- 15 αναγραμματιζομενον μεγα κ_γ θαυμαστον το δε
 μεγαιστον αυτου π̄ ο εστιν τουτο μεγα και αγιω (561)
 † κζ αβωρχ βρωαχ χραμμαωθ πρωαρβαθω
 ιαω: αλ̄ αβρωχ βρωαχ χραμμαωθ πρωαρ
 βαθω ιαω ου αεχιουω: επαν̄ εισελθη ου
- 20 ο θεος κατω βλεπε κ_γ γρφε τα λεγομενα κ_γ ην δι
 δωσιν σοι αυτου ονομασιαν μη εξελθης δε εκ (566)
 της σκηνης σου αχρι σοι κ_γ τα περι σε ειπη εστιν
 γ̄ δε η ιερα στηλη η εν τω νιτω γραφωμεν[ον] η
 εστιν δε η επικλησις ουτως ως κειται παντα ακειβωσ
- 25 γ̄ επικαλουμαι σε [τον αυτογενετοθεον]
 τον τα παντα κτισαντα τον παντα μ̄ ε̄ιζονα· (571)
 σε τον αυτογεν[ε]νητον θεον τον παντα ωρωντα
 κ_γ παντα ακουοντα κ_γ μη ορωμενον· συ γαρ εδωκας
 την δοξαν κ_γ την δυναμιν απασαν·
 σεληνη αυξειν κ_γ αποληγειν κ_γ δρομους
- 30 εχειν [[δ̄]ακτους· μηδεν αφαιρησας του προγενε
 στερου σκοτους αλλ̄ ισοτητα αυτω^{πν} εμερισας (576)
 σου γαρ φανεντος κ_γ κοσμος εγενετο κ_γ φως εφανη/
 κ_γ δι[οι]οικονομηθη τα παντα δια σε· διο κ_γ παντα
 υποτετακται σοι ου ουδεις θεων δυναται ιδει
- 35 την αληθινην μορφη· ο μεταμορφουμενος (581)
 εν ταις ορασεσιν αιων αιωνος επικαλουμαι
 σε κυριε ινα μοι φαν[οι]η η αλητινη σου
 μορφη οτι δουλευω υπο τον συν κοσμον
 τω σω αγγελω αναγ̄ βιαθιαρβαρ βερβι
- 40 χχιλατουρβου φρουντωρμ· κ_γ τω σω φοβω (586)
 δανουπ: χραντορ βελ[ι]βαλι βαλβιθ ιαω
 δια σε συνεστηκεν ο πολος κ_γ η γη επικαλουμαι σε
 κυριε ως οι υπο σου φανενται θεοι ινα δυναμιν
- 45 εχωσιν αχεβυκρω^ν [μ] ου η δοξα · ααα· ηηη·
 · ωω· ιι: ααα· · ωω· σαβαωθ (591)
 αρβαθιαω ζαγουρη ο θεος αρα^θ αδωναι·
 βαρυμιαω επικαλουμαι σε κυριε ορνεογλυφιτι
 αραῑ ιερογλυφιστι · λαϊλαμ· > αβραϊστι αναγ̄
 βιαθιαρβαρ βερβι χχιλατουρβουρ φουντωρμ·
- 50 αιγυπτιστι αλδαβαειμ κυνοκεφαλιστι (596)

ΕΣΤΕ ΔΕ ΕΣΤΙΜΟΤΕΡΩΝ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΟΥ ΥΣΤΕΡΩΝ
 ΦΩΝΟΥΜΕΝΟΥ ΩΣΤΙΝ ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΩΝ ΗΚΑΚΗΘΗ
 ΕΚ ΤΟΤΕ ΤΩ ΜΕΤΑΚΟΒΑΥΜΑΣΤΩΝ ΔΑΝΟΥΤΙ ΧΡΑΤΩΡ
 ΒΕΡΒΑΝ ΒΑΛΒΙΑΡΩ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ ΔΕ ΚΤΥ ΣΥΝ
 ΤΙΣ ΣΥΝ ΠΑΡ ΕΣΤΙ ΤΙ ΤΙ ΜΗΝ ΠΑΡΑΣΧΕΣΘΑΙ
 ΟΣΑΥΤΟ ΣΥΝ ΦΑΝΕΝΤΙ ΕΔΩΚΕ ΔΥΤΩ ΤΩ Θ
 ΘΕΩΝ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΕΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
 ΙΣΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΧΕΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΟΣΑΝ Υ
 ΕΚΛΗΘΗ ΔΕ ΤΩΝ Θ ΘΕΩΝ ΑΠΟΣΤΡΑΦΑΣ ΣΥΝ ΤΗ ΔΥΝ
 ΑΜΗ ΚΥΤΑΣ ΚΕΡΕΑΣ ΤΩΝ ΠΡΑΠΟΣΤΑΣΑΣ
 ΒΟΣ ΒΕΒΑΔΙΙ ΕΑΥΤΩΝ ΕΛΠΕΡΩΝ ΔΕ ΗΙΟΥΩ
 ΗΙΟΥΩ ΗΙΟΥΩ ΙΟΥΩ ΟΥΩ ΥΩ Ω ΩΥΟΙ
 ΗΕΑ ΥΟΙ ΗΕΑ ΟΙ ΗΕΑ ΙΗΕΑ ΗΕΑ ΕΔ ΔΥΤ
 ΑΝΑΓΡΑΜΑΤΙ ΖΟΛΕΝΟΝ ΜΕΤΑΚΟΒΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΩ ΔΕ
 ΜΕΤΙΣΤΟΝ ΑΥΤΟΥ Θ ΕΣΤΙΝ ΤΟΥ ΤΩ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΑΣΤΩ
 ΑΚΧ ΔΒΩΡΧ ΒΙΑΩΧ ΧΡΑΜΜΑΩ ΠΡΩΑΡΒΑΒΙ
 ΙΔΩ: ΔΑ ΔΒΡΩΧ ΒΡΑΩΧ ΧΡΑΜΜΑΩ ΠΡΩΑΡ
 ΒΑΩ Υ ΔΩ ΟΥ ΔΕ ΗΙΟΥΩ ΕΣΤΑΝ ΕΙΣ ΕΛΘΗ ΟΥ
 Ο ΘΕΟΣ ΚΑΤΩ ΕΚ ΠΕΚΤΡ ΦΕ ΤΑ ΕΤΩ ΜΕΝΑ ΚΥΝ ΔΙ
 ΔΩ ΟΙΝ ΣΟΙ ΔΥ ΤΟΥ ΝΟΜΑΣ ΙΑΧ ΜΗ ΞΕΛΘΗΣ ΔΕ ΕΚ
 ΤΗΣ ΕΚ ΗΝ Η ΣΟΑ ΧΡΙΣΟΙ ΚΤΑ ΠΕΡΙ ΔΕ ΕΙΠΗ ΕΣΤΙΝ
 Υ ΔΕ Η ΓΕΡΑΣΤΗΛΗ ΜΕΝ ΤΩ ΜΗ ΤΡΩ ΤΡΑΦΟΜΕΝΟΝ Η
 ΕΣΤΙΝ ΔΕ Η ΕΡΙΚΗ ΕΙΘΟΥ ΤΩ ΣΕ ΚΗΤΑ ΠΑΝ ΤΑ ΚΕΙΘΟΣ
 Υ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΑΙ Ε ΤΟ ΚΑΥΤΟ ΕΝΕΝ ΘΕΩΝ
 ΤΩΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ Κ ΤΙΣ ΑΝΤΑ ΤΩΝ ΠΑΝΤΑ ΜΕΤΩΝΑ
 ΣΕ ΤΩΝ ΑΥΤΩ ΓΕΝΗ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΤΩΝ ΠΑΝΤΑ ΕΡΩΝΤΑ
 ΚΥ ΠΑΝΤΑ ΔΕ ΟΥΝΤΑ Κ ΜΗ ΟΥ ΜΕΝΟΝ ΟΥΤΕ ΕΔΩΚΕ
 Ο ΤΗΝ ΔΟΣΑΝ Η ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΔΙ ΤΑΣΑΝ
 ΣΕ ΗΝ Η ΑΥΣΕΝ ΚΑ ΔΠΟΛΗΤΕΡΗ Κ ΔΡΟΜΟΥΣ
 ΕΧΕΙΝ Η ΑΚ ΤΑΥ ΜΗ ΔΕ ΝΑ ΦΩΡΗΣ ΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΚΕ
 ΣΤΕΡΟΥΣ ΚΟ ΤΟΥ ΣΑΛΛΙ ΕΟΤΗ ΔΥΤΩ ΕΙΣ ΕΡΕΔΣ
 ΣΟΥ ΓΑΡ ΦΑΝΕΝ ΤΕ Κ ΚΟΜΟΣ ΕΤΕΝΕ ΤΟ Κ ΦΩΣ ΕΦΑΝΗ
 Κ Δ ΜΟΙ Δ ΤΟ ΠΤΑ ΠΑΝΤΑ ΔΙ ΔΕ ΧΙΟ Κ ΠΑΝΤΑ
 Υ ΠΟ ΤΕ ΤΑ ΚΤΑ ΣΟΙ ΟΥ ΟΥ ΔΕ ΙΣ ΒΕΩΝ ΔΥΝΑΤΑΙ Ι ΔΕ
 ΤΗΝ ΑΛΗΘΗΝ Η ΜΟΡΦΗΝ Ο ΜΕΤΑ ΜΟΡΦΟΜΕΝΟΣ
 ΕΝ ΤΑΙΣ ΟΡΑΣΕΩΝ Δ ΜΗ ΔΙΩΝ Θ ΕΠΙ ΚΑΛΟΥΜΑΙ
 ΣΕ ΚΥΡΙΕ ΤΗΝ ΑΟΙ ΦΑΝΟΤΗ Η ΑΛΗΤΗΝ Η ΣΟΥ
 ΜΟΡΦΗ ΟΤΙ ΔΥ ΧΕΥΩ Υ ΠΟ ΤΩΝ ΣΟΝ ΚΟΜΩΝ
 ΤΩ ΣΑΥΤΕΩ ΑΝ ΕΥ ΒΙΑ ΔΙ ΑΡΒΑΡ ΒΕΡΒΙ
 ΣΧΙΛ ΤΟΥ ΡΕΘ ΦΡΟΥΝ ΤΩ ΡΗ Κ ΤΩ ΣΑ ΦΩ ΒΕΩ
 ΔΑ ΝΟΥ ΠΥ ΡΑΝ ΤΟΥ ΒΕΒ ΒΑΛ ΒΑ ΒΙ ΒΙΑ
 ΔΙΑ ΣΣ ΣΥΝ ΕΣΤΗ ΚΕΝ ΟΠΠΟΛΟ ΣΚΗΤΗ ΕΠΙ ΧΑΛΟΥΜΑΙ
 ΚΥΡΙΕ Ω ΣΟΙ Υ ΠΟ ΣΟ ΦΑΝΕΝ ΤΑ Θ ΘΕΟΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ
 ΕΧΩ ΟΙΝ ΑΧΕΒΥ ΚΡΩ Μ ΟΥΝ ΑΣΑ Δ Δ Δ Η ΜΗ
 Ω Ω Ι Ι Ι Δ Δ Δ Ω Ω Σ Β Ε Δ Ω Θ
 ΑΡΒΑ Δ Ι Ω Χ Α ΤΥ ΡΗ Θ ΘΕΟΣ ΑΡΑΓ Δ Δ Ε Ν Α Γ
 ΒΑΣΥ Μ Ι Α Ω Ε Π Η Κ Α Λ Ο Υ Μ Α Ι Ο Σ Κ Υ Ρ Ι Ε Ο Ρ Ν Ι Θ Ο Γ Ν Υ Φ Η
 ΑΡΑΓ Τ Ε Ρ Ο Γ Ν Υ Φ Ι Ο Τ Ι Ν Α Ι Α Μ Δ Ε Ρ Α Γ Σ Τ Ι Α Ν Α Γ
 Β Ι Α Β Ι Α Ρ Β Α Ρ Β Ο Ρ Β Ι Σ Χ Ι Λ Τ Ο Υ Ρ Ε Ο Υ Ρ Φ Ρ Ο Υ Ν Τ Ω Ρ Μ
 Δ Ι ΤΥ Π Η Τ Ι Δ Δ Δ Β Ε Ι Μ Κ Υ Ν Ο Κ Ε Φ Α Η Σ Τ Ι

2 φωνομενο[v]u: second o corr. from ω || 7 θεων: ω corr. from ο || 9 εκληθη : first η corr. from υ || 14 αναγραμματιζομενον: ζ corr. from μ || 18 εισελθη: η corr. from ει || 20 μη εξελθης* || 30 αφαιρησας (αι corr. from ep) : αφαρρησας (ap ex corr.) Pr || 31 αυτος: there was an attempt to correct οι to η already within the line μερικας: followed by punctuation or a deleted letter (c?) || 33 δι[οι]οικ-: the first οι was corrected from ω before it was deleted || 36 αωνος: o corr. from ω επικαλουμαι: επικαλουμα(ι) Pr || 39 αναγ* (second α corr. from γ) with RLD : ανογ (o corr. from α) Pr || 41 βελ[ι]βαλι: βελ[β]βαλι Pr: βελιβαλι RLD || 42 επικαλουμα: επικαλουμαι Pr || 44 αχεβυκρω[v][μ]: μ deleted by expunction

- 1 κυνοκεφαλικτι αβραξ̄ ιερακτικτι χιχιχιχ (597/8)
 χιχι τιτιτιτιτιτι ιερατικτι μενεφω̄ι >
 φωθ· χαχαχαχαχαχα· ιτα κροτησον γ̄
 τακ τακ τακ ποππυσον μακρον π̄ι
- 5 κυρικον μεγαν· τουτεεστιν επι μηκος ε̄ (602)
 ηκε μοι κυριε· αμμωμητος· ο μηδενα τοπ̄ο
 μαινω̄ ιλαρος απημαντος οτι επικαλουμαι
 σε βασιλευ βασιλεων τυραννε τυραννων εν
 δοξο ενδοξοτατων δαιμων δαιμωνων
- 10 αλκιμ[ω]ε αλκιμωτατων· αγιε· αγιων ελθε (607)
 μοι προθυμος ιλαρος απημαντος εισελευσε
 ται αγγελος κ̄ι λεγε τω αγελω χαιρε κυριε
 κα τελεσον με τοις πραγμασι μου τουτοις
 και συστησον με· και μηνευσθω μοι
- 15 τα της γενεσεωσ μου κ̄ι εαν ειπη τι (612)
 φαυλον λεγε απαλιψον μου τα της [η]ιμαρ
 μενης κακα μη υποστελλε εεαυτον κ̄ι δηλου
 μοι παντα· νυκτος κ̄ι ημερας· κ̄ι παση ωρα του μη
 νος εμοι τω Δ της Δ φανητο μοι η αγαθη σου
- 20 μορφη· οτι δουλευον υπο τον συν αγγελον· >> (617)
 αναγ βιαθι δ̄ επικαλουμε σε κυριε αγιε
 πολλουμνητε μεγαλοτιμε κοσμοκρατωρ
 caraπι επιβλεψον μου τη[ν] γεννεσει κ̄ι μη απο
 στραφης με εμ[οι] τον Δ ον η Δ τον ειδοτα σου το αλη
- 25 αλητινον π̄ κ̄ι αυθετικον ονομα ωαωη ωεση (622)
 ιαω ιιααω θηθουθη ααθω αθηρουωραμια
 θαρ μιγαρνα· χφουρι ινευηωαεη α εε ηηη
 ιιι οοοοο υυυυυ ωωωωωω σεμεσιλαμμψ
 αεηιουω· ηωουε λινουχα νουχα αρσαμοσι
- 30 ικνορσαμ· οθαμαρμιμ· αχυχ χαμμω (627)
 επικαλουμαι σε κυριε ωδικω υμνω υμνω σου
 το αγιον κρτος αεηιουωωω
 επιθυε λεγων
- > ηιουω· ιουω ουω· υω ω· α εε ηηη ιιι
 35 οοοοο υυυυυ ωωωωωωω· ωηωαααα (632)
 > οοουο ιιιιαω ιινυουαηα· υο διαφυλαξον με
 απο πασης της ιδιας μου αετρικης αναδυσον μου την
 capran ιμαρμενην μερικον μοι αγαθα εν τη γεν·
 εσι μου· αυξησον μου τον βιον κ̄ι εν πολλοις αγα
 40 θοις οτι δουλος ειμι· σοσ· κ̄ι ικετης· κ̄ι ημνησα σου (637)
 το αυθεντικον π̄ κ̄ι αγιον κυριε ενδοξε κοσμοκρ
 ατωρ· μυρι[κ]ωτατες μεγαιτε τροφου· μερικ
 τα· caraπι· εφελκυσαμενος πνευμα πασαις ταις
 αιθης[αι]εσι φρασον το π̄ το προτον ενι π̄ν̄ ευμτι
- 45 απηλιωτ· το β̄ νο το γ̄ βορ· ρ̄α το δ̄ λειβι κ̄ι αρι (642)
 αριστεραν ακ̄θεις το δεξιον γονυ· α· γη· α· κ̄ι
 · C̄· α υδατι· α· ουρανω α· / ωαωη ωω εσηιαω
 ιι· ααω θηθουθη ααθω αθηρουω ῑ λς̄
- εχε δε πινακιδα εις την μελλης γραφειν ος[οι] (646)

- 1 γραφειν οσα σοι λεγει κ_γ [[μαχαιρει] μαχαιρι (647)
 ἵνα αν τα θυματα θυης καθαρων απο παντων
 και σπονδυν ἵνα σπειρης παντα δε σοι
 παρακεισθω [[c]ετοιμας κυ δ εν λινοικ ἴθθ[[ε]ι
 5 καθαρους εστημμενος ελαῖν[[ονc]ω cτεφανω (651)
 ανω ποιησας τον πετασον ουτως >
[^] λαβων [[ci`v`δω] cινδονα καθαραν ενγραφων
 κροσω του τξε θεουσ· ποιησον ως καλυβην
 υφ ην [[ἴcti ἴctθ] ι·cθι τελουμενος εχε δε κ_γ
 10 κατα του τραχηλου κινναμωμων[[oc] αυ (656)
 το γαρ ηδεται το θειον· κ_γ την δυναμιν
 παρεσχετο
 εχε δε κ_γ εκ ρισης δαφνης τον συνεργουν
 τα απολλωνα γεγλυμενον ω παρετη
 15 κεν τριπους κ_γ πυθιος δρακον γλυψον δε (661)
 περι τον απολλωνα το μεγα π αιγυπτικω
 cχηματι επι του cτηθους· αναγραμματιζο
 μενον τουτο το βαῖνχωωχωωωχνιαβ·
 κατα δε του νοτου ζωδιου το π τουτο
 20 ιλιλλου ἴλιλλου ἴλιλλου περι τε τον (666)
 πυθι[[v]ον δρακοντα κ_γ των τριποδα[[c]
 ιθωρ μαρμαραυγη φωχω φωβωχ εχε τε
 τουτον κατα του τραχηλου τελεσας συνερ
 γουντα παντα μητα του κινναμωμ[[ων]ου
 25 [←]προαγενεσας ουν ως προειπον προ ζ̄ ημερ̄ο (671)
 C λιποc̄αc̄ κατα την συνοδον χαμωκοιτ̄ων·
 κατα προ̄ι ανῖcταμενος το ς̄ χαῖρετικον
 επι επτα ημεραc̄ λεγ[[o]̄] καθ̄ ημεραν· τουc
 30 ωρογενειc̄ θεουσ̄ προτον ἴτα τουc̄ εφεβδο (676)
 ματικουc̄ τετακμενουc̄ μαθον τε τον κυριον
 της ημεραc̄ εκεινον ενοχλει λεγων κυρε
 τη ποc̄τη καλω των θεον ἴc̄ tac̄ ἴεραc̄ θυc̄ιαc̄
 ουτω ποιων αρχει. της ογδοης ημεραc̄ ελθ
 35 ^ων ουν επι την ημεραν· το μεconυκτιον (681)
 οταν ηc̄υχια γενητ̄[[ε]αι ανα[[ψω]]`ψα`c̄ των βομων
 εχε παρεc̄τωταc̄ σοι τουc̄ δυο αλεκτρ̄[[o]υ]οναc̄
 κ_γ του β̄ λυχνουc̄ η̄μ̄̄μενουc̄ `οικ̄ ουκετι επιβαλιc̄
 ελεον αρξαι δε λεγειν την cτηλην κ_γ το
 40 μηc̄τηριων του θεου εχε δε καρτηρα παρακει (686)
 μενον εχοντα γαλα μελενης βοοc̄ κ_γ οινον
 αθαλαcc̄ων εc̄τιν γαρ αρχη και< τελoc̄
 γραφασ̄ ου`ν̄ εic̄ το εν μεροc̄ του νιτρου την cτηλην
 ηc̄ η αρχη επικαλουμαι ce των παντων μιζων̄α
 κ_γ τα ληπα ως προκειται απολιξον κ_γ το ετερον
 45 εν μεροc̄ ου [[η]]`ε`νεγραφ̄[[ω]]η η ζωγραφια βρεξασ̄ εic̄ (691)
 τον καρτηρα αποπλυνε γραφεσθω δε τω νιτρο
 εξ αμφοτερων. των επιθυματακ̄ κ_γ των ανθεων
 προ του[[το] δε ce αποροφαν το γαλα κ_γ το οινον
 επερικ̄ την εντυχιαν ταυτην κ_γ ειπων κατακου
 50 επι των cτρωματακ̄ κατεχων την πινακιδα (696)

ΓΡΑΦΕΙΝ ΟΣΤΙΣ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΡΑΣΙΑΣ
 ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΡΑΣΙΑΝ ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΚΑΘΑΡΟΝ ΑΝΤΙΦΡΑΣΙΑΝ
 ΚΑΙ ΟΤΙ ΟΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΑΣΤΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΡΑΣΙΑΣ
 ΠΑΡΑΚΕΙΣΘΩΣ ΕΣΤΙΝ ΑΣΤΕΙΣ ΔΕ ΗΜΙΝ ΟΙΣΤΟΙ
 ΚΑΘΑΡΟΙΣ ΕΣΤΙΝ ΜΕΝΟΣ ΕΚΙΝΗΜΕΝΟΣ ΕΣΤΕ ΦΑΝΕ
 ΔΥΝΑΜΙΝ ΟΙΣΤΟΙΣ ΤΗΝ ΠΕΤΑΘΟΝ ΟΥΤΩΣ
 ΤΑΥΤΗΝ ΕΣΤΙΝ ΟΝΔΑ ΚΑΘΑΡΑΝ ΕΝΤΡΑΦΟΝ
 ΚΡΟΣΣΟΥ ΤΟΥ ΤΣΕ ΘΕΟΥ ΟΠΟΙΗΘΗΝ ΟΣΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΑΝΤΙΦΡΑΣΙΑ
 ΟΥΦΗΝΤΕΣΤΕΣΤΕΣΤΕΛΟΥ ΜΕΝΟΣ ΕΧΕΔΕΚ
 ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΧΗΛΟΥ ΚΙΝΗΘΩΣ ΜΕΝΟΥΣ
 ΤΟΤΑΡ Η ΕΣΤΙ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ
 ΤΑΡΕΣΧΕ ΤΟ
 ΕΧΕΔΕΚ ΕΚΡΗΣΟΣ ΔΑΦΝΗΣ ΤΟΝ ΣΥΝΕΡΤΩΝ
 ΤΑΧΙΤΟΧΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΝΟΝ ΟΠΑΡΕΤΗ
 ΚΕΝ ΤΡΙΠΟΥΣ ΕΠΥΘΙΟΣ ΔΡΑΚΟΝ ΤΥΧΟΝ ΔΕ
 ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΠΟΚΛΩΝΑ ΤΟ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΗΤΥΠΤΙΚΩ
 ΣΧΗΜΑΤΙ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΤΗ ΘΕΟΥΣ ΑΝΑΤΡΑΜΑΤΙΣ
 ΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΤΟ ΕΚΙΝΗΜΕΝΟΣ ΜΕΝΟΥΣ
 ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΟΤΟΥΣ ΤΗ ΜΟΥ ΤΟ ΠΑΤΕΡ
 ΙΝΙΧΛΟΥ ΤΥΧΟΝ ΤΗΝ ΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΕΤΟΝ
 ΤΕΥΟΝ ΜΟΝ ΔΡΑΚΟΝ ΤΑΚΤΙΚΙ ΤΡΙΠΟΛΑ
 ΙΘΩΡ ΜΑΡΜΑΡΥΤΗ ΦΥΧΩ ΦΥΒΩΧ ΕΧΕΤΕ
 ΤΟΥ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΧΗΛΟΥ ΤΕΛΕΣΣΟΥΝΕΡ
 ΤΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΜΗΤΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΕΝΟΥΣ ΜΕΝΟΥ
 ΠΡΟ ΔΕ ΤΟΥΣ ΑΣΟΥΝ ΟΣΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΠΡΟ ΕΝΗΜΕΡΟ
 ΟΤΙ ΤΟ ΚΑΙ ΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΝ ΧΑΛΩ ΚΟΙΤΟΝ
 ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΟ ΧΑΙΡΕΤΙΣΟΝ
 ΕΠΙ ΕΠΙ ΤΗ ΜΕΡΑ ΕΣΤΕ ΤΗ ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥΣ
 ΠΡΟ ΤΕΛΕΙΣ ΘΕΟΥΣ ΠΡΟ ΤΟΝ ΤΑ ΤΟΥΣ ΕΦΕΒΑ
 ΜΑΤΙΚΟΥΣ ΤΕ ΤΑ ΜΕΝΟΥΣ ΜΑΘΟΝΤΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ
 ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΚΙΝΗΜΟΝ ΕΝΟΧΛΕΙ ΔΕ ΤΗ ΚΥΡΕ
 ΤΗ ΠΟΣΤΗ ΚΑΛΩ ΤΩΝ ΘΕΟΝ ΤΕ ΤΑΣ ΕΡΑΣ ΟΥΣΙΑΣ
 ΟΥΤΕ ΠΟΙΣΗ ΔΡΧΕΙ ΤΗΣ ΟΤ ΔΟΝ Η ΗΜΕΡΑΣ ΕΡΑ
 ΟΝ ΟΥΝ ΕΠΙ ΤΗ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟ ΜΕΣΟΝ ΚΥΡΕ
 ΟΤ ΔΗ ΗΣΥΧΙΑΤ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΡΑΦΗ ΤΗ ΚΑΘΗΜΕ
 ΒΧΕΤΑΡ ΕΣΤΙ ΤΑΣ ΟΙ ΤΑΣ ΑΝΔΕΚ ΤΗ ΤΟΝ ΑΣ
 ΚΑΤΟΥ ΕΛΥΧΝΟΥΣ Η ΜΕΝΟΥΣ ΟΙΣ ΟΥ ΚΕΤΙ ΕΠΙ ΒΑΝΣ
 ΕΛΩΝ ΔΡΣΑ ΔΕ ΧΕΤΕ Ν ΤΗΝ ΟΤΗ ΜΗΝ ΚΑΤ
 ΜΗΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΧΕΤΕ ΚΑΡΤΗΡΑ ΠΑΡΑΚΗ
 ΜΕΝΟΝ ΕΧΟΝ ΤΑ ΤΑ ΜΕΝΟΥΣ ΕΟΟΣ ΟΙΟΝΟΝ
 ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΣΤΙΝ ΤΑΡ ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ
 ΤΡΑΦΕΟΥΣ ΕΣΤΕ ΒΕΝΑ ΕΡΟΣ ΤΟΥ ΝΙΤΡΟΥ ΤΗΣ ΤΗ ΜΗΝ
 ΗΣ Η ΑΡΧΗ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝ ΤΗΝ ΠΑΝΤΩΝ ΜΗΧΩΝ
 ΟΤΑΡ Η ΠΑ ΟΣΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΕΤΕΡΟΝ
 ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΟΥ ΜΗΤΡΑΦΩΝ ΗΣ ΤΡΑΦΙΑΡΕΣΙΑΣ ΗΣ
 ΤΟΝ ΚΑΡΤΗΡΑ ΔΟΤΑΥ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΑΙΡΕΣΙΑΣ ΗΣ
 ΕΛΥΧΝΟΥΣ Η ΜΕΝΟΥΣ ΟΙΣ ΟΥ ΚΕΤΙ ΕΠΙ ΒΑΝΣ
 ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΕ ΕΣΤΕ ΑΠΟΡΕΥΜΕΝ ΤΑ ΜΗ ΧΕΤΕ ΟΝΟΝ
 ΕΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΝ ΤΥΧΙΑΣ ΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ
 ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΗΝΑΧΙΑ

2 αν: α corr. from ε || 3 παντα: π ex corr. || 4 ετοιμας: οι ex corr. || 5 ελαίν[οι]ω: the third canceled letter appears to be c (RL) rather than ε (Pr) || 14 απολλωνα: last α corr. from γ || 16 απολλωνα: ω ex corr. || 17 αναγραμματιζο followed by an apparently meaningless squiggle and dot || 18 μενον: ε written over εν or ελ; second ν corr. from c || 26 λιποσας: η added by a different hand || 27 προ: ι corr. from c || 30 τετακμενους: ν corr. from ο || 33 ογδοης: first ο ex corr. || 35 ανα[ψω]ψα'c or ανα[φω]ψα'c || 39 δε: δ corr. from τ || 44 προκειται: α ex corr. (ε ?) || 47 αμφοτερων: second ω corr. from α

Κ ΚΙΤΟ ΓΡΑΦΟ ΚΑΛΕΤΗ ΝΑ ΟΣ ΜΟ ΠΟΙ ΡΙΛΛΗ ΝΕ ΔΙ ΧΗ
 ΕΠΙΚΛΟΥΜΑΣ ΕΤΟΝ ΠΑΝ ΤΥΝ Α ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑ Π. ΣΗ
 ΦΙΛΗ ΚΑΙ ΠΑΣΗ ΔΙΛΛΗ Κ ΤΑ Κ ΤΑ ΕΞ Η Ο ΤΑΙ ΔΕ
 ΕΛΘΗΙ ΣΕ ΠΙ ΤΑΣΩ ΝΑ ΕΝ ΤΑ ΧΕ ΤΕ: ΚΥΡΙΕ ΑΠΟ ΜΙ ΜΟΥ
 ΜΑΓΕΤΑΙΣ ΕΞ ΦΟΝΗ Ο ΕΙΣ ΓΑΘ ΕΚΑΙ ΕΠΙ ΔΙΛΛΟΝ ΜΟΙ
 ΕΙ ΤΑ ΤΟΝ Κ Τ ΤΡΑΜΑ ΤΟΝ Ε ΠΙ ΦΕΡΕΙ ΤΟ Δ Ε Δ ΝΑ
 ΚΙ ΜΕΝΟΣ Ε ΠΙ Τ Ε ΡΩ ΟΥΡΙΝΗ Υ ΠΕΣΤΡΩ ΜΕΝ Η ΟΙ
 ΧΑΜΗ ΕΤΣ Ε ΧΟΝ ΤΟ Η Σ Δ Ε Τ Ο Υ Ρ ΟΥ ΜΕΝ Ε Α ΤΗ Η Σ
 ΤΠΟ ΦΕΙ ΔΙΛΛΗ ΣΤΟ Ρ ΟΙ Ε Π Ε Ρ Α Μ Α Δ Ε Ο Μ Ο Ν Ο Σ
 Ω Σ Π Ρ Ο Κ Ε Ι Τ ΑΙ Κ ΕΥ Χ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν Ο ΤΙ Σ ΟΥ Χ Υ Π Ε Ρ Η Φ Α
 Ν Η Σ Ε Ν Α Μ Α Κ Α Τ Η Σ Ω Θ Η Ε Τ Ω Η Π Ρ Ο Σ Χ Α Ρ Θ Ε Ι Η
 Β Ι Ο Υ Μ Ε Λ Λ Ο Ν Τ Ω Ν Σ ΟΙ Λ Ε Τ Ο Ε Β Λ Ο Υ Δ Ε Π Ν Θ Α Ν Ο Ν
 Δ Ε Σ Π Ο Τ Α Τ Ι Μ ΟΙ Ο Μ Α Ρ Τ ΑΙ Κ Ε Ρ Ε Ι Ε Ρ Ε Ι Σ Ο Χ
 Π Ε Ρ Ι Α Σ Τ Ρ Α Υ Κ Ρ Ο Ι Ο Σ Ο Τ Τ Ι Ν Ο Μ Ω Ο Σ Ο Σ Δ Α Ψ Η Σ Α Κ
 Ο Ω Ρ Ο Κ Ο Π Ο Σ Κ Ε Π Ο Υ Χ Η Σ Η Κ Ε Π Ο Υ Λ Π Ο Θ Α Μ Ε Ι Σ Α Ε Δ Δ
 Δ Ε Τ Ι Φ Α Λ Ο Ν Α Κ Ο Υ Σ Η Μ Η Κ Ρ Α Σ Η Σ Μ Η Κ Α Λ Ο Υ Σ Η
 Α Λ Λ Ε Ρ Ω Τ Α Ψ Χ Α Ψ Τ Ο Δ Ε Π Α Λ Η Η Η Μ Ε Ρ Α Σ ΟΥ Χ Α Ν Α Τ Η
 Τ Ρ Ο Θ Ο Ο Σ ΟΥ Τ Ο Σ Π Υ Θ Ο Μ Ε Ν Ο Μ Υ Ρ Ο Θ Η Η Τ Α Τ Ρ Ο Τ Α
 ΕΥ Χ Α Ρ Ι Σ Τ Α Υ Π Ο Ρ Τ Ο Μ ΑΥ Τ Ο Ν Δ Κ Η Κ Ο Ε Μ Α Σ Ο Υ
 Δ Ι Κ Η Μ Π Α Ρ ΟΥ Α Κ Ε Ν Ο Σ Ε ΟΥ Τ Α Τ ΑΥ Τ Ο Π Α Ν Τ Ο Τ Ε Θ Υ Σ Ι Α
 ΕΥΣΕ Δ Ε Κ Ι Τ Α Σ Ε Ψ Ε Β Ι Α Σ Π Ρ Ο Σ Α Φ Ε Ρ Ε Ε Π Α Κ Ο Υ Ε Ι Τ Α Ρ ΟΙ
 ΟΥ Τ Ο Σ Η Δ Ε Τ Ο Υ Π Ο Λ ΕΥ Ο Ν Τ Ο Σ Τ Η Σ Ε Ι Σ Τ Ε Ρ Ι Ε Χ Ε Ι Ο Υ Τ Ο Σ
 Τ Η Ν Ω Θ Ι Τ Ε Κ Ν Ο Ν Τ Ι Ν Ο Σ Η Η Μ Ε Ρ Α Σ Ε Ι Σ Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ο Ν
 Κ Ε Θ Ω Ο Ν Ε Ι Σ Τ Η Ν Σ Ζ Ω Ν Ο Ν Μ Ε Τ Ρ Ι Α Π Ο Κ Α Τ Ω
 Β Ε Ν Κ Ε Α Ρ Η Ι Σ Ε Λ Λ Η Ν Α Ρ Η Μ Ε Ρ Ο Ε Ι Σ Τ Ο Κ Α Ε Χ Η Ν Ι Κ Ο Ν
 Τ Π Ο Κ Ε Υ Ε Ι ΟΥ Τ Ο Σ Κ Ε Ι Ψ Τ Ε Ρ Ο Σ Ο Ι Ο Μ Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ο Ν
 Η Ν Ο Σ Μ Ο Υ Σ Ε Ψ Ε Μ Ο Ν Α Σ Ε Π Τ Α Σ Ω Ν Μ Ο Σ
 Σ Ε Λ Η Ν Η Η Χ Η Π Ο Μ Η Μ Α Τ Η Χ Ρ Ο Ν Ο Σ
 Δ Ρ Η Σ Ε Π Ι Κ Α Λ Ο Υ Μ Ε Ν Η Χ Α Ρ Υ Σ
 Ε Ρ Μ Η Σ Β Ε Ρ Η Σ
 Χ Ε Υ Σ Β Ε Ρ Η Σ
 Δ Φ Ρ Ο Δ Η Τ Η Η Μ Ο Σ
 Κ Ρ Ο Ν Ο Σ Ε Ρ Μ Η Σ
 Κ Α Ρ Μ Ο Η
 Μ Ο Υ Σ Ε Ψ Ε Α Π Ο Κ Ρ Υ Φ Ο Σ Η Ε Ν Α Λ Λ Η ΕΥ Ρ Ω Η Ε Χ Α Τ Η
 Μ Ο Υ Σ Ε Ψ Ε Α Π Ο Κ Ρ Υ Φ Ο Σ Β Ι Β Λ Ο Σ Τ Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Α Β Τ Α Λ Ο Υ
 Ε Η Κ Α Τ Α Π Α Ν Τ Ω Ν Ε Η Η Β Ε Σ Τ Ι Ν Τ Ο Ε Τ Ο Υ Α Δ Ο Ι Κ ΟΥ Η
 Τ Α Π Α Ν Τ Η Π Ρ Ο Σ Η Τ Η Δ Ε Ω Τ Ε Κ Ν Ο Ν Ε Π Τ Η Σ Α Ψ Τ
 Τ Ο Ψ Ι Α Σ Τ Ο Υ Σ Τ Η Μ Ε Ρ Η Σ Ο Υ Σ Κ Ε Υ Ρ Ο Τ Ε Ν Η Η Β Ε Σ Τ
 Τ Ε Κ Ι Τ Ο Υ Σ Ε Τ Ο Υ Κ Α Τ Α Β Ι Β Λ Ο Ν Κ Τ Ο Υ Ε Τ Ε Τ Ε Χ Κ Ο Ν Τ Ρ Α Χ Α Θ Ι Ο
 Τ Ο Ν Η Ε Τ Ο Σ Ε Ν Τ Η Π Ρ Ο Τ Η Β Ι Β Ο Τ Ω Ο Κ Ε Ξ Ε Ι Σ Ε Ν Τ Η Κ Λ Ο Σ
 Δ Ι Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Ν Δ Ε Σ Τ Ι Ν Μ Ο Τ Α Ν Κ Ε Θ Α Μ Α Σ Τ Α Ν ΑΥ Τ Ο Τ Α
 Ε Σ Τ Ι Ν Τ Ω Α Ν Α Σ Τ Ρ ΟΥ Ν Τ Α Σ Π Α Σ Δ Σ Β Ι Β Λ Ο Σ ΟΥ
 Π Ρ Ο Τ Ε Ψ Η Μ Α Δ Ε Σ ΟΙ Τ Ο Ν Ο Ρ Κ Ο Ν Τ Η Μ Α Κ Α Τ Α Β Ι Β Λ Ο Η Π Ρ Ο
 Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Ν Ε Π Ι Ε Ν Ο Υ Σ Τ Α Ρ Τ Η Σ Ε Ι Β Λ ΟΥ Π Η Η Δ Υ Ν Α Μ Η Η
 Κ Ρ Υ Φ Τ Ε Ι Σ Τ Ε Κ Ν Ο Ν Ε Η Α Π Ο Κ Ο Ι Τ Α Τ Η ΑΥ Τ Η Τ Ο Κ Υ
 Ε Ο Ε Σ Τ Ι Θ Ε Α Δ Ο Ο Ε Ο Τ Α Π Α Ν Τ Α Σ Η Τ Α Σ Ψ Ο Ν Κ Α Ι ΟΙ
 Τ ΟΥ Τ Α Τ Α Ψ Π Ε Τ Α Ν Η Σ Α Η Τ Τ Ε Λ Λ ΟΙ Δ Ρ Χ Α Γ Γ Ε Λ Ο Ι Δ Ι
 Λ Ι Ο Ν Η Σ Ε Σ Α Μ Μ Ο Ν Ι Σ Α Ι Κ Ε Π Α Ν Τ Ω Τ Α Ψ Τ Ο Τ Η Η Κ Σ Τ
 Ι Ν Π Ρ Ο Κ Α Τ Α Τ Α Σ Κ Ε Ψ Τ Ε Ρ Α Ε Ε Τ Ο Ο Α Θ Η Κ Τ Ο
 Δ Ε Τ Α Τ Α Ψ Κ Τ Ο

4 ελθης: η corr. from ει ? || 5 ειελθε: after εις the writing is thicker and darker || 11 διαρθωσιν: ω corr. from ο || 16 μη κρ.: η ex corr. (οι ?) κλαυσης: η ex corr. (ι ?) || 17 αυτος: ε ex corr. (ι ?) απαλιψη: first α corr. from ε || 19 του: υ corr. from v || 20 αι in marg., probably to correct παρωρακενε ουτω τουτω: ω's corr. from α's || 21 marg. ευσε to correct ευεβιας ευεβιας: υ written over π || 23 γνωθι: θ corr. from τ || 26 ελληνικον: κ ex corr. (γ ?) || 29 ζευς: ζ corr. from δ || 31 αρης: α ex corr. || 32 ζευς: ζ corr. from δ || 33 αφοδιτι: the scribe first wrote αφοδעי and then wrote διτ over δε || 35 ε|| ε||*: εχεf or ερεf Pr || 37 παντων: ω corr. from α || 38 πανται with RLD : παται Pr || 40 βιβλον: ο corr. from ω ιβ: ι ex corr. || 41-42 κλειδι: δ corr. from ζ || 44 προτεθειμαι: θ corr. from τ βιλον: υ corr. from v || 46 κϋ* with RLD: κϋ Pr || 47 ογδοος: γ corr. from κ || 48 τουτω: ω ex corr. || 50 δε: δ corr. from τ

- 1 κ_γ το' των κ̄ς Ι^ϛ κ_γ το του διος· χρηση δε αυτοις (748)
 επι των μη καταυκαζομενοι παιδων ὅπως
 θεωρηση απαιρητηως κ_γ επι πασον τον λογον
- 5 κ_γ των χρειων επισκεψ[[η]]ων ηλιομαντιων (752)
 οκυπρομαντιον επαν' ἀ'γκω δε χρηση το με
 γαλω π̄ ο εστιν ογδοας π̄ ο τα παντα διοικων
 τα κ_γτα την κτισιν διχαρ αυτου απλως ουδεν
 τελεσθησαιται : κρυβε μα[[θ]]θων τεκνον το
 το [[θ]] θ̄ Ι^ϛ αει· επι· ουω· κ_γ το των ἰ'[[κ]] δ̄ Ι^ϛ · υσαυ·
 10 · υσαυ· CIAUE· IAWUC το δε τον κ̄ς Ι^ϛ αραββαου (757)
 [[βαου]] αραβᾱ ᾱ διος π̄ χονᾱι· ιεμοι χο· ενι μοι
 κα· αβιᾱ κ̄ικβᾱ φοροουμ̄ επιερθατ̄
 εστιν κ_γ η του ζ̄ Ι^ϛ υποδιξει κ_γ ο λογος ω ὑπακοῡ
 ο π̄ δευρο μοι ο εκ των δ̄ αναιμων· ο παντω
 15 κρατωρ [[ει]] ο ενφυσηςᾱ πνευμᾱ ανθρωποις εις (762)
 ζωνη ου εστιν το κρυ'π'πτον π̄ κ_γ αρρητον εν αν
 θρωπου στομαντι λαλητην[[η]]αι ου δυναται
 ου κ_γ ὀι δαιμωνες ακουοντες το π̄ [[πτο]]
 πτωονται ου ο ς̄ αρνεβουατ̄ βολλοχ̄ βαρ
 20 βαριχ̄: β̄ βααλα· αμην: πτιδ'ᾱιου αρνεβουατ̄· (767)
 κ_γ κεληνη αρσενπενπρωουθ̄ βαρβαραιωνη
 οσραρ̄ μεμψεχει: οφθαλμοῑ εις ακαματοῑ
 λαμποντες εν τ̄ ε̄^α1 κορ[[εσ]]αις των ανθρωπων ω
 ουρανος κεφαλη αιθηρ· δε σωμα· γη δε ποδες·
 25 το δε περι κον υδωρ ο αγαθος δαιμων· κῡ ἰ ο ω (772)
 κεανας ο γεννον αγαθα κ_γ τρωφον την οικου
 μενην σου δε το αενναων κωμακτηριων
 εν ω καθειδρυται σου το ζ̄ Ι^ϛ π̄ προς την αρ
 μονιαν των ζ̄ φθονγον· εχωντων φνας
 30 προς τα κ̄η φωτα της C̄ σαραφαρα· αραφ (777)
 αι[[ρ]]α· · βρααρμαραφα· αβρααχ· περταωμηχ
 ακμηχ· ιαω ουεη ιαω ο̄δε ειου αηω
 [[εηου]] εηοῡ ἰαω· ου αι· αγαθαι απορροιαι
 των ασ[[τ]]τερων εις δαιμονες κ_γ τυχαι κ_γ (782)
 μοιραι εξ̄ αν̄ διδοται π̄[[ολ]]λουτος ευγερᾱιᾱ
 ευτεκνιᾱ τυχη· ταφαη̄ αγαθη· ου δε κυριε̄
 της ζω^ης̄· ο βασιλευων των ουρανον κ_γ της
 γης κ_γ παντων των εν υαυτοις ενδιατριβον
 των ου η δικ̄οσυνη ουκ αποκινιται ου αι
 40 μουσαι υμνουκι το ενδοξον π̄ ον δορυφορ (787)
 ουκιν ου η̄ φυλακ[[η]]εσ̄ ηωχω̄ χουχ̄ νουν
 ναυνι αμουν̄ αμαυνι ο εχον την αψευ
 στον αληθ'ε̄ιαν π̄ σου και πνευμᾱ σου επ̄ αγα
 θεοις̄ ειελθεις τον εμων̄ νουν κ_γ τας εμε
 45 εμας̄ φρενας̄ εις τον απαντᾱ χρονον της (792)
 ζωης̄ μου κ_γ ποιησαῑ ε' μου παντα τα θελη
 ματα της ψυχης̄ μου (794)

ΚΥΤΑΤΩΝ ΚΕ ΠΡΩΤΟ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΧΡΗΣΗ ΔΕ ΔΥΤΟΙΣ
 ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΗ ΙΚΑ ΤΑΥΚΑΧΟΜΕΝΩΝ ΠΙΝΔΩΝ ΕΠΙΣ
 ΘΕΩΡΗΣΗ ΔΑ ΔΡΑΤΗ ΤΩΣΚΥ ΕΠΙ ΠΑΣΟΝ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ
 ΚΥΤΩΝ ΧΡΕΙΩΝ ΕΠΙΣ ΚΕ ΦΥΩΝ ΜΗ ΜΟΜΑΝΤΙΩΝ
 ΟΣΥΛΥΡΟΜΑΝΤΙΩΝ ΕΠΑΝΤ ΚΩ ΔΕ ΧΡΗΣΗ ΤΩ ΜΕ
 ΓΑΛΩ Ε ΟΕΣΤΗ ΝΟΤΑΘΑΣ Ε ΟΤΑ ΠΑΝΤΑ ΔΙΟΙΚΩΝ
 ΤΑ ΚΥΤΑΤΗΝ ΚΤΙΣΙΝ ΜΥΧΑΡΑΥΤΟΥ ΑΠΙΣ ΟΟΥ ΔΕΝ
 ΤΕΛΕΣΘΗΣΑΙ ΤΑ ΚΡΥΒΕΜΑ ΘΩΩΝ ΤΕΚΝΟΝ ΤΟ
 ΤΟ ΕΘΡΑΣΗ· ΕΝΙ· ΟΥΩ· ΚΥΤΑ ΤΥΝ ΚΕ ΠΡ· ΥΣΑΥ·
 ΥΣΑΥ· ΣΙΑΥΕ· ΙΑΩ ΥΣ ΤΟ ΔΕ ΤΟΝ ΚΕ Π· ΔΡΑΒ ΒΑΟΥ
 ΒΑΟΥ ΔΡΑΒ Α· Χ ΔΙΟΣ ΕΤ ΧΟΝ ΑΥ· Γ· ΕΜΟΙ ΧΟ· ΕΝΙ ΜΟΙ
 ΚΑ· ΔΒΙΑ ΕΚΒΑ ΦΟΡΟΥΩ ΕΠΙ ΕΡΘΑΤ
 ΕΣΤΗ ΚΗ ΤΟΥ ΕΤΡΥΠΟΥ ΣΙΣ ΕΟΚΟ ΛΟΤΑΣ ΩΥΤΑΚΟΥ
 Ο Ε ΔΕΥΡΟΜΟΙ Α ΕΚ ΤΩΝ Σ ΑΝΔΡΩΝ ΟΤΑΝ ΤΩ
 ΚΡΑΤΩΡ Ε Ο ΕΝ ΦΥΣΗΣΑΣ ΤΗ ΝΕΥΜΑΝ ΘΡΑΤΤΟΙ ΣΒΙΣ
 ΖΩΗ Ο ΕΣΤΗ ΤΟ ΚΡΥΠΤΟΝ Ε ΚΑΡΡΗ ΤΟΝ ΕΝ ΑΝ
 ΘΡΩΠΟΧ ΤΟ ΜΑΝΤΙ Σ ΑΝ ΡΗΝ Η Α ΟΥ ΔΥΝΑΤΑ
 ΟΥΚ ΟΙ ΔΑ ΜΩ ΝΕΟ ΔΧΟΥ ΟΝΤΕΣ ΤΟ Ε ΕΤΩ
 ΠΤΩ ΟΝ ΤΑ ΟΥΟ Β ΑΡΝΕ ΒΟΥ ΑΤ ΒΟΛΛΟΧ ΒΑΡ
 ΒΑΡΙΧ· Β ΒΑΔΑ Δ ΜΗΝ· ΠΤΙ ΔΟΥ ΑΡΝΕ ΒΟΥ ΑΤ
 ΚΕ ΕΛΗΝΗ ΑΡ ΣΕΝ ΤΕΝ ΠΡΩΟΥ Β ΒΑΡ ΒΑΡΑ ΙΩΝ Η
 Ο Σ ΡΑΡ ΜΕ Μ ΤΕ Χ ΕΤΑ ΦΡΑΜΜΟΙ ΕΙΣ ΙΝ ΑΚΑΜΑΤΟΙ
 Χ ΑΜ ΠΟΝΤΕΣ ΕΝ ΤΟ ΣΚΟΡΕ ΑΙ ΣΤΩΝ ΑΝ ΘΡΑΤΤΩΝ Ο
 ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΕ ΦΑΗ ΑΙ ΘΗΡ ΔΕ ΣΩΜΑ ΤΗ ΔΕ ΠΟ ΔΕ Σ·
 ΤΟ ΔΕ ΠΕΡΙ ΣΟΝ ΥΑΙΡ ΟΥΤΑΘΟΣ ΔΑ ΜΩΝ· ΟΥΤΟ Ο
 ΚΕΛΗ ΜΕ Α ΤΟΝ ΜΗ Ν ΑΤΑ ΒΑ ΚΤΡΩ ΦΟΝ ΤΗ ΝΟΙΚΟΥ
 ΜΕΝΗ ΟΟΥ ΔΕ ΤΟ ΔΕ Ν ΝΑΩΝ ΚΩ ΜΑ ΣΤΗ ΡΩΝ
 ΕΝΩΧ Δ ΒΑΣ Δ ΡΥΤΑΙ ΣΟΥ ΤΟ Σ ΠΡ· Ε ΠΡΟΣΤΗΝ ΑΡ
 ΜΟΝΙΑ Ν ΤΩΝ Σ ΦΘΟΝ ΤΟ Ν ΕΧΩ Ν ΤΩ ΦΩΝ ΔΕ
 ΠΡΟΣΤΑ ΚΗ ΦΩ ΤΑ ΤΗΣ Ε Σ ΡΑ ΦΑΡΑ· ΔΡΑΦ
 ΧΙΡΑ· ΒΡΑΦ ΜΑΡΑΦ ΑΒΡΑΧ· ΠΕΡ ΤΑ Ω ΜΗΧ
 Δ ΚΙΝΗ· ΙΑΣ ΟΥ ΕΝ ΙΑΩ ΟΥ Ε ΕΙΟΥ Δ ΗΣ
 ΕΤΩ· ΕΝΟΥ ΤΑΩ· ΟΥ Μ Α ΤΑΡΑ ΑΠΟΡΡΟΙΑΙ
 ΤΩΝ Δ Σ ΤΕΡΟΝ ΕΚΡΙΝ ΔΑ ΜΩΝ ΕΣ Κ ΤΥ Χ Μ Κ
 ΜΟΙ ΡΑ Ε ΣΩΝ ΔΙΟ ΤΑΙ ΠΑΛΟΥ ΤΟ Σ ΕΥ ΚΕΡΑ ΕΙΧ
 ΕΥ ΤΕΚ ΝΙΑ ΤΥΧΗ· ΤΑ ΦΑΗ ΑΤΑΘΗ· ΟΥ ΔΕ ΚΥΡΙΕ
 ΤΗΣ ΧΩΤ· ΜΟ ΒΑΣΙ ΛΕΥΩΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΚΕ ΤΗΣ
 ΤΗΣ Ο ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΥΔΥΤΟΙΣ ΕΝ Δ ΑΤΡΙΒΟΝ
 ΤΩΝ ΟΥ Ν ΔΙΣ Ο Σ ΜΗ ΟΥΚ ΑΠΟ ΚΙΝΙ ΤΑΙ ΟΥ ΔΙ
 ΜΟΥ ΕΑΙ ΥΛΗ ΟΥ ΣΙ ΤΩ ΕΝ Δ Ο Σ ΟΝ Ε ΟΝ Δ Ο ΡΥ ΦΟΡ
 ΟΥ ΟΙΝ ΟΥ Ρ ΦΥΚΛΗ ΜΕ Ο Μ Χ Ω ΧΑΥΧ ΝΟΥ Μ
 ΚΑΥ ΝΙ· Δ ΜΟΥ Ν Δ ΜΟΥ ΝΙ Ο ΕΧΩ Ν ΤΗ Η Α ΤΕΥ
 ΣΤΟΝ Δ ΗΘΕ ΤΑΝ Ε Σ ΟΥ Κ Η Π Ν ΕΥ Μ Α ΟΥ Ε Π ΑΡΑ
 ΘΕΟΙΣ ΕΙΣ Ε Λ Θ ΘΙ Σ ΤΟ Ν Ε Μ Ω Ν Μ ΟΥ Ν Κ Τ Α Ε Μ Ε
 Β Μ Ε Φ Ρ Ε Ν Δ Ε Ι Σ Τ Ο Ν Α Π Α Ν Ι· Α Χ Ρ Ο Τ Ο Ν Τ Η Σ
 Σ Ω Ν Η ΟΥ Κ Τ Ο Ι Η Σ Α Ι Μ ΟΥ Π Α Ν Τ Α Τ Α Θ Ε Η
 Μ Α Τ Α Τ Η Σ ΨΥΧ Η Σ Μ ΟΥ

4 επισκεψ^ε[η]ων with RL : ε over ει Pr ηλιομαντιων: ω ex corr. || 8 κρυβε: κ ex corr (ει ?)
 11 $\bar{\omega}$ written over ο ιεμοι: μ ex corr. μοι in the right margin appears to have been added later
 || 16 κ₁ ex corr. || 18-19 [πτο]πτοωνται* || 21 αρσενπενπρωουθ: ω corr. from ο || 25
 cov* || 26 γεννον: second v ex corr. || 29 φθονγον: first v ex corr. || 34 τυχα: α ex corr. (ε
 ?) || 35 ευγερασια: γ corr. from κ || 38 ναυτοις: οι corr. from η || 39 δικουνη: υ corr.
 from η || 43 αγα: γ ex corr. || 44 ειελθεις*: third ε corr. from θ || 47 μου: added later with a
 thinner pen

ΟΥΤΑΡΗ ΕΤΩ ΚΕΤΙΣΥ ΟΕΝΕΙΠΩ ΔΕΙ ΤΕΝΕΣΟΛ
 ΤΑΤ ΑΡ ΕΣΟΥ ΕΧΩ ΕΦΥΛΑΧΤΗΡΙΩΝ ΕΝΚΑΡΜΙΑΤΗ
 ΕΜΗ ΧΡΟΥ ΚΑΤΙ ΣΧΥΣΕΙ ΜΕ ΑΠΑΣΕΣ ΔΡΑΣ ΚΙΝΟΥΜΕΝΗ
 ΟΥΚΑΝΤΙ ΤΑ ΕΣΤΑΙ ΜΟΙ ΠΑΝΤΗ ΝΕΥΜΑ ΟΥΔΑ ΜΟΝΙΟΝ
 ΟΥΣΥΝΑΤΗΜΑ ΟΥΔΕ ΜΟΤΙ ΤΩΝ ΚΑΘΑ ΔΟΥ ΠΟΜΠΩΝ
 ΟΥΔ ΤΟ ΕΝ ΟΥΣΗ ΤΗ ΝΗΧΗ ΕΧΩ ΧΥ ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΜΑ ΚΥ ΕΣΗ
 ΜΟΙ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΠΑΤΑΘΟΣ ΑΤΑΘΟΣ ΕΠΑΤΑΘΩ
 ΔΕ ΔΕ ΚΑΝΤΟΣ ΑΒΕΚΑΝΤΟΣ ΕΜΟΙ ΔΗ ΤΟΥΣ ΟΥΓΕΙΑΝ
 ΟΥΤΗΡΙΑΝ ΕΥΠΟΡΙΑΝ ΔΟΣΑΝ ΝΙΚΗ ΚΡΑΤΟΣ ΕΠΑΦΡΗ
 ΟΦΙΑΝ ΚΑΤΑΣΧΕΣΤΑ ΟΜΙΑ ΤΑΤΩΝ ΔΕ ΤΙ ΕΚΟΥ
 ΤΗΝ ΕΜΟΙ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΤΑΣΧΕΣΤΑ ΕΜΟΙ ΔΕ ΔΟΣ ΧΑΡΙ
 ΕΠΙ ΠΛΕΜΜΟΙ ΤΗΣ ΒΡΑΤΟΣ ΑΝΟΧ ΕΛΕΦΕ ΜΑΙ ΕΦΕ
 ΣΑΚ ΤΙ ΕΤΗ ΒΙΒΙΟΥ ΕΣΦΗ ΕΝΟΥ ΕΣΕΝΕ Ε
 ΡΕΘΩ Ε ΤΟΥΝΧΟΥΝΤΙ ΕΑΙ ΣΕΜΕ ΤΙ ΜΕΝΟΥΡΗ
 ΒΑΙΝΦΟΥΝ ΦΙΝΟΥΡΟ ΤΟΥ ΧΑΡΕ ΣΟΥ ΧΑΡ
 ΣΑΒΑΧΑΡ ΔΕ ΔΕ ΘΟΥ ΙΕΟΥ ΙΟΝ ΕΟΝ ΦΩΒΟ
 ΟΥΡΩ ΑΡΩΡΕΣ ΕΡΩΤΤΙ ΙΥΜ ΔΗ ΙΑΒΑΙ
 ΔΕ ΗΟΥ ΔΕ ΗΙ ΟΥΣ ΠΟΧ ΜΑΝ ΕΣ ΧΥΧΜ
 ΔΑΡΑΥΚΑΛ ΚΟΚ ΚΑΤΩΝ ΚΑΛΕΜΩ
 ΒΑΛΛΑΧ ΔΕ ΒΑΛΛΑΧ Ο ΘΕΡΧΕΝΟΣ ΒΟΥΛΟΧ
 ΒΟΥΛΟΧ Ο ΘΕΡΧΕΝΟΣ ΕΣΕΜΕ Ο ΘΕΡΧΕΝΟΣ
 ΜΕΝΕΘΕΙ ΟΤΙ Η ΕΛΜΕ ΜΑ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ
 ΤΟΥ ΑΒΡΑΜ Ι ΣΑΚ ΚΤΟΥ Ι ΚΤΟΥ ΕΤΑΙ
 ΟΥΣ ΔΑΜΩΝΟΣ Ι ΔΕ ΒΛΑΝΑΒΑΝΑΒΑ
 ΑΒΡΑΘΙ ΛΑ ΔΑ ΤΗΡ Ι ΗΙ Ω Ω
 ΑΒΕ ΠΟΙ Η ΣΟΝ ΚΥΜΕ ΠΕΡ ΤΑ Ω ΜΗΧ
 ΧΑΧ ΜΗΧ ΤΑ Ω ΟΥΝΕ ΤΑ Ω ΟΥΝΕ ΤΑ
 ΙΕΟΥ ΔΗ ΕΝΟΥ Ι ΛΩ
 ΥΠΟ ΔΥΣ ΕΙΟ ΕΙΠΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΥΝΟΤΗΝ ΕΣΤΗ ΔΕ ΣΗΚ
 ΧΕΙΡΑ ΕΠΙ ΤΟΝ ΕΥΩΝΥΜΟΝ ΚΤΗΝ ΕΥΩΝΥΜΩΝ
 ΟΜΟΙΟΣ ΧΕΙΡΑ ΕΠΙ ΤΟΝ ΕΥΩΝΥΜΟΝ ΛΕΓΕ Ε Δ
 ΙΣΤΑ ΒΟΡΡΑ ΤΗΝ ΜΑΝ ΠΥΣ ΠΡΟΤΙ ΜΑ ΤΗΣ
 ΔΕ ΔΕ ΣΙΑΣ ΛΕΤΕ Ε ΕΙΤΑ Ι ΣΤΑΝ Λ ΒΑ ΔΙΦ
 ΟΤΕΡΑΣ ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΧΟΥ ΧΕΙΡΑΣ
 ΠΡΟΤΙ ΜΑΣ ΛΕΤΕ Ε Ι ΤΟΝ ΑΤΟΝ ΔΙΦΟ ΤΕΡΑΣ
 ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΛΕΤΕ ΤΙ ΣΤΗΝ ΤΗΝ ΕΠΙ
 ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΤΑΜΕΝΟΣ ΤΩΝ ΑΧΡΟΠΟ Δ ΟΝ ΛΕ
 ΤΕ Α ΔΕ ΡΑ ΒΛΕΠΟΝ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑΣ ΕΧΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ
 ΚΑΡΔΙΑΣ ΛΕΤΕ ΤΙ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ Β ΛΕ ΤΩΝ
 ΑΦΩ ΤΕΡΑΣ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΕΧΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΕΦ
 ΑΛΗΣ ΕΤΕ Ω

1 ουρανος (836)

ε̄ ᾱ ωωωωω ηηη
 απηλῑω̄ ωωωωω νοτ
 αηρ υυυυυ
 5 βορρα εε οοοοο ηηη λιψ (840)

επικαλουμαι σε γη
 αεναε κ_γ αγενητε τον οντα ενα μονον
 το παντ[^ωο]ν συνεχωντα την ολη κτιειν
 ον ουδεις[[c]] επισταται ον οι □ □ η̄κυνουσῑν
 10 ου το □ ουδε θεοι δυναται φθεγεσθαι εν (845)
 πνευσον απ εξᾱθ̄ λωκρατωρ ω υπο σε ον
 τι τελεσον μοι το Δ̄ πραγμα

επικαλουμαι σε ως υπο □ □ αρρεν̄^ω φωνη
 ῑηω ουε ωηι νε αω ειωυαση ουη
 15 εωα υηι ωεα σηω ιεουαω (850)

επικαλουμαι σε ως υπο □ □ θηλειων φωνη
 ῑαη εωο ῑου εη̄ι ωα εη ιη αι υο·
 ηιαυ εωο ουηε ιαω ωαι εουη υωηι
 εωα ειπκαλουμαι σε ως οι ανεμοι προαγ
 20 αγορευουσιν επικαλουμαι σε ως ο απηλιωτης (855)

βλεπων προ τη απυλιωτην α εε ηηη ιιι
 οοοοο υυυυυ ωωωωωω̄ επικαλουμαι σε
 ως ο ν̄ο η̄ τον νοτο βλεπων λεγε ι οο υυυ
 (856) (857) (858)

η̄ ζ̄ : ωωω ααααα εεεεεε̄ επικαλουμαι σε ως ο βορ̄ ε̄ ᾱ ᾱ (859+862)

25 τας βλεπων η̄ τον βρεα λεγε ω αα εεε
 η̄ηηη ιιιι οοοοοο υυυυυυ επικαλουμα σε
 ως η γη βλεπων η την γην λεγε ε ηη ιιι
 οοοο υυυυυ ωωωωωω̄ αααααααα επικαλου
 30 με σε ως ⊙ βλεπω ις των ουρανον λε̄γ̄ε
 υ ωω ααα εεεε ηηηηη ιιιιι οοοοοοοο
 επικαλουμοι σε ως ο κοσμος ο̄ ῡν ωω αααα
 εεεεε ηηηηηη ιιιιι τελεσον μοι το Δ̄ πραγ
 35 ταχυ επικαλουμαι σου το □ το μεγαιστον εν (873)
 θεοις ο εαν ειπω τελειον εκτ[[ε]]αι ciςμος ο Δ̄

επικαλουμαι σε ως ο λιψ ετας προς τας (868)

λιβα λεγε η ι οοο υυυυ ωωωω αααααα
 εεεεεεε̄ επικαλουμαι (869)

επικαλουμαι σε ως ο λιψ ετας προς τας (870)

λιβα λεγε η ι οοο υυυυ ωωωω αααααα (871)

εεεεεεε̄ επικαλουμαι (872)

επικαλουμαι σε ως ο λιψ ετας προς τας (873)

λιβα λεγε η ι οοο υυυυ ωωωω αααααα (874)

εεεεεεε̄ επικαλουμαι (875)

επικαλουμαι σε ως ο λιψ ετας προς τας (876)

λιβα λεγε η ι οοο υυυυ ωωωω αααααα (877)

εεεεεεε̄ επικαλουμαι (878)

7 μονον: second ο corr. from α || 11 λωκρατωρ: second ω corr. from α || 13 □ ex corr. ||
 17 νο: ο corr. from ω || 20 απηλιωτης: ω corr. from ο || 21 τη απυλιωτην*: ω corr. from ο ||
 23 η̄ ex corr. || 24 εεεεεε (RL), not the expected six ε's (DPr) After επικαλουμαι σε, the writer
 omitted a part of the text; it is supplied by at the bottom of the page (lines 39-41) || 31 κοσμος: second
 ο corr. from ω || 33 σου: ο corr. from ε || 36 πετραι: τ corr. from π || 38 επικαλουμαι σε* ||
 39-41 Added by h²; to be supplied after επικαλουμαι σε in 24

- 1 επικαλούμαι σε
 ινευο ωαση ἰαω αση αι εη ση (877)
 ιουω ευη ιεου αηω ηι ωηι ιαη
 ιωουη αυη υηα ιωι ωάι ιωαι ση
- 5 εε ου ιω ιαω το μεγα π̄ γενου μοι λυ`γ`ξ (880)
 αετος οφικ φ`ο`ίνιξ ζωη κρατος αναγη ει
 δωλα θ αιω ιωυ ιαω ηιω αα/ ουι αααα
 ειυ ιω ση ιαω αιαωη ουεω αιεη
 ιουε υεια ειση ιι υυ εε ηη ωαωη
- 10 χεχαμψίν^μμ χανγαλας εηιου ιηεα (885)
 ωσηοεζ ευωνυ[[μ]]μων ζωιωη[[ομυ]]ρ
 ωμυρυρομομος/ οδε προαγων β̄ ιαωη
 ιι υυ εε ηη σαση τελειται ἠλιοις της ιγ̄
 αυτη η τηλητη του χρυ`ς`ου πεταλου εκλιχομ
- 15 ενου τε κ_γ επιλεγομενο[[ν]]υ ιαιαι[[η]]υ: ση (890)
 ιευοω ηωι εση [[ωιυυ]] αυ[[α]]εη· υωη
 ωωο· ωωι ωαω εω ωη υω ειτα τελειο
 τερον αωευη οαι ιο ηυεωα ουω ωο
 ει ου εω οιυυ [[ωωο οοωω]] ωυυ ωια
- 20 εε ηηη ιιι οοοοο υυυυυ ωωωωωωω (895)
 αω εση εση ιαα ηωι ηιω εν τηλητη ταυτα
 εξακεικ λεγεται κυν τοικ πασι ρ̄ται δε
 εν το χρυσω πεταλου προς το εκλεξει τα ζ̄
 εν τη το αργυρω τα ζ̄ προς τον φυλακτηρον [[σηω]]
- 25 σηω αω οοο υοιη ου υηι κορ[[κ]]ρα (900)
 [[θωμω]] θωωμ [[χραλαμπυτητη χραλα]]
 χραλαμπηαψατουηγι τα εξης πτηργυγω
 ματα τα επι του χροικου πεταλου επι^ρ τουτου
 αω [[ευ]]ευηοι αργυρου ισηυεωα
- 30 αεηιουω αεηιουωω αεηιουωουω (905)
 εηιουωα εηιουωωα εηιουωουωα
 ηιουωαε ηιουωωαε ηιουωουωαε
 ιουωαεη ιουωωαεη ιουωουωαεη
 ουωαεηι ουωωαεηι ουωουωαεηι
- 35 υωαεηιο υωαεηιο υωουωαεηι (910)
 ωαεηιου ωωαεηιου ωουωαεηιου
 και τον ουρανον μεγαυ αιενναον αφθαρτον σηω (912)

6 φ`ο`ίνιξ: first ι corr. from υ αναγη: second α ex corr. || 9 ειση (ο corr. from ω) with RL: ειωη PrD || 10 χανγαλας: χ ex corr. || 11 ωσηοεζ: first ο corr. from ω || 12 ωμυ-: υ corr. from ο || 13 τελειται ἠλιοις: presumably so read (with spiritus) by Pr, who noted nothing in his app. cr.; RL read τελειται^ς ἠλιοις, which was questioned by D || 16 ιευοω: υ ex corr. || 21 ηωι: ι ex corr. εν τηλητη* || 23 εκλεξει: α corr. from ε || 24 εν τη το αργυρω* || 31 εηιουωωα: second ω corr. from ο || 33 ιουωαεη: ω corr. from ο || 34 ουωαεηι: ο ex corr. || 36 ωουωαεηιου: first ω added later || 37 αιενναον: first α ex corr. or smudged

ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕ

ΙΟΥ ΘΩ ΛΑ ΕΝ ΤΑΩ ΛΕΝ ΔΙ ΕΝ ΔΗ
 ΙΟΥ ΕΥΗ ΙΘΟΥ ΔΗΩ ΗΙ ΩΗΙ ΙΔΗ
 ΙΩΟΥΗ ΔΥΗ ΥΝΑ ΙΩΙ ΩΗΙ ΙΩΔΙ Ω Η
 ΕΕ ΟΥ ΙΩ ΙΑΩ ΤΩ ΜΕΤΑ Β Γ ΕΝ ΟΥ ΜΟΙ ΚΥΣ
 ΔΕ ΤΟ Ο ΦΙΟ ΦΙΤΗΙΣ ΖΩΗ ΚΡΑΤΟΣ ΔΗΑΤΗ ΕΙ
 ΔΩ ΛΔ Θ ΔΩ ΙΩΥ ΙΩΗ ΗΙΩ ΔΔΟΥΙ ΔΔΔΑ
 ΕΙΥ ΙΩ Ω Η ΔΩ ΔΙΩΗ ΟΥ ΕΩ ΔΙΕΝ
 ΙΟΥ Ε ΥΒΙ Δ ΕΙΟΗ ΠΥΥ ΕΕ ΗΗ ΩΔΩΗ
 ΧΕΧΑ Μ ΠΙ Ν Η ΧΑΝΤΑΧΑΣ ΕΗΙΟΥ Ι Η ΕΑ
 ΩΟΗ Ο Ε ΖΕΥ Ο Η Υ Μ Ω Ω Ν ΖΩΙΩ Η Ο Μ Π
 Ω Μ ΠΥ ΡΟ Λ Ρ Ο Ω Ο Σ Ω Δ Ε Π Ρ Ο Ω Γ Ω Η Ε Ι Δ Ω Η
 ΠΥΥ ΕΕ Η Η Ο Δ Ο Η Τ Ε Λ Ε Ι Τ Α Η Η Ι Ο Σ Τ Η Σ Π
 ΑΥ Τ Η Η Τ Η Η Τ Η Τ Ο Υ Φ Υ Ο Υ Π Ε Τ Α Λ Ο Υ Ε Κ Μ Χ Ο Μ
 ΕΝ ΟΥ Τ Ε Κ Ε Π Ι Ν Ε Τ Ο Μ Ε Ν Ο Μ Υ Ι Δ Ι Δ Ι Μ Υ Ο Η
 Ι Ε Τ Α Ω Η Μ Ι Ε Ο Η Ω Μ Π Υ Ω Υ Κ Ε Ν Υ Ω Η
 Ω Ω Ω Ω Ι Ω Ω Ω Ε Ω Ω Η Ω Ω Ε Ι Τ Α Τ Ε Λ Ε Ι Ο
 Τ Ε Ρ Ο Λ Δ Ε Σ Η Ο Δ Ι Ο Η Ν Ε Ω Δ Ο Φ Ω Ω Ο
 Ε Ι ΟΥ Ε Ω Ο Ι Υ Υ Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω
 Ε Β Η Η Η Ι Ι Ι Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω
 Δ Ω Ε Ο Η Ε Ω Η Ι Δ Η Ω Ω Η Ι Ω Ε Ν Τ Η Η Τ Η Τ ΑΥ Τ Α
 Ε Σ Α Κ Ρ Ι Ο Λ Ε Γ Ε Τ ΑΙ ΣΥ Ν Τ Ε Ι Ο Σ Π Α Σ Ι Η Τ ΑΙ Δ Ε
 Ε Ν Τ Ο Χ Ρ Υ Σ Ω Π Ε Τ Α Λ Ο Υ Π Ρ Ο Σ Τ Ο Ε Κ Λ Ε Ξ Η Γ Α Ξ
 Ε Ν Τ Η Τ Ε Α Ρ ΓΥ Ρ Ο Τ Α Ξ Π Ρ Ο Σ Τ Ο Ν ΦΥΛΑΚΤΗΡΟΝ ΘΗΚ
 Ο Η Ω Ω Ω Ω Ο Ι Η Ο Υ Υ Η Ι Ο Ρ Ω Κ Ρ Δ
 Θ Ω Δ Ε Β Ω Ω Ω Χ Ρ Α Δ Α Μ Π Τ Η Η Η Χ Ρ Α Δ Α
 Χ Ρ Α Δ Α Μ Π Τ Η Δ Τ Α Τ Ο Υ Η Η Τ Α Ε Ξ Η Σ Π Τ Η Ρ Υ Τ Ω
 Μ Α Τ Α Τ Α Ρ Π Ι Τ Ο Υ Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Υ Π Ε Τ Α Λ Ο Υ Ε Π Ι Τ Τ Ο Ι Τ Ο
 Δ Ω ΕΥ Ε Μ Ο Ι Δ Ρ ΤΥ Ρ Ο Υ Ι Ο Η Υ Ε Ω Δ
 Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η
 Ε Η Ι Ο Υ Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η
 Η Ι Ο Υ Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η
 Ι Ο Υ Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η
 Ρ Υ Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η
 Υ Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η
 Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η Ι Ο Υ Ω Ω Δ Ε Η
 Κ Α Τ Ο Ν ΟΥ Ρ Α Ν Ο Ν Μ Ε Τ Α Ν Δ Ε Ν Η Δ Ο Ν Δ Φ Β Α Ρ Τ Ο Ν Ο Η Ω

- 1 και τον ☉ μεγαν ἄ'εναον αφθαρτον σηω αω (913)
 θοου οιη ουτη ορχρα θωωμχρα σεμεc·ιλαμ
 ψ ατουητι δρουcουαρ [[δρουcουαρ]] δρουηcρω
 γνιδα βαταιανα αγγαcτα αμαcουρουρ ουανα
- 5 απαicτου ουανδα ωτι c'α'τραπερκμηφ· α'λ'α διονυ (917)
 ce μαγαρ [[ευε νου]] ευιε νου νυυ θηνωρ διαγων
 νυυ [[ε]]ευευεν νε ουα ξερθεναθια θαφθα
 οικρου·ωρ αραξ γω ω ααα εραρηραν: ιηρ·
 θουθ ασηcεναχθω λαρνιβαι αιωω κουφιω
- 10 ιωθωνι παθενι ιεεενθηρ πα[[χ]]νχοχιταc (922)
 ουε[[ε]]τιαcουθ παχθεεcθ νεceμμιγαων
 ορθω βαυβω νοηραδηρ cοιρε^α cανκαν
 θαρα ερεοχιγαλ αππαρακεωφ ιαω cαβα'ω'θ
 αβρατιαωθ αδωναι ζαγουρη αρcαμοcι ρανα
- 15 κερνωθ λαμψουωρ διο cυνιcταμαι cοι δια (927)
 του μεγαλου αρχιcτρατηγου μιχαηλ κυριε ο
 μεγαc αρχαγγελοc του ιεου αη αιω ευαι
 ι· ηη ιωα ιηη αιω εη αιω διο cυν'ιcτα
 μαι ο μεγαc κ_γ εχω ce εν τη καρδια μου αω εη
- 20 εωηι αιαη ωη ιωαω εοηε ωηι αση (932)
 αηιω·ωc ο θεολγοc ορφευc παρεδωκεν δια
 της παραcτιχιδοc της ι'διαc οicπαη ιαω
 ουεα ceμεcιλαμ αηοι υιοc χολουε
 αρααραχαραρα ηφθικηκερε ωηεν
- 25 αιη ωιαι εση εση ωεα βορκα· [[βορκαφριξ]] (937)
 ᾱ βορκαφριξ ριξ ωρζα ζιχ μαρθαι ουθιν
 λιλιλιλαμ λιλιλιλωου ααααααα ωωωωωωω
 μουαμεχ υγροπεριβολε αηω ωηα ηωα
 ιι· νευcον εξω εcω διαπληρωcον ει· αι·
- 30 οαι εcω προcβαλομενοc μυκηcαι ολο (942)
 λυγμοc δευρο μοι θεων θεε αηωηι
 ηι ιαω αε οιω'τ'κ εκκυcαι εcω πληρου
 καμμυων μυκηcαι οcον δυναcαι επιτα c
 τεναξαc cυριγμω ανταποδοc ερω
- 35 τυλοc· εν τοic ορφικοic υση εωαι ωαι (947)
 υση αιουηεω ερεπε ευα (948)

1 και - - - σηω repeats the last line of the preceding page; only αω at the end is PGM XIII 913. || 2 ceμεcιλαμ: above the second c, a deletion || 4 αγγαcγα*: αγγαcτα RLDPr || 9 αιωω: ο corr. from ω || 11 νεceμμιγαων: second μ ex corr. || 13 ιαω: ω corr. from ι || 17 αρχαγγελοc: first γ ex corr. || 23 χολουε: from this word on (or possibly a few words earlier) the second hand takes over. || 25 ωεα: ω corr. from ο || 27 λιλιλιλαμ: μ ex corr. || 33 δυναcαι: second α ex corr.

ΚΑΙ ΤΟΝ ΟΜΕΤΑΝΕΛΑΟΝ ΔΕ ΦΑΡΤΑΝ Ο ΗΙ ΔΕ
 ΒΟΥ ΟΙΗ ΟΥΥΜΙ ΟΡΧΡΑ ΒΥΣΧΡΑ ΣΕΜΕΡΙΑΝ
 ΤΑΤΟΥΝΤΙ ΔΡΟΥΣΟΥΡ ΕΡΟΥΣΟΥΡ ΔΡΟΥΝΣΡ
 ΣΝΙ ΔΑ ΒΑΤΑΙΑΝΑ ΑΓΓΑΣΤΑ ΔΙΑΣΟΥΡΟΥΡ ΟΥΑΝΑ
 ΔΠΛΙΣΤΟΥ ΟΥΑΝΔΑ ΟΤΙ ΣΤΡΑΤΕΡ ΚΙΝΦ ΔΕ ΔΩΝΟΥ
 ΣΕΜΑΤΑΡ ΟΥΕ ΧΟΥ ΕΥΙΕ ΦΟΥ ΥΥ ΟΗΝΟΥ ΔΙΔΤΟΝ
 ΥΥ ΕΥΕΥΕΥ ΤΕ ΟΥΟΙ ΕΒΡΘΕΝΑΡΙΑ ΒΑΦ ΒΟ
 ΟΙΚΡΟΥΡ ΔΡΑΥ ΤΩ ΔΔ ΕΡΔΗΡΑΧΙ ΗΡ
 ΒΟΥ ΔΕ Η ΣΕΝΑΧΟΥ ΚΑΡΝΙΒ ΔΙΩ ΚΟΥΦΙΩ
 ΙΩΘΩΝΙ ΠΑΘΕΝΙ ΙΕΕΝΘΗ ΠΑΥΝΧΙ ΧΙΤΟΣ
 ΟΥΕ ΦΤΙΑΣΟΥΘ ΠΑΧΘΕΣΘ ΥΕΣΕΜΗΙ ΤΑΙΝ
 ΟΡΩ ΒΑΥ ΒΟ ΝΟ ΗΡ ΔΑΜΡ ΣΟΙΡΕ ΚΑΝΚΑΝ
 ΠΑΡΑ ΕΡΘΟΧΙΤΑΙ ΑΠΠΑΡΑΚΕΙ ΦΙ ΔΦΕ ΔΒΩ
 ΔΕΡΑΤΙΑΩ ΔΔΩ ΝΑΙ ΤΑΤΟΥΡΗ ΔΡΣΑΜΟΣ ΠΑΝΑ
 ΚΕΡΝΩ ΔΔΕ ΤΟΥΡ ΔΙΟΣΤΑΙ ΠΤΑΜΙ ΣΟΙ ΔΑ
 ΤΟΥΜΕΤΑΝΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΤΟΥ ΜΙΧΑΝ ΚΟΥΡΙΟ
 ΜΕΤΑΣ ΑΡΧΑΚΤΕΛΟΣ ΤΩ ΙΕΟΥ ΔΗ ΔΙΩ ΕΥΑΙ
 ΙΗ ΙΗ ΙΩ Δ ΙΗ ΔΙΩ ΕΗ ΔΙΩ ΔΙΟΣ ΣΙΝΤΙ
 ΜΑΙ ΟΜΕΤΑΣ ΚΕΧΙΘΕ ΕΝΤΗ ΚΑΡ ΔΙ ΔΔΟΥ ΔΩ ΕΗ
 ΕΩΗ ΔΙΔΗ ΩΗ ΚΩ ΔΩ ΕΟΗΕ ΣΜΙ ΔΔΗ
 ΟΜΙΩ ΣΙΡΑΘΕΟ ΔΕ ΟΡ ΦΕΥ ΠΑΙ ΣΑΚΚΕΝΑ
 ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΙΧΙ ΔΕ ΤΗΣ ΟΥΑΣ ΟΙ ΠΑΤΗ ΤΑΙ
 ΟΥΒΑ ΣΑΥΣΙ ΔΑ ΔΗ ΟΙ ΥΙΟΣ ΧΟΛΟΥ
 ΑΡ ΔΡΑΧΤΑΡΑΝ ΦΟΙΤΙΣΤΡΕ Ω ΗΕΥ
 ΜΗ ΩΙΩ ΕΑΗ ΕΑΤΕ ΟΥΕ ΒΟΡΚΑ ΒΟΡΚΟΡΙΣ
 ΒΟΡΚΟΦΙΣ ΝΣ ΠΡΑ ΖΙΧ ΑΡΡΩΙ ΟΥΑΤΗ
 ΝΑΙ ΔΙ ΔΑ ΔΙ ΝΙ ΧΧΟΥ ΤΑΙ ΝΑ ΑΙΩΙΩΙ
 ΜΟΥ ΔΕ Χ ΥΠΟ ΠΕΡΙΒΟΛΕ ΟΚΩ Ω Η ΤΩ
 ΠΛΕΥΣΙΝ ΕΣΕΩ ΔΙ ΔΗ Χ ΡΩ ΣΟΝ ΕΙ Δ
 ΟΟΙ ΕΣΩ ΠΡΕΒ ΔΧΟΜΕΝΟΥ ΜΥΚΗ ΣΜΟ
 ΜΥΜΟΣ ΔΕ ΠΡΟΦΟΙΘΕΩΝ ΒΕΡΗ ΟΥΗ
 ΗΙ ΠΩ ΔΕ ΟΙΩ ΕΚΕΤΕ ΕΣΗ ΠΡΟΥ
 ΚΑΜΥΟΝ ΜΥΚΗ ΟΜΟΝ ΔΥΝΑΟΜ ΕΠΙΤΕ
 ΤΕΝΑΒΑΣ ΟΥ ΠΑΝ ΔΗΤΕ ΠΑΔΕ ΕΡΩ
 ΤΥΛΟΣ ΕΠΤΙ ΟΡΦΙΚΟΙ ΤΩ Η ΕΩΗ Ω
 ΔΗΕ ΜΥΟΝ ΕΝ ΕΡΕΤΕ ΕΥΑ

- 1 ναρβαρνεζαγεγωη ηηραημ (949)
καφναμιας ψιφρι ψαι αρορκιφ
καβρακιω βολβαλοχ· τσιαιλα·
μαρομαλα μαρμικαι βιραιθαθι·
- 5 ωο ιεροσ δε ουτασ μαρχωθ (953)
σαερμαχωθ· ζαλθαγαζαθα· βαβαθ
βαθααθαβ α ιι ααα ωοοωω
ηηη ωνθηρ ειτα βαθος αυμωλαχ
ωσ δ εν τη προς ωχον βασιλεα η̄
- 10 φωνουμενον αγιον π̄ υπο θφη (958)
ιερογραμματεωσ νεθμομαω
μαρχαχθα χθαμαρ ζαξθ θαρνμ
αχαχ· ζαροκοθαρα ω`c`c ιαω
ουη τσιλωρ τιτη εαη ιαω ης
- 15 ζεαθε ααα ηεου θωβαρραβαυ (963)
εν δε τοις ευηνου απομνημον
ευμασιν ο λεγεισ παρα τοι αιγυπτιοις
κυροις φωνεισθαι χθεθωνι
ωσ ζωροαστρης ο περσης ε̄
- 20 ρνισσαρψυχισσαρ ωσ δε εν τοις (968)
πυρρου ζζα ααα εεε ββμωεα
ανβιωω ωσ δε μωυσης εν τη
αρχεγγελικη αλδαζαω
βαθαμ μαχωρ· η· βααδαμμαχωρ
- 25 ριζξαη ωκεων πνεδ μεουψ (973)
ψυχ φρω φερ· φρω ιαοθχω
ωσ δε[[ε]]ν τω νομω διαλυεται αβ
ραϊ̄τι αβρααμ ιακ̄ ιακωβ αηω
ηωα ωαη ιεου ιεη ιεο ιαω
- 30 ια ηι αο εη οε εω ωσ δε εν (978)
τη ε̄ των πτολμαϊκων (979)

3 βολβαλοχ: αλ over an erasure || 7 ααα: third α ex corr. || 16-17 απομνημον|ευμασιν: ε (with good will) or c || 22 μωυσης: ω corr. from ο || 26 ιαοθχω or ιαο[[θ]]χω: if the former, θ corr. from χ; if the latter, θ deleted with a cross || 30 εω has four dots above it, perhaps for expunction.

ΠΑΡΒΑΡΝΕΖΑΙΕΤΩΝ ΗΧΡΑΗΝ
 ΚΑΦΝΩΜΑΤ ΗΙΦΡΙ ΗΑ ΔΡΟΡΚΙΩ
 ΚΑΒ ΡΑΧΙΩ ΒΟΛΒΟΙ ΔΟΧΙΟΤ ΗΛΛΗ
 ΗΥΡΑΜΑΧΑ ΗΥΡΑΙ ΟΗ ΒΙΡΑΙΟΝΗ
 ΑΙΟΥΕΡΟΣ ΔΕΥΤΤΑΙΣ ΗΥΡΧΙΩΘ
 ΟΔΕΡΜΑΧΙΑ ΙΧΛΕΟΤ ΖΣΙΘΑ ΒΟΥΘ
 ΒΑΛΛΑΘΑ ΒΟ Π Π ΑΡ Α Ψ Ο Ο Α Ψ Ψ
 ΗΗΗ ΑΝΘΗ ΕΠΙ ΒΑΘΟΣ ΑΛΛΗΧΑΧ
 Η ΡΕΝΤΗ ΠΡΟΤΩΧΟΝ ΒΑΙΧΙ ΛΕΑΤΕ
 ΦΩΝΟΥΜΕΝΟΝ ΑΓ ΟΝΕ ΥΠΟ ΘΗΗ
 ΪΕΡΟ ΠΑΙΚΟΤΕΩΣ ΝΕΑΝΟΛΛΩ
 ΗΥΡΧΙΧΘΑ ΧΘΙΝΑΡ ΖΑΕΘ ΘΑΡΝΑ
 ΑΧΑΧ ΖΑΡΟΚΟΘΑ ΡΑΨΙΘΙΩ
 ΟΥΗΗ ΑΧΡ ΗΗΗ ΕΘΗ ΠΑΨΗΕΣ
 ΖΕΔΕΕ ΑΔ ΗΘΟΝ ΘΩ ΒΑΡΡΑΒΟΥ
 ΕΝ ΔΕ ΤΟΙΣ ΕΘΗΝΟΥ ΑΠΟΛΗΝ ΜΟΝ
 ΕΥΜΑΙΝΟ ΔΕ ΓΙΣ ΠΑΡ ΤΟΙ Μ Π Π Η Ο
 ΕΥΡΟΙΣ ΦΩΜΕΙΘΑ ΧΘΘΩΝ Η
 ΩΤΣΗ ΡΟΔ ΟΥ ΡΗΘ ΠΕΡ ΤΗΘ Ε
 ΡΝΙΣ ΑΡ ΤΥΧΙΣ ΑΡ ΩΤ ΔΕ ΕΝ ΤΟΙΣ
 ΠΤΡΟΥΖΖΑ ΑΝΑ ΕΣΕ ΒΛΩΨ ΕΔ
 ΑΝΒΙΩΨΩ Ω Ο ΔΕ ΜΑΤΗ Η ΕΣΥ Η
 ΑΡΑΧΤ ΓΕΥΗΚΗ ΑΔΟΖΩΨ
 ΒΑΘΑΗ ΗΥΡΑΡ Η Β Δ Ο Δ Η Η Η Χ Ρ
 ΡΙΖΖΑΗ ΗΥΧ ΕΩΝ Π Ν Ε Α Η ΕΥ Η Τ
 Ϊ Ϊ Χ Φ Α Ψ Χ Α Ε Ρ Ρ Α Τ Η Δ Ο Β Χ Ψ
 ΩΤ ΔΕ ΕΝ ΤΩ Ν Ο Ψ Δ Η Χ Ε Τ Α Δ
 ΡΑΙ Ο Τ Η Α Β Ρ Α Η Ι Ο Χ Η Κ Ο Β Α Τ Ω
 Η Η Ε Α Η Η Ι Ε Ο Υ Ι Ε Η Ι Ε Ο Ι Ε Η
 Ι Α Η Ι Δ Ο Ε Τ Ο Δ Ε Ψ Ω Ψ Δ Ε Ε Η
 Τ Η Ε Τ Η Ν Α Γ Ο Τ Ο Χ Α Μ Ι Κ Α Ν

- 1 εν και το παν επιγραφομενον παν (980)
 αρετω βιβλω περιεχει γεννησιν πν
 ευματος πυρος και σκοτος κυριος αιωνος
 ο παντα κτις [^α]ς θεος μονος αφθε
- 5 γκτος θοροκομφουθ ψονναν νε (984)
 βουητι· τατ τακινθακολ· σοονε
 ολουκε· σολβοσεφηθ βορκα βορκα
 φρινξ ριξω ζαδιχ αμαρχθα ιουχωριν·
 λι λι λαμ λαμ ααοααα ιιιιι ωωωω
- 10 ωω εμαχ ηηη ναχ λιλιλιλαμ· χενη (989)
 λιλιλιλωου αηω ωση ιωα ωω ηηη
 υγροπεριβολε μοθραη εια ουω
 αουε θοπτοχ α ωω υυυ οοοο ιιιι ηηη
 ηηηη εεεεε αμουνη ααααω ηι· ηϊ
- 15 ανοχ αι ιω ωι ηιορτονγουρ ωηαι ειαι (994)
 ωηαι ωηοι αα ηι ουω ηι ιου ηω ηεαε
 θαθιερ θαινον αβου ο μεγας μεγας αιων
 θεερραιων κ, το με $\bar{\pi}$ το εν ιεροσολυμοις
 εν ω το υδωρ εκφερουσιν οταν μη ενην
- 20 σεραι αχημ ιεω ηεω ιαραββαο (999)
 υχραβαωα πτο Δ πραγμα $\bar{\pi}$ αφθεγκτον
 μεγαλου $\bar{\pi}$ λαβων χρυσην λεπιδα η αργυρην
 χαρασσε αδαμαντινω [v] λιθω τους υποκει
 μενου χαλακτηρας τους αφθεγκτους ο δε
- 25 χαρασων αυτα εστω καθαρος απο πασης (1004)
 ακαθαρσιας εστεμμενος τας χειρας
 τω ακμαζοντι στεφανω αμα επιθυων
 λιβανον γραφετω δε την λυσιν αυτου οπι
 σου του πεταλου ειτα λαβων αυτο κεχα
- 30 ραγμενον βαλε αυτο εις κλοσοκομον κα (1009)
 θαρρον και θες επι τριποδου θακαθαρου
 περιβεβλημενου οθονιω κοσμει δε και
 παραθεσιν ετροβειλων αρτων χαβωνιων (1012)

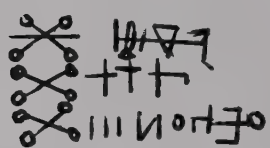
13 θοπτοχ: χ ex corr. || 14 αμουνη* ηϊ ex corr. || 17-18 θαθιερ (second θ ex corr.)
 θαινον (θ corr. from σ) - - - θεερραιων* || 18 με: perhaps with a stroke marking abbreviation above
 the ε, if this is not the beginning of the stroke above the following $\bar{\pi}$ || 19 εν ω: ω corr. from ο || 21
 υχραβαωα: ω corr. from ο || 33 χαβωνιων*

ΕΝΚΗΤΟ ΠΑΝ ΕΠΙ ΠΡΑΦ ΟΛΛΕΝΟΝ ΜΙΑΝ
 ΔΡΕΤΩ ΒΙΒΛΩ ΠΕΡΥΧΕΙ ΓΕΝΗ ΗΘΝΤΗ
 ΕΤΑΥΤΟΣ ΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΚΑΥΤΟΣ ΚΡΥΟΣ ΑΙΩΝΟΣ
 Ο ΠΑΝΤΑ ΚΤΙΣ ΕΣΤΙ ΘΕΟΣ ΗΘΝΙΟ ΣΑΦΘΕ
 ΓΚΤΟΣ ΘΟΡΟΚΑΛΦΟΘ ΔΟΝΝΑΝ ΝΕ
 ΒΟΥΝΤΗ ΤΑΤ ΤΑΚΙΝΟ ΑΚΟΙ ΓΟΘΝΣ
 ΟΛΟΥΚΕ ΣΟΛΒΟΣΕΦΗΝ ΒΟΡΚΑ ΒΟΡΚΑ
 ΦΡΙΞ ΡΙΞΩ ΖΑΙΧ ΔΗΡΧΘΑ ΙΟΧΑΡΗΝ
 ΛΥ ΛΑΜΛΑΝ ΜΟΦΑΛΛΗΠΠΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ
 ΩΩ ΕΜΑΧ ΗΗΗ ΠΑΧ ΗΠΗ ΗΛΑΧ ΕΗΗ
 ΗΗΗ ΗΩΟΥ ΑΗΩ ΩΑΗ ΙΩΔ ΩΩΩ ΗΗΗ
 ΥΠΡΟ ΠΕΡΙΒΟΛΕ ΣΟΦΡΑ Η ΕΙΛ ΟΥΑ
 ΔΟΥΤΕ ΘΟΛΠΤΟΧ ΚΡΩΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥ
 ΗΗΗΗ ΕΕΕΕΕΕΕ ΔΛΟΥΝΙ ΑΑΔ ΑΗΗΗ
 ΣΝΟΧ ΜΙΩ ΩΙ ΗΙΡΡΤΑΝ ΓΟΡ ΑΙ Η ΕΙ ΟΥ
 ΩΗΑΙ ΩΗΟΙ ΔΑ Η ΒΥΩ ΗΙ ΙΟΥ ΗΩ ΗΕΕ
 ΑΒΘΙ ΕΡ ΑΘΙΝΟΝ ΒΟΥΘ ΜΕΤΙ ΕΜΕ ΡΕ ΑΗΗ
 ΘΕΡ ΡΑ ΟΥ ΗΥΤΑ Η ΤΟ ΕΝΙ ΕΡΟΣΟΛΩΜ
 ΕΝΟΙ ΤΟΥ ΔΩΡΕΧ ΘΕΡΟΥ ΗΝ ΟΤΑΝ ΗΚ ΕΗΗΗ
 ΣΕΡΑΙ ΔΧΗΗ ΙΕΗΗ ΙΕΗΗ ΙΕΡΑ ΒΒΑΘ
 ΥΧΡΑ ΒΑΒΑ ΠΤΟΡ ΠΥΠΗ ΠΑΦΘΕΙ ΚΤΑΝ
 ΜΕ ΠΛΥΡ ΔΛΒΩΝ ΧΥΕΗ Η ΕΠΙ ΔΗΡ ΤΡΗΝ
 ΧΑΡΟΣ ΣΕ Δ ΔΑΜΟΝ ΗΝΩ ΗΩ ΤΟΥ ΕΤΟΚΕ
 ΜΟΝΑΥ ΧΑΛΩ ΠΡΑΤΟΥΣ ΑΦΘΕΚΤΟΥΣ ΔΕ
 ΧΑΡΟΣ ΣΑΥΝ ΑΥΤΑ ΕΣΩΚΑ ΑΡΟΣ ΤΟ ΠΑΚΕ
 ΔΚΑΘΑΡ ΣΑ ΕΣΤΕΙ ΜΕΝ ΑΣΤΑ ΧΕ ΤΡΑΤ
 ΤΥΑΚΜΙ ΣΟΝΤΙΣ ΕΦΑΚΗ ΑΜΑ ΕΠΙ ΒΩΩ
 ΧΥΒΑΝΟΝ ΓΡΑΦΕΤΕ ΗΝ ΧΥ ΗΝ ΑΥΤΟΥ ΟΠΙ
 ΣΑΥΤΟΥ ΠΕΤΑΛΟΥ Η ΤΥΑΛΩΝ ΑΥΤΟ ΚΕΧΑ
 ΡΑΤΗ ΜΕΝΟΝ ΒΑΧΕΤ ΤΟ ΕΙΣ ΚΛΟΣΟΚΟΜΟΝ ΚΑ
 ΘΑΡΟΝ ΚΑΙ ΘΕΣ ΕΠΙ ΤΡΙΠ ΔΥΟ ΑΧΩ ΔΟΥ
 ΠΕΡΙ ΒΕΣΗ ΜΕΝΟΝ ΟΥ ΟΝΙΩ ΚΙΣ Η ΕΔΕΚΗ
 ΓΑΡ ΔΟΕΗ ΝΕΡΟ ΒΕΛΩΝ ΑΡΤΩ ΝΥ ΒΩΝΙΩΝ

- 1 τρακηματων ανθεων καιρικων οι (1013)
 νον αθαλλασον αιγυπτιον ειτα
 λαβων μεν γαλα οινον υδωρ εν και
 νω αγγια αμα σπενδε λιβανωτι
- 5 ζων και παρακεισθω λυχνος καθαρ (1017)
 ος ροδινου μεστος και λεγε επικα
 λουμαι τον εν τω ☉ μεγαiston ☐
 κυριον ἰσχυρον μεγασθηνη ἴαω
 ουω ιω αιω ουω οων τελει τε μοι
- 10 κυριε τον μεγαν κυριον αφθειγον (1022)
 χαρακτηρα ιν'α' αυτον εχω και ακιν
 δυνος και ανικητος και ακατα
 μαχητος παραμενω εγω ο Δ
 πειρω δε κατασκευαζειν αυ
- 15 τον ουσης εν ανατολη και συν (1027)
 απτουςης αγαθοποιω αστερι η διϊ
 η αφροδειτη και επιμαρτυρουν
 τος μηδενος κακοποιου κρονου
 η αρεωσ η αρεωσ βελτιον δε
- 20 ποιει εαν ενος των γ̄ αστερων (1032)
 των αγαθοποιων οντων εν ιδιω
 οικω την συναφην επιλαμβα
 νομενης της Δ η διαμαρτυρους
 της η ενκαταενκατα[[c]] διαμε
- 25 τρον εν ανατολη οντος και του * (1037)
 εσται γαρ σοι πρακτικη πραξις μη
 ονομα την επιλυσιν αυτου δρα
 φωνης ει μη σεαυτου παραι
 τι ος εση αλλα εν σεαυτω εχε
- 30 ει σιν δε αυτου αι χρεiai οταν υ (1042)
 ποτασης φοβον η οργην λαβων
 φ υλ'λ'ον δαφνης επιγραψον τον (1044)

1 ανθεων: α ex corr. || 3 λαβων* || 9 αιω ουω: second ω ex corr. || 23-24 διαμαρτυρουσλης: c at the end of 23 perhaps rubbed out. || 28-32 About 0.5 cm in from the beginning of these lines, there is a narrow strip where the surface of the papyrus is rough; the scribe usually did not write here.

ΤΡΑΧΗΛΙΩΝ ΔΙΒΕΩΝ ΚΥΡΚΩΝ ΟΙ
 ΝΟΝ ΔΟΔΑΜΕΟΝ ΔΙΓΥΤΙΟΝ ΕΤΑ
 ΧΑΡΕΙΝ ΜΕΝ ΤΑΛΟΙΝΟΝΥΔΩΡ ΕΝΚΑ
 ΝΩ ΔΕ ΓΙΩ ΔΙΑΣΤΙΕΝ ΔΕ ΝΒΑΝΩΤΙ
 ΖΩΝ ΚΥΤΙΝ ΑΚΕΙΘΩΝ ΝΥΧΝΟ ΚΑΘΗ
 ΟΙΡΟ ΔΙΝΟΥ ΜΕΤΟΚΗ ΧΕΤΕ ΕΠΙΚΑ
 ΔΟΥΛΑΤΟΝ ΕΝ ΤΥ ΟΜΕΛΙΤΟΝ
 ΚΥΡΙΟΝ ΤΙΣ ΧΥΡΟΝΝ ΕΤΑ ΔΟΒΕΝΗ ΙΑΝ
 ΟΥΩ ΙΩ ΜΥ ΟΥΩ ΟΩΗΤΕ ΕΤΕΝΟΙ
 ΚΥΡΙΕΤΟΝ ΜΕΤΑ ΚΥΡΙΟΝ ΑΦΘΕΤΟΝ
 ΚΑΡΑΧΗΤΕΡΑ ΜΑΤΟΝ ΕΧΩ ΚΥ ΑΚΙΝ
 ΔΟΝΟΤΟΧΗ ΔΗΝΙΚΗΤΟΤ ΧΗ ΑΚΑΤΑ
 ΜΑΧΗΤΟ ΣΤΑΡΑΝ ΕΝΩ ΕΤΩ Ο Ε
 ΠΕΙΡΩ ΔΕ ΚΑΤΑΚΕΤΟ ΖΕΙΝ ΔΥ
 ΤΟΝ ΟΥΤΗ ΕΝ ΜΑΤΟ ΝΗ ΚΑΙ ΟΥΝ
 ΔΠΟΥΟΤΕ ΑΤΑΒΟΤΟΙΩ ΧΕΤΕΡΗ ΔΙ
 Η ΔΑΦΡΟ ΔΕ ΤΗ ΧΕΝ ΜΕΡΑΥΡΟΝ
 ΤΟ ΣΥΜΠΕΝΟΟ ΜΟΠΟΛΟΥ ΚΡΟΝΟΥ
 Η ΧΡΕΩΤΗ ΔΕ ΕΙΣ ΒΕΧΟΝ ΔΕ
 ΠΙΟ ΕΙ ΕΡΝΕΝΟΤΩΝ ΤΑ ΕΤΕΡΩΝ
 ΤΩΝ ΑΡΑΦΟΤΩΝ ΟΝΤΩΝ ΕΝ ΔΥ
 ΟΥΩ ΤΗΝ ΟΥΜΦΗΝ ΕΠΙΧΑΜΕ
 ΝΟ ΜΕΝ ΚΕΤΗ ΔΕ ΔΑΥΡΤΗ ΟΥ
 ΣΗ ΣΗ ΕΝ ΚΑΤΑ ΕΝ ΚΑΤΟΝ ΔΑΜΕ
 ΤΡΟΝ ΕΝ ΜΕΤΟΝ ΟΝΤΟ ΕΚ ΑΤΟΥ *
 ΕΤΕΡΑ ΠΡΟ ΔΙ ΓΥΧΗ ΚΗ ΠΡΟ ΣΙΣΗ
 ΟΝΑ ΜΕΤΗΝ ΕΙΧΕΙΝ ΑΥΤΟ ΔΡΑ
 ΦΩΝΗΤΕ ΕΙΜΕ ΣΑΥΤΟΥ ΤΟ ΑΡΗ
 Η ΟΥΤΗ ΔΑΧΑ ΕΝ ΣΑΥΤΟΥ ΕΧΕ
 ΕΙ ΕΙΝ ΔΕ ΑΥΤΟ ΑΧΡΕΟΙ ΟΤΑΝΥ
 ΠΟΤΟΤΕ ΦΟΒΟΝ Η ΟΡΗΝ ΔΙΒΩΝ
 ΦΥΧΟΝ ΔΑΦΗΤΕ ΕΠΥΡΑΤΟΝ ΤΩΝ

- 1 χαλακτηρα ω εστιν και δειξας τω θ̄ λεγε (1045)
 επικαλουμαι σε τω εν τω ☉ μεγαν π̄ κυρι
 ον μεγασθενη ιαω ουω ιω αιω ουω
 οων διαφυλαξον με απο παντος φοβου
 5 απο παντος κινδυνου του ενεστοτας (1049)
 μοι εν τη σημερον ημερα εν τη αρτι ωρα
 ταυτα ειπας γ̄ εκλιξον το φυλλον και
 εχε μετα σεαυτου το πεταλον εαν δε
 10 δια χειρων επι τη χειρι
 η δε επιλυσις η εις το (1054)
 οπισω γραφομενη
 πᾱιθ φθα φωζα

 μουσης ᾱ πο̄ κρυφος σεληνιακη
 οιν̄ελ̄ βιου χνουβουηρ ακρομβους
 15 ουραοι ουη ραι αφωροκι ανοχ (1059)
 βωρινθ μαμικουρφ̄ αῑ αῑ η̄ αῑ
 εῑ εῑ η̄ τεθουρ ουρουηρ μεχρου
 ρχου ταισερηζη̄ εχρηγξ̄ μαμια
 ουρφ̄ γυναικομορφε θεα δεσποτι C
 20 ποιησον το Δ̄ πραγμα ανυξ̄ι λαβων (1064)
 ομφαλον κορκοδειλου αρσενος ποταμο
 γειτονος λεγει καρδιαν και ωον κανθαρου
 και κυνοκεφαλου ζμυρναν λεγει κρι
 νινον αυρον εμβαλε εις αγγιον καλαϊ
 25 νον και οταν θελης ανυξ̄αῑ προσαγε τη (1069)
 θυρα τον ομφαλον λεγων νη
 θαιμ̄ θολαχ̄ θεχεμβαορ θεαγον
 πενταθεσχῑ βωτῑ εν τω βυθω̄ την
 δυναμιν̄ εχουσ̄αν̄ εμοῑ ιν̄ ευοδον
 30 αρτῑ μοῑ εῑη̄ οτῑ λεγω̄ σοῑ σαυαμβοχ̄ (1074)
 μερᾱ χεοζαφ̄ ωσκαλᾱ βυμ̄
 βηλ̄ πουοτουθω̄ οιρηρεῑ αρνοχ̄
 εαν̄ ειδη̄ φωνησαῑ μουσεωσ̄
 μουσεωσ̄ αποκρυφος̄ η̄ δεκατη̄ (1078)

ΧΑΛΩΣΤΗΡ Α ΣΩΕΤΙΝ ΚΥΔΕΖΑΤΟ ΒΛΕΚ
 ΕΠΙΚΛΥΝΜΗ ΓΕΤΟΥΕΝΤΩΣ ΜΕΤΑΝΟΚΡ
 ΟΝ ΜΕΓΑΣ ΒΕΝΗΙΩ ΟΥΩ ΙΩ ΔΙΟΥ
 ΟΩΝ ΔΙΑΦΥΛΟΝ ΜΕΡΠΟΠΙΝΤΑΦΟΥ
 ΔΙΟΠΑΝ ΤΟΚΙΝ ΔΥΝΟΥΤΟΥΕΝΕΣΤΩ
 ΜΟΙΕΝΤΗΟΗΜΩΡ ΣΗΜΕΡ ΔΕΝΤΗΡΗΩ
 ΤΑΥΤΑΕΙΠ ΑΓΓΕΛΟΝ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΚΥ
 ΕΧΕΜΕΤΣ ΣΕΧΤΟΥΤΟ ΠΕΤΑΔΟΝ ΕΑΝ ΔΕ
 ΣΤΟΧΕΙΡΩ ΔΕΠΗΧΕΙΡ

✕ ΗΑΥΑ
 ✕ ΗΗΗ
 ✕ ΗΗΗΗ

Η ΔΕ ΠΙΧΤΗ ΜΕΙΣΤΟ
 ΟΛΙΩ ΠΑΦΑΙΕΝΗ
 ΠΗΘ ΦΘΑ ΦΟΥΣΑ

ΜΟΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΣΕΧΗΝΙΩ
 ΟΜΕΛ ΒΙΟΥ ΧΝ ΟΒΟΤΗ ΔΑΚΡΑΜΒΟΥ
 ΟΥΡΟΙ ΟΤΗ ΡΑ ΑΦΩΡΟΚΙ ΔΝΟΧ
 ΒΟΥΝΟ ΜΗΚΟΥΦ ΔΕΙ ΔΕΙ ΗΑΕΙ
 ΕΙΣ ΕΠΗ ΚΕΘΟΥ ΟΥΡΟΥ ΜΕΧΡΟΥ
 ΡΧΟΥΤΑΙ ΣΕΧΗΖΗ ΕΧΡΙΣ ΜΑΜΑ
 ΟΥΦ ΓΑΡ ΑΚΟΝΟΦΕ ΘΕΔΕΠΟΤΙΣ
 ΠΟΤΗΟΝ ΤΑΥΤΑΡΗΤΑ ΑΝΥΣΙΟΝ ΒΩΝ
 ΑΙΦΑΛΟΝ ΑΡΧΟ ΔΕ ΜΥ ΑΡΣΕΝΟΣ ΠΟΤΑΙΟ
 ΓΕΤΤΟΝΟ ΧΕΤΕΙ ΧΑΡΗ ΑΝ ΚΑΙ ΟΝ ΚΑΝ ΑΡΗ
 ΚΑΚΥΝΟΧ ΕΦΥΛΟΥΣ ΜΟΡΗ ΑΝ ΧΕΤΕΙ ΚΡ
 ΝΙΝΟΝ ΑΥΟ ΟΝ ΕΜΒΑ ΔΕΙΣ ΑΓΜΟΝ ΚΑΛΗ
 ΝΟΝ ΚΥΟΤΑΝ ΘΕΧΟ ΘΗΥΣΗ ΚΡΟ ΣΑΤΗ
 ΑΥΡΑ ΤΑΝ ΟΜΦΑΧΟΝ ΧΕΤΕΙΝ ΝΗ
 ΘΑΜΗ ΘΑΛΧ ΘΕΧΕΜΒΟΥ ΘΕΜΟΝ
 ΠΕΝΤΑΘΕΧΙ ΒΩΠΕΝΤΗ ΒΑΛΗ ΤΗΝ
 ΔΥΝΑΜΙΝ ΕΧΟΥΣΑΝΕΜΟΙ ΙΝ ΕΥΑΔΟΝ
 ΑΡΗ ΜΟΤΗ Η ΟΤΗ ΧΕΤΑΟΙ ΣΑΓΑΜ ΒΟΧ
 ΜΕΡΑ ΧΕΤΣΑΦ ΜΟΕΑΔΑ ΡΥΑ
 ΒΗΧ ΠΟΥ ΟΤΟΤΑΝ ΟΡΗ ΡΕΤΑΡΗΟΧ
 ΕΑΝΕΙΔΗ ΦΩΝΗΟΑ

ΜΥΤΕΝΑ ΠΟΥ ΚΡΤΗΟΣ Η ΔΩΝΗΗ

APPENDIX

A. BRINKMANN,

"EIN SCHREIBGEBRAUCH UND SEINE BEDEUTUNG
FUER DIE TEXTKRITIK,"

reprinted from

Rheinisches Museum für Philologie 57 (1902) 481 - 497

EIN SCHREIBGEBRAUCH UND SEINE BEDEUTUNG
FUER DIE TEXTKRITIK*

Wie man heutzutage das, was man einem Schriftstück nachträglich einzufügen wünscht und doch nicht in den Context selbst hineinschreiben möchte, auf seinem Rande einzutragen und dadurch an den gewollten Platz zu verweisen pflegt, dass man hier und dort einander entsprechende Zeichen setzt, so verfuhr man auch im Alterthum und Mittelalter. Aber die Verweisungszeichen waren nicht das einzige Mittel, das zur Orientirung solcher Randzusätze verwendet wurde, man suchte diesen Zweck auch noch auf andere Weise zu erreichen. Ein paar Beispiele mögen den Sachverhalt erläutern.

Theodoros Metochites sagt von Synesios S. 127 MK. ἔστι δ' οὐ καὶ νεμεσήσαι τις ἂν δικαίως τὸ τῆς γλώσσης παράτροπον. An Stelle des letzten Wortes bietet die Handschrift, nach der A. Mai diesen Essai zuerst veröffentlichte (*Scriptorum vett. nova collectio* II S. 687), παράτροπον, wozu am Rande ράτροπον vermerkt ist. Auch damit ist ersichtlich nichts anderes als παράτροπον gemeint, die Randbemerkung will sagen: schiebe in παράτροπον vor τρόπον die Silbe ρα ein. Das gleiche Verweisungsprincip ist in einem von A. Ludwich *Batrachomachie* S. 345 hervorgehobenen Falle bei einem sehr umfänglichen Nachtrage befolgt. In der ältesten Handschrift dieses Gedichts (*Baroccianus* 50) stehen die Verse 209, 214, 215, 218 und 219 (ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγεν κτέ.) in dieser Reihenfolge im Text. Dazu notirte ein Corrector des 13. Jahrhunderts rechts neben 209: — στίχοι, wiederholte dann auf dem unteren Rande der Seite das Zeichen: — und schrieb dazu paarweise die Verse 210, 211, 212, 213, 213^a, 216, 217, 218, 219 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγεν. Wie im vorigen Beispiel τρόπον, so stellt hier der aus dem Text / wiederholte Vertheil das Stichwort dar, das den vorausgehenden Versen ihren richtigen Platz vor 219 anweist.

Dies Verfahren ist nicht erst im Mittelalter aufgekommen. Ganz ebenso half sich der Copist des Herondas-Papyrus, als er das Anfangswort des Verses VII 99 σεωυτοῦ irrtümlich ausgelassen hatte: er holte es in dem freien Raume über der Columne (40) nach und fügte ihm das Wort, vor dem es einzuschalten ist, στατήρας, in Verbindung mit einem Verweisungszeichen¹ hinzu. Aber auch wo es sich nicht um Ergänzung fehlender, sondern um Variante oder Correctur vorhandener Textworte handelt, hat man sich desselben Orientierungsmittels bedient. ZB. in der Herculischen Rolle von Polystratos' Schrift *περὶ ἀλόγου καταφρονήσεως* liest man am Fuss der 22. Col. die Notiz λαβεῖν ἀληθι, durch correspondirende Zeichen bezogen auf Z. 25 ἀπόλαυσιν λαμβάνειν ἀληθινήν. Mit einer ganzen Anzahl in gleicher Weise orientirter Randzusätze ist der Text des von Leemans (*Papyri gr. musei Lugduni-B.* II 1885) und A. Dieterich (*Abraxas*

* Reprinted from *Rheinisches Museum für Philologie* 57 (1902) 481-497. Brinkmann's occasionally old-fashioned spellings have not been modernized. His references to Dieterich's edition of P. Leid. W (= J 395) have been replaced by references to PGM XIII.

¹ Crusius liest ο und deutet dies ούτως, aber weder kann die nach links sich öffnende krumme Linie ein o sein, noch sind die Zeichen darüber Spiritus und Accent.

1891) herausgegebenen Leydener Zauberpapyrus W (= J 395 = PGM XIII) nachträglich vervollständigt. So stehen unter S. 19 (= PGM XIII 860-62; vgl. App. cr. zu 859) die Worte ἐπικαλοῦμαί σε ὡς ὁ λίψ, στὰς πρὸς τὸν λίβα λέγε η ι οοο υυυυ ωωωω αααααα εεεεεε ἐπικαλοῦμαι, es ist demnach im Texte vor einem ἐπικαλοῦμαι der Satz ἐπικαλοῦμαί σε — εεεεεε einzuschieben, der durch ein nahe liegendes Versehen übersprungen war. Nun findet sich ἐπικαλοῦμαι auf dieser Seite sehr oft, in Betracht kann jedoch nur der Abschnitt kommen, in dem von den Winden die Rede ist, nämlich Zeile 20, 22, 24 oder 26 (= PGM XIII 855, 857, 859 oder 864), und unter diesen hat wieder Z. 24 die am besten begründeten Ansprüche. Denn nur wenn man den Nachtrag hier einrückt, werden die vier Winde in einer naturgemässen Reihenfolge (OSWN) aufgeführt. Ferner sind über S. 9 (vgl. App. cr. zu PGM XIII 390) die Worte gesetzt εἶτα κυνὸς ἄστρου ἀνατολὴν εἶτα τὴν τῆς Cώθεως, dh. εἶτα — ἀνατολὴν soll vor εἶτα τὴν τῆς (sic) Cώθεως Z. 47 (= PGM XIII 390) eingeschaltet werden. Kurz vorher macht sich eine weitere Lücke bei πρόθεσιν (Z. 45 f. = PGM XIII 388 f.) auf den ersten Blick bemerklich. Sie wird ausgefüllt durch die am Fuss der Seite eingetragenen Worte τὴν τροπὴν τοῦ κόσμου τὴν καλουμένην πρόθεσιν. Unmittelbar über diesem Nachtrage steht ein zweiter: καὶ τὸν τῆς ἡμέρας / καὶ τὸν ἐπάναγκον αὐτῶν ἵνα ἐξ αὐτῶν. Er dient zur Ergänzung von Z. 36 (vgl. App. cr. zu PGM XIII 378 f.) καὶ τὸν τῆς ἡμέρας θεόν, ἵνα ἐξ αὐτῶν. Hier sind also dem Supplement nicht nur die Worte, vor die es gehört, sondern auch die, hinter denen es seinen Platz finden soll, hinzugefügt. Noch mehr Sicherheitsmassregeln sind bei einer Nachtragung am Ende der S. 8 (vgl. App. cr. zu PGM XIII 331) getroffen. Ausser voran- und nachgestellten Stichworten finden sich noch Verweisungszeichen im Text Z. 20 (= PGM XIII 331) ἄκουε μοχλέ γ, ἀνάβαλε γῆ und vor dem Nachtrage γ ἄκουε μοχλέ, εἰς δύο γενοῦ¹ κλειῶν διὰ τὸν αἰααῖνρυχαθ, ἀνάβαλε γῆ. Nur einmal werden, abgesehen von Verweisungszeichen, zur Orientirung allein die Worte verwendet, hinter denen der Randzusatz einzuschieben ist. Ueber S. 6 steht τῆς θεοσοφίας ἀνεύρετον ποίησον τὴν βίβλον, zu Z. 22 (= PGM XIII 234; vgl. App. cr. dazu) πλησθεὶς τῆς θεοσοφίας gehörig. Dass diesmal das Stichwort vorausgeschickt ist, mag seinen Grund in der Rücksicht auf die grammatische Zusammengehörigkeit und den Platz der nachzutragenden Worte haben, die den Abschluss eines Textabschnittes bilden. Immerhin dürften derartige Fälle zu den Ausnahmen gehören. Die Regel bei Verweisungen mittelst Stichworten war jedenfalls, Randzusätzen die Textworte folgen zu lassen, vor denen sie eingeschaltet werden sollen. Und es leuchtet ein, dass diese Art von Reclamen sich in der That am besten zur Orientirung eignete. So hat sich ihr Gebrauch auch nicht auf die Verweisung von Marginalien beschränkt. Denn es liegt doch das gleiche Prinzip zu Grunde, wenn man die Reihenfolge der Blattlagen, Blätter oder Seiten in den Codices statt durch Zahlzeichen vielfach dadurch bezeichnete, dass man ihnen am Schluss das oder die Anfangsworte der nächstfolgenden Seite beischrieb. Auch diese Sitte reicht bis ins Alterthum zurück. Nicht

¹ Das entspricht genau dem deutschen 'entzwei gehen', es kann daher κλειδῶν, wie man das κλειδῶν gelesene Wort gedeutet hat, unmöglich richtig sein. Man vgl. noch S. 6, 51 (= PGM XIII 263) σχίσων εἰς δύο.

nur der Leydener magische Papyruscodex W befolgt sie², sondern bereits altbabylonische Schreiber verfahren danach. So ist die Reihenfolge der von Zimmern (Assyriolog. Bibliothek XII 1. 1896) veröffentlichten 'Šurpu'-Tafeln auf diese Weise / festgelegt. Die 4. Tafel zB. schliesst mit den Worten (S. 25): 'Beschwörung. Ein böser Fluch hat wie ein Dämon einen Menschen befallen. Vierte Tafel Šurpu. Ihrem Original gemäss abgeschrieben' usw. Die Worte 'Beschwörung — befallen' sind dem Anfang der 5. Tafel entnommen, sie bilden die 'Stichzeile', die angiebt, dass diese Tafel derjenigen unmittelbar voranzugehen habe, die so beginnt. Aus dem Mittelalter hat sich dann diese Verwendung der Reclamen in Schrift und Druck weiter und weiter vererbt, und wenn sie jetzt aus den Erzeugnissen der modernen Druckerpresse fast ganz verschwunden sind, leben sie bekanntlich in der conservativen Praxis der Kanzleien noch heute uneingeschränkt fort.

So verbreitet nun auch der Gebrauch von Stichworten zur Orientirung marginaler Nachträge gewesen sein muss, ist er doch allem Anschein nach niemals zu allgemeiner oder auch nur überwiegender Geltung durchgedrungen. Dieser Zustand konnte aber, ja musste fast mit Nothwendigkeit zu mancherlei Uebelständen führen. Abschreiber, denen das Stichwort-Verfahren nicht geläufig war, standen derartigen Verweisungen rathlos gegenüber und waren genöthigt sich mit ihnen nach Massgabe ihrer Einsicht und Gewissenhaftigkeit abzufinden. Wessen man sich aber unter solchen Umständen zu versehen hat, lässt sich leicht ermessen, wenn man bedenkt, wie viel Verwirrung überhaupt durch unrichtige Verwerthung von Marginalien in der antiken Litteratur angerichtet ist, wie oft Varianten und abweichende Recensionen¹, Correcturen und Inhaltsangaben², Glossen und Scholien, Verweisungen³ und redactionelle Vermerke⁴,

² Dass es in diesem Sinne zu verstehen ist, wenn bis S. 19 (mit einer Ausnahme) die Schlussworte jeder Seite und die Anfangsworte der nächsten sich decken, geht am klarsten daraus hervor, dass das Wort *ἱερατιστί*, das die 8. Seite eröffnet, am Schluss der 7. in besonderer Zeile für sich allein geschrieben ist.

¹ Vgl. Blass in Iw. Müllers Handbuch I² S. 260 f. Ueber die besondere Bedeutung dieses Factors in der Aristoteles-Ueberlieferung s. namentlich L. Spengel, Abhandl. d. bayerischen Akad. VI (1852) S. 511, Torstricks Praef. zu de anima S. XXII ff. und Diels Abhandl. d. Berliner Akad. 1882 S. 31 ff.

² Das gilt natürlich vorzugsweise von Werken wissenschaftlichen Inhalts, zB. Rhet. ad Alex. S. 23, 20 Sp. [*πόθεν ἄν τις ἀπολογήσαιο*] (erkannt von Victorius), Philon. Mech. S. 49, 17 [*περὶ τῆς καθόλου τέχνης*], sowie S. 94, 13, Heron Pneum. S. 12, 3 f. Sch. [*μεταβάλλει τὰ παχύτερα τῶν σωμάτων εἰς λεπτομερεστέρας οὐσίας*] und S. 22, 25 ff. [*διότι οἱ κάτω κολυμβῶντες οὐ θλίβονται ὑπὸ τοῦ ὑπεράνω ὕδατος*].

³ ZB. Hippocr. V S. 344 L. [*τὰ ἐκ τοῦ μικροῦ πινακιδίου σκεπτέα*] s. Bröcker Rhein. Mus. 40 S. 431, Alex. Aphrod. II S. 128, 22 [*περὶ τῆς ἀπορίας ταύτης καὶ ἐν τοῖς ὑστέροις εἴρηται τι*] s. Bruns, Suidas unter Συριανός [*εἰς τὰ Πρόκλου*] s. R. Schöll Anecd. II S. 5.

⁴ Dionys. Hal. de Isocr. S. 570 R. = 80, 12 UR. [*ἀσύναπτα*] s. Sadée de Dion. H. scr. rhet. S. 19 ff. und Serapion v. Thmuis S. 72, 2' Lagarde [*ἀνακόλουθα*] s. Pitra Anall. sacra V S. 59 und Sitzungsber. Berl. Akad. 1894 S. 481, dh. 'hier ist der Text unzusammenhängend', ferner Diog. Laert. X 121 [*μετιτέον δὲ ἐπὶ τὴν ἐπιστολήν*] u. 122 [*τὸ ἐξῆς· Δοκεῖ δ' αὐτοῖς*] s. Usener Epicurea S. XXXII ff. Im pseudoplut. Leben des Andokides steht am Schluss des von Westermann als nachträgliche Einlage entlarvten Excurses über den Hermenfrevell (*διὰ τὸ πρότερον . . . ὡς Κράτιπός φησι*) der Vermerk [*προσαμαρτῶν μυστήρια*], di., wie Dübner erkannt hat, πρός Ἀμαρτῶν μυστήρια 'setze vorstehendes den (der Einlage unmittelbar vorhergehenden) Worten ἀμαρτῶν μυστήρια hinzu'.

lobende oder tadelnde / Aeusserungen¹ und sonstige Notizen kritischer Leser an der ersten besten Stelle durch die Abschreiber den von ihnen copirten Texten einverleibt sind. Bereits Galen weiss in seinen Erläuterungsschriften zu Hippokrates ein Lied davon zu singen².

Nach alledem wird man darauf gefasst sein müssen in den antiken Texten auch solche Schäden anzutreffen, die auf diesem Wege entstanden sind. Diese Fehlerquelle ist auch nicht ganz ohne ausdrückliche Anerkennung geblieben. So zeigte Usener Epicurea S. XXIV f., dass einer der verschiedenen Zusätze, durch die Diogenes Laertius III 6 und 7 seine Vorlage erweitert hat und die dann durchweg an möglichst unpassende Stellen gerathen sind, noch jetzt sein Ursprungszeugniss in Gestalt des angehängten Stichworts aufweist. Es ist der Satz (§ 7) / προσείχε Κρατύλω τε τῷ Ἑρακλειτεῖω καὶ Ἑρμογένει τῷ τὰ Παρμενίδου φιλοσοφοῦντι, der wie das folgende, im jetzigen Zusammenhange unverständliche ἔπειτα angiebt, vor ἔπειτα μέντοι μέλλων (§ 6) seinen Platz hatte finden sollen. Und Ludwich erklärte Batrachomachie S. 345 die Thatsache, dass sich V. 76 fast vollständig mit 69 deckt durch die Vermuthung, es seien 74 und 75 im Archetypus am Rande nachgetragen gewesen und 69 hinzugefügt, um ihre Einreihung vor diesem Verse zu veranlassen. Im Allgemeinen hat man jedoch anscheinend diesem Verweisungsmodus sowie den durch seine Unkenntniss oder Vernachlässigung verursachten Irrungen nicht die gebührende Aufmerksamkeit geschenkt. Es dürfte sich daher verlohnen dem Gegenstande etwas näher nachzugehen und seine Wichtigkeit für die Ueberlieferung der antiken Litteratur an einigen charakteristischen Proben aufzuzeigen.

Ein bekanntes, dem Anaxagoras zugeschriebenes Wort lautet in Jamblichs Protreptikos c. 9 nach dem Florentinus ἐρωτηθέντα, τίος ἂν ἔνεκα ἔλοιτο γενέσθαι τις καὶ ζῆν, ἀποκρίνεσθαι . . . ὡς τοῦ θεάσασθαι τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ περὶ αὐτὸν ἄστρα κτέ. Mit Hilfe der Parallelstellen hat Pistelli in seiner Ausgabe S. 51, 13 die Schlussworte verbessert zu

θεάσασθαι [τὰ περὶ] τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ περὶ αὐτὸν ἄστρα.

Man wird diese Corruptel schwerlich anders erklären können, als wenn man in τὰ περὶ eine ursprünglich ausserhalb des Textes, beigeschriebene Correctur sieht, die besagen

¹ Vgl. ua. Cobet Mnemosyne IX S. 98 ff. Es ist freilich auch wohl hie und da Missbrauch mit solchen Annahmen getrieben. So hat Cobet bei Julian VII S. 231^a in dem Satze ὃ Ζεῦ πάτερ ἢ ὅ τι σοι φίλον ὄνομα ἢ ὅπως ὀνομάζεσθαι — τουτὶ γὰρ ἔμοιγε οὐδὲν διαφέρει — δείκνυέ μοι τὴν ἐπὶ σὲ φέρουσαν ὁδὸν die Worte τουτὶ γὰρ ἔμοιγε οὐδὲν διαφέρει als ironische Randbemerkung eines Lesers getilgt. Schon das hierbei ganz unbegreifliche γὰρ hätte ihn oder Hertlein, der ihm folgt, bedenklich machen müssen. Vollends klar wird die Verkehrtheit der Athetese, wenn man vergleicht zum Gedanken etwa Origen. c. Cels. V 41 und Macar. Magnes IV 21 S. 200, zum Ausdruck Method. S. 343, 5 Bonw. ἀπὸ τῶν στοιχείων ἢ ὕλης ἢ στηριγμάτων, ἢ ὅπως αὐτοὶ βούλεσθε ὀνομάζειν — οὐδὲν γὰρ διαφέρει, Aelian V. H. I 25 Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, εἰ δὲ τῷ δοκεῖ ὁ τοῦ Διὸς — ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν διαφέρει, Aeschines Tim. 164 ὅστιςδηποτοῦν — οὐδὲν γὰρ διαφέρει.

² S. Galen XVII 1 S. 79 f., 634, 909 und sonst (vgl. Bröcker Rhein. Mus. 40 S. 417 ff. und Blass im Handbuch I² S. 257 ff.), ausserdem Simplicius in Categ. 51^b 38 Br. δισσογραφία τις ἐν τούτοις συνέβη· οὐδὲν γὰρ Ἀριστοτέλης ἐκ περιττοῦ τοῖς λόγοις προστίθησιν, ἀλλ' ἴσως ἔξω παραγεγραμμένης τῆς ἄλλης γραφῆς οἱ γράφοντες τὰ δύο εἰς τὸ ἐδάφιον ἐνεγράψαντο.

sollte, dass vor *περὶ* (αὐτὸν ἄστρα) der Artikel irrthümlich ausgelassen sei. Ebenso wird man Stellen zu beurtheilen haben wie Kleomedes II 5 S. 194, 17 f. Z.

οὕτω [πᾶσαν αὐτήν] περιέρχεται — nämlich ἡ σελήνη — *περὶ* (πᾶσαν) αὐτήν,

Heron Automat. S. 430, 9 Sch.

καὶ ἄνωθεν *περόνιον* διῶσαι διὰ τρυπηματίου τοῦ ἐν τῇ πλευρᾷ καὶ [ἄνωθεν *περόνιον* διώσας] διὰ τῆς ἀγκύλης,

und vermuthlich auch den in dieser Zeitschrift LVI S. 70 f. behandelten Satz der Rede Gregors an Origenes § 161

οἷς εἶπερ ἐπέισθη, πρὶν φιλοσοφῆσαι, προσελθεῖν τὸ πρῶτον, (προσανεῖχετο) ἄν καὶ ἡγάπα, . . . οἷα δὴ μὴ προκατειλημμένης τῆς ψυχῆς μηδέπω λόγοις [προσανεῖχετο ἄν καὶ ἡγάπα]. /

Zur Annahme eines verkannten Nachtrages mit doppelter Orientirung drängt die Ueberlieferung in Porphyrios' Leben Plotins c. 9:

ἔσχε δὲ καὶ γυναικας σφόδρα προσκειμένας, Γεμίαν τε, ἥς καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ κατώκει, καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα, Ἀμφίκλειάν τε . . . [σφόδρα φιλοσοφία προσκειμένας].

Die Schlussworte waren wohl die Randbemerkung eines Lesers, der an dem Ausdruck ἔσχε σφόδρα προσκειμένας ('es waren ihm sehr ergeben') mit Unrecht Anstoss nahm und — zum Schaden des Sinnes — φιλοσοφία dazwischen eingeschoben wissen wollte. Der seltenere Fall einer Verweisung durch vorausgeschicktes Stichwort scheint dagegen bei Athenaeus XI S. 505 f. vorzuliegen. Denn wenn Kaibel mit Recht hergestellt hat

ἀλλὰ μὴν οὐ δύνανται Πάραλος καὶ Ξάνθιππος οἱ Περικλέους υἱοὶ [τελευτήσαντες τῷ λοιμῷ] Πρωταγόρᾳ διαλέγεσθαι, ὅτε (τὸ) δεύτερον ἐπεδήμησε ταῖς Ἀθήναις, οἱ ἔτι (?) πρότερον τελευτήσαντες (τῷ λοιμῷ),

so ist die Verderbniss doch nur unter der Voraussetzung begreiflich, dass τελευτήσαντες τῷ λοιμῷ ein verstelltes Marginale ist, das den Ausfall von τῷ λοιμῷ am Satzschluss berichtigen sollte.

Handelt es sich in den bisher betrachteten Beispielen immer nur um die Nachtragung von einem oder zwei Wortern, so fehlt es auch nicht an Belegen für irrthümliche Einordnung längerer Randzusätze dieser Art. Besonders klar tritt der Sachverhalt zu Tage in dem biographischen Artikel des Suidas über den Komiker Phrynichos. Da werden die Stücke dieses Dichters in folgender Ordnung aufgeführt:

Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι, Σάτυροι.

Nun kennt die Liste des cod. Estensis (Kaibel FCG. I S. 10) von Phrynichos nur 10 Komödien, hier sind es 11, aber der Titel Σάτυροι wird zweimal genannt und zwar das zweite Mal ohne jedes unterscheidende Kennzeichen. Man strich daher frühzeitig das zweite Σάτυροι als überflüssig. Allein C. Wachsmuth (Symb. phil. Bonn. S. 151) erkannte, dass die Verderbniss tiefer greife und die ursprünglich durchweg alphabetische Reihenfolge der Titel zerrissen habe, ohne dabei auf eine Erklärung ihres Ursprungs einzugehn. Einmal auf diese Dinge aufmerksam geworden / sieht man leicht, was

vorgegangen. Die Titel Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι waren aus Versehen übersprungen und am Rande zusammen mit Σάτυροι als Stichwort nachgetragen, zum Zeichen dass sie vor Σάτυροι in den Text gehörten¹. Der nächste Copist beachtete das nicht und schob den Nachtrag sammt seinem Stichwort kurzerhand ans Ende des Pinax.

Nicht ganz so einfach liegt der Thatbestand bei einer Stelle der Schrift des Alexander von Aphrodisias περὶ κράσεως καὶ ἀυξήσεως. Im 11. Kapitel dieses ebenso schwierigen wie wichtigen Buches wird die stoische Lehre, dass Gott (das wirkende) die Materie (das leidende Prinzip) durchdringe und gestalte, von den verschiedensten Seiten aus beleuchtet und ad absurdum geführt. An seinem Schlusse heisst es dann S. 226, 30 ff. der Akademie-Ausgabe πρὸς δὲ τούτοις εἰ τὰ κιννάμενα ἀλλήλοις σώματα ἀντιπάσχειν ὑπ' ἀλλήλων ἀνάγκη, τὰ δὲ δι' ἀλλήλων χωροῦντα σώματα κινῶνται ἀλλήλοις, εἴη τ' ἂν ἄλληλα * * * Ταῦτα μὲν εἰπεῖν προήχθη διὰ τοῦς ἀντιλέγοντας κτέ. Mit Recht hat der Herausgeber das Zeichen der Lücke gesetzt, es fehlt der Nachsatz, die Schlussfolgerung: 'so ist auch Gott mit der Materie vermischt, erfährt demnach von ihr Gegenwirkung, leidet also' oder ähnlich. Bruns hat auch bereits treffend darauf hingewiesen, dass der hier ausgefallene Gedanke sich weiter unten S. 227, 19 ff. vorfinde. Da stehen unvermittelt und zusammenhanglos zwischen zwei Sätzen, in denen von ganz anderen Dingen die Rede ist, die Worte καὶ ὁ θεὸς κιννάμενος τῇ ὕλῃ, εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἀντιπάσχων ὑπ' αὐτῆς· οἷς ἔπεται τό τε τὸν θεὸν πάσχειν καὶ τὸ τὴν ὕλην ποιεῖν, ἀλλὰ ταῦτα — dem Sinne nach genau das, was S. 226, 34 fehlt. Es kann daher kein Zweifel sein, dass hier eine verschlagene Randbemerkung vorliegt, die zur Ergänzung der Lücke am Ende des 11. Kapitels hatte dienen sollen. Nun ist mit οἷς ἔπεται τό τε τὸν θεὸν πάσχειν καὶ τὸ τὴν ὕλην ποιεῖν die Schlussfolgerung ans Ziel gelangt, für den Gedanken ist nichts weiter erforderlich. Immerhin besteht aber die Möglichkeit, dass einst doch noch eine jetzt verlorene Bemerkung mehr oder weniger gleichgiltigen Inhalts folgte und die abgerissenen Worte ἀλλὰ ταῦτα ihren Anfang bildeten. Darüber gilt es zunächst Klarheit zu gewinnen. Der Satz, der auf die von Bruns angezeigte Lücke folgt (S. 226, 34), beginnt mit den Worten ταῦτα μὲν εἰπεῖν προήχθη κτέ., ihm fehlt also der unmittelbare Anschluss an das vorangegangene. Hergestellt wird die Verbindung, wenn man entweder hinter μὲν ein δὴ oder οὖν einschiebt, oder aber vor ταῦτα eine Partikel wie καὶ oder ἀλλὰ hinzufügt. Da nun vor ταῦτα sich ohnehin die Lücke befindet, so ist natürlich das letztere weitaus vorzuziehen. Ist dem aber so, dann kann, da mit diesem Satze die bisherige Erörterung abgebrochen wird, nur ἀλλὰ ernstlich in Frage kommen. Der auf die Lücke folgende Satz begann also aller Wahrscheinlichkeit nach mit ἀλλὰ ταῦτα. Eben diese Worte ἀλλὰ ταῦτα stehen aber ganz abrupt am Schluss des Nachtrags, der zur Ausfüllung jener Lücke bestimmt war und sie auch inhaltlich in vollkommen befriedigender Weise

¹ Von hier aus eröffnet sich vielleicht auch ein Weg zu der von Daub (Fleckeis. Jahrb. 1881 S. 264) vermissten Erklärung, wie in den Bios des Ophelion die Titel der diesem Komiker von Meineke (Hist. crit. S. 415) u. A. abgesprochenen Stücke Σάτυροι, Μοῦσαι, Μονότροποι (sic) eingedrungen sein können.

ausfüllt. Der Nachtrag ist also in der That am Ende vollständig und das abrupte ἀλλὰ ταῦτα stellt das ihm zur Orientirung angehängte Stichwort dar: er passt somit genau an den auf die Lücke folgenden Satz an. Setzt man ihn nun an dieser Stelle ein, so wäre Alles in schönster Ordnung, wenn das jetzt vor der Lücke stehende ἄλληλα fehlte. Also vor der statuirten Lücke ist ein ἄλληλα überflüssig, dahinter ein ἀλλὰ erforderlich, mit anderen Worten dies ἄλληλα ist nichts anderes als das vermisste ἀλλά, leicht verschrieben unter dem fortwirkenden Einflusse der unmittelbar vorhergehenden ἀλλήλων und ἀλλήλοισ¹. Die Entstehung des jetzigen Textes dürfte demnach in folgender Weise vor sich gegangen sein. In einem dem Archetypon vorausliegenden Exemplar war der Schluss des 11. und der Anfang des 12. Kapitels geschrieben εἴη τ' ἄν | ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰπεῖν προήχθην κτέ. mit Auslassung von καὶ ὁ θεὸς — ποιεῖν zwischen ἄν und ἀλλά. Diese Auslassung zog dann die weitere Verderbniss von ἀλλὰ zu ἄλληλα nach sich. Der übersprungene Satzschluss καὶ ὁ θεὸς — ποιεῖν aber ward am Rande nachgetragen und ihm die Anfangsworte des nächsten Satzes ἀλλὰ ταῦτα als Reclame angehängt. Wird er eingeordnet, so ergibt sich folgendes:

πρὸς δὲ τούτοις εἰ κερνάμενα ἀλλήλοισ σώματα ἀντιπάσχειν ὑπ' ἀλλήλων ἀνάγκη (διὰ τοῦτο γὰρ οὐδέτερον / αὐτῶν φθείρεται, ὅτι ἑκάτερον αὐτῶν πάσχον ὑφ' ἑκατέρου ἐν τῷ πάσχειν ἀντιποιεῖ), τὰ δὲ δι' ἀλλήλων χωροῦντα σώματα κερνᾶται ἀλλήλοισ, εἴη τ' ἄν¹ | καὶ ὁ θεὸς κερνάμενος τῇ ὕλῃ, εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἀντιπάσχων ὑπ' αὐτῆς· οἷς ἔπεται τό τε τὸν θεὸν πάσχειν καὶ τὸ τὴν ὕλην
 ἀλλὰ ταῦτα |
 ποιεῖν. [ἀλλ[ηλ]ὰ ταῦτα μὲν εἰπεῖν προήχθην διὰ τοὺς ἀντιλέγοντας μὲν Ἀριστοτέλει κτέ.

Wie ist aber der Nachtrag an die so weit abgelegene Stelle gerathen, an der er jetzt steht? Der Schaden ist, wie sich gezeigt hat, jedenfalls recht alt. Nun lehren aber die griechischen Handschriften des Alterthums und frühen Mittelalters², wie die Herculianischen Rollen, die Papyri des Bakchylides, Herondas, Homer, Hypereides, der Ascensio Jesaiae, die Bibelcodices uva., dass man damals als Unterkunft für Nachträge, Varianten

¹ Vgl. Bd. LVI S. 72 dieser Zeitschrift.

¹ Dem τε entspricht (εἰ δὲ τοῦτο) καί. Der sich zunächst darbietende Gedanke, nach εἴη τ' ἄν etwa (ἢ ὕλη κερναμένη τῷ θεῷ) oder dergleichen zu ergänzen, hält reiflicher Prüfung nicht Stich. Mit εἴη ἄν beginnt Alex. mit Vorliebe den Nachsatz, zB. S. 221, 35. 222, 15. 18. 24. 226, 23 und τε gebraucht er oft in sehr freier Weise.

² Dasselbe gilt, wie es scheint, von den ältesten lateinischen Handschriften. Die Orientirung der Randzusätze wird hier abgesehen von den Verweisungszeichen noch dadurch bewirkt, dass man der defekten Textstelle wie ihrem Supplement die litterae singulares \overline{hs} (dh. hoc supplementum oä.) beifügt, so im Plinius-Palimpsest von St. Paul (Dziatzko Unters. über d. antike Buchwesen S. 110, vgl. Mommsen - Studemund Analecta Liv. S. 22), und in Dichter-Handschriften auch in der Weise, dass dem der Auslassung vorangehenden Verse ein A, den nachgetragenen B und die folgenden Buchstaben in der Reihenfolge des Alphabets vorgesetzt werden zB. im Mediceus 39, 1 (s. Max Hoffmann S. XVII) und Vaticanus 3225 des Vergil (s. das Facsimile), vielleicht auch im Ambrosianus des Plautus (383^r s. Studemunds Apographum).

und ähnliche Notizen vorzugsweise den Raum über und unter den Spalten oder Seiten zu benutzen pflegte³. Es dürfte sich daher / auch im vorliegenden Falle empfehlen, mit diesem feststehenden Gebrauch zu rechnen und nicht abstracten Möglichkeiten nachzujagen. Die ausgelassenen Worte waren also ursprünglich am Fuss der Seite nachgetragen, zu der sie gehörten und wurden später an eben dieser Stelle in den Text eingereiht.

Zu dem hier erschlossenen Vorgang liefert die genaueste Analogie ein Abschnitt des mehrfach erwähnten Leydener Zauberpapyrus W und zwar der in doppelter, grossentheils gleichlautender Fassung darin enthaltenen Kosmopoiie, die A. Dieterich zum Ausgangspunkt seiner Abraxas-Untersuchungen genommen hat. In der zweiten Fassung heisst es S. 12, 1 ff. (= PGM XIII 495 ff.) ἐγέλασε τὸ πέμπτον (n. ὁ θεός) καὶ γελῶν ἐστύγνασε καὶ ἐφάνη Μοῖρα κατέχουσα ζυγόν, μηνύουσα ἐν ἑαυτῇ τὸ δίκαιον εἶναι. An der entsprechenden Stelle der ersten (S. 5, 7 ff.; vgl. App. cr. zu PGM XIII 179) ist aber zwischen δίκαιον und εἶναι folgendes eingeschoben:

λέγει τὴν βᾶριν, ἐφ' ἧ ἀναβαίνει ἀνατέλ[ο]λων τῷ κόσμῳ. ἔστι δὲ ἔφη δ' αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐξ ἀμφοτέρων εἶναι τὸ δίκαιον· πάντα δὲ ὑπὸ σὲ ἔσται τὰ ἐν κόσμῳ. καὶ πρώτη ἐκλήθη δὲ ὄνοματι ἀγίῳ ἀναγραμματιζομένῳ φοβερῷ καὶ φρικτῷ θοριοβριαταμμαωραγαδωδαγγαρωαμματαιρβοιροθ. ἐκάκχασε τὸ ἕκτον οὕτως εἶχε τὸ ἀντίγραφον.

Wie man sieht, besteht die Einlage, abgesehen von den Schlussworten, aus drei Stücken, die weder zu einander noch zu dem Satze, in den sie eingeschoben sind, die geringste Beziehung haben. Ihr Auftreten an dieser Stelle ist daher, wie Dieterich (S. 9) gesehen hat, nur dann begreiflich, wenn man sie als Randbemerkungen der Vorlage fasst, die der Copist von W verständnisslos dem Texte einverleibte. Darauf weist auch das ihnen am Schluss angefügte οὕτως εἶχε τὸ ἀντίγραφον, mit dem der Schreiber seine Rathlosigkeit eingesteht und sich zugleich dem Leser gegenüber aller Verantwortung entledigt. Und weiter, / jedes dieser drei ehemaligen Marginalien besteht aus einem in sich geschlossenen Satze, auf den jedesmal zwei bezw. drei abgerissene Worte folgen: sie tragen also durchaus das Gepräge der mit nachgestelltem Stichwort orientirten Randzusätze und Varianten.

Was zunächst das erste von ihnen betrifft, so findet es sich in dieser ersten Fassung der Kosmopoiie nirgends, es war daher in der Vorlage zweifellos als Supplement

³ Diese Thatsache hat bereits Schubart in seinen Bruchstücken zu einer Methodologie der diplomatischen Kritik (1855) S. 84 richtig erschlossen, erklärt und verwendet: 'Auch durch Verschulden der Abschreiber konnten grössere Stücke des Textes ausfallen; bemerkte man dies nicht, so entstand eine Lücke; wurde es noch bei Zeiten entdeckt, so trug man das Ausgelassene am Rande nach, und zwar in der Regel am oberen oder unteren Rande, weil es an dem schmälern Seitenrande meist an Raum gebrach, um einen längeren Abschnitt einzutragen. Hierdurch wurde derselbe in den meisten Fällen weit von seinem ursprünglichen Platze abgerückt, und gerieth in Ermangelung von Verweisungszeichen oder bei Vernachlässigung derselben von Seiten des Abschreibers in rathlose Irre, so dass man den Ausfall entweder da einfügte, wo sich ein passender Platz ohne Suchen darzubieten schien, oder wo er etwa zunächst stand.' Vgl. auch Blass im Handb. I² S. 262.

gemeint, das vor einem ἔστιν δὲ in den Text aufgenommen werden sollte. Nun kommt aber ἔστιν δὲ in dieser Partie des Papyrus wiederholt vor, es empfiehlt sich daher, um den richtigen Platz zu ermitteln, von der zweiten Fassung auszugehen. Hier stehen jene Worte λέγει — κόσμῳ S. 11, 21-22 (= PGM XIII 462-63) hinter τὸ δὲ φυσικόν σου ὄνομα αἰγυπτιστὶ Ἀλδαβαεῖμ und vor ὁ δὲ ἐπὶ τῆς βάρεως φανείς. Dem entspricht in der ersten Fassung S. 4, 26-28 (= PGM XIII 152-54) τὸ δὲ φυσικόν σου ὄνομα αἰγυπτιστὶ Ἀλδαβαεῖμ (γράμματα θ̄), κατ ἔστιν δὲ ὁ ἐπὶ τῆς βάρεως φανείς κτέ. Man hat hier κατ und ἔστιν zu κάτεστιν zusammengefasst und so ein weder sonst beglaubigtes noch an sich glaubliches Verbum geschaffen. Wie man sich aber auch mit diesem κατ mag abzufinden haben, soviel ist unbestreitbar: genau an der Stelle, auf welche die zweite Fassung hinführt, findet sich in der That ein ἔστιν δέ, das Stichwort jenes Nachtrages. Was bedeutet nun das rätselhafte κατ? Es kommt noch einmal im Papyrus vor, nämlich S. 4, 2 (vgl. App. cr. zu PGM XIII 165), und zwar wie aus dem beigegebenen Facsimile auf Tafel II ersichtlich ist, mit höher gestelltem Endbuchstaben geschrieben (κατ), somit als Abbrüviatur gekennzeichnet. Die Satzgruppe, in der es da erscheint — πρῶτον ἐφάνη φῶς, ἀυγή, δι' ἧς ἔστησε τὰ πάντα ἐγένετο δὲ θεός. κατ. οὔτοι γάρ εἰσι. οὕτως εἶχε τὸ ἀντίγραφον¹ — steht ausser jeder Verbindung mit dem vorhergehenden, wie dem nachfolgenden, sie ist auch äusserlich vom übrigen Text scharf abgetrennt. Dieser Umstand im Verein mit dem bezeichnenden Zusatz οὕτως εἶχε τὸ ἀντίγραφον beweist aber, dass der Passus bereits in der Vorlage am Rande stand, und zwar da die Stelle, auf die er sich bezieht (S. 4, 39 = PGM XIII 165), erst später folgt, ebenso wie in W am oberen Rande. Also κατ ist Abbrüviatur, es findet sich einmal an einer Stelle, zu der ehemals eine Randbemerkung gehörte (S. 4, 27 = PGM XIII 153), das anderemal in einer solchen Randbemerkung selbst (S. 4, 2), in beiden Fällen / ist es ein überflüssiges und störendes Element, das aus dem Zusammenhange vollständig herausfällt. Was liegt also näher als den Schluss zu ziehen, dass es auf die Randbemerkung als solche Bezug hat, dh. irgendwie zur Verweisung dient, mithin, da im einen Falle das zugehörige Marginale weiter unten folgt, im anderen das Marginale zu einer weiter unten folgenden Stelle gehört, dass es κάτω zu lesen ist? In der That sind derartige Vor- und Rückverweisungen auf und von Randbemerkungen mittelst κάτω und ἄνω im Sinne von 'siehe unten' bzw. 'oben' in den antiken Manuscripten nichts weniger als selten. So steht im Oxyrhynchos-Papyrus des V. Buches der Ilias (II S. 102) neben V. 125 rechts κάτω, links ein Verweisungszeichen, am Fuss der Columne ist dann der ausgelassene Vers 126 nachgetragen und ihm ein entsprechendes Zeichen vor-, ein ἄνω nachgesetzt. In ähnlicher Weise ist verfahren in den Herculianischen Rollen der Rhetorik Philodems I S. 9 Sudh. (= V² 33), II S. 133 (= VI² 189), S. 185 (= XI² 114), S. 245, 264, des Index Academicorum Col. 20 (Mekler S. 72 f., vgl. S. 21, 37, XIII), ferner in den Oxyrhynchos-Papyri I S. 26 Col. II, im Codex Sinaiticus IV 82, 92 us. Ebenso findet sich aber auch häufig umgekehrt neben oder über eine lückenhafte Stelle ein ἄνω gesetzt, das auf die am Kopf der Seite eingetragene und demgemäss mit dem

¹ Diese Zeilen sind von Dieterich unberücksichtigt gelassen.

Vermerk κάτω versehene Ergänzung verweist. Im Hypereides-Papyrus A zB. hat der Copist zu Anfang der Euxenippea eine Zeile ausgelassen und den Defect dann dadurch ausgeglichen, dass er die übersprungenen Worte ἀλλ' ἦν σπάνιον ἰδεῖν über der Columne (19) nachholte, ihnen ein κάτω anhängte und da, wo sie im Texte fehlen (hinter Z. 2), ἄνω hinzufügte. Weitere Belege liefern Volum. Hercul. X² 176, der Herondas-Papyrus Col. 34, Oxyrh. P. I S. 42, II S. 44, S. 100 f., Amherst P. II S. 24. In einigen der angeführten Beispiele ist, wie es scheint, auch nur eins der beiden Verweisungswörter gesetzt, in mehreren Fällen sind sie ferner abgekürzt geschrieben, einmal, in der Hypereides-Handschrift, κάτω fast genau so wie im Leidensis W. Es ergibt sich also nunmehr folgendes Resultat: In der Vorlage des Leydener Zauberpapyrus stand am Rande zwischen Ἄλδαβαεῖμ, γράμματα ᾗ und ἔστιν δὲ ὁ oder im Text über dieser Stelle (S. 4, 27 W = PGM XIII 153) das Verweisungswort κάτω, dies κάτω bezog sich auf die am Fuss der Seite nachgetragene Ergänzung λέγει τὴν βᾶριν, ἐφ' ἣ ἀναβαίνει ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ, der ἔστιν δὲ als Stichwort angeschlossen war. Die Einordnung des / Supplements ist mithin durch zwiefache Orientierungsmittel festgelegt und gegen alle Zweifel gesichert.

Eine etwas andere Bewandniss hat es mit den beiden übrigen in W zwischen δίκαιον und εἶναι (S. 5, 8 ff.; vgl. App. cr. zu PGM XIII 179) eingesprengten Randbemerkungen der Vorlage. Ihr Inhalt findet sich in ganz ähnlicher Form einige Zeilen weiter im Text von W vor. Dem einen (S. 5, 8 ff.) entspricht Z. 14 ff. (= PGM XIII 180 ff.):

ἔφη δ' αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐξ ἀμφοτέρων
εἶναι τὸ δίκαιον, πάντα δὲ ὑπὸ σὲ
ἔσται τὰ ἐν κόσμῳ. καὶ πρώτη

τῶν δὲ μαχομένων ὁ θεὸς ἔφη· Ἐξ
ἀμφοτέρων τὸ δίκαιον φανήσεται,
πάντα δὲ ὑπὸ σὲ ἔσται τὰ ἐν
κόσμῳ. καὶ πρώτη . . .

das andere (S. 5, 10 ff.; vgl. App. cr. zu PGM XIII 179) kehrt Z. 17 ff. (= PGM XIII 183 ff.) wieder:

ἐκλήθη δὲ ὀνόματι ἀγίῳ ἀνα-
γραμματοζομένῳ φοβερῷ καὶ
φρικτῷ θοριο — οἰροθ. ἐκάκχασε
τὸ ἕκτον

ἦς τὸ ὄνομα ἀναγραμματοζόμε-
νον μέγα ἐστὶν καὶ ἅγιον καὶ
ἐνδοξον. ἔστι δὲ τοῦτο· θοριο —
οἰροθ γραμμάτων μᾗ. ἐκάκχασε
τὸ ἕκτον . . .

Beide bilden also im vorliegenden Exemplar nicht Ergänzungen, sondern stellen Varianten dar. Es fragt sich allerdings, ob sie diese Bestimmung von vornherein hatten. Denn es ist an sich sehr wohl denkbar, dass wie der erste, so diese beiden anderen Theile der Einlage von S. 5 im Antigraphon ursprünglich zur Ausfüllung von Lücken bestimmt waren, dann aber diesem Zweck entfremdet wurden, weil nachträglich, sei es der Copist, ein Corrector oder Leser nach einem anderen Exemplar die Ergänzung im Text selbst vornahm. Es fehlt dafür nicht an Analogien. So ist im Herondas-Papyrus das ausgelassene Anfangswort des Verses VII 99 (σεωντοῦ) nicht nur über der Columne ergänzt, sondern auch dem Verse selbst nachträglich vorgesetzt, und im Demosthenes-Fragment Amherst Papyri II S. 24 sind die Z. 5 übersprungenen Silben — γεθος

δυναμε — sowohl am Kopf der Seite wie über der lückenhaften Zeile nachgetragen. Indessen einfacher und natürlicher erscheint doch die Annahme, dass diese beiden ehemaligen Randbemerkungen von Haus aus als Varianten gedacht waren¹. Zu Gunsten dieser Auffassung fällt insbeson/dere der Umstand ins Gewicht, dass auch in der zweiten Version der Kosmopoiie wenigstens die Bemerkung über den anagrammatischen Namen θοριο — οιοροθ in doppelter Fassung gegeben ist (S. 12, 8 ff. = S. 10^b 13 ff. D.), einmal genau in der Gestalt, wie sie in der Einlage S. 5, 10 ff. steht, sodann wörtlich in der Form, die sie im fortlaufenden Texte S. 5, 17 ff. hat¹.

Ist hier die Entscheidung immerhin nicht allen Zweifeln entrückt, so lässt sich eine andere Frage, deren Lösung noch aussteht, mit um so grösserer Sicherheit beantworten. Von diesen drei vom Schreiber des Leydener Zauberbuchs verkannten Randbemerkungen (S. 5, 8 ff.) beziehen sich die zweite und dritte auf nachfolgende Stellen (S. 5, 14 ff. und 17 ff.), sie standen daher in der Vorlage jedenfalls über der Seite, zu der sie gehörten. Die erste dagegen hatte im Antigraphon ihren Platz, wie sich (S. 493) ergab, am Fuss der Seite, zu der sie einen Nachtrag lieferte, und zwar ging diese Seite derjenigen unmittelbar voraus, an deren Kopfe die beiden anderen standen. Indem sie nun der Schreiber des Leydensis alle drei, ohne sich um ihre Bestimmung / zu kümmern, an eben dem Orte, wo er sie vorfand, dem Texte einverleibte, mussten sie naturgemäss in der Weise, wie sie sich jetzt im Papyrus vorfinden, genau hinter einander zu stehen kommen und in eine gänzlich fremdartige Umgebung hinein gerathen¹. /

¹ Es liegt dann derselbe Fall vor wie in der oben S. 482 angeführten Stelle aus Polystratos' Schrift π. ἀλόγου καταφρονήσεως und zB. im Rainer-Papyrus von Xenophons Κυρουαεδία V 2, 24 (Mith. aus der Sammlung der Pap. Erzherzog Rainer VI S. 88): neben den Textworten μέλον αὐτοῖς ἰσχυρῶς ὅπῃ τὸ μέλλον ἀποβήσοιτο steht ein Verweisungszeichen, dies wiederholt sich unter der Columne bei einer Fussnote, welche die varia lectio giebt μέλον ἰσχυρῶς αὐτοῖς ὅπῃ τὰ νῦν παρόντα ἀποβήσοιτο.

¹ Ebenso ist die Notiz am Kopf der S. 4 πρῶτον ἐφάνη φῶς, ἀγῆ, δι' ἧς ἔστησε τὰ πάντα. ἐγένετο δὲ θεός zu beurtheilen. Sie bezieht sich auf Z. 39 f. (= PGM XIII 165 f.; vgl. App. cr.) κανθάσαντος πρῶτον αὐτοῦ ἐφάνη φῶς, ἀγῆ, καὶ διηύγασεν τὰ πάντα. ἐγένετο δὲ θεός κτέ. Wie früher (S. 492) gezeigt, stand sie bereits in der Vorlage am oberen Rande der entsprechenden Seite. Zur Orientirung waren ihr ausser dem auf die zugehörige Textstelle verweisenden κάτω noch die Z. 38 in W (= PGM XIII 164) wiederkehrenden Worte οὗτοι γάρ εἰσι angeschlossen, dh. 'siehe unten die mit οὗτοι γάρ εἰσι beginnende Zeile'. Und hier ist auch noch das dem κάτω des Marginale correspondirende ἄνω bei der zugehörigen Textstelle vorhanden: es ist nach Dieterichs Angabe (zu S. 7^a 8) am linken Rande der Z. 38 ein AN beigeschrieben, das nur als ἄνω(ω) gedeutet werden kann. — Während nun diese Bemerkung im Antigraphon am Kopf derjenigen Seite stand, der die 4. des Leydensis W entspricht, so befand sich, wie früher (S. 493) ermittelt, die erste der drei Einlagen S. 5, 7 ff. in der Vorlage am Fuss derselben Seite. Diese begann demnach aller Wahrscheinlichkeit nach ebenda, wo in W die S. 4 anfängt, und schloss sicher mit τὸ δίκαιον S. 5, 7 W, war also noch etwas umfänglicher als die correspondirende ihrer Copie. Aus dieser Seitenlänge dürfte dann weiterhin folgen, dass bereits die Vorlage nicht Rollen- sondern Codexform hatte.

¹ Diesen Bemerkungen zu Leydener Zauberbuch mag es gestattet sein ein paar kritische Kleinigkeiten anzuschliessen. S. 1, 12 f. (= PGM XIII 12 f.) ist gelesen εἰσελθόντος γὰρ τοῦ θεοῦ περισσότερον (n. οἱ λύχνοι) ἐξαωθήσονται. Man hat daraus ἐξωσθήσονται, ἔξω ὡσθήσονται oder ἐξαπωθήσονται gemacht, ohne jede Wahrscheinlichkeit. Gemeint ist doch 'wann der Gott erscheint, werden die Lampen

Die Betrachtung aller angeführten Stellen dürfte somit für die Ueberlieferungsgeschichte und Textkritik insbesondere folgende Ergebnisse herausgestellt haben:

In sorgfältigen griechischen Manuscripten des Alterthums und früheren Mittelalters werden nachträgliche Zusätze zum Text, Varianten und ähnliche Notizen im Allgemeinen nicht im Schriftraum, sondern am Rande und zwar in älterer Zeit vorwiegend am Kopf oder Fuss der Seiten eingetragen.

Die Orientirung dieser Marginalien geschieht dadurch, dass man ihnen wie den zugehörigen Textstellen einander entsprechende Zeichen oder die Verweisungswörter κάτω und ἄνω beisetzt oder aber den Randzusätzen Stichworte hinzufügt. Häufig kommen auch je zwei dieser Orientierungsmittel gleichzeitig zur Verwendung.

Als Reclamen benutzt man vorzugsweise das oder diejenigen Textworte, vor denen der Leser die Nachtragung vorzunehmen hat, sie werden also den Marginalien am Schluss angehängt.

Trotz ihrer Einfachheit und Zweckmässigkeit werden diese Gepflogenheiten, die sich zum Theil bis ins späte Mittelalter und weiterhin fortgepflanzt haben, oft verkannt oder vernachlässigt, wodurch zahlreiche und nicht selten schwere Textschäden verursacht sind.

Königsberg i. Pr.

A. Brinkmann

stärker brennen', also ἐξαφθήσονται. Wer es für nöthig hält, vergleiche zB. λύχνον ἐξημμένον im Pariser Zauberpapyrus Z. 67 (PGM IV 67). S.1, 35 f. (= PGM XIII 35 f.) I. τὸν λόγον τῶν ἄρογεν(ῶν) τὸν ἐν τῇ Κλειδί. S. 4, 17 (= PGM XIII 143) u. 11, 7 f. (= PGM XIII 448 f.) I. διὰ σὲν (= σε) ἐδοξάσθην. S. 7, 26 f. (= PGM XIII 289 f.) I. βοήθησον ἐν ἀνάγκαις, ἐλέησον (für ἐλεήμων) ἐν ὥραις βιαίοις. S. 15, 43 (= PGM XIII 689) I. ἐπικαλοῦμαί σε τὸν πάντων μείζονα. S. 18, 1 (= PGM XIII 795) I. σὺ γὰρ εἰ ἐγὼ καὶ ἐγὼ σὺ· ὃ ἐ(ὰν) εἴπω δεῖ γενέσθαι. Ebenso ist 9, 28 (= PGM XIII 371) οὐ ἐν βούληται für ἐάν = ἄν geschrieben. Eine Form wie ἐνεῖπω hat in dieser Sphäre keinen Platz. Weiter heisst es dann (S. 18, 2 ff. = PGM XIII 796 ff.) τὸ γὰρ ὄνομά σου ἔχω φυλακτήριον ἐν καρδίᾳ τῇ ἐμῇ καὶ οὐ κατισχύσει με ἅπανα σδραξ κινουμένη, οὐκ ἀντιτάζεται μοι πᾶν πνεῦμα, οὐ δαιμόνιον κτέ. Das von D. für das unverständliche σδραχ eingesetzte Στύξ verstösst gleich sehr gegen alle diplomatische Probabilität, wie es den durch den Zusammenhang geforderten und durch κινουμένη gewährleisteten Sinn verfehlt: Wer den zauberkräftigen Gottesnamen im Herzen trägt, gegen den vermögen weder lebendige Wesen von Fleisch und Blut noch Geister und Gespenster etwas auszurichten. CΔPAΞ is also ΣΑΡΑΞ dh. σάρξ, mit der gerade in diesem Papyrus so ungemein häufigen Vocalentfaltung. Der Beispielsammlung D.s Fleckeisens Jahrb. Supplementbd. XVI S. 822 sind hinzuzufügen 7, 34 u. 35 (= PGM XIII 297 u. 298) σεβέσαι u. σεβέσθητι, 7, 37 (= PGM XIII 300) φηλόξ (= φλόξ), 10, 11 (= PGM XIII 402) ἄστερου, 17, 35 (= PGM XIII 782) πολλοῦτος (= πλοῦτος). Dagegen ist aus seiner Liste ἀνατέλων S. 5, 7-8 (vgl. App. cr. zu PGM XIII 153) also Schreibfehler zu streichen, zwischen gleichen Consonanten kann naturgemäss Anaptyxe nicht eintreten. Zum Ausdruck vgl. zB. LXX Numeri 16, 22, 27, 11 (κύριος ὁ) θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός und die Bemerkung Deissmanns zu den Rachegebeten von Rheneia Philol. LXI S. 256. — Auf die zahlreichen Stellen, an denen man mit Unrecht die Ueberlieferung angetastet hat (wie S. 10, 12 = PGM XIII 403 κατὰ δυεῖν [für δύο] τρόπους, geschützt durch das folgende καθότι — καὶ ὅτι usw. vgl. diese Zeitschrift LVI S. 67, 2, S. 14, 44 = PGM XIII 641 αἰσθήσεσι, S. 16, 15 = PGM XIII 711 ἀποθανεῖσαι für ἀποθανεῖ uam.), soll hier nicht näher eingegangen werden.

ISSN 0078-9410
ISBN 3-531-09929-9

Duke University Libraries

D00475318S

**DUKE UNIVERSITY
LIBRARY**

**DURHAM, NORTH CAROLINA
27706**

